

அறநெறி மார்க்கம்
மனிதனின் அதிமுக்கிய அலுவல்

215

எட்டாம் பதிப்பு

National Library
Calcutta-27
Delivery of Books Act

17 JUN 1959

SHelfLISTED
881

Imprimatur:

✠ JAMES,

Bishop of Tiruchirappalli.

Ta

179

H678

Printer-Publisher

Rev. Fr. K. A. Lourdes

Superintendent

St. Joseph's Industrial School Press

TIRUCHIRAPPALLI - I

1921-ம் ஆ வெளியான முதல் பதிப்பின்

முகவுரை

இ-தக் கையில் எடுத்துத் திறந்து பார்த்து, முதற் கேள்வியை வாசித்ததும், இது என்ன, இருக்கிற ஞானேபதேசக் குறிப்பிடப் புஸ்தகங்கள் போதாதா என்ற சலிப்புடன் தூக்கித் தூர எறிந்துவிடச் சிலருக்குச் சோதனை உண்டாகலாம். ஆகிலும், இதுவரை இத்தகைய புஸ்தகம் தமிழில் பிரசுரமானதில்லை என்பது நிச்சயம். வினாவிடை ரூபமாக எழுதப்பட்டிருப்பதோன்றே சாதாரண ஞானேபதேசக் குறிப்பிடப் புஸ்தகங்களுக்கும் இந்தப் புஸ்தகத்துக்கும் பொதுவானதொழிய இது வேத குறிப்பிட புஸ்தகமல்ல.

சமது பள்ளிக்கூடங்களில் பயின்றுவரும் பிள்ளைகள் பற்பல மதங்களைச் சார்ந்தவராயிருப்பதின் காரணத்தால் அவர்களுக்கு மனத்தாங்கள் உண்டாகாதபடி, உலக சாஸ்திரங்களைமட்டும் கற்றுக்கொடுத்து, நல்லொழுக்கத்தைப்பற்றி ஒன்றும் போதியாமல் விட்டுவிடுகிறோம். ஏனெனில் நல்லொழுக்கமும் வேதாநுசாரமும் ஒன்றேயென்ற இணைப்பின்பாசம்பந்தமுள்ளவை. நல்லொழுக்கத்தைப்பற்றிப் பேசும் பொழுது வேத விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசாமலிருக்கமுடியாது. இதைப்பற்றி முன்சொன்னதுபோல், நல்லொழுக்கத்தைக் கற்றுக்கொடுக்காமல் விட்டுவிடுகிறோம். இது ஓர் பெருக்குறை என்பதற்குச் சற்றேனும் சந்தேகமில்லை; ஏனெனில், சன்மார்க்கப் படிப்பிணியில்லாத கல்வி, மெய்யான கல்வி என்று சொல்லமுடியாது.

ஆகையால், கடவுள் ஒருவர் உண்டென்று அங்கீகரிக்கும் எம்மதத்தினருக்கும் பொதுவான சன்மார்க்க போதனைகள் அடங்கிய ஓர் புஸ்தகம் தேவையாயிற்று. பம்பாய் கலிக், பல்லாண்டுகளாய், எக்ஸாமினர் என்னும் வாராந்தர ஆங்கில பத்திரிகையை வெகு சாமர்த்திய நிறமையுடன் நடத்தவரும் பத்திரிகாசிரியரும், ஆழ்ந்த ஞான சாஸ்திரங்களைப் பாமரரும் என்மில் கண்டுபிடிக்கத்தக்க தெளிவுடன் எழுதும் அப்பியாசம் சுயம்பரபுள்ளவருமான கனம் ஹல் சுலாமியவர்கள்

(Rev. E. B. Hull, D.D.) இத்தகைய புஸ்தகத்தின் அவள் பத்தை உணர்ந்து, இன்றைக்கு இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் சகல மதத்தினருக்கும் பிரயோஜனப்படக்கூடிய புஸ்தகம் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார்.

ஆங்கிலம் கற்கும் உயர்தரப் பள்ளிக்கூட மாணவருக்காக, இந்தப் புஸ்தகம் அவரால் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதில் அடங்கிய விஷயங்கள் சகலருக்கும் பிரயோசனப்படக்கூடியவை. நம்மவரில் அநேகருக்கு இவ்விஷயங்கள் தெரியாதிருப்பதினால் இதைத் தமிழில் வெளியாக்குவது கன்மைபாயிருக்குமென்று சிலர் கேட்டுக்கொண்டதின்மேல் இதைத் தமிழில் பிரசுரிக்கக் கருத்துக்கொண்டோம்.

சாதாரணமாய் வழங்கிவரும் ஞானோபதேசப் புஸ்தகங்களில் கிறிஸ்துவ விசுவாச சத்தியங்களைச் சிறிது விபாக்கிபாணத்துடன் எடுத்துக்காட்டியிருக்குமேயல்லாமல், காரணங்கேட்கிறவனுக்குச் சொல்லவேண்டிய நியாயம் கூறப்பட்டிருக்காது. கமது ஜனங்களும் வழக்கமாய்க் கிளிப்பிள்ளைகளைப் போல் குருட்டுப் பாடமாய்க் குறிப்பிடப் புஸ்தகத்திலுள்ள கேள்விகளையும் மறுமொழிகளையும் கட்டாயத்துக்காகச் சிறு பிரபந்தில் மனப்பாடம் பண்ணி அப்பிராசப்பட்டவர்களேயன்றி, பாத்தொரு விஷயத்துக்கும் எளிதான நியாயம் காரணம் சொல்லத் தெரியாதவர்களாயிருக்கிறார்கள். இந்தப் புஸ்தகத்தில், கிறிஸ்துவ விசுவாச சத்தியங்களைப்பற்றிய பேச்சே கிடையாது. ஏனெனில், ஏற்கனவே சொல்லியிருப்பதுபோல், இது கிறிஸ்து வேதக் குறிப்பிடப் புஸ்தகமல்ல. சகலருக்கும் பொதுவான கீதிதான். கபாவ அறிவைக்கொண்டு மனிதன் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றிமாதிரம் நுக்கே விவரித்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், இதை உபயோகிக்கும் கிறிஸ்துவர்கள், இதில் உள்ளவைகள்மாதிரம் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்கள் என்று தப்பிதமாய் எண்ணவேண்டாம். கடவுளைப்பற்றியும், மனிதனுடைய குடிவைப்பற்றியும் சர்வேசரன் தாமே வெளிப்படுத்தியிருக்கிற விஷயங்கள் வேறேதேயம் உண்டு. அவற்றை ஞானோபதேசக் குறிப்பிடப் புஸ்தகத்தில் கண்டுகொள்ளலாம்.

சுருக்கமாய் இந்தப் புஸ்தகத்தின் விசேஷம் யாதெனில் :-

- (1) கிறிஸ்துவர்கள், கிறிஸ்துவர்களல்லாதார் யாவரும் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களானாலும், யாதொரு ஐயுறவின்றி, இதை உபயோகிக்கலாம். (2) கல்லொழுக்கம் எதென்றும்,

நாம் செய்பதற்கு எது, செய்வதற்கு எது என்றும் சொல்லிக் காட்டுவதுமல்லாமல், ஏன் செய்வதாம் செய்வக் கூடாது என்று காரணமும் கூறுகிறது. சில பாகங்கள் சாமான்ய ஜனங்களுக்குக் கொஞ்சம் கடினமாகத் தோன்றலாம்; பாஷையும், பதங்களும் சற்றே கடினமாயிருக்கலாம். ஒவ்வொரு சான்றிதழும் அதற்குரிய விசேஷ வார்த்தைகளும் பாஷையும் உண்டு என்பது கற்றோர் பாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஆகையால் இதைப்பற்றிச் சஞ்சலப்படுவது சரியல்ல.

குருட்டுப் பாடமாய் மனப்பாடம் பண்ணுவதற்காக எழுதப்பட்ட புஸ்தகமல்ல இது. உபாத்திமார் பள்ளிகூடங்களில் உபயோகித்து வியாக்கியானம் செய்வவேண்டியது. கொஞ்சம் கடினமாயிருக்கப்பட்ட பாகங்களுக்கு, “விஷய அட்டவணியில்” குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிகூடங்களில் இதை உபயோகிக்கும்போது, இக்குறிப்பிடப்பட்ட பாகங்களை முதன்முறை விட்டுவிடலாம்.

மாணக்கராணலும் சரி, மற்றப் பெரியவர்களானாலும் சரி, இதை ஒருதடவை கடக்கடென வாசித்து முறையில் போட்டு விடக்கூடிய புஸ்தகமென்று எண்ணுவது பெருந் தப்பிதமாகும். நமது ஜீவிய காலத்தின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் செய்வதற்கு என்னவென்று சங்கேதமாய்ச் சொல்லுகிற புஸ்தகமாதலால், எப்போதும் கமதண்டையிலிருந்து நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டிய வழியைக் காட்டும் உத்தம நண்பனாக இதைப் பாவிக்கவேண்டும். நாம் செய்த காரியம் தப்பித்தமா சரியாவென்கிற சந்தேகம் டோரும்போதெல்லாம், இந்தப் புஸ்தகத்தைத் திறந்துபார்த்துச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தித்து மனதைச் சாக்தப்படுத்திக்கொள்ளத்தகும். ஆகையால், நமது கையில் எப்போதும் இருக்கவேண்டிய நூலாக இது என்பது மிகையல்ல.

J. J.

அறநெறி மார்க்கம் **மனிதனின் அநுமுகியிய அலுவல்**

முதற் பாகம்

1-ம் அதிகாரம்

1. மானிட ஜீவியத்தின் கருத்து யாது?

1. மனிதன் தன்னைத்தானே உண்டாக்கினான்?

இல்லை, மனிதன் தன்னைத்தானே உண்டாக்கவில்லை.

2. இல்லை என்றால், மனிதனை உண்டாக்கினவர் யார்?

உலகத்தையும் அதினுள்ள யானையும் படைத்துக் காப்பாற்றி ஆண்டுவரும் கடவுளே, மனிதனையும் உண்டாக்கினார்.

3. என்ன கருத்துக்காகக் கடவுள் மனிதனை உண்டாக்கினார்?

மனிதன் சன்மார்க்கத்தில் ஒழுமை, அதனால் பூரண பாகியத்தைச் சேர்க்கும்படியாகக் கடவுள் அவனை உண்டாக்கினார்.

4. மனிதன் இவ்வுலகில் பூரண பாகியத்தைச் சேர்க்கக் கூடுமா?

இவ்வுலகில் மனிதன் ஒரு சிறிதளவு பாகியமுள்ளவனுலிருக்கக்கூடும்; ஆனால் முற்றிலும் பூரண பாகியம் அறுபனிக்கூடாது.

5. பூரண பாகியம் பெற மனிதனால் எப்போது கூடும்? கலப்பில்லாப் பாகியம் பெறுவது மறு ஜீவியத்தில் தான் கூடும்.

6. அப்படியானால் இப்பிரபஞ்ச வாழ்வை மனிதனுக்குக் கடவுள் கொடுப்பானே?

மறு ஜீவியத்திற்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்தும் வண்ணம் மனிதன் இப்பிரபஞ்ச வாழ்வை அடைந்திருக்கிறான்.

7. இத்தகைய ஆயத்தத்தில் அவசியம் என்ன?

மனிதன் அடைவவேறுமாய்க் கடவுள் விரும்பும் அந்தப் பூண பாக்கியம் மனாசுப் பிரபாசையின் பணாக இருக்கத் தக்கதாக இத்தகைய ஆயத்தம் அவசியமாயிற்று.

8. மறு ஜீவிய பாக்கியத்தை மனிதன் தானே அடைந்து கொள்வது எப்படியாகும்?

தேவ சட்டப்பிரகாரம் இவ்வுலகில் ஜீவிப்பதால், மறு ஜீவிய பாக்கியத்தை மனிதன் அடைந்துகொள்ளத்தரும்.

9. தேவ சட்டம் யாது?

கிரியா, வாக்கு, கிரியைகளில் நேர்மைமாயானதைச் (சியாயமானதை) செய்து, அடாததை விலக்கவேண்டுமென்பதே தேவ சட்டம்.

10. தேவப் பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதால் உண்டாகும் பலன் என்ன?

இப்பிரமாணப்பிரகாரம் நடப்போமானால், கடவுளுக்குப் பிரியமுள்ள தாசராவோம். அவரது ஆசீர் கம்பீது அருளப் படும்; மறு உலகில் பூண பாக்கியம் நமக்குச் சன்மானமாக அளிக்கப்படும்.

11. இச்சட்டத்தை மீறினால் என்ன நேரிடும்?

இதை மீறினால், கடவுளுக்கு - நம்மீது பிரியமற்றுப் போகும்; அவருடைய ஆசிரை இழந்து, மறு ஜீவியத்தில் கீழ்ப் பாக்கிய தண்டனைக்காளாவோம்.

2. பூண பாக்கியம்

12. பூண பாக்கியம் என்பதின் பொருள் என்ன?

எவ்வித துன்பமும் திண்மையுமின்றி, நாம் ஆசிக்கும் என்மை யாவும் கவிப்பதோடு, அத்தகைய இன்பம் ஒருபோதும் நம்மைவிட்டுப் பிரியாது என்று கிச்சயமாவிருப்பதே, பூண பாக்கியம் எனப்படும்.

13. ஏன் இவ்வுலக வாழ்வில் பூண பாக்கியம் அதுபவிக்க முடியாது?

ஏனெனில், இவ்வுலகில் நானாவித துன்பமும் திண்மையும் இருக்கின்றன; நாம் ஆசிக்கும் நன்மை யாவும் அடைவதில்லை. நமக்குக் கிடைக்கும் இன்பமகம் நம்மைவிட்டு எளிதில் அகன்று போகக்கூடும்.

14. இதைத் திருப்பார்த்தப்படுத்தும் சில உதாரணங்கள் கூறு.

இவ்வுலக இன்பம் நமக்குத் திருப்தி உண்டாக்காதுவ நிலில், அது அபரிமிதமாக இருந்தால், வெகுநேரம் எம் கவிப் புற்று. மென்மேலும் அதிகமாய் ஆகிவிடுமே; இதுவுமின்றி, இன்பம்கூட மிகுந்த வாழ்வினும், எம் திடநித்திரைகளும் அநைவியலான்களாகவும் ஆகிடுமே. நமது நிரோக சௌக்கியத் துக்கே அது இடைபடுகிறது. ஆஸ்திரியினும் எம் திருப்தி அடைவதில்லை. ஆஸ்தி பெருகப் பெருக ஆசையும் பெருகுகிறது. நம் கைவிடவள்ள தனமும் என்கில் நம் கைவிட்டுப்போகக் கூறுபது. நிற்க, எவ்வளவு திரண்ட ஐசுவரியம் படைத்தவர் களானாலும், அசௌக்கியம், கவலை, முதலான பலவித கஷ்டங் கள் அவர்களுக்கும் இருக்கின்றன.

மகிமைபோகடிய அநிகரத்தவரும் நம் மனதை நம்மியப்படுத்துவதில்லை. அதனால் நமக்குக் கீழமும் அகந்தை யும் உண்டாகின்றன; யாசென்கிலும், நம்மைக் கணப்படுத்தாமல் கிரகரித்து உபேட்சித்தால், வெகுநேரம் மேலெழும்பி நம்மை ஆட் கொண்டு வாழ்கின்றது. மகிமையும், அதிகாரமும் எனினாய் நாம் இழந்துபோகக்கூடும். அறிவு, சாமந்தியத் திறமைவினும் நமக்குத் திருப்தி உண்டாகாது. மற்றது கையளவு கண்ணத்து உலகவது; அரிய பிரயாசையும் ஆக்கக்கூடாதவைகள் அனந்தம்.

நிரோக சௌக்கியமும், திடநித்திரமும் திருப்தியைக் கொடுக்கமுடியாது. ஏனெனில், மானிட, சரீரம் நோய்க் கிருப்பிடம் என்பதுபற்றி, எக்காலமானாலும் வியாதி நம்மை அண்டக்கூடும்; பலவித அசந்தர்ப்பங்கள் நேரிடக்கூடும். சொற்ப காலத்துக்குள் வயது முற்றிப் பலவினரும் ஆதரவற்றவர் களுமாகிடுமே.

கடைசியாய், எவ்வளவுதான் இன்பம்கூடும், ஆஸ்தி பாஸ்தி, மகிமை, அதிகாரம், அறிவு திறமை, தேக சௌக்கியம், திடநித்திரம் நமக்குந்நாலும், நாம் மரிக்குந்காலம், இவை யாவும் நம்மை விட்டகன்றுபோம். மரணம் எவ்வளவு அரு வாகையிலிருக்கிறதென்பது, நாம் எக்காலமும் அறியுந்நம்மை யல்ல.

15. புண்ணியத்தாலாகிலும் நமக்குத் திருப்தி இல்லையா?

இல்லை; ஏனெனில், நமது புண்ணியம் மிகவும் குறைவு யுடனது. நாம் இருப்பதைவிட உத்தமர்களாக இருக்கத்தரும் என்று உணர்கிறோம். எப்போதும் தவறுதல்கள் உண்டா கின்றன. துர் ஆசாபாசம், துர்சாட்டம் இவைகளோடு போராட வேண்டியதாயிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் எவ்வித நேரதிகள்

என்று நம்மை அங்கீகரிக்கக்கூடுமென்று நாம் ஒருக்காலும் ஏற்கவோ அறிவக்கூடுமாயிற்று.

16. இவ்வுலக வாழ்வில் நமக்குக் கிடைக்கக்கூடுமான பாக்கியத்தை முழுவதும் நாம் அடைவதற்குச் செய்யவேண்டிய தென்ன?

தனவந்தனோ, தரித்திரனோ, பிரபுவோ, பிச்சைக் காரனோ, கைவாழ்கனோ, நோயாளியோ, நிறமையுள்ளவனோ, தெம்மையோ, எவனென்கிலும் சரி, எப்போதும் நன்மையைப் பயிற்சித்துத் தின்மையை விலக்குவதே, இவ்வுலக வாழ்வில் நாம் அடையக்கூடுமான பாக்கியமெல்லாம் பெறுவதற்கான உத்தம வழி. ஏனெனில், அவ்விதம் நடப்பதால், தேவ சித்தத்தின்படி, நாம் கடக்கிறோமென்றும், அவருக்குப் பிரியப்பட ஜீவிக்கிறோமென்றும், மகத்தானதும், நமது ஏக வீருப்பத்துக்குரியதுமான மறு உலக பூரண பாக்கியத்தை நாடிச்செல்கிறோமென்றாகிலும் நாம் அறிந்தகொள்ளலாம். “நற்குணமே நல்ல ஆஸ்தி; நன்மையே பாக்கியம்.”

3. மறு ஜீவியம்

17. மறு ஜீவியம் உண்டென்று நாம் அறிவதெப்படி?

இப்பிரபஞ்ச ஜீவியத்திலும் மேல்மையான ஜீவியத்துக் காக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்; இந்த வாழ்விற்குரிய இன்பம் எல்லாம் மறைந்துபோவதுமன்றி நம்மை சம்மியப் படுத்த இயலாது என்று நாமே உணர்கிறோம். பூரண பாக்கியத்தைப்பெற்று அனுபவிக்க நம்மில் ஒவ்வொருவருக்கும், இயல்பான நாட்டம் உண்டு. இத்தன்மையான நாட்டத்தைப் பூர்த்திபண்ணுவது கடவுளுடைய நோக்கமில்லையென்றால் நமது சபாவத்தோடு இந்த விரும்பத்தைச் சேர்த்திருக்கமாட்டா? இந்தவிரும்பம் மறு ஜீவியத்தில்மட்டும், பூரண திருப்தி அடையக் கூடும் என்பதும் நாம் இயல்பில் உணருவதே. கடைசியாக, மனித ஜென்மம் ஒருப்பட, நாகரீகத்தின் கொடு முடியை அடைந்தவர்களும், நாகரீகத்தின் நாமமேயறியாத் சுத்தக்காட்டு மிரண்டுகளும் யாவரும், மறு ஜீவியம் உண்டென்று நிரூபித்து வந்திருக்கிறார்கள். உலகப் பிரசித்திபெற்ற இத்தகைய எண்ணம் சத்தியமாகவே இருக்கவேண்டும்.

18. மறு ஜீவியம் நல்லோருக்குப் பாக்கியமும், தீயோர்க் குத் துன்பம் சிறந்ததாகவும் இருக்குமென்று நமக்கு எப்படித் தெரியும்?

கடவுள் தீயுள்ளவர்; நம்மில் ஒவ்வொருவரையும் ஏற்ற பிரகாரம் கடத்துவர் என்பதினாலே அறியலாம்.

29. கற்சிரிசைகளுக்குச் சன்மாணமும், துற்சிரிசைகளுக்குத் தண்டனையும் ஏற்றதென்று சொல்வது என்ன காரணத்தினால்?

இதற்குக் காரணம் நமது கடாவ அறிவே. இயல்பில், நமது அறிவே இதை நமக்குப் புகட்டுகிறது. காரணம் கண்ணம் செய்பவர்களுக்குச் சன்மாணம் அளித்து, தின்மை புரிவதெவர்களைத் தண்டிக்கிறோமல்லவா? இப்படிச் செய்வதும் நீதிபென்று உணர்வீரோம். அற்ப அறிவுள்ள காரம் இவ்விதம் செய்ய. சர்வ ஜானக்கடவரைய கடவுள், நமது கற்சிரிசையை அதுசரிப்பவர்களுக்குச் சன்மாணம் கொடுப்பதும் மீறுவதெவர்களைத் தண்டிப்பதுமே தகுதியென்று உணர்வாரன்றோ?

30. இதிலிருந்து காரம் அறிவதென்ன?

நமது ஜீவிபகாவத்திவ்யோது. எவ்வேகாரியும் கண்ணம் யானதைச் செய்து, தின்மையைத் தவிர்த்துவருவது நமது அறிமுகியமான அதுவல்; ஏனெனில், கடவுளால் நமக்குச் சித்தம் பண்ணப்பட்டிருக்கும் பூரண பாக்வியத்தைப் பெறுவதற்கு நீச்சயமான வழி இவ்வேதான்மே.

2-ம் அதிகாரம்

மறு ஜீவிபத்தைப்பற்றிய வேறு விஷயங்கள்

1. மறுஜீவிய நிருபணம்

31. சகல ஜாதி பணீதரும் மறு ஜீவியம் ஒன்று உண்டென்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன?

மரணத்தோடு எல்லா வாழ்வும் முடிந்தது என்று வினைப்பதுமுதலாய் மணித சுபாவத்துக்கு அருவருப்பவிரிகிறது. காரம் இருக்கிறோம், எப்போதுமே இருப்போம் என்கிற பூரண விசுவாசம் நம்மில் உண்டு. இவ்வித உணர்ச்சிகள் வானுந்தரத்தில் வளிக்ரும் நாகரீகமற்ற ஜனங்களுக்கும் இருக்கின்றன, ஆனகவால், இந்த உணர்ச்சிகள் இயற்கையைச் சேர்ந்தவை; மறு ஜீவியம் உண்டென்று காரம் அறிவதற்காகக் கடவுளே, இவ்வுணர்ச்சிகளை நம்மில் உண்டுபண்ணியிருக்கிறாரென்று சொல்லவேண்டியதா கிறது.

32. இளைஞர், இவை யாவும் உணர்விற்குள்ளா?

அவர்கள் இவற்றை முற்றும் உணர்வதில்லைபென்க ளாம்; ஏனெனில் இளம்பருவத்தில், யோசின்கும் தத்துவங் களும், ஆழ்க்த உணர்வுகளும் முழு பிராப்தி அடைந்ததில்லை.

ஆனால் யாராவது இதைப்பற்றிப் பேசினால், உடனே அது அவர்களுக்கு இயல்பாய்த் தோன்றும், வயதில் முதிர் முதிர், அதன் உண்மை அறிவையும் அதிகமதிகமாய்க் கண்டுவிடுவார்கள்.

22. இவ்வாழிப்ராயம் சத்தியமென்று உறுதிப்படுத்துவதற்கான சிபாயங்கள் எவை?

இதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான சிபாயங்கள் கீழ்க்கு உதவாம்:—

(1) முதல் சிபாயம் இயற்கையினின்று இவங்குறேது :

இயற்கையில் ஏற்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கல காட்டத்திலும், அதற்கு உரித்தானதும் அது அடைவக்கூடியதுமான ஒரு மெய்யான கதி உண்டு, தாவரங்கள் தங்கள் வளர்வதற்காக, உணவை உறிஞ்சத் தேடுகின்றன; அவற்றிற்கு உணவுப் பொருள் திட்டப்படுத்தியிருக்கிறது. யிருக்கின்ற உணவையும் அகபோகத்தையும் காடுகின்றன; அகபோகமும் உணவும் அவை வளவதும் அகப்படுகின்றன, சாண், பார்ப்பதற்காக உண்டாக்கப்பட்டது; பார்ப்பதற்கான பொருட்கள் இருக்கின்றன. கேட்பதற்காகக் காது அமைக்கப்பட்டது; கேட்பதற்கான சத்தங்கள் உண்டு. ஆண் யிருக்கங்களுக்குப் பெட்டைவிரிந்து சுபாகத் தேட்டம் உண்டு. பெட்டைகளும் அவற்றிற்கு கிடைக்கின்றன, கன்றுகள் சான்ற கிருப்பம் உண்டு, கன்றுகளும் உண்டாகின்றன, இப்படியே, மற்றவைகளிலும்கூட.

இவ்விதமாக தாவர ஜீவஜெந்துக்களில் (தாழ்ந்த) உயர்வாட்டம் யாவும் சித்திபெற்றவருவதாயிருக்கக்கொள்ள, மனிதனின் உண்மத்த தத்துவங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள சுபால காட்டம் சித்திபெறவேண்டுமெனில்வா? சத்தியத்தையும் நன்மைத்தனத்தையும் கண்டுணர மாண்ட புத்தி இயற்றப்பட்டிருக்கிறது; கண்டுணர்வதற்கான சத்தியமும் நன்மைத்தனமும் மிட்ட இருக்கின்றன. மனச்சுத்தரம் இருப்பதால், பருத்துத் தெளிந்து கொள்ளத்தக்கபொருட்களும் மனதின் கண்மூல், வந்துகொண்டே யிருக்கின்றன. ஆனால் மாண்ட சுபாவம் ஒருபபட பூரண பாக்யெத்தையும் கல்லிருப்பையும் காடுவதுபற்றி, அத்தகைய பாக்யெ பூத்தி எங்கேலும் காணப்பெறவேண்டுவது அவசிய மாகிறது. இவ்வுலகில் அவ்விதமான பாக்யெம் பூரணமாய்ப் பெறக்கூடாதென்றிருப்பதால், அதை முற்றிலும் பெறுவதற் கேற்ற வேறொரு ஜீவியம் இருக்கவேண்டுமென்பது தேற்றம்.

(2) தெய்வ சம்பூரணம், இரண்டாவது சிபாயத்தை வெளிப்படுத்துகிறது :

கடவுள் சர்வ ஞானமும் சிதைத்துள்ள சத்திப்பலாயன். ஆகவே, கம்பில் சித்திபெறக்கூடாத பொய்காட்டம் யாதாவது இருக்குமானால், அதை இயற்றியிருக்கிற சத்தியத்துக்கு அது விரோதமாகும். மேலும், அடையக்கூடாத பொருளின்மீது கமது பொயத்தில் காட்டத்தை இயற்றினால், கம்மைக் கடவுள் ஏமாற்றினதுபோலாகும். இதுவும் அவரது சத்தியத்துக்குப் பொருந்தாது. கடவுள் கன்மைத்தனமும் நீதியுள்ளவன்; கன்மையும் தின்மையும் பகுத்துத் தெரிந்துகொள்ளும்படியான மனச்சுதந்தரம் கமக்குக் கொடுத்திருப்பதால், கன்மைக்குச் சம்மானமும், தின்மைக்குத் தண்டனையும் அளிப்பாரென்பது வெளிப்படை. ஆனால் இவ்வுலகில் தக்க மேளையாய் சன்மானம், தண்டனை சம்பவிப்பதில்லை; ஏனெனில், அநேக சமயங்களில் கல்லோர் துன்புறுவதும், தீயோர் செழிப்புற்றிருப்பதும் இவ்வுலக அனுபவம், ஆகையால், யாவருக்கும் நீதிப்பிரகாரம் கைமாறு கிடைக்கக்கூடிய வேறொரு ஜீவிபத்தை காம் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

(3) மூன்றாவது சீராயம் ஒப்பணியால் ஏற்படுகிறது :

பகுத்தறியில்லா மிருகங்களும், தங்கள் கயகாட்டச் சட்டப்பிரகாரம் கடந்து, தங்கள் ஆசையை பூர்த்திபண்ணுகிற இன்ப செளகரியத்தை அடைந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகையால் (அறிவுள்ள) மனிதர், அறநெறி மார்க்கத்தைப் பின்பற்றுவதால், தங்களைப் பூரிப்பிக்கக்கூடியதான பூரண பாக்கியம் கிடைக்குமென்று நம்புவது சீராயமே.

(4) கமது கடாவ அறநெறி ஏவலே கான்னாவது சீராயம் :

புண்ணியம் இப்பிரபஞ்ச வாழ்விற்கேற்ற கன்மைத்தன மட்டுமன்று; அதற்கு இன்னும் ஆழ்ந்த கருத்தும் மதிப்பும் இருக்கிறதென்று காம் யாவரும் உணர்கிறோம். ஏனெனில், புண்ணியம் அரிய பெரிய பிரயாசையால் ஆகும் சுற்றுவாய்க்கை; கமது ஜீவிகால் முழுவதும் அதற்காக இடைவிடாது உழைக்கவேண்டியதிருக்கிறது. மரித்தவுடன், கமது ஜீவியமே (காம் ஒன்றுமில்லாமையாய் போய்விடுவதினால்) முற்றிலும் முடிந்துபோகிறதாயிருந்தால், புண்ணியத்தைத் தேடுவதில் காம் படும் பிரயாசை வீண் என்னத்தகும்; புண்ணியத்தால் பலன் இல்லாதிருக்க அதைத் தேடுகானேன்? அதற்கு யாராய், கமது பிரயாசையில் பலன் வேறொரு ஜீவியத்தில் கிடைத்திருக்குமானால் புண்ணியத்தையடைப்ப் பிரயாசைப்படுவது சீராயமாகத் தோன்றும். இவ்வாறாக, புண்ணியம் எனும் பதமே அர்த்த சாரமற்ற மொழியாகும். சத்திப்பலாயனும் கசித்தனுபவிக்கக்

கடிய பாக்கியம் ஒன்று உண்டென்று நமக்கு நிச்சயமாயிருந்தால் னத்திரம், பாக்கியமாயிருப்பதற்காகப் பிரயாசைப்படுவது நியாயமானதும், செத்தவுடனே, என்னை முடிந்துபோயிற்று என் திருக்குமானால், புண்ணியத்தை அடைந்து என்ன பிரயோசனம்?

24. மறு ஜீவியம் உண்டென்று கப்புலதற்குக் கடவுள் ரூபம் உண்டென்று முதன்முதல் நம்புவது அவசியமா?

கடவுள் உண்டென்று நாம் விசுவசியாவிடினும், இயல் பிலே நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள, மறு ஜீவியத்தைப்பற்றிய நமபிக் கையும் ஆணையும் நம்மில் இருந்துவரும்; ஆயினும் கடவுள், உண்டென்று விசுவசிக்காமல் மறு ஜீவியம் உண்டென்று நாம் நிரூபிக்கமுடியாது. மேற்கூறிய கடவுள் ஆணையும் நம்பிக்கையும் என்னவென்று முதலாய்க் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

2. இவ்வுலக ஜீவியம்

25. இவ்வுலக ஜீவியத்துக்கும், மறு ஜீவியத்துக்குமுள்ள தொடர்பார்த்தம் யாது?

இந்த ஜீவியம் மறு ஜீவியத்துக்காக ஆபத்தப்படுத்துங் காலம்; அதற்காக நம்மைப் பரீட்சிக்கும் காலம் இது.

26. பரீட்சை என்பதின் பொருள் என்ன?

பரீட்சை என்றால், சோதனை அல்லது சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் எனப் பொருள்படும்; நமக்குக்கும் தத்துவங்களையும், காலத்தையும் என்னவிதமாய் உபயோகிக்கப்போகிறோம் என்று சோதித்துப் பார்த்தல்; நமது கடைசிக் கதியாகிய பாக்கியத்தை அடையவேண்டுமென்பது நமது தீர்மானம் அல்லது அதை இழந்துபோவது நமது தீர்மானம் என்று பார்த்தறிதல்தான் பரீட்சை என்பதின் அர்த்தம்.

27. எவ்வளவு காலம் இந்த சோதனை நீடித்திருக்கும்?

இந்த ஜீவியம் உள்ள அளவும் நமது சோதனை நீடித் திருக்கும்; சாரும் ஷுணம் அது முடிவுபெறுவதறுது.

28. இவ்விதம் கூறுவதற்கு முகாந்தரங்கள் எவை?

முதலாவது. இந்த ஜீவியம் நிச்சயமாகவே ஒரு சோதனை; எவ்வித சோதனையும் ஒருக்கால் முடிவுபெறவேண்டியது அவசியம். அல்லாவிடில் அதைச் சோதனை என்று கூறுவது தவறு. இந்த ஜீவியம் முடிந்ததும் நமது சோதனையும் முடியும் என்று சொல்வது நிபாயமாய்த் தோன்றுகிறது; ஏனெனில் அதற்குப் பிறகு வேறு ஏதாவது சோதனை இருக்கும் என்பதற்கு யாதொரு காரணத்தையும் காணோம்.

இரண்டாவது: இந்த ஜீவியம் விசைபாட்டுக் காரியமல்ல; அது அதிக கவனத்துக்குரியதென்றும் அதில் அதிகப் பொறுப்பு அடங்கியுள்ளதென்றும், நமது கல்லுணர்ச்சிகளே நமக்குப் புகட்டுகின்றன. ஆனால், அதனால் விசையும் பலன்வெகு முக்கியமான விஷயமாயிருந்தாலன்றி, மனிதர் அதில் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தவும், அதில் அதிக பொறுப்புண்டுள்ளது நினைக்கவும் கூடுமா?—இந்த ஜீவியத்திற்குப் பிறகு, வேறொரு சோதனை இருந்தால், இவ்வுலக ஜீவியத்தின் சோதனை யாதொரு பயனற்றதாகும். வேறொரு சோதனை இருக்கும்பட்சத்தில், இந்த ஜீவியத்தை மனுஷன் ஒரு பொருட்டாக எண்ணமாட்டான். இந்த ஜீவியத்தில், நான் என் இஷ்டப்பிரகாரம் நடந்துகொள்வேன், கடவுளைக் கவனிச்சுமாட்டேன், மறு ஜீவியத்தில் கிரமமாய் நடந்துகொள்ளலாம். எல்லாம் இறுதியில் சரியாய்ப் போகும், என்று எவனும் சொல்லக்கூடுமல்லவா?—அதற்கு மாறாய், எப்போதைக்கும் நமக்குக் கிடைக்கும் பாக்கியம் அல்லது வீரபாக்கியம், இந்த ஒரு ஜீவியத்திலேயே கேசரிடும் காரியமாகக் கொண்டால், ஒருவனும் மேற்கூறியவண்ணம் சொல்லமாட்டான், கடவுள் கட்டளைப்பிரகாரம் இப்போதுதானே நடந்துகொள்ள வேண்டும்; தவறினால் சொல்லாபடி விசையும் என்று எண்ணி ஜீவியத்தை நடத்திவருவான்.

29. இதனால் நாம் அறிவதென்ன?

செத்தபிற்பாடு எல்லாம் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று புத்தியுள்ள எவனும் புகலத் துணியான்; இச்சமயம் தவறினால் எச்சமயமும் கிட்டாது என்பதை உறுதியாகக்கொண்டு, எதிர் காலத்தில் எதிர்பார்க்கத்தக்க பாக்கியத்துக்காகச் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் இப்பொழுதே செய்து முடிக்கத்தரும்.

3. மறு ஜீவியத்தின் தன்மை

30. மறு ஜீவியத்தில் நமக்குக் கிடைக்க இருக்கும் பாக்கியம் எத்தகையது?

நீதி சான்றிகள் பின்புருமாறு இதைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள்:—

(1) சத்தியத்தைத் தீர உணர்வதும், கவப்பில்லா கன்மையை கைக்கொண்டு களிப்பதமே, நமது மேலான ஆசில், உண்மைச் சத்தியம் பூரணமாயுள்ளதும், கன்மைத்தனத்தை முற்றிலும் அடங்கியுள்ளதான வந்து கடவுளைத்தவிர வேறொன்றுமில்லாததால், நம்மாயியல்புடனும் அவனை அறிந்து அவரை கேளிப்பதே மேலான பாக்கியம்,

(2) அவரை அறிந்து கொடுப்பதால் கமக்குண்டாவதும் இன்பமும், அது ஒருக்காலும் இழந்துபோகக்கூடியதல்ல என்றும் சிச்சயமும் கமது பாக்கியத்தைப் பூரணமாகும்.

(3) பூரண பாக்கியத்துக்கு வேறு ஏதாவது அவசியமானால், அதையும் நாம் அடைவோம்.

81. மறு ஜீவியத்தில், கமது சரீரம் கம்முடன் இருக்குமா?

இது விஷயமாக, கமது புத்தியினால் நாம் ஊகித்துக் கொள்ளக்கூடியது வெகு வெகு சொற்பம். மானிட சரீரம், மனிதனின் ஒரு பிரதானமான பகுதியானதுபற்றி, அது மறு ஜீவியத்தில் மீண்டும் கம்முடன் இருக்குமென்று கம்புவதற்கு இடமுண்டு. ஆனால், கமது ஆன்மா தேகமின்றி ஜீவிக் கக் கூடியது; சில சமயம், தேகமில்லாமலும், பாக்கியமாயிருக்கக் கூடும். ஆகையால் தப்பறையின்றி நாம் இது விஷயமாக, ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கது ஒன்றுண்டு; அது யாதெனில்: மனிதனின் பூரண பாக்கியத்துக்கு அவனது சரீரம் அவசியமாயின், எவ் வகையினால் அது மீண்டும் அவனுக்குக் கொடுக்கப்படும்.

82. தீயோருக்கு எவ்விதமான தண்டனை கிடைக்கும்?

கடவுளைவிட்டு விலகி அவரை இழந்துபோனோமே, பாக்கியமாயிருப்பதற்கு நமக்கு இனி வழியில்லையே என்ற ஏக்கத் தால் அவர்களுக்கு ஏற்படும் பிரதான தண்டனை, இறுஷ் மன்றி, வேறு ஏதாவது திட்டமான தண்டனையும் இருக்குமென்று நாம் சந்தேகமறச் சொல்லலாம்.

83. தீயோரின் துன்பம் (தண்டனை) எப்பொழுதாவதும் திருமா?

அது ஒருக்காலும் தீராதது என்று சொல்லதற்குப் பலத்த காரணங்கள் உண்டு.

84. இக்காரணங்கள் எவை?

அவை யாவன:—

(1) யாதோரு சட்டத்தை மீறுவதினால் ஏற்படும் தண்டனை, சட்டத்தின் கனகனத்துக்கும், சட்டத்தை இயற்றியவ ருடைய மகத்துவத்திற்கும் ஏற்றதாயிருக்கத்தகும். கடவுளின் சட்டம், மந்திச் சகல சட்டங்கவிதும் கனமானது; கடவுளின் மகத்துவம், மந்தெந்த மகத்துவத்தையும்விடச் சிறித்தது என்பதும் வெளிப்படையான ஆகையால் அவர் கொடுத்த சட்டத்தை மீறுவதனால் ஏற்படும் தண்டனை, சகலவித தண்டனைகளிலும் கண்டிப்பாயிருக்கும்.

(2) இவ்வுலகில் பெரும் பாதகங்களுக்கு மாணத் தண்டனை விதிக்கப்படுகின்றது; இத்தண்டனைகளில், குற்றம் செய்தவன், எந்த இராச்சியத்தின் சட்டத்தை மீறினானோ, அவ்விராச்சியத்தினின்றும் அறவே நீக்கப்படுகிறான். இவ் வண்ணமே, கடவுளின் சட்டத்தை மீதினவன், அவருடைய இராச்சியமாகிய மறு ஜீவியமாகியத்தினின்றும், முற்றிலும் நீக்கப்படுவதே தருதி.

(3) கடவுளுடைய சட்டத்தை அனுசரிப்பதிலும் மாத்திரம் நாம் மறு ஜீவிய பாக்கியத்தை அடைந்துகொள்ளலாம் என்றிருப்பதால், ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை, நாம் பாவம் செய்த பின்னும் நாம் மறு பரம கதியை இழந்துபோகாமல், இன்னும் அதை அடைவதற்கான காலத்தை கடவுள் கமக்குக் கொடுப்பதே, அவரது கருணையின் சிறந்த கிரிகையாகியுந்தே. அப்படியிருக்க, தன் ஜீவியகால முழுவதும் அவரது சட்டங்கைய மீறி, பச்சாத்தாபப்படாதவன், சேற்ப காலம் தண்டனைக்குள் வான் பிரகு. நீத்திய பாக்கியத்தை அடையக்கூடுமானால் கடவு ளுடைய சட்டங்களுக்கும் மிபந்தனைகளும் விரியாட்டுப்பிள்ளைச் சட்டமாகும்; அதனால், கடவுளே பகடிக்குரியவராவார்.

(4) நல்லோருக்குக் கடவுள் நீடுநீகாலம் நீலங்கும் பாக்கியத்தை வாக்னித்திருப்பதால், தியோர்க்கு அவர் இடம் தண்டனையும் வித்தியகாலம் நீலத்திருக்கத் தருமென்பது சிவாயத் தானே.

இவை தவிர, வேறு சில காரணங்களும் கூறலாம்:—

(1) ஒருவன் தன் ஜீவியகாலமுழுவதும் துர்நடத்தை யில் செவ்வழித்தபின், சிறிதுகாலமட்டும் சிலகூபெற்று விடு தலையாகி, இறுதியில் பூரண பாக்கியம் பெறுவானாகில், “எனது சோதனைகால முழுவதும், துரகிர்தமாய் ஜீவித்தால், என்ன மோசம் வந்துவிடும்; அதற்காகத் துன்பப்படவேண்டியதிருக் கும். வான்தவம், ஆகிலும் பரவாயில்லை; இறுதியில் எல்லாம் துழுக்காய்ப்போகும்” என்று சொல்லித் துணிகரமாய் மனிதர் தேவ சட்டத்தை மீறக்கூடுமல்லவா?

(2) தண்டனை முடிவுபெறுவதற்குமுற்போதில், நல் லோரும் தியோரும் சரிசமானமாகிவிடுவார்கள். “புண்ணியத்தைத் தேடுவதில் வரம் பட்ட பிரயாணசிகிலும் என்ன பலனைக் கண்டோம்; ஜீவியகாலமெல்லாம், துரகிர்தமாய் நடந்து, புண்ணியத்தின்மட்டில் அறிபக் கவனமுயில்லாமல் ஜீவித்தால், இப்போது கம்மைப்போல் பாக்கியமாயிருக்கிறார்களே, இந்த பாக்கியத்தை அடைய அங்குள் செய்துகொண்டதென்று, ஒன்றுமில்லை. நாமும் அங்குகொடுப்போல், உங்க ஜீவியத்தின்

போது, இச்சுவைத் தண்டனைமல் எடுத்திருக்கலாமே" என்று சர்க்கார் தங்கள் கண்டத்தையப்பற்றியே குறைபாடு மறிக் க்குகடும்.

(8) தீயோரின் தண்டனை சிறிதுகாலத்தான் இருக்கும் அதன்பின் முடிந்துபோகும் என்கிற எண்ணமானது, இந்த ஜீவிய காலத்தின்மட்டில் நமக்கிருக்கவேண்டிய கவனத்தையும் அக் காலையையும் அறவே நீக்கிப்போடும், அவ்விதமின்றி, சித்திய காலமும் தீயோர் தண்டனை அடைவதாயிருந்தால், இந்த ஜீவியம் வெகு பிரதானமான கடமைகள் சீதைத்தது, கடவுளது சட்டத்தை மீறுவது களமல்ல களியம், அதன்மட்டில் வெகு எச்சரிக்கைக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்று நமக்குத் தெளிவாய் புலப்படும். சித்தியகாலத் தண்டனையின் நினைவானது, எந்தப் பாவத்தையும், காம் என்ன சிதம்பபட்டும் கிலக்குப்படியாக நம்மை எப்போதும் ஏவித்தூண்டும், எமது நடத்தையில்தான் பாக்கியமும் கிர்ப்பாக்கியமும் அடங்கியிருப்பதாக சிதாணித்து நயது நடத்தையின்மட்டில் விசேஷ கவனமுற்றிருப்போம்.

குறிப்பு:—இதுவரை கூறியுள்ள வரவும் எமது புத்தி யின் தத்துவத்தைக்கொண்டு நாம் அறிபக்கடியவை என்பதையு மும், விசுவாசத்தினால் இவ்விஷயங்களைப்பற்றி நாம் அறித் துள்ளவை இன்னும் அநேகம் உண்டு என்பதையும், எமது சுத்தோலிக்கு நன்மை கவனிப்பார்களாக!

3-ம் அதிகாரம்

ஜீவிய சட்டம் அல்லது நமது கதியை அடையும் விதம்

1. தக்கது எது, தகாதது எது எனும் சட்டம்

35. கடவுள் நமக்குள்ளே ஜீவிய சட்டம் எது?

வினாவு, வசக்கு, கிரிகைகளில் தக்கதைச் செய்வதும் தகாததைத் தவிப்பதாமே ஜீவிய சட்டம் எனப்படும்.

36. இச்சட்டத்தைக் கடவுள் நமக்குக் கொடுப்பானே?

ஏனெனில், கடவுள் நல்லவர், நாமும் கல்லோராயிருக் கும்படி அவர் உம்மை உண்டாக்கினதால், இந்தச் சட்டம் ஏற்பட்டது. மீளவும், பூரணபாக்கியம் நமக்குக் கிடைக்கக் கூடும் என்கிற நம்பிக்கையையும் எமது இயல்பில் நமக்குத் தந்து, இந்த ஜீவிய சட்டத்தை அதுசரிப்பதால் பூரண பாக்கியத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளும்படியாகச் செய்திருக்கினார்.

27. சகல சந்திருத்தியங்களும் செய்ய எய்க்குக் கூடாது?

இல்லை; கம்மால் இயன்ற அளவு செய்வது நல்லது; ஆனால் கடமைவாகத் தேவையாகவகையாத் திரம் செய்யக் கூடாது.

28. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் உறு.

தர்மம் கொடுப்பது எச்சமயமும் நற்கிரகதான்; ஆனால், மெய்யாகவே கஷ்டதலைவிலிருப்பவர்களுக்குக்கூட, மற்றவர்களுக்குத் தர்மம் புரியக் கூடாது இல்லை. கடவுளைத் தினக் கோறும் அடிக்கடி பிரார்த்திப்பது கசிந்தம்; ஆனால் சில சமயங்களில் பிரார்த்திக்கவேண்டுமென்பதுதான் கடமை.

29. சகல துர்க்கிருத்தியங்களையும் விவக்கக் கூடாது யுண்டா?

துர்க்கிருத்தியங்கள் யாவும் விவக்கக் கூடாதுப்பட்டிருக்கின்றன; துர்க்கிரகங்கள் மாத்திரமன்று, துர்வர்த்ததைத் துர்க்கிரகங்களையும் விவக்கவேண்டும்.

30. வர்த்ததைகளையும், நிரைவுகளையும் கூட விவக்குவானே?

ஏனெனில், வர்த்ததைகள் நானின் கிரகை; நிரைவுகளோ மனதின் கிரகை.

31. துர்வர்த்ததைகள் ஏன் விவக்கவேண்டும்?

ஏனெனில், நமக்கருணப்பட்ட பேசும் தத்துவத்தை அவற்றால் துர்ப்பிரயோகம் செய்கிறோம்; நமக்கும, பிறருக்கும் அவற்றால் தீங்கு விளைகின்றது.

32. துர்நிரைவுகளைத் தவிர்ப்பானே?

முதலாவது, அலை, இயல்பிலே தின்கமயானவை; இரண்டாவது, அவற்றால் கெட்ட ஆகை மனதில் விளம்பி, கெட்ட கிரகைகளுக்குக் காரணமாகின்றது.

33. சகல துர்நிரைவுகளையும் தவிர்த்து கம்மால் இயலுமா?

துர்நிரைவுகள் ஒருக்காலும் மனதில் பிரவேசிப்பவண்ணம் நாம் தடுக்கமுடியாது; ஆனால், அவற்றை அருவருத் துத் தள்ளிவிடவும், அவற்றிற்கு நாம் சம்மதியாமலிருக்கவும் கம்மால் எப்போதும் சாத்தியப்படும்.

2. இந்த ஜீவிய சட்ட விர்மாணத்துக்குரிய காரணங்கள்

44. சட்டம் எங்குள் என்ன?

அதிகாரம் செலுத்துகோன், தனது அதிகாரக்குடையின் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அநுசரிக்கும்படியாக விவரிக்கும் ஓர் சட்டனைக் குப் பொதுப்பட 'சட்டம்' என்ற பெயர் பொருந்தும்.

45. கடவுளுக்கு நம்மை ஆளும் அதிகாரம் இருப்பானே?

அவர் நமது சிருஷ்டிகர்; நம்மில் உள்ள யாவும், நமக்குள்ள யாவும் அவரே நமக்குக் கொடுத்தவர். ஆகையால், அவர் நமது ஈழமானன்; (ஆண்டவர் என்பதும் அதுவே). நாம் அவரது சட்டதிட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியவர்கள்.

46. கடவுளுடைய சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்பது நமக்குக் கடமைமா?

ஒருநிறத்தாருக்கு உரிமையுண்டானால், மற்றநிறத்தாருக்குக் கடமையுண்டு; இவ்விதம்தான், அகிந்திக்க. இரண்டும் இரண்டிசைக்கூடாதவை. கடவுளுக்குக் கட்டளைமீறும் உரிமையுண்டு; ஆகையால் நமக்குக் கீழ்ப்படியக் கடமை உண்டு.

47. கடவுள் நற்சிகைகளைக் கற்பிப்பானே?

அவர் நன்மைபாணவர்; அவரைப்போல் நாமும் நல்லவர் களாயிருக்கும்படி நம்மை உண்டாக்கினார். நாம் எவ்வளவுக்கு நல்லவர்களாயிருக்கும்படி நம்மை உண்டாக்கினார். நாம் எவ்வளவுக்கு நல்லவர்களாயிருப்போமோ, அவ்வளவுக்கு அவர் நம்மீது பரிசுப்படக்கூடுநேயல்வது வேதல்வ. இது காரணம்பற்றி, நற்சிகைகளைக் கற்பிக்கினார்.

48. துர்க்கிரைகளை விலக்கும்படி ஏன் கற்பிக்கினார்?

ஏனெனில், நன்மையும், தின்மையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாதன; துர்க்கிரைகை நன்மைக் கெடுத்து, நன்மைக் கடவுளின் வீருப்பத்துக்கு விரோதிகளாக்குகின்றது.

49. கடவுள் கற்பித்ததினும்மத்திரம், ஒரு சிகை நல்லது அல்லது தீயது என்று தீர்க்கிறதா?

இல்லை; அதற்குமூலம், அவை தம்மிலே நல்லவை அல்லது தீயவை ஆனதுபற்றிக் கடவுள் அவற்றை செய்வவோ, அல்லது விலக்கவோ கற்பித்திருக்கினார் என்கவேண்டும்.

50. சில சிகைகள் தம்மிலே நல்லவை என்பானே?

இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு; முதலாவது, கடவுள் நமக்குள்ளே தத்துவங்கள் கற்பியோகத்தை அமை

காட்டுகின்றன. இரண்டாவது, அவை நமக்காவது, பிறருக்காவது அல்லது கடவுளுக்கு நன்மை செய்கின்றன.

51. தம்பிலே நீயவை என்று சில விரகைகளைக் கூறுவது ஏன்?

இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு; முதலாவது, இவற்றால் கடவுள் நமக்கருளை தத்துவங்களின் துர்ப்பிரயோகம் ஏற்படுகிறது; இரண்டாவது, இவற்றால், நமக்கென்னதும், பிறருக்கென்னதும், கடவுளுக்குக்கென்னதும் தின்மை நேரிடுகிறது.

52. சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

அளவுப்படி (மட்டாக) சரப்பிடுவதும், குடிப்பதும் நற்பிரிவைகள். ஏனெனில், நமது நாட்டத்தின் நற்பிரயோகம் இது; இவற்றால் நமது சுகத்திற்கு நன்மையுண்டு, குடிவெறியும், காமாதாரமும் துர்ப்பிரிவைகள். ஏனெனில் அவை நமது நாட்டத்தைத் துர்ப்பிரயோகம் பண்ணுவதால் உண்டாகிறது; அவற்றால் நமது சுகத்துக்குக் கேடு விளிகின்றது.

மெய்மொழியும், கபடந்த நாடீதையும் நற்பிரிவைகள், ஏனெனில், இவை இரண்டும் பிறருக்கு நன்மை புரிகின்றன. பொய்மொழியும், வஞ்சகமும் தீயவை; ஏனெனில் இவை பிறருக்குத் தீங்கு வருவிக்கின்றன.

கடவுளைத் துதித்தல் அல்லது வழிபடல் நற்பிரிவை; ஏனெனில், கடவுளுக்கு உரித்தான சங்கையை அது காண்பிக்கின்றது. தேவதூஷணமும், தெய்வ இகழ்ச்சியும் (தேவனைத் தூஷிப்பது அல்லது இகழ்ச்சியாய்க் கூறுவது) தீயவை; ஏனெனில் கடவுளுக்கு இவற்றால் அவசங்கம் ஏற்படுகிறது.

3. இச்சட்டச் சங்கிரகம்

53. இந்தச் சட்டத்தைச் சுருங்கச் சொல்லு.

இரண்டு வகையின்களில் அதை அடக்கிக் கூறலாம். முதலாவது, நமது தத்துவங்கள் யாவையும் கடவுள் அவற்றை இயற்றின கருத்துக்காகப் பிரயோகம் பண்ணவேண்டும்; துர்ப்பிரயோகம் செய்யலாகாது. இரண்டாவது, கடவுளுக்கும், நமக்கும், பிறருக்கும் நன்மையாவையையே எப்போதும் செய்யத்தரும்.

குறிப்பு:—நமது தத்துவங்களின் நற்பிரயோகம் துர்ப்பிரயோகத்தைப்பற்றி இப்புத்தகத்தின் இரண்டாவது பாகத்திலும் கடவுள்மட்டிலும், நம்மட்டிலும், பிறர்மட்டிலும் நமக்குள்ளே நடமாடக்கூடிய பாகத்திலும் விரிவாய்க் கூறப்படும்.

DBA000006043TAM

4-ம் அபிபரம்

சட்டத்தை அறிவது அல்லது புத்தியும் மனச்சாட்சியும்

1. மனச்சாட்சியின் குரலொலி

54. தக்கது இது. தகாதது அது என்று எம் அறிவ தெப்படி?

நமது புத்தியே நமக்கு இதைப் புலுக்குறது.

55. இது எப்படியாகும்?

கடவுளது போக்கப்பிரகாரம் நமது தத்துவங்களைப் பிரவேசிப்பது ஒழுங்கு; நம்மட்டிலும், பிறர்மட்டிலும், கடவு ளுக்கும் சிபாயமாய் நடப்பது சிரமம்; இதற்கு விரோதமான நடத்தை தகாதது என்று நமது புத்தி நமக்கு உரைக்கின்றது.

56. தகுந்ததைச் செய்வதும், தவறுதலானதைத் தவிர்ப் பதும் நமது கடமையென்று நாம் எதிரூல் அறிந்துகொள்ளு கிறோம்?

இதை நமக்கு அறிவிப்பது மனச்சாட்சியின் குரலொலி.

57. மனச்சாட்சியின் குரலொலி என்பது யாது?

தக்கதைச் செய்து, தகாததை விலக்குவது நம் கடமை என்று நமக்குரைக்கும், மனசினுள்ளடங்கிய ஓர் அறிக்கை இது.

58. மனச்சாட்சியின் குரலொலி வெறும் அறிக்கையானா?

இல்லை; நாம் கீழ்ப்படியவேண்டுமென்று உணரும் கண்ணம் மனச்சாட்சி நமக்கு ஓர் விதமாகக் கற்பிக்கின்றது.

59. மனச்சாட்சியால் உதிக்கும் உணர்வு வெறு யாதாவது உண்டா?

தகுதியானதைச் செய்யுங்கால், நமக்குத் திருப்தியும் சந்தோஷமும் உண்டாகிறது; தகாததைச் செய்யுங்கால், நமது குற்றத்தை உணர்ந்து, நம்மனதில் திடுக்கொள்ளச் செய்கின்றது.

“குற்றமுள்ள நெஞ்சு குறுகுறுக்கும்”

“மனக்குரங்கை மாற்றலரிது” என்ற முதுமொழிகள் இதை உணர்த்துகின்றன.

60. இவ்வித உணர்ச்சிகள் உதிப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

கடவுள் நாம் செய்கிறதைப் பார்க்கிறார்; கண்ணம் செய்யும்பொழுது, அவருக்கு நம்மட்டில் பிரீதியும், தின்மை செய்யும்பொழுது கம்மீது அவருக்கு அருவருப்பும் (கோபமும்) உண்டாகிறது என்பதை நாம் தின்னமாய் அறிந்திருப்பததான் இதற்குக் காரணம்.

81. திண்மை செய்யும்பொழுது, மனதில் சஞ்சலம் ஏற்படுவது என்ன காரணத்தினால்?

ஏனெனில், கடவுளுடைய உற்பிணையை மீறிவிடுகிறோம் என்று நமக்குத் தெரிகிறது; இத்தவறுதலுக்காக நம்மை ஒருக்கால் தண்டிப்பார் என்று அஞ்சுகிறோம்.

82. மனிதரைப்பற்றிய பயமும் நமக்கு ஏற்படுகிறத உண்டா?

ஆம்; நமது கிரியையைப்பற்றி வெட்கம் அடைந்து, மனிதர் நம்மைக் கண்டுபிடித்துக் குற்றஞ்சாட்டித் தண்டிப்பார் களோ என்று பயப்படுவதுண்டு. ஆனால் இது மனச்சாட்சியின் குரலொலியல்ல. நமது பாவம் அந்தரங்கமானதும், எவரும் அறியக்கூடாததானதும் பாவத்தால் கடவுளுக்கு நம்மட்டில் அருவகுப்பும், அதனால் நமக்கு அவரது தண்டிப்பும் வருமென்று அஞ்சும்படி செய்யவது மனச்சாட்சி.

83. மனச்சாட்சியின் குரலொலி எவ்விதம் ஏற்பட்டுள்ளது?

கடவுளே, அதை நமது ஆன்மாவில் அமைத்திருக்கிறார், அவரது கட்டணையை அழைக்க நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்று நாம் அதைக்கொண்டு உணர்வேனுமென்பது அவருடைய சித்தம்.

3. மனச்சாட்சியும் கடவுளும்

84. கடவுளை அறியாத அல்லது கடவுள் இல்லை என்று சாதிக்கும் நாஸ்திகனுக்கு மனச்சாட்சி இத் தன்மை யாக உரைக்குமா?

இல்லை; நம்மைப்போல் அவனும் நம்மை திண்மமையப் பற்றி உணரக்கூடும்; ஆனால் அவ்வுணர்ச்சிகளின் (சபாவம்) அர்த்தம் அவனுக்குப் புரியாது, கடவுளை விசுவசியாமல், அவற்றைக் கண்டுபிடிக்க இயலாது.

85. இந்த விதிவியாசம் ஏன்?

நமக்குப் பொறுப்பும் கடமையும் உண்டென்று மனச்சாட்சி உறுதிபடுத்துகிறது. பொறுப்பு என்னால் பிறப்பட்டுள்ள உத்தரவாதம்; பிறருக்கு நம்மால் ஏதோ கொடுபட்டேவண்டியதிருக்கிறது என்பதைக் கடமை உணர்த்துகிறது. ஒருவன், மற்றொருவனுக்குத் தன்மட்டில் உண்டான உரிமையின் காரணத்தால், அவனுக்குத்தான் உத்தரவாதியாகவேண்டும். அவன்மட்டில் தனக்குக் கடமை உண்டென்று உணரலாம். இது மனச்சாட்சியல்ல. ஏனெனில், மனச்சாட்சி, மற்றொரு மனிதன்மட்டில் அல்ல, கடவுள்மட்டில் நமக்குள்ள உத்தரவாதம், கடமைமையக் குறிக்கின்றது.

மேலும், கடவுளைப்பற்றி ஒன்றுமே அறியாதவன் தண்டனைக்கடங்கினால், இது மனிதரால் வரக்கூடிய தண்டனையைப்பற்றியேயன்றி கடவுளால் விதிக்கப்படும் தண்டனையைப்பற்றி இராது. மனச்சாட்சியோவென்றால், தேவ கோபக்கிணியின் பயத்தை நமக்கு வற்புறுத்துகிறது.

06. இதனால் எாம் அறிவதென்ன?

கடவுளைப்பற்றிய விசுவாசமின்றி (கடவுள் உண்டு என்று விசுவசியாதேபோனால்) மெய்யான கடமைகளை உணர்த்தும் "அறநெறி மார்க்கம்" என்பது அறவே கிடையாது. அவரிடமிருந்து, அறநெறி மார்க்கம், பிரயோசனகரமான நடத்தை நமக்குப் பிரதிபலியுண்டாக்கும் நடத்தை அல்லது ஜனசமூகத்தால் ஏற்பட்ட ஒரு வழக்கமேயன்றி வேறொன்றுமாகாது.

கடவுளை நீக்கின மனச்சாட்சி, நியாயாதிபதி இல்லாத நியாயவாதவத்துக்கொப்பாகும்.

3. மனச்சாட்சி விந்தத்தல்

07. எல்லா மனிதரிடமுமுள்ள மனச்சாட்சி ஒரே விதமானதா?

சிலரிடத்தில் அது அதிகத் தெளிவாகவும் திறமையுள்ளதாகவும் இருக்கிறது. வேறு சிலரிடம் அது தெளிவுக் குறைவாகவும், திறமை குன்றினதாகவும் காணப்படுகிறது.

08. இந்த வித்தியாசத்திற்குக் காரணம் என்ன?

பயிற்சியும், அபிப்பிராயமும் இந்த வித்தியாசத்திற்குப் பிரதான காரணம். சரிவரப் பயின்று, கல்வியில் நடக்க விருப்பமுள்ளவருக்கு மனச்சாட்சியின் குரலொலி வெகு தெளிவாய்க் கேட்கும்; ஈன்றாய்ப் பயிணதவர்களுக்கும், துன்பமாக்கத்தைப் பற்றிய கவனமில்லாதவர்களுக்கும், அது தெளிவுக் குறைவாக இருக்கும், குறைந்த தெனியுடன் சப்திக்கும்; ஏனெனில் சாதாரணரால் அவர்கள் அனைத் கவனிப்பதுமில்லை, உற்றுக்கேட்பதுமில்லை.

09. 'இன்னது தக்கது இன்னது தகாதது' என்று மீதானிப்பதில் எல்லாருடைய மனச்சாட்சியும் ஒரே விதமாய்க் (மாறுபாடின்றி) உறுதிவந்ததா?

மிகவும் பிரதானமான விஷயங்களில், எல்லாருடைய மனச்சாட்சியும் ஒரேவிதமாய்த்தான் மீதானிக்கொண்டது; ஆனால் வேறு சில நுட்பமான விஷயங்களைப்பற்றி சகலருடைய மனச்சாட்சியும் ஒத்திருப்பதில்லை.

70. இந்த வித்தியாசம் என்ன காரணத்தினால் உண்டாகிறது?

போஷகாத குறையினால் அல்லது ஒர் வழக்கத்தை உண்மைச் சத்தியமாகப் பணித்துக்கொள்வதினால் இந்த வித்தியாசம் விசேஷமாக உண்டாகக் காரணமாகிறது?

71. சில திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லு.

நாகரீகமில்லாத சில முரட்டு ஜாதியார், தங்கள் கையில் சிக்கிறவர்களை வெகு குரூர சிகைப்பு செய்கிறார்கள்; வேறு சிலர் திருடுகிறதும் கொள்ளையடிப்பதும் தொழிலாகக் கொள்கிறார்கள். சிலர் நரபலி இடுகிறார்கள். நர பரம்சத்தையும் புசிக்கிறார்கள். வேறு சிலர், பொய்சொல்வதும் பிறரை வஞ்சிப்பதும் தொழிலாகியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இவற்றில் எதை யாகிலும் தப்பிதமென்று அவர்கள் எண்ணுவதில்லை.

72. இவர்களுடைய எண்ணம் தப்பதறபவது என்று நமக்கு எப்படித் தெரியும்?

நமது புத்தியைச் செய்வவராய் உபயோகித்து போசித்துப் பார்ப்போரணில், நேற்கூறிய செயல்கள் யாவும் துக்கமிகைகள் என்று நமக்குப் புலப்படும். நாகரீகமடைந்த ஜனங்கள் இதைக் கண்டுணர்ந்து, இத்துர்வழக்கங்களை ஒழித்துவிட்டார்கள். குரூரச் செயல்களைப்பூரியும் நாகரீகமில்லாத ஜனங்களும், அவர்கள் செய்வது தப்பிதமென்று நாம் அவர்களுக்குப் படிப்பீர்தால், தங்களுடைய நடத்தை தவறுதலானதென்று தாங்களே உணர்கிறார்கள்.

73. மனச்சாட்சி விர்த்தியடையக்கூடியது?

நல்லது எது, கெட்டது எதுவென்று அதிகத் தெளிவாய் அறிவப் பிரயாசப்படுவதாலும், மனச்சாட்சி நமக்குச் சொல்லுவதை உற்றுக்கேட்டு, எப்பொழுதும் அது சொல்பதே பிரகாரம் கேட்டு நடக்கிற அபியாசத்தாலும், மனச்சாட்சியை விர்த்திபண்ணக்கூடும்.

74. இது நல்லது. அது கெட்டதென்று நாம் அதிகத் தெளிவாய் அறிவதற்குச் செய்யவேண்டியதென்ன?

நம்மிடம் நல்லோர் எனப்படுகிற ஜனங்களோடு அதிக மாய் உறவாவது, இதை அறிவதற்கேற்ற உத்தம வழி. அவர்கள் யாதாவது ஒரு கிரிகை தப்பிதம் என்று கூறினால் நமக்கு அது அவ்விதமாக ஏற்கனவே தேரன்முனிட்டாலும், இப்போது அது அவர்கள் சொல்லுமாப்போல், தப்பிதந்தான் என்று நாமே உணர்வோம். நல்லோராகிய பிறர் தங்கள் மனச்சாட்சிப்பிரகாரம் எப்போதும் கண்ணாய் நடத்துவாருகிறார்கள் என்பதை நாம்

கூடியும்போது, நாமும் அதேபிரகாரம் கடக்கப் பிரியமும் ஏவுதலும் நமக்கு உண்டாகும்.

4. அநியாமை

75. மற்றவர்கள் தப்பிதம் செய்யும்போது, நாம் நிராகர வேண்டியதென்ன?

அவர்கள் தப்பிதம் இருவிதத்தால் ஏற்படக்கூடும். ஒன்றில் தேவ சட்டத்தை அவர்கள் அறியாதிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு அதைச் சொல்லிக்காட்டுவது அவசியம்; அல்லது தேவ சட்டத்தையறிந்தும், மனதாச அதை மீறுகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

76. யாதொரு கிரிகை கெட்டது என்று அநியாமல் அதைச் செய்தால் அது அவர்களுக்குப் பாவம் ஆகுமா?

அந்தக் கிரிகை கெட்ட கிரிகைதான்; ஆனால் எத்த அநியாமை அல்லது களங்கமற்ற தன்மை அக்கிரிகைகளுக்குக் காரணமானதுபற்றி. அது அவர்களுக்குப் பாவம் ஆகாது.

77. களங்கமற்ற தன்மை என்றால் என்ன?

ஒருவன் யாதாமொன்று செய்யும்பொழுது, அது கெட்ட கிரிகையாயிருந்தாலும் அவன் அதை அநியாமல், வாஸ்தவத்தில் தான் செய்வது சரி என்று மனதில் எண்ணி மனதுக்கு வஞ்சகமில்லாமல் செய்வதுதான் களங்கமற்ற குணம் எனப்படுகிறது.

78. கத்த அநியாமை என்றால் எது?

தன்னுடைய அநியாமையைக் கிஞ்சித்தேனும் உணராத தன்மைதான் கத்த அநியாமை என்பதாகும். அத்தகைய மனிதன், மெய்யாகவே உண்மையை அறியவில்லை. ஆனால் தன் உள்ளத்தில் அது தனக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறான்.

79. தான் செய்வது தப்பிதமாயிருக்கலாம் என்றே சந்தேகத்தோடு, ஒருவன் அதைச் செய்தால், அது பாவம் ஆகுமா?

பாவந்தான்; ஏனெனில், சந்தேகம் உண்டானவுடன் சந்தேகத்தை விவரித்தித்துக்கொள்ளவேண்டிய கடமை அவனுக்குண்டு. மற்றவர்க்கிடம் கலந்துபேசி உண்மையை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

80. சந்தேகம் ஏற்பட்டபோது, அதைப்பற்றி விசாரியாமலிருப்பது பாவமா?

ஆம்; அந்தப் பாவம் அசட்டத்தினால் எனப்படும். இவ்விதம் விசாரியாத குதலினால் ஏற்படும் சகல குற்றங்

கருக்கும் அவன் உத்திரவாதியாகிறது. ஏனெனில் கம்மில் ஒவ்வொருவரும் கமக்குத் தெரிந்த நியாயப்பிரகாரம் நடப்பது மன்றி. கமக்குத் தெரியாதவைகளை ஆராய்ந்து அறியவும் கமக்குக் கடமை உண்டு.

81. ஒருவன் தான் செய்வது சரி என்று நினைத்து ஒரு தூக்கிசிகை செய்கிறான்; செய்தபிறகு, தான் செய்தது தப்பீதம் என்று தெரியவருகிறது. அந்தக் கிசிகைக்கு அவன் உத்திரவாதியாவானா?

கடத்துபோன அந்தக் கிசிகைக்கு அவன் உத்திரவாதியல்ல; ஆனால், அதே கிசியை மீண்டும் செய்வானானால் அந்தக் குற்றம் அவனைச் சேரும்.

82. மனவஞ்சகமின்றி அல்லது சுத்த அறியாமையினால் செய்த தூக்கிசிகைக்காகக் கடவுள் தண்டிப்பாரா?

அவர்களுடைய அறியாமை நீங்காதிருக்கும் பரிபந்தம் செய்த கிசிகைகளுக்காக அங்களைத் தண்டிக்கமாட்டார். தப்பீதம் என்று உணர்ந்தும் மனதாரச் செய்யும் தவறுதலுக்காக மாத்திரம் கடவுள் தண்டிப்பார்.

5-ம் அதிகாரம்

பாவம் அல்லது சட்டத்தை மீறுதல்

1. பாவம் என்பதின் அர்த்தம்

83. ஜீவிய சட்டத்தை அறுசரிப்பது எவ்விதம்?

அதை அறிந்து, அதை நேசித்து, அதன் பிரகாரம் எப்பொழுதும் நடப்பதினால் அதை அறுசரிக்கலாம்.

84. அதை மீறுவது எவ்விதம்?

சட்டம் உண்டென்று முதலாய் சிந்திக்கலாம், அதைக் கவனியாமலிருப்பதாலும், அதன் பிரகாரம் நடவாமல், அதற்கு விரோதமாய் நடப்பதாலும் சட்டத்தை மீறக்கூடும்.

85. ஜீவிய சட்டத்தை மீறுதலுக்கு என்ன பெயர் வழங்குகிறது?

அதற்குப் பெயர் 'பாவம்.'

86. பாவம் என்னுள் என்ன?

மனதுபொருந்தி, தேவசட்டம் விலக்குகிறதைச் செய்வதும், தேவசட்டம் சுத்பிப்பதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடுவதும் பாவம் என்னப்படும்.

87. செய்யத்தகாததைச் செய்தால், அது என்னவிதமான பாவம் என்று சொல்லுவது?

அது கிரஹு. வாக்கு அல்லது கிரஹைகள் பாவம் என்று சொல்லுகிறோம்.

88. கற்பித்திருப்பதைச் செய்யத்தவறினால், என்ன பாவம் கட்டிக்கொள்கிறோம்?

அது 'தவதுதல்' (தவிர்த்தல்) எனப்படும்.

89. யாதொன்றும் செய்யாதிருப்பதினால் பாவம் உண்டாகக் கூடுமா?

யாதொன்றை இன்னின்ன காலத்தில் செய்வது நமது கடமைவாகத் தேவசபடம் கூறியிருக்க, நாம் அதைச் செய்யாதிருந்தால் பாவம் ஆகும்.

90. இத்தகைய பாவங்களில் சிலவற்றைச் சொல்லு.

நாம் நெடுபிண்கவேண்டிய சமயத்தில் நெடுபிணம் விருப்பது, பிறருக்கு நியாயம் தீர்க்கவேண்டியபொழுது, அங் விதம் செய்யாதிருப்பது, பிறருக்கு உதவிபுரிவது, அவசரமாக இருக்கும் வேளையில், உதவி புரியாமலிருப்பது, தீங்கு (பொல்லாப்பை) விளைவதால் தடுக்கவேண்டிய சமயத்தில், தடுக்காமல் அது வர விட்டுவிடுவது, இலையாவும், நாம் ஒரு கிரஹைச் செய்ய வேண்டுமென்று கடமைவிருந்தால்தான், ஒன்றுக்கு செய்யாமல் சமீபம் இருப்பதினால், உண்டாகிற பாவங்கள்.

2. பாவச்சோதனை

91. பாவம் செய்ய நம்மை ஏவுவது யாது?

அதைச் சோதனை என்கிறோம்.

92. சோதனை எவ்வாறு என்ன?

பாவத்தின்மட்டிலுள்ள நாட்டம் அது; இத்துடன் எதிர்ப்பதற்கு மனதானது முயற்சிப்பது அவசியம். (பிரயாசம் படவேண்டும்.)

93. எங்கிருந்து சோதனை உண்டாகின்றது?

கம்பிவிருத்தே அல்லது பிறரால் சோதனை வரக்கூடும்.

94. மற்றவர்களால் நமக்கு எப்படி சோதனை வரக்கூடும்?

அவர்களுடைய துர்மாதிரிகையால், அல்லது பாவம் செய்ய நம்மை உற்சாகப்படுத்துவதால், ஹதீயங்கொடுப்பதால், அல்லது நாம் பாவம் செய்யுமாறு சொல்வதால், அவர்களால் சோதனை வரக்கூடும். (9-ம் அதிகாரம் காண்க.)

95. நம்மிடமிருந்தே சோதனை எவ்விதம் வரக்கூடும்?

கெட்ட லீனாவு, கெட்ட உணர்ச்சி, கெட்ட ஆசைகளினால் வரக்கூடும். (உம் பாகம், மானிட தத்துவங்கள் காண்க.)

96. சோதனை வரும்பொழுது செய்யத்தக்கதென்ன?

சோதனைக்கு விரோதமாய் நமது மனத்திறமையைக் காட்டவேண்டும். நமது சிந்தனைகள் அதன்பேரில் செல்லாதபடி தவிர்த்து, இதர விஷயங்களின்மீட்டில் நமது கவனம் சார்ந்திருக்கச் செய்யத்தகும். (வேறு விஷயங்களைக் கவனிக்கத்தகும்) சோதனையை நெயிப்பதில் கடவுள் நமக்கு உதவியாய் நிற்கும்படி நாம் அவரைப் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

3. பச்சாத்தாபமும் மன்னிப்பும்

97. நாம் பாவத்தில் தவறியிருந்தால் செய்யவேண்டியதென்ன?

அந்தப் பாவத்திற்காக பச்சாத்தாபப்பட்டு (துக்கப்பட்டு) இனிமேல் அதைச் செய்வதில்லையென்றும், அதற்கான சோதனையில் மட்டில் வெகு எச்சரிக்கையாக இருந்துகொண்டுவே மென்றும் பிரதிக்கினை செய்யவேண்டும். நாம் செய்த குற்றத்தைப்பற்றித் துக்கிப்பதாகக் கடவுளிடம் சொல்லி, அவர் நம்மை மன்னிக்கும்படி கேட்கவேண்டும்.

98. இவ்விதம் செய்தால், கடவுள் மன்னித்துக் கொள்வாரா?

கடவுள் தாமே இதை வேனிப்படுத்தினாலன்றி (தேவோக்தம்) நாம் இதைப்பற்றி நிச்சயமாய் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. ஆனால் கடவுள் கல்லவர், பட்சமுள்ளவர், (தகப்பன்) நமது கண்மையை விரும்புகிறார் என்று நமக்குத் தெரிந்திருப்பதால், நாம் திரும்பவும் பாவத்தைக் கட்டிக்கொள்வதில்லையென்ற மெய்ப்பாண நீர்மனம் செய்தால், அவர் நம்மை மன்னிப்பாரென்று நம்புவதற்குக் காரணம் உண்டு.

99. அடிக்கடி பாவம் செய்தால், நாம் என்ன செய்யத்தகும்?

ஒவ்வொரு தடவையும் அதற்காக துக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு தடவையும் கடவுளிடம் மன்னிப்பும் கேட்கவேண்டும். பாவப்பழக்கம் ஏற்பட்டு, அத்தால் நமது நித்திய பாக்ஷத்தை இழந்துபோகாவண்ணம் பாவம் செய்த ஒவ்வொரு தடவையும், அதிகாரதிகமாய் அதற்கு விரோதமாய் பிரயத்தனப்படவேண்டும்.

6-ம் அபிபிராயம்

பாவத்தைப்பற்றி வேறு விஷயங்கள்

1. பாவம் செய்வதற்கான நிறைவு

100. மனிதனுக்கு பாவம் செய்வதற்கான நிறைவு இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

நன்மை செய்யலோ, தின்மை செய்யலோ, இரண்டிலோன்றைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய மனச்சுத்தம் மனிதனுக்கு இருப்பதால், இந்த நிறைவு உண்டாகிறது.

101. தின்மை செய்யும் நிறைவையக் கடவுள் நமக்கு ஏன் கொடுத்திருக்கிறார்?

இந்தத் திறமை நமக்கு இல்லாவிடில், நாம் கட்டாயமாக நன்மை செய்யத்தான் வேண்டியதாகும். பிரியம், பிரியமில்லாமை என்னிடம் வித்தியாசம் இராது. தன் இஷ்டப்படி நடக்க முடியாது. நாம் வேறொருவன் ஆட்டிவைக்கும் பம்பரத்துக்குக் கொப்பாலோம். இது கடவுளுக்குப் பிரியமில்லை. நாம் மனதார இஷ்டப்பட்டு, கடவுளுக்கு ஊழியஞ்செய்யவும் கீழ்ப்படியவும் வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பம். அப்படியிருந்தால்தான், நாம் அவருக்குப் பிரியப்பட உட்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடும். அவர் கொடுக்கும் சம்பாவனைக்கு நாம் அருகராகக்கூடும்.

மனிதனுடைய மனதை அழிக்கமாட்டார் கடவுள்; மனச்சுத்தம் இல்லாதவன், ஒரு யந்திரத்துக்குச் சமானம். மனச்சுத்தம் உள்ளவன், தனக்குப் பிரியப்பட்டால் மாதிரி நன்மை செய்வான். இது ஒரு பெரும் நன்கொடை. ஏனெனில், இஷ்டப்பிரகாரம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய தத்துவத்தைவிட மதிப்புள்ளது ஒன்று இல்லை.

102. இதைச் சற்றே விவரித்துச் சொல்.

தன் இஷ்டத்தைப் பொறுத்து நன்மைமயானதைத் தெரிந்துகொள்ளும் மனதானது, நன்மைமயான சகலத்தையும் கேளிக்கை கடவுளின் மனதோடு ஐக்கியப்படுகிறது. இதற்கு மாறாய், தின்மையைத் தெரிந்துகொள்ளும் மனதோ தெய்வ சித்தத்தை எதிர்த்து, அவருக்கு முற்றிலும் ஒவ்வாததாகின்றது... மனதார நன்மையைத் தெரிந்துகொள்வதில் தான், நன்மையின் மதிப்பு (கண்ணியம்) அடங்கியுள்ளது. ஆகையால் தன் மனதைத் துருத்த விதமாக எக்காவதும் உபயோகிக்கிறவன், உத்தமன் எனப்படுவான்.

103. இதனால் எம் அறிவதென்ன?

“புண்ணியமே, நமக்கு இவ்வுலகில் கிடைக்கத்தக்க சிறந்த திரவியம்; பாவம், சகல பொல்லாப்புக்களிலும் பெரிதானது” என்று எம் அறியவேண்டும். மேலும், புண்ணியத் துக்குச் சிறந்த சம்பாவனையும், பாவத்துக்குக் கனத்த தண்டனையும் கடவுள் நீருபித்திருப்பதின் காரணமும் இதிலின்று தெளிவாய் விளங்குகின்றது. பாவச் சோதனையின் பிரயோசனமும் நன்றாய் இலங்குகிறது.

104. சோதனையினால் என்ன பிரயோசனம்?

உலையிலிட்ட பொன் ஒளி பெறுமாப்போல், சோதனையில் சிக்குண்டு, அத் தோடு எதிர்த்துப் போராடித் திண்மமாய் தவிர்ந்து நன்மையைச் செய்யும் மனிதனுடைய மனது சிறப்புற்றேய்க்கும். சோதனையோடு போராடுவதால், நமது நன்மனது வெளிப்பரங்கமாகிறது. கடவுளுக்குப் பிடியப்பட எம் விரும்புகிறோமென்றும் இதனால் காண்பிக்கிறோம்.

105. இவ்வுதத் தெளிக்கச் சில உதாரணங்கள் கூறு.

பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்மட்டில் உள்ள சிநேகம் அதிகமாய் வெளியாகிறது எவ்வகை? பெற்றோருக்காகப் பிள்ளைகள் துன்பமுற்றுக் கஷ்டப்பட்டுத் தங்களைத்தாமே வறுத்தப் படுத்திப் பிரயாசையான காரியங்களைச் செய்யும்போதல்லவோ, அவர்களுடைய சிநேகம் எளிதாய் விளங்குகிறது. தங்களுக்குப் பிசியமான அல்லது எளிதான காரியங்களைச் செய்வதனால் நன்றிரம் அவர்கள் மெய்யாகவே தங்கள் பெற்றோரைச் சிநேகிக்கிறார்கள் என்று புலப்படும். இவ்வாறு போர்வீரன் வீட்டிலிருந்து கொண்டு, சம்புரியக் கற்றுக்கொள்ளும்போதல்ல, போர் மூகத்தில் சண்டையெய்யு வ காலத்திலிருந்து தனக்குள்ளே தேச பக்தியை அதிகத் தெளிவாய்க் காட்டுகிறான்.

106. எளிதான கிரிகைகளுக்குக் கிடைக்கும் சம்பாவனையை விட கடினமான கிரிகைகளுக்கு அதிக சம்பாவனை அளிக்கப்படுமா?

சந்தேகமில்லாமல் கிரமத்துக்குத் தகுந்த சம்பாவனை கிடைக்கும்.

2. பாவத்தினால் வரும் பாவம்

107. பாவத்தால் வரும் பயனென்ன?

முதலாவது, பாவம் நமது கபாலத்தைக் கெடுத்து, நம்மும் கடவுளுடைய விருப்பத்துக்கு விரோதிகளாக்ருகின்றது; இரண்டாவது, தேவ மகத்துவத்தை சிந்தித்து அவருக்குத்

தரோகம் செய்திறது; மூன்றாவது, அது கடவுளுக்கு நம்பித் தோபத்தை உண்டுபண்ணி, நம்மைத் தண்டனைக்கு ஆளாக்குகிறது; நான்காவது, நாம் கடைசியாய்ப் பரக்கியவர்களுக்களாயிருப்பதற்கு யாதென்று வழியில்லாமல் கெடுத்துப்போடுகிறது.

108. நாம் நமது அந்திய பரக்கியத்தை இழந்துபோவதற்கு ஒரேபொரு பாவம் போதுமா?

நீதிப்பிரகாரம் ஒரேயொரு (கனமான) பாவம் நமது அந்திய பரக்கியத்தை இழந்துபோகச் செய்யப் போதுமானது. ஏனென்றால், அந்த ஒரே பாவத்தால் நாம் கடவுளுக்கு விரோதமாய் எதிர்த்து, அவர் நமக்கு அந்திய பரக்கியம் கொடுப்பதற்கு சியமித்த நம்பத்தனாகவே திராகித்துவிட்டோம். ஆகையால்தான் மன்னிப்புக் கெட்பது மிகவும் அவசியமானது.

109. ஒருவன் அடிக்கடி பாவம் செய்து, துராகித்தமாய் ஸ்தித்தவருகிறான்; இவனுக்கு மன்னிப்புக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறதா?

அவன் பச்சரத்தாபப்பட்டுப் பாவத்தை விட்டுவிடுவானால் மன்னிப்புக் கிடைக்கும்; ஆனால் நீண்டகாலமாய்ப் பாவம் செய்கிறவனுக்கு எவ்விதம் பச்சரத்தாபம் உண்டாகாது.

110. மரணவேளை பரிசுத்தம் பாவ வழியிலிருக்கிறவனுக்கு விமோசனம் உண்டா?

மரணவேளையில் ஓர் சிறிதளவு நம்பிக்கையுண்டு; ஆனால், இதை நம்பி நடப்பது பெரும் அபாயம்.

111. அது ஏன் பெருத்த அபாயம்?

நீண்டகாலம் பாவம் செய்து வருவதினால், கடவுளைப் பற்றிய நினைவே இல்லாமல் எப்போதும் தூர் இச்சைகளின் பேரில் மாத்திரம் ஆவதும் கருத்துமையிருக்கப் பழக்கம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. இவ்வித பழக்கம் உண்டான பிறகு, இவ்வளவு காலமாக அவன் நேசித்து வந்ததைத் திடீரென கடைசிச் சாயத்தில் விரோதிக்கப்போகிறது. இது அபூர்வம். அவனுக்கு மெய்மையான பச்சரத்தாபம் உண்டாவது அரிது. “சாகப்போகிறேனே, தண்டனை கிடைக்குமே” என்று ஒர்வித கோழைத்தனமான பயம் இருக்கக்கூடும். ஆனால் இவ்விதமான பயம் மன்னிப்படையப் போதாது. ஆகையால் அந்தியவேளையில் மன்னிக்கக் கடவுள் சித்தமாயிருக்கிறதென்று சொல்லக்கூடுமாயினும், கடைசி கிரியை மட்டும் காதல்கொண்டிருக்கிறவனுக்கு மெய்ப்பான பச்சரத்தாபம் ஏற்படும் என்று நம்பி இடமில்லை.

112. இதனால் வெளிப்பாடும் உண்மை யாது?

பாவத்திற்கான முதல் நாட்டத்துக்கு விசேஷமாக ஆரம்பத்திலேயே நாம் தண்டித்துப் போராடவேண்டும், ஏனெனில், ஒருமுறை பாவஞ்செய்த பின்பு, மீளவும் பல பாவங்களில் விழுவது எளிது. இவ்விதம் பாவத்தில் பழக்கப்பட்டால், அந்திய காலமட்டும் பாவத்தில் லீலித்துக் கெட்ட மரணம் வேண்டுமென்ற கால அபாயம் ஏற்படும்.

3. மன்னிப்பும் தண்டனையும்

113. கடவுள் பாவத்தை மன்னித்துக்கொண்டால், இவ்விதம் இதற்குப் பிறகும் ஏதாவது தண்டனை இருக்குமா?

பாவம் மன்னிக்கப்பட்டுப்போனாலும், இன்னும் ஒவ்வொரு பாவத்துக்கும் ஏற்றவண்ணம் கடவுள் நானொரு வகைத் தண்டனை இருவாசென்று சொல்வது நியாயமாகத் தோன்றுகிறது.

114. அப்படியானால், மன்னிப்பினால் என்ன பிரயோசனம்? அப்படியிருந்தாலும், மன்னிப்பினால் பெருந்த நன்மை யுண்டு; பாவத்தினால் இழந்துபோன பரகதியையடைபவர்படி யான வழியில் நம்மை அது மீண்டும் கொண்டுவருவிடுகிறது. மன்னிக்கப்பட்ட பாவத்துக்கு ஏற்படும் தண்டனை எவ்வெவ் வற்றையும் நீடித்திராது. சொற்பகாலம் மட்டும் அதை அறுப்பதே வேண்டியதிருக்கும்.

115. இவ்விதம் அபிப்பிராயங்கொள்வதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது?

முதன்முதல், கடவுள் பாவத்தை மன்னித்ததோடு, சகலவிதமான தண்டனையும் நீக்கிப்போட்டால், மன்னிப்புக்கு மதிப்பு இராது; கடவுளையும் அவரது சட்டத்தையும் அற்பமாய் எண்ணுவோம். பாவத்தின் கனகனத்தையும் சிந்திக்க மாட்டோம்.

மீளவும், முற்றிலும் மன்னிப்படைவது இவ்வளவு காலம் வாயிருந்தால், பாவத்தை விலக்குப்படி கடின பிரயாசப்படுவதில் என்ன லாபம்? சோதனையை ஜெயிப்பது என்னத்திற்காக? பாவத்துக்குச் சம்மதித்து, ஒவ்வொரு தடவையும் அதற்காகத் துக்கப்பட்டு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளலாமே என்று சொல்லக்கூடும். ஆனால் ஒவ்வொரு பாவத்துக்கும் ஏற்ற தண்டனை இருந்தால் இவ்விதம் சொல்லமுடியாது; பாவத்துக்குச் சம்மதித்துப் பிற்காலத்தில் பெருந்த துன்பம் அறுப்பிப்பதை விட, இப்போது சோதனையை அகற்றுவிடுள்ள சொற்ப காலத்தைச் சதித்துக்கொள்வது மேல் என்பதாக பாவரும் எனரீ தில் உணர்வார்கள்.

7-ம் அக்காரம்

பாவத்தின் கருகணம்

1. கனமான பாவம், அற்பப் பாவம்

116. சகல பாவங்களும் ஒரே விதமாய்த் தின்மைபானவைகளா?

எல்லாப் பாவமும் தின்மைபானதுதான். ஆனால் பாவத்திலும் உயர்வு, தாழ்வு உண்டு.

117. பாவத்துக்குப் பாவம் வித்தியாசப்படுவானே?

பாவத்தினால் விளையும் பொல்லாப்புக்குத் தகுந்தாப் போல், பாவம் கனமானது அல்லது அற்பப் பாவமாயிருக்கும்.

118. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் கூறு.

ஒருவனைக் கொல்லுவது, ஓர் பெரிய பாதகம்; அவனை முகத்தில் அடிப்பது, அதிலும் சிறிய குற்றம்.

ஒரு லட்சம் ரூபாய் திருடுவது கனமான பாவம். ஒரு அணுவை அபகரிப்பது அற்பக் குற்றம்.

பொய் சொல்வதால், பிறருக்கு நஷ்டம் நேரிடுமானால், அது பெரிய பாவம்; நஷ்டம் ஒன்றுமில்லா என்சில், அற்பக் குற்றமாகும்.

2. பெரும் தப்பிதம், சிறு தப்பிதம்

119. ஒரே பாவம் ஒரு சமயம் பெரும் தப்பிதமாகவும், வேறு சமயம் சிறு தப்பிதமாகவும், இருக்கக்கூடுமா?

ஒரு பாவத்தின்பேரில் யோசனை செய்து, மனதாரச் செய்தால், அது பெரும் தப்பிதம்; யோசிக்காமல், சோதனைவின் வேகத்தால் சடுதியில் செய்யப்படும் அதே பாவம் சிறு தப்பிதமாகும்.

120. இதை சில உதாரணங்களால் விளக்கிகாட்டு.

ஒருவன் (முன்போசனையின்றி) ஏதோ கோபமெழி ழுக்கத்தால் (ஆத்திரத்தால்) வேறொருவனைத் தாக்குவதையிட, ஏற்கனவே யாவும் திட்டப்படுத்திக்கொண்டு அவன்மேல் வீழ்ந்து தாக்குவது பெரும் தப்பிதம்.

பணத்தைக் கண்டால் பிணமும் வாயைத் திறக்கும் என்றவாறு ஏதோ திடீரென உண்டாகும் சோதனையை நெய்ச்சு மாட்டாமல், மேகலையில் கண்ட பணத்தை எடுத்துப் பையில் போட்டுக்கொள்வதையிட ஏற்கனவே கொள்ளையடிக்கவேண்டு

மென்று கருதி, அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து, சரியான சமயம் பார்த்திருந்து, தட்டிக்கொண்டுபோவது பெரும் தப்பிதம். அடிக்குப் பங்கு கேட்டவுடனே வாயிலிருந்து பொய்மொழி வருவதிலும், மூன்றாக யோசனைபண்ணி இன்னவிதமாய் உண்மையை மறைக்கலாம் என்று தீர்மானித்துப் பொய் யுரைப்பது பெரும் தப்பிதம் என்னப்படும்.

121. என்ன காரணத்தால் தப்பிதம் குறைவுபடும்?

இதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கக்கூடும்:—

(1) மந்தப்புத்தி, பூரண அறிவின்மை, கவனமில்லாத குறை இவைபோன்ற காரணங்களால், செய்யும் தப்பிதத்தை முற்றிலும் உணராமற்போவது.

(2) அறிவைக்கொண்டு கடமையுணர்ந்து, தகாத அக்காரியத்தைத் தடுக்க முயலுமன், நமது அவயவம் அக்கிரமையில் பிரவேசித்துவிடுவது, இதற்குக் காரணம் ஆசாபாசத்தின் அதிவேகம்.

(3) மீரட்டுக்குப் பங்கு அல்லது பிறருடைய வலு வந்ததற்கு இசைந்து பாவம் செய்வது; இதனால், நமது மனச் சுந்தரம் குன்றிப்போகிறது...இன்னும் வேறு பல காரணங் களால் இது நேரிடக்கூடும்.

122. இத்தகைய காரணங்களால் மனச்சுந்தரம் முற்றும் அற்றுப்போகிறதா?

அபூர்வமான சில சமயங்களில் இது நேரிடக்கூடும். மற்ற வேளைகளில், மனச்சுந்தரம் முற்றும் அற்றுப்போவ தில்லை; அதை உபயோகிப்பது வெகு கடினமாகிறது. அதிகப் பிரயாசைக்குக் காரணமாகும்.

123. அறியாமை மனச்சுந்தரத்தை (சுவாதீனம்) அழித்துப் போடுமா?

இல்லை; மனச்சுவாதீனத்தை உபயோகிப்பதற்கு அறியாமை தடையாய் நிற்காது. அறியாமையினால், தவறுதலாய் ஒரு காரியத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடும். செய்யப்போகும் காரியத்தைப்பற்றிய நன்மை தின்மையின் அறிவே இன்றி, சுத்த குணியமாயிருக்குமாபட்சத்தில், இத்தகைய அறியாமையின் காரணத்தால், அந்தக் காரியம் பாவம் ஆகாது.

124. சகல பாவங்களிலும் கனமான பாவம் எது?

மனதார, வேணுமென்று, அது குற்றம் என்று நன்றாய்த் தெரிந்தும், கனமான காரியத்தைச் செய்வது மகர பெரும் தப்பிதம்.

125. அற்பச் சொற்பப் பாவங்களையும் விலக்குவது அவசியமா?

ஆம்; ஏனெனில், முதன்முதல், பாவம் என்னும் எல்லைப் பாவமும் பொல்லாப்புநீதான். இது தவிர, அற்பக் குற்றம் தானே பாவாயில்லை என்பதாக அடிக்கடி சிறு தப்பிதங்களைச் செய்யும் அப்பிராசம் ஏற்பட்டுப்போனால், வெகு எளிதாய்க் கனமான பாவங்களில் தவறி விழக்கூடும்; சாதாரணமாய், பாவத்தை அற்பமாய் எண்ணும்படி, நேரும்.

8-ம் அதிகாரம்

நன்மை இன்மையின்றி நடுத்தரமான கிரிகைகள்

1. நன்மை, இன்மை, நடுத்தரம்

126. சகல கிரிகைகளும் ஒன்றில் நல்லவை அல்லது கெட்டவை என்கலாமா?

இல்லை; நற்கிரிகைகள், தூக்கிரிகைகள் ிங்கலாக, வேறு நடுத்தரமான கிரிகைகளும் உண்டு.

127. நடுத்தரமான கிரிகை என்னும் என்ன?

ஒரு கிரிகையைக் கற்பிக்கவும் இல்லை, விலக்கவும் இல்லை என்றுக்குமானால், தன்னிலே இன்மையானதுமல்ல, இன்மையானதுமல்ல, தன்னிலே குற்றமற்றது, செய்யவாம், ஆனால் சில விசேஷ சந்தர்ப்பங்களில் இன்மையாகக்கூடியது. இத்தகைய கிரிகை நடுத்தரமானது என்று சொல்லப்படும்.

2. சந்தர்ப்பங்கள் சம்பவத்தன்மையை மாற்றுவது

128. மேற்கூறிய (நடுத்தரமான) கிரிகை எந்த சந்தர்ப்பங்களில் இன்மையானதாகக்கூடும்?

அந்தக் கிரிகையினால் கூண்டாகும் பயனாக, நாம் விலக்கக் கடமைப்பட்டுள்ள சில காரியங்களும் சிலது வரமானால், அந்தக் கிரிகை இன்மையானதாகும்.

129. இதைத் தெளிவாய்க் காண்பிக்கத்தக்க உதாரணங்கள் சில கூறு.

ஐன்னல் வழியாய் கல் ஏறிவது தன்னிலே குற்றமற்ற காரியம்; அந்த வழியாய்ப் போகும் ஐனங்களின்மேல் விழுந்து

மன்றைய உடைப்பதற்கான ஆயாயம் இருக்குமானால், அது குற்றமுள்ளதாகும்.

வாசித்தல், தன்னிலே குற்றமற்றது; வாசித்த புத்தத்தில் ஏதாவது வேதத்துக்கு விரோதமானது அல்லது பாவத்துக்கு வழியான விஷயம் இருந்தால், அதை வாசிப்பது திண்மமாகும்.

தேரப்போக்காக, அல்லது உல்லாசமாக, தன்னிலே பாவமில்லாத எந்த விளையாட்டு வேடிக்கையும் செய்யலாம். ஆயினும் இப்படி விளையாடுவதினால் அல்லது வேடிக்கை பார்ப்பதற்காக, நமது கடமையான காரியங்களை அடைபெயம் செய்ய நேடித்தால், அந்த விளையாட்டும் வேடிக்கையும் குற்றமாகும்.

பந்தயக்குதிரை முதலிய ஆட்டங்களுக்குப் போவதும் பந்தயம் ஆடுவதும் விவக்கப்பட்டவைகளல்ல; என்றாலும், இந்தப் பந்தாத்தால், நமக்கென்கினும் நமது குடும்பத்துக்கென்கினும் பெரும் நஷ்டம் விளையக்கூடியதாயிருந்தால் அந்த ஆட்டத்துக்குப் போகவொண்ணாது.

டெந்த சம்பவங்களைப்பற்றிப் பேசுவது, தன்னிலே திண்மமான விஷயமல்ல; அதினால், ஏதாவது பொல்லாப்பு விளைவித்தாயிருந்தால், பேசாமலிருப்பது நமது கடமை.

சிறுநெடுகனுக்கு உபாசாரமாக ஏதோ கொஞ்சம் குடிக்கக் கொடுப்பது திண்மமல்ல; இவ்விதம் செய்வதினால், அலன் குடி வெறியானுவதற்கு இது காரணமாகக்கூடும் என்று தெரிந்தால், அதைக் கொடுக்கத்தகாது.

3. கருத்து அல்லது நோக்கம்

130. ஒரு கூற்றினை, எவ்வகையிலென்கினும் துர்க்கிரகையாகக்கூடுமா?

ஆம்; கெட்ட கருத்தோடு அல்லது கெட்ட முகார்தரங்களுக்காகச் செய்தால், நற்றிளையையும் துர்க்கிரகையாகக்கூடும்.

131. இதற்கு உதாரணங்கள் உண்டா?

ஒருவன் ஏழை மனிதனுக்கு, அவனைப் பிற்பாடு பாவத்துக்கு இழுக்கலாம் என்கிற கருத்தோடு, உதவிசெய்தால், இது பாவம். ஒருவனுக்கு ஏற்பட்ட கடனை அவனுக்குப் பதிலாகத் தீர்க்கும்போது, இம்மனிதனை உன் தன் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தலாம் என்கிற கருத்தோடு செய்தால், இது தப்பிதம்.

யாதாமொரு வேதத்தை, இலெளகே இலபத்தை முன்னிட்டுமுத்திரம், ஒருவன் அதுசரிப்பது சரியல்ல.

பிறர் சிநேகத்தைப்பற்றியல்லாமல், வீண்பெருமை டம்பத்துக்காக ஒருவன் தானம் செய்வது, தின்மை என்னப்படும்.

4. பயனும் உபாயமும்

132. ஓர் எல்ல முகந்தரத்தைக் கருதி அதை அடைவதற்கு உதவியான எந்த உபாயத்தையும் உபயோகிக்கலாமா?

குற்றமற்ற எந்த உபாயமும் உபயோகிக்கலாம்; பாவமான வழிகளை உபயோகிக்கத்தகாது.

133. பாவமான வழியும் கற்பயனும் கலந்த சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

ஏழைகளுக்கு உதவிபுரிவதற்காகவென்றாவது, கமது குடும்ப சமீரட்சிணக்கென்றாவது, திருடக்கடாது, வஞ்சிக்கக் கூடாது.

ஒரு சிநேகிதனுக்குச் சகாயமாக, அவனுக்குப் பொய் பண “நன்னாடத்தை அல்லது நற்சாட்சி” பத்திரம் கொடுக்கக் கூடாது.

யாதாமொரு வில்லங்கத்தினின்று கமது நண்பனை விடு விற்கும்படியாக, பொய்ச்சாட்சி சொல்லத்தகாது. போலீசாருக்கு வஞ்சம் கொடுக்கவும் தகாது. ஒரு பொல்லாத மனிதனுல் பிறருக்குத் தீவரு வராமல் தடுப்பதற்காக அவனைச் சுட்டுக் கொன்றுபோடக்கூடாது. யாதாமொரு உத்தியோகம் கிடைப்பதற்காக, ஒரு பரீட்சையில் தேர்ச்சியடையவேண்டியிருந்தால், ஏற்கனவே திருட்டுத்தனமாய் பரீட்சைக் கேள்விகளைப் பரீட்சைக் கூடாது.

134. இந்த உண்மையை வற்புறுத்தும் முதுரை யாது?

“நன்மை பயக்கத் தின்மை புரியலாகாது.”

5. விசேஷ குறிப்புகள்

135. “கருத்து நேர்மையானதாயில், வழியைப்பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை” என்பது சரியா?

ஒரு பொதுக் கோட்பாடாக இதைக் கொள்வது சரியல்ல; பாவமான வழி, நேர்மையான கருத்தினால் ஒருக்காலும் செல்வையப்படாது.

187. ஆனால், சில சமயங்களில் இது உண்மையல்லவா?

ஒரு வகையில் இது உண்மை, அத்தாவது : பொதுவாக விலக்கப்பட்ட சில விஷயங்கள் உண்டு ; சில சமயங்களில் இவற்றுல் கண்ணு விளைவதுபற்றி. அச்சமயங்களில் அவற்றைச் செய்யலாம்.

187. இவ்விதமான சில விஷயங்களைச் சொல்லு.

சாதாரணமாக எவனையும் கொல்லுவது தாபிதம். ஆனால் பொதுஜனப் பிரயோசனத்தை முன்னிட்டு, அல்லது பாதகங்கள் முதிர்ந்து அதிகரிக்காவண்ணம், பெரும் குற்றவாளிகளுக்குச் சர்க்கார் மரணத்தண்டனை விதிக்கலாம். தன் உயிரைக் காப்பாற்றப் பிரயத்தனப்படுவதில் அல்லது கீதியான யத்தனத்தின் பேரது பிறர் உயிரைப் பறிப்பது பாதகமல்ல.

கை கால் எந்த அவயவத்தையும் சாதாரணமாகத் துண்டிக்கக் கூடாது ; ஆனால் விசயியின் காரணத்தால், உயிரைக் காப்பாற்ற அல்லது சுகம் அடைவதற்காக, அவ்விதம் துண்டிக்கலாம்.

பிறருக்குத் துன்பம் (வகுத்தம்) விளைவிக்கத்தகாது : ஆனால் குற்றம் செய்யும் பிள்ளையைக் கண்டிப்பதற்கும், அவனைச் சீர்திருத்தவும், அவ்வண்ணம் செய்யலாம். தன் உயிருக்கே ஆபத்தான விஷயங்களைத் தவிர்க்கக் கடன் ; ஆனால் பிறரைக் காப்பாற்றும்படி தன் உயிரை யோசத்துக்குள்ளாக் குவது சிறந்த புண்ணியம். பிறர் பொருளை அபகரித்தல் சாதாரணமாக விலக்கப்பட்டிருக்கிறது ; ஆனால், பசியால் வருந்துகிறவனுடைய உயிரைக் காப்பாற்றும்படி கொஞ்சம் உணவுப் பொருளை எடுப்பது குற்றமல்ல.

188. இவ்விதமாக வித்தியாசப் படுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன?

அகத்தியமாக அடையத்தகும் சில முகப்பொருள் நன்மைகளைக் கருதி, இந்த வித்தியாசம் இருக்கவேண்டுமென்று நமது கபாவ அறிவே நமக்கு வற்புறுத்துகிறது.

189. அப்படியானால், ஒரு விலக நல்லது என்று முடிப்பதற்கு, அதற்கான இலட்சணங்கள் எவை?

முதலாவது : அதன் பொருள் அதாவது செய்யும் காரியம் நல்லதாக இருக்கத்தகும்.

இரண்டாவது : அதன் சந்தர்ப்பங்கள் சரியானவை களாயிருக்கவேண்டும் ; அதாவது, விலக்கத்தக்க எந்தக் காரியமும் அதன் பயனாக சம்பவிக்கத்தகாது.

மூன்றுவது: அதன் கருத்து ரேண்டமாயிருக்கவேண்டும். அதாவது, நல்ல கருத்தோடும், நல்ல முகந்தரத்துக்காகவும் செய்யவேண்டும். தூக்ககருத்து கலக்கத்தகாது.

இந்த மூன்று இலட்சணங்களில் ஏதாவது ஒன்று குறைவுப்பட்டால், அந்தக் கிரிகை முழுவதும் கெட்டுப்போகும்.

140. நடுத்தரமான கிரிகைகளை, கடவுளிடமிருந்து சம்பளவகை அடையத்தக்க புண்ணியக் கிரிகைகள் ஆக்கக்கூடுமா?

கூடும்; நமது ஜீவியம் கடவுள் நரக்கருணிய ஓர் கல் கோடை: அதை அவருடைய ஊழியத்தில் பிரயோகிக்கவேண்டும் என்பதை உன்னி. அதே கருத்துக்காக நமது கிரிகைகள் யாவும் செய்தால், நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு சாதாரண கிரிகையும் அவருக்குப் பிரியமுள்ளதாகும்.

II. சந்தேகப்படுமபோது செய்வதக்கது

141. நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு கிரிகைக்குமான், இவை யாவும் எப்படிச் சித்தித்துப் பார்க்கக்கூடும்?

அநேக காரியங்களில் அற்பக் கஷ்டமூயில்லாமல் இது சாத்தியப்படுக. அந்தந்தக் காரியம் நன்னாயன், தின்னாயன், குற்றமற்றதா, தப்பிதயானதாவென்று தெற்றெனப் புலப்படுக. வெகு அபூர்வமாய்க் கஷ்டம் நேரிடுவதுண்டு.

142. தீர்மானிப்பதற்குக் கஷ்டமான காரியமாயிருந்தால், நாம் செய்யத்தக்கது யாது?

அத்தகைய கஷ்டம் நேரிடுங்கால், நாம் சிறிது நேரம் சித்தித்து யோசிக்கவேண்டும். சந்தேகம் விவரணாமுழுன், அந்தக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது.

143. சந்தேகம் முற்றிலும் நீங்கித் தீர்மானமாக, அந்தக் கிரிகையின் நன்மை தின்மை தெரிவதற்குமான், அதைச் செய்யக் கூடாதா?

அது தப்பிதம் என்பது தெளிவாயில்லை, அது சரி என்று நினைப்பதற்குச் சில பலத்த நியாயம் தோன்றுகின்றது; அப்பொழுது செய்யலாம். ஆனால், அது தப்பிதம் என்று நினைக்கப் பலத்த காரணம் தோன்றுகின்றது. ஆகிலும் சிச்சயமல்ல, இவ்விதம் இருந்தால் முற்றிலும் சந்தேகத்தைத் தீர்க்காமல் செய்யலாகாது.

144. ஆனால், இவ்வளவு தூரம் யோசிப்பதற்கு நேரமில்லை ; இரண்டிலொன்று, சீக்கிரம் தீர்க்கவேண்டியதிருக்கிறது. அப்போது என்ன செய்வது ?

அப்போது, அந்தக் காரியம் குற்றமல்லது என்று ஏதக் குறைய திட்டமாகத் தோன்றினாலெழிய, அதைச் செய்யலாம்.

145. மன வஞ்சகமீன்றி ஒரு கிரிகை செய்தபிறகு, அது தப்பிதான் என்று தெரியவருகிறது. அதைச் செய்தது தப்பிதான் யாரானா ?

அதற்கு நாம் உத்திரவாதியல்ல ; ஆனால், இனிமேலாக அதே விதமான காரியம் நேரிடும்தோது என்ன செய்யவேண்டுமெனத் தீர்மானம் செய்துகொள்வது அவசியம்.

9-ம் அதிகாரம்

நானும், பிறனும்

1. இருபேருடைய நடத்தைக்குமுள்ள சம்பந்தம்

146. அறநெறி மார்க்கம், எமது சொந்த அலுவலா ?

எமது நடத்தைக்கு நாமே உத்திரவாதி என்கிற அர்த்தத்தில் இது உண்மையானது. ஆனால், மற்றவர்கள் நமது நடத்தையில் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் ; நமக்கும் அவர்களுடைய நடத்தையில் சம்பந்தம் உண்டு.

147. இதைச் சற்றே விவரித்துச் சொல்.

முதலாவது, சகலருக்கும் ஒருவரோருவர்மட்டில் கடமைகளும் உரிமைகளும் உண்டு ; ஒவ்வொருவனுமும், மற்றொருவனுடைய உரிமைகளுக்கு பங்கம் கேசிடாது நடந்துகொள்ளவும், மற்றொருவன் மட்டிலுள்ள கடமைகளைச் சுழுத்திரையாய் கீதாவேற்றவார வேண்டியவனாயிருக்கிறான்.

இரண்டாவது : மனிதருக்குள், ஒருவரோருவர்மட்டில் ஒர்வித வல்லமை உண்டு ; இவ்வல்லமையை, நன்மை உண்டாகவே, திள்ளை நேசிடவே, பிரயோகிக்கலாம். இதின் முகர்த தரமாகப் பிறர் நன்மை எனினில் பாவம் செய்யத் தூண்டக்கூடும் ; நாமும் பிறர் பாவம் செய்ய இலகுவாய் ஏவக்கூடும். பாவத்திற்குக் காரணமாயிருந்த எவனும், அந்தப் பாவத்துக்கு உத்தரவாதம் சொல்வவேண்டியவனாவான்.

2. பிறகுடைய பாவத்துக்கு நாம் உத்தரவாதிகள் ஆவது

148. பிறகுடைய பாவத்துக்கு நாம் எச்சமயங்களில் உத்தரவாதிகள் ஆகிறோம்?

பிறகுக்குத் துர்மாதிரிமை காட்டும்போதும், அவர்கள் பாவம் செய்ய நாம் ஏவும்போதும், அல்லது உற்சாகப்படுத்திப் பாவத்துக்கு அவர்களை இழுக்கும்போதும், அவர்கள் பாவஞ் செய்ய நாம் உதவியாயிருக்கும்போதும், பிறகுடைய பாவங்களுக்கு நாம் உத்தரவாதிகள் ஆகிறோம்.

149. சில உதாரணங்கள் கூறு.

பிறர் பரக்க நாம் பாவம் செய்தால், அல்லது பரிசு வாய் துரக்கத்தை நடந்தால், அவர்கள் நம்மைக் கண்டுபாவிப் பதற்குக் காரணம் ஆகிறோம், விசேஷமாக சிறுவர் முன்னிலையில் பெரியோர் குற்றம் செய்வது, பாவத்தில் சிறியோரைப் பழக்கிவைப்போலாகும்.

உதாரணமான வார்த்தைகள் பேசுவது, பிறர் பாவத்துக்குக் காரணம், நாம் பிறகுடன் சேர்ந்து பாவம் செய்யும் போது அவர்கள் பாவம்செய்ய நாம் ஹதீயப்படுத்துகிறோம்.

150. பிறர் பாவம் செய்கிறதை நாம் அறந்தால், அதைத் தடுப்பது நமது கடமையா?

அவர்களேமேல் நமக்கு யாதொரு அதிகாரம் இல்லாவிடில் அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லத்தான்கூடும்; கூடுமானால் அவ்விதம் அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லவேண்டும். அவர்கள் மேல் நமக்கு அதிகாரம் உண்டானால், தகுந்த விதமாய் அவர்களை அடக்கித் தடுக்கக் கடமைபுண்டு.

151. இந்தக் கடமையை எடுத்துக்காட்டும் உதாரணங்கள் எவை?

பெற்றோர், தங்கள் பிள்ளைகளைக் கண்டித்து, அடக்கி அல்லது தண்டித்து, அவர்கள் பாவம் செய்யாதபடி தடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளின்மீடில் உத்தரவாதம் உள்ள உபாத்திமர், வேலைக்காரர் அவ்விதமே செய்யக்கடமைபுண்டு.

வேலைக்காரர் தங்கள் கடமைகளைச் செய்கிறார்களா என்று கண்காணித்துப் பார்க்கவும், அவர்களுக்குச் சோதனை உண்டாகாதபடி நடந்துகொள்ளவும், ஏஜமானளுக்குக் கடன்.

152. நடுவறுடைய பாவத்தால், வேறொருவனுக்குத் தீங்கு விளைகிறதாயிருந்தால், கோர்த பொல்லாப்புக்கு நாம் உத்தரவாதியா?

(1) அந்தப் பாவத்துக்கு நாம் எந்த வகையிலென்பதும் உதவியாகி இருந்தால், கோரிட்ட பொல்லாப்புக்கு நாம் உத்தரவாதிகள்.

(2) நாம் அந்தப் பொல்லாப்பைத் தடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்க, தடுக்காமலிருந்தால், அப்போதும் அதற்கு உத்தரவாதியே.

(3) நமக்குத் தடுக்கக் கடமை இல்லை; ஆகிலும் தடுத்திருக்கக்கூடும். இவ்விதமாயின், நாம் உத்தரவாதியில்லை.

3. நாம் பாவம் செய்யப் பிறர் நம்மை ஏவுவது

153. பிறர் நம்மை, பாவம் செய்யுமாறு, எவ்விதம் ஏவக் கூடும்?

தற்கனுகூடைய தூர்நடத்தைவால், பாவம் செய்ய நமக்குத் தைரியம்கொடுப்பதால், அல்லது பாவத்துக்கு நம்மை இழுத்துக் கொண்டுபோவதால், இது கோரிடக்கூடும்.

154. நமது பாவத்துக்குப் பிறர் உத்தரவாதியாகும் பட்சத்தில், நமக்கு அதைப்பற்றிய பொறுப்பு அற்றுப்போகிறதா?

இல்லை; நாம் கட்டிக்கொண்ட பாவத்துக்கு நாம் தாமே பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியது. ஏனெனில், பிறர் நம்மைப் பாவத்துக்கு ஏவினாலும், நாம் அவர்களுடைய பவுதலை எதிர்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

155. துர்மாதிரிகையால் விளையும் திர்மையை விவரித்துச் சொல்.

பிறர் பாவம் செய்வதை அல்லது தூர்நடத்தையாய் ஜீவிப்பதைப் பார்த்துமபோது, பாவநிலைவு நமக்குண்டாகி பாவத்தைப்பற்றி அற்பமாக எண்ணக் காரணமாகிறது. விசேஷமாக இப்படிப் பாவம் செய்கிறவர்கள் உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்கள். கல்வியில் பயிற்சியுள்ளோர், அல்லது மேலான உத்தியோகஸ்தராகிருந்தால், இது அதிக எளிதாய் நேரிடும். பாவம் அவ்வளவு கனமான காரியமல்ல. அரோகிதம் அருவருப்புக்குரியதல்ல என்பதும் தப்பவையான உணர்ச்சி இளம்பி, மௌன மொள்ளப் பாவத்தில் தவறி விடுவோம்.

156. கெட்ட சகவாசத்தால் விளையும் பயனென்ன?

கெட்ட தோழரோடு கூடினால், அவர்களுடைய துர்மாதிரிகையே நமக்குத் துர் ஏவலாகி நுழைந்து, அவர்கள் தாமே பாவத்தைப்பற்றி நம்மிடம் பேசித் தூண்டி அதைச்

செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். நமக்கு அவர்கள்மேல் எவ்வளவு அதிகமாய் வாங்குதல் (பாசம்) உண்டோ, அவ்வளவு எளிதாய் அவர்களுடைய ஏவுதலுக்குச் சம்மதித்து உடன்படுவேம்.

157. நம்மோடு உறவாடும் கெட்ட தோழரால் இதுவரை நமக்கு ஏதொரு பொல்லாப்பு நேரிடவில்லையென்றுதான், அவர்க ளோடு சேராமல் விலகிக்கொள்ளக் கடமையா?

முற்றிலும் அவர்கள் தர்ச்சனா இல்லை. அவர்கள் தங்கள் நடத்தையைச் சீர்திருத்தும்படி, அவர்களை வற்புறுத்தி, இரண்டாய் அடக்கிவைக்க, நமக்குத் தாதிரியமும் வல்லமையு முண்டு; அவ்விதமாயின், அவர்களைவிட்டு விலகக்கடமையிலலை. ஆனால், சாதாரணமாய் நேரிடுவதுபோல், அவர்களுடைய சகலாசார் நமக்குப் பொல்லாப்பு விளைவிக்கும் என்றிருக்குமானால், அவர்களைவிட்டு விலகிக்கொள்ளவேண்டும்.

158. நமது சிநேகிதரால் நமக்குத் தீவ்ரு விளைவிறதென்று கண்டால், உடனே அவர்களுடைய உதவை அறவே நீக்கக் கடமையா?

சந்தேகமில்லாமல், அத்தகைய உதவை அறவே நீக்க வேண்டும்.

“கொர்புளதற் கைந்து குதிரைக்குப் பத்துமுழம்
வெப்புகரிக் காயிரந்தான் வேண்டுமே—வாம்புசெறி
திவ்வன் தங் கண்ணிற் றெறிபாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல மெறி”

ஏவெனில், பாவத்தைமட்டுமன்றி, பாவ சமஸ்தத்தையும் விலக்கு வது நமது கடமை.

159. பாவச் சமயம் யாது?

பாவம் விளைவதற்கு இவருவான வழியும், நாம் விலகிக் கொள்ளாவிட்டால், பாவத்தில் சற்றேறறக்குறைய நிச்சயமாய் விழுவதற்குக் காரணமாயுமிருக்கக்கூடிய பொருள். ஆன், ஏதாவும் பாவச்சமயம் எனப்படும், கெட்ட சிநேகிதன் ஒருவன்மேல் நமக்கு எவ்வளவு அதிகமாய்ப் பற்றுதல் இருக்குமோ, அவ்வளவு அதிகமாய் அவன் நமக்குப் பாவச்சமயம் என்று சொல்வத்தரும்.

160. கெட்ட தோழர் நீங்கலாக, வேறு பாவச்சமயம் ஏதாவது பிறரால் நமக்கு நேரிடக்கூடுமா?

ஆம்; சமர்ச்சாப்பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள், கன் காட்சிபாண வேடிக்கை, ஊடகம், படம், சூருபம் இவைகளில்

வேதத்துக்கு அல்லது நல்லொழுக்கத்துக்கு விரோதமானது இருந்தால் அல்லது அவை நமது ஆசனாசனத்தைக் கிளப்பக் கூடியவைகளாகூல், இவை யாவும் பாவச்சமயம் ஆகக்கூடும்.

181. நாம் பாவம் செய்யப் பிறரால் கட்டாயம் ஏற்படுவது எவ்வண்ணம்?

ஊழியன் சாதாரணமாய் எஜமானனின் வீருப்பத்துக்கு விரோதம் செய்யப் பயப்படுவான் என்பதினும், எஜமானன் தன் ஊழியனைப் பாவத்துக்குக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடும்.

மனத் திடகாத்திரமுள்ள ஒருவன், ஏழை கெஞ்சம் படைத்தவனை எளிதில் வலுவாக்குதப்படுத்தக்கூடும்.

தன்மர்க்கர், நமது நன்னடத்தைவாய்க் குறித்துப் பகடிபடுகின்ற செய்து நம்மை ஏளனம் பண்ணக்கூடும். பாவம் செய்வது ஆண்மைத்தனம் என்று அவர்கள் சொல்லி, நாம் பாவத்துக்கு அஞ்சி விலகுவதால், நம்மைக் கோஷழகன் என்றும் மதிப்பினர் என்றும் நகைக்கக்கூடும்.

182. இதற்கு விரோதமாய் எதிர்த்து நிற்பது எவ்விதம்?

புண்ணியம் கோவழத்தனமல்ல, விரச்செயல் என்பதை கிட்டுத்துக்கொள்ளத்தகும். நமது கடமைக்குப் பிரமாணிகளான விருப்பத்திலும், சிறந்த ஆண்மைச் செயல் இல்லை என்று நினைக்க வேண்டும். இவ்விதம் கிட்டுப்பதால், பிறர் முகத்தாட்சணிகளுக்குச் சம்பந்தியாமல், நாம் நதரியப்பயிருக்கக்கூடும்.

4. முகத்தாட்சணியம்

183. முகத்தாட்சணியம் யாது?

பிறர் அபிப்பிராயத்துக்கு அஞ்சுவது; அவர்கள் கம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்களோ, உது செய்வார்களோ என்று பயந்து, நமக்கு நீதியாகத் தோன்றுவதையும் செய்யத் துணியாமல் கிட்டுவிடுவது முகத்தாட்சணியம் என்னப்படும்.

குறிப்பு:—மந்தவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுக்கும் வீருப்பங்களுக்கும் நாம் தக்க மேனையாய் ஏற்றுக்கொள்வது, பிறர் கிடுகெத்துக்கும் தாழ்ச்சிக்கும் உரிய புண்ணியம். ஆனால் அவர்களின் துர் அபிப்பிராயத்துக்கும் கெட்ட வீருப்பத்துக்கும் உடன்படுவது பாவம். அதுதான் முகத்தாட்சணியம் என்னும் குற்றம்.

184. முகத்தாட்சணியத்தை எதிர்ப்பது எவ்விதம்?

"என்று கிரிகைகளைப்பற்றி நான் கடவுளுக்கு உத்தரவாதம் சொல்லவேண்டுமென்றே, மற்றவர்களுக்கு நான் அவற்றைப்பற்றி உத்தரவாதமாகாட்டேன், நான் தப்பிடும் செய்தால் நானே தண்டனை அதுபவிக்கவேண்டியவன், அவர்களல்ல. பிறருடைய பிரிதிக்காக, நான் வீணில் கெட்டுப்போகிறதால் நான் என்ன, அவர்களுக்கு அடிமையா, அவர்கள் ஆகை, விரும்பப் பிரகாரம் நடக்க? எனக்கு மறுவுத்தன்மை இல்லை, என் மகிமை கீர்த்தியை விற்றுப்போட; கூடாது, நான் சம்மதிக்க மாட்டேன்" என்று நமக்கே நியாயஞ் சொல்லித் தைரியமாய் நடக்கவேண்டும், "நாம், மனிதருக்கு அதிகமாய் பயப்பட்டால் கடவுளுக்காக அதிகமாய் ஒன்றும் செய்யமாட்டோம்; கடவுளுக்குக் காகச் செய்யும் ஒவ்வொரு கிரிகையும், நெருக்கிடைக்குக் காரணமாகிறது" என்று அர்ச். இஞ்ஞாசியார் சொல்லுகிறார். மனிதரை எதிர்க்க நமக்கு மனமுண்டா, அவசியம் நேர்ந்தால், நமது அதுதனைக் கிரிகைகளில் வேறக் கோட்பாடுகளுக்காக நம்மைத் தானே பரித்தியாகப்பண்ண நாம் மனதாயிருக்கிறோமா இல்லையா, என்பதுதான் "நாம் கடவுளுக்குப் பிரியப்பட விரும்புகிறோமா, இல்லையா," என்றறிவதற்கான பரிசோதனை.

இரண்டாம் பாகம்

ஆத்மீகக் கோட்பாடு

தன்னை ஆளுதல், மானிட தத்துவங்களும், முயற்சிகளும்.
அவற்றை அடக்குதலும்

1-ம் அநிகரம்

மனசின் உத்தர தத்துவங்கள்

1. மனிதனும், மிருகங்களும்

165. ஜீவிய சட்டத்தை அனுசரிப்பதற்கு அவசியமான பிரதம ஒழுங்கு எது?

மனது தத்துவங்களைப்பெல்லாம், கடவுள் அவற்றை உண்டாக்கும்போது, கொண்டிருந்த கோக்கத்துக்காக உபயோகித்து, அவற்றை அவப்பிரயோகம் செய்யாதிருக்கத்தரும்.

166. இது எவ்விதமாகும்?

மானிட தத்துவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அறிந்து, அவற்றை அடக்கு ஆளுவதால் ஆகும்.

167. மானிட தத்துவங்கள் யாவை?

அவை இரு வகைப்படும்: முதலாவது, மிருகங்களுக்கும் தாவரங்களுக்கும் கமக்கும் பொதுவாயுள்ள சரீர அதம தத்துவங்கள்; இரண்டாவது, மனசின் சில உத்தர தத்துவங்கள்.

168. இதைச் சற்றே விவரித்துச் சொல்லு.

புல், பூண்டு, வீரகடிம், இவைபோன்ற தாவரம், உணவை அருக்தி வளருகிற ஒரு ஜீவ வர்க்கம். மிருகம், இதுவுமன்றி, பார்க்கக்கூடும், கேட்கக்கூடும், உணரக்கூடும்; பற்பல காரியங்களை ஆதிக்கக்கூடும், வெறுக்கக்கூடும்; இன்பம் தரக்கூடியவற்றைத் தேடவும், துன்பம் வருவிக்கக்கூடியவற்றை விரைக்கவும் கூடும். மனிதனுக்கு, இப்போது கூறப்பட்ட சரீர தத்துவங்கள் யாவும் உண்டு; இவைகளும்ன்றி புத்தி, மனது என்னும் உத்தர தத்துவங்களும் அவனுக்குண்டு.

2. புத்தி

169. புத்தி என்பது யாது?

அறிவுவும், யோசிக்கக்கூடிய தத்துவம் புத்தி என்னப் படுக.

170. புத்தியின் அலகல் என்ன?

சத்தியமும் நன்மைமுன்னதை அறிந்து, தப்பவற்றி விருந்து சத்தியத்தை வேறுப்படுத்துவதும், தின்மையிலிருந்து நன்மையை வேறுபடுத்துவதும் அதன் தொழில்.

171. புத்தியால் கிரகிக்கக்கூடிய பிரதானமான சத்தியங்கள் எவை?

1-வது. இதர உலக சிருஷ்டிகளையும், அவற்றின் மத்தியில் மனிதனுடைய பதனியையும் அறியக்கூடும்.

2-வது. உலகம் தன்னாலே ஆனதல்ல, கடவுளால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று கண்டுபிடிக்கக்கூடும்.

3-வது. கடவுள் எத்தன்மையானவர், அவர் சர்வ இலட்சணம், சர்வ அதிகாரம், சர்வ நன்மைத்தன்முள்ளவர் என்று அறியலாம்.

4-வது. மனிதன் கடவுளுடைய சிருஷ்டிப் பொரு ளானதுபற்றி. அவருக்கு ஊழியம் செய்யவும் அவர் சட்டத்துக் குத் தீர்ப்படியவும் கடமைப்பட்டிருக்கெனச் என்று அறியக் கூடும்.

5-வது. கடவுளுடைய சட்டம் எது, செய்யத்தக்கது என்ன, செய்யாததகாதன எவை என்று கண்டுபிடிக்கலாம்.

3. மனது (அவ்வது சித்தம்)

172. மனது யாது?

விஷயமாய் யாதொன்றை விரும்பவும், வெறுக்கவும் என்வலிதாய் நடக்கத்தகும் என்று நிர்மானிக்கும் தத்துவம் மனது என்று சொல்லப்படுகிறது.

173. மனதின் தொழில் என்ன?

சத்தியம், நன்மை, இவைகளைத் தேடுவதும், அபத்த மும் தீவருமானதைத் தவிப்பதும் அதன் தொழில்.

174. தன் உடத்தையைத் நிர்மானிப்பது எவ்விதம்?

1-வது. புத்தியின் சித்திகளை அடக்குவதாலும்;

2-வது. (மனது) தன் ஆசைகளை அடக்குவதாலும்,
3-வது. சீர தத்துவங்களை அடக்குவதாலும், தன்னைக் கவனம்.

175. சித்தனைக் களை அடக்குவது எவ்விதம்?

நல்ல சித்தனைக் களை ஆதரித்துத் துர்சித்தனைக் களை தன் அகற்றுவதால் ஆகும்.

176. துர் கினைவுகளை என் அகற்றவேண்டும்?

அவை தம்மிலே கெட்டவை. மேலும், அவற்றால் இச்சை உண்டாகி துர்ச்சிநிலைகளுக்கு வழிபாடுபெற்றது.

177. மனது தன்னைத் தானே அடக்குவது எவ்விதம்?

நல்ல ஆசையை அடிகரித்துக் கெட்ட ஆசையை அகற்றுவதால் ஆகும்.

178. துர் ஆசையை அகற்றுவானேன்?

அது தன்மையே பொல்லாதது; துர்ச்சிநிலைகளுக்கு வழிபாடுபெற்றது.

179. மனது சீரத்தை அடக்குவது எவ்விதம்?

இத்திரிபங்களையும், ஆசாபாசங்களையும், சீரமெய்யடைவதற்கு அடக்குவதால் ஆகும்.

180. சீரத்தை மனது அடக்கவேண்டியதெப்போ?

ஏதாவது கெட்ட செய்கை செய்யச் சீரம் தேடுவோமெல்லாம் மனது அதை அடக்கவேண்டும்.

2-ம் அதிகாரம்

சீரத்தின் அநும தத்துவங்கள்

1. ஆசாபாசங்கள்

181. சீர தத்துவங்கள் எவை?

இத்திரிபங்கள், ஆசாபாசங்கள் அவயவங்களின் செய்கைகள் இவை சீர தத்துவங்களாகும்.

182. ஆசாபாசங்கள் எவை?

வேகமாய்க் கிளம்பி, கிசுகைக்கு வழிபாடுபெற்ற பல துன்பாச்சினைகளிப விருப்பு. வெறுப்பு இவை இரண்டும் ஆசாபாசம் எனப்படும்.

183. இவை இரண்டுக்கும் உதாரணங்கள் கூறு.

இன்பகரமான காரியங்களில் பற்றுதல், ஆசை, ஆனல் தும், ஆவல்; துன்பகரமான காரியங்களில் வெறுப்பு; அருவருப்பு, பழம், கோபம்.

184. பாவத்துக்கு நம்மை இட்டுக்கொண்டு போகக்கூடிய ஆசாபாசங்கள் எவை?

(1) நமக்குப் பிரியமான காரியங்களில்:—சாப்பிடவும் குடிக்கவும் ஆசை, சிற்றின்பப்பிரியம் அல்லது காமம், பண ஆசை அல்லது பொருளாசை, மகிமை, சீர்த்தி, அதிகாரம், இவைகளின்மேல் பற்றுதல், விரோதப்பிரியம், இன்பகடபோகப் பிரியம்.

(2) நமக்குப் பிரியமில்லாத காரியங்களில்:—துன்பம், வருத்தம், பிரயாகை இவற்றை வெறுத்தல்; பிறரை அருவருத்தல், பகை, காயங்காரம், பொருமை, கோபம், துன்பம், அவசித்திஷ்டம் வருமேவென்ற ஐயுறுவு, அல்லது பிறர்மட்டில் பயம்.

185. ஆசாபாசம் விளம்புவதற்குக் காரணம் என்ன?

அதை எழுப்பக்கூடிய காரியங்களைப் பார்ப்பதால் அவ் வது அவற்றைப்பற்றி யோசிப்பதால் உண்டாகிறது.

186. சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

அன்னபாவததைக் கண்டதும், அவ் வது உணவுப் பொருளை முகர்ந்ததும் சரப்பாட்டின்பேரிலும், பாவத்தின்பேரிலும் பிரியம்கண்டாகிறது. காமத்துக்குரிய பொருட்களைக் கண்டதும் அல்லது தொடர்தும் சிற்றின்பப்பிரியம் உண்டாகிறது. நமக்குப் பிரியமில்லாத அல்லது அருவருப்பான ஒரு ஆள் அல்லது பொருளைக்கண்டால், கோபம் விளம்புகிறது.—பொருளைக் கணக்கிடாதேபோனால் அதன் மீறாவே போதும்.

187. ஆசாபாசம் விளம்பாதபடி தடுக்கக்கூடுமா?

நமது பஞ்சேந்திரியங்களை (நிருஷ்டி, ஸ்பரிசம் முத ளானவைகளை) அடக்குவதால் தடுக்கலாம்.

2. பஞ்சேந்திரியங்களின் அடக்கம்

188. நமது இந்திரியங்களை அடக்குவது எப்படி?

ஆசாபாசத்தை வினப்பக்கூடிய பொருட்களில் அணை செல்லாமல், வேறு காரியங்களைக் கவனிக்கும்படி செல்வதால் ஆகும்.

189. சில உதாரணங்களைக்கொண்டு, இதைத் தெளிவாக்கடுத்துக்கொண்டு.

பாவத்துக்கான ஆகை அவ்வது போயும் வருத்துகின்றது. கூடிய பாவங்களைக் கண்ணுமல் கண்ணத்திருப்பிக்கொள். அநேக விதமான காரியங்களைக் கேட்காமல், காதை அடைத்துக்கொள். சிற்றின்ப உணர்ச்சியை உண்டாக்கும் பொருட்களைத் தொடாதே. போசனப்பிரியத்தை எழுப்புகின்ற காரியங்களை ருசி பர்க்காதே.இப்படியே மறந்து.

"கடவுள் நமக்கு கண்களும், கண் இமைகளும் பொருத்திருக்கிறார். இவைகள் என்னத்திற்கு? பர்க்காதபடி, உண்கண்கள், பர்க்கும்படி; உண் இமைகள், பர்க்காதபடி தடுப்பதற்கு உனக்கு இருக்கின்றன. இவ்வுவகையில், பற்பல கேட்ட பொருட்கள் உண்டு. அவைகளைப் பர்க்காதபடி; கண் இமைகளையும், நல்ல பொருட்களைப் பர்ப்பதற்குக் கண்களையும் கடவுள் தந்திருக்கிறார். கண் இமைகளைப் பிரயோகி; கேட்ட காரியங்களைப் பர்க்காதே," (Bernard Vaughan)

"தன்னைத்தானே அடக்கியாவதில் அதிகச் சிறந்த விசயச் செயல்பாடுதான், ருசிப்பார்த்தும் அருந்தாமலிருப்பது." என்று ஓர் ஞானி வசனத்திருக்கிறார்.

190. இதன் அர்த்தம் என்ன?

யாதொரு காரியத்தை ருசிபார்த்தறிந்தபின், கர்ப்பிடாமலிருப்பதிலும், ருசி பர்க்காமலிருப்பது எனது. இவ்வண்ணம் மறந்த நான்கு இத்திரியங்களைப்பற்றியும் கூறலாம்.

191. கேட்ட வஸ்துகளினின்று நமது இத்திரியங்களை அகத்துவது எப்போதும் சாத்தியப்படக்கூடியதா?

முற்றிலும் கூடுமான காரியமல்ல இது. ஆனால் ஆசாபாசம் எழுப்பத்துவக்கினவுடன், அது எவ்வளவுதான் நமக்கு ஆனந்தமளிக்குந்தேவதிலும், நம்மவையின்றும். அந்த வஸ்துக்களினின்று விலகவேண்டும்.

3. ஆசாபாசத்தை அடக்குதல்

192. இருக்காலும் ஆசாபாசம் எழுப்பாமல் தடுக்க முடியுமா?

அது எழுப்பாதபடி தடுப்பது எப்போதும் நம்மவர்களுக்காமல்; ஆனால், அது எழுப்பினவுடன் அதை அடக்கிக் கட்டுப்படுத்திப் பாவத்துக்கு வழியாகாதபடி தடுக்கக்கூடும்.

193. ஆசாபாசத்தை அடக்குவது கடினமா?

அது வேகங்கொள்ள விட்டுவிட்டால், பிறகு நாம் அதை அடக்குவது கடினம்; ஆனால், ஆரம்பத்தில் அது எழும் பிளவுடனே அடக்குவது சுற்றேறக்குறைய எளிதே.

194. ஆரம்பத்தில் ஆசாபாசத்தை அடக்கிப்போடுவது ஏன் எளிது?

ஏனெனில், சாதாரணமாய் அது அமெசிக்கையாய் ஆரம்பித்து, மெள்ளமெள்ள வேகங்கொண்டு இறுதியில் அடக்குவதற்குக் கடினமாகிவிடுகிறது.

195. ஆசாபாசம் எழும்பின பிறகு, அதை அடக்குவது எவ்விதம்?

முதலாவது: அதற்கு விரோதமாய், மனத்திடீராகக் காட்டவேண்டும்.

2-வது: அதைக் கிளப்பும் பொருளினின்று விலகவேண்டும்.

3-வது: வேறு ஏதாவது நல்ல காரியத்தின்போல் நாம் கிந்தனையாயிருக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

4-வது: கெட்ட கிரிகை செய்வதற்குச் சீரம் முயலாதபடி தடுக்கவேண்டும்.

5-வது நாம் உறுதியாயிருக்கத்தக்கதாக கவனம் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

196. கெட்ட கிரிகையில் சீரம் பிரவேசித்தவிட்டால், என்ன செய்யத்தகும்?

உடனே அதை அடக்கி, நம்மைத்தாமே திடப்படுத்திக் கொண்டு, அதை நாம் மறந்துபோவதற்கு ஏதுவான வேறு எத்தக்காரியமாகிலும் செய்யத்தகும்.

4. பழக்கம்

197. ஆசாபாசத்துக்கு இடங்கொடுத்தால் என்ன நேரிடும்?

நாம் ஓர் தடவை ஆசாபாசத்துக்கு இடம் கொடுத்தால், மறுதடவை அது அதிக வேகமாய் எழும்பும்; இவ்விதமாக அடிக்கடி அதற்கு உடன்படுவதால், அது நமக்கு ஓர் "பழக்கம்" ஆகிவிடும்.

198. பழக்கம் என்பது என்ன?

ஆசாபாசம் அடிக்கடி வேகமாகவும், துரிதமாகவும் எழும்பி, உடனே கிரிகையும் ஏற்படக் காரணமாயிருப்பதுதான் பழக்கம் என்கிறோம்; இதனால் பாவம் ஓர் அப்பியாசமாகிவிடுகிறது.

199. ஓர் பழக்கம் ஏற்பட்டபின், அதைத் தள்ளிப்போட உடுமா?

அமீயபெரிய பிரயாசையால் ஆளும் கர்மமேயன்றி இன்று எளிதல்ல.

200. இதிலிருந்து நாம் அறியத்தக்கதென்ன?

ஆசாபாசத்தை ஆரம்பத்திலேயே அடக்கி, அது முதிர்ந்து பழக்கமாகாதபடி தடுக்க முயலவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், நல்ல வழியில் நடப்பது கலப்பனயிருக்கும்; இவ்விதம் செய்ய அசட்டையாயிருந்தால், நல்ல வழியில் நடக்க, நாம் சந்தர்ப்போசாடித் தீரவேண்டும்.

6. வாக்கு, சேஷ்டை ரூபிகரம்

201. மேலே கூறினவை நீங்கலாக, இன்னும் வேறு எதை யாவது நாம் அடக்கவேண்டியதுண்டா?

ஆம்; நாமது நாவையும், சேஷ்டைகளையும், ரூபிகரத் தையும் அடக்கத்தரும்.

202. நாகை ஏன் அடக்கவேண்டும்?

அது வழவழப்பாயிருந்துகொண்டு, வழவழவெனச் சொல்லத்தகாத காரியங்களைச் சொல்லிவிடுகிறது. அது கழலத் துவக்கினதில் அதை அடக்குவது மகா பிரயாசை; மீளவும் "நா" அதைய நாடு அதையும்."

உாகாவாராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப்பட்டு.

(நாயனார்)

203. சேஷ்டைகளை அடக்குவதென்?

யாதாமொரு ஆசை அல்லது பாசம் தோன்றினவுடன், சீர்தம் கடுவச்சையாய்ச் சேஷ்டை ஆரம்பிக்கும்; அதைத் தடுக்க விடில், அடாததைச் செய்து தீரும்.

204. ரூபிகரம் என்பது யாது?

ரூபிகரம் மனதின் "கண்" என்கலாம்; நாம் காரியங்களைக் கண்ணாற் கண்டதுபோல், அது மிகையில் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

205. ரூபிகரத்தை அடக்குவதென்?

ஏனெனில், பஞ்சேந்திரியங்களைப் பரீக்தியும், அவைமொழி ரூபிகரம் ஆசாபாசத்தை எழுப்பக்கூடியது.

206. ரூபிகரத்தை அடக்கிக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமல்லவா?

பஞ்சிசந்திரியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதிலும், இது அநேக சமயங்களில் கடினமானதே. ஆகையால், ஆசாபாச நெருப்புக்கு விறகுபோன்ற பொருட்களை உற்றுப்பார்க்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருக்கத்தகும். பார்த்தால், பிற்பாடு கமது ரூபிகரத்தில் அவை தோய்திப் பாவத்துக்கு ஏதுகரமாகும்.

6. பாவத்துக்குச் சாக்குச் சொல்லுவது

207. ஆசாபாசம் அநிலைகளையும் அடக்கக் கடினமாயிருப்பதைப்பற்றி. அதனால் ஏற்படும் கிரிகை, பாவம் அல்ல என்கலாமா?

அவன் பாவத்தில் விழுந்ததற்குக் காரணம் ஆசாபாசத்தில் வேகம் என்கலாமேமொழியா, அவனுக்குப் பாவம் இல்லை என்கலாகாது; ஏனெனில், ஆசாபாசம் எவ்வளவுதான் வேகம் கொண்டாலும், அவனுக்கு அதை எதிர்க்கும் தந்தையும் உண்டு.

208. ஓர் துர்பழக்கம் ஏற்பட்டுப்போனதையிட்டு, நான் என்ன செய்வேன், அது எனக்குப் பாவம் இல்லை என்கலாமா?

ஈ பாவத்தில் வேகு கலாமாம் விழுவதற்குக் காரணம் உன் துர்ப்பழக்கம் என்பது சரியாகுமல்லாது, அதனால் உனக்குப் பாவம் இல்லை என்பது சரியல்ல; ஏனெனில் பழக்கத்தைப் பழக்கத்தால் எதிர்க்கக்கூடும்.

209. பாவத்தைத் தடுக்க வேகு பிரயாசையாயிருந்தால், அந்தக்கிரிகை பாவம் அல்ல என்று சொல்லக்கூடாது?

ஒருக்காலுமில்லை; பிரயாசை பாவத்தை இல்லை என்று ஆக்காது; பிரயாசையாயிருந்தால், அதை அதிகத் தைரியமாய் எதிர்க்கக் கடமை ஏற்படுகிறதுதல்லாமல் வேறல்ல.

210. வேறுவிதமாய்ச் செய்ய கம்மால் இயலவில்லை என்கிற சாக்குச் செல்லுமா?

சொல்லாது; காம் இவ்விதம் சொல்லிதுவத்திலும் வேகு சேக்கிரம் அதை கம்பி, பாவத்தை அற்பமாய் எண்ணி, ஒவ் வேகு தடவைக்கும் அதிக கலபமாய்ப் பாவத்தில் விழுந்து கடைசியாக மூற்றும் துச்சனாரவேரம்.

3-ம் அதிகாரம்

சீரத்துக்கும் மனக்கருமுள்ள சம்பந்தம்

1. பாவ உற்பத்தி

211. பாவம் சீரத்தினின்று ஆரம்பிக்கிறது. மனசினின்று முதன்முதல் ஆரம்பிக்கிறதா?

இருவிதமாவதும் ஆரம்பிக்கின்றது.

212. இது எவ்விதம் நேரிடுகிறதென்று விவரித்துச்சொல்.

சிலவேளைகளில், ஆசாபாசம் சீரத்தில் விளர்ச்சி உண்டாபண்ணி, மனசில் பாவநிலைவை வருவிக்கின்றது. பிறகு மனது அதை ஏற்றுக்கொண்டு, ஆசாபாசம் தன் இஷ்டப்படி, கட்டுக்குப்படி, அதை விட்டுவிடுகிறது. வேறு சமயங்களில், மனசு பாவத்தைப்பற்றி நிரீகரத்து அமைதி விரும்புகிறது. அதன்பின், நிரீகரமானது ஆசாபாசத்தைக் கிடைப்புகிறது. கடைசியாக சீரம் பாவக்கிரீகரையைப் புரியும்படி, மனது அதை எவ்வாறு.

213. சாதாரணமாய் சீரத்தினின்று உறுக்கும் பாவங்கள் எவை?

இந்திரியங்களால் உண்டாகும் அதம் இச்சைகள் : போசனப்பிரியம், சிற்றின்பம், கோபம், குரோதம், கோம்பம், அசாமத்தம், இவை முதலியன.

214. சாதாரணமாய் மனசினின்று உற்பத்தியாகும் பாவங்கள் எவை?

நிரீகரமும், ஆசையினாலும் உண்டாகும் ஆங்காரம், பெருமை, பேரரசை, வேட்கத்தன்மை, காய்மகாரம், பொருமை, பகை, வர்மம், வஞ்சகம், பொய் இவையாவன.

215. ஆனால் பாவம் எதில் இருக்கிறது, சீரத்திலா, மனசிலா?

நிரீகரவு, ஆசையால் விரீகரமும் பாவங்கள் மனசில்மட்டும் இருக்கின்றன. வாக்குக்கிரீகரவிலாகும் பாவங்கள் மனசால் ஏவப்பட்டுச் சீரத்தால் செய்யப்படுகின்றன.

2. மனதின் உத்தரவாதம்

216. மனதினுக்குள்ள அவயவம் தத்துவங்களில், (எந்தப் பாகம்) எது சகலவித பாவத்துக்கும் உத்தரவாதி என்கலாம்?

பாவத்துக்கு உத்தரவாதம் முற்றிலும் மனதே.

“பாவம் மனதைச் சேர்த்தது; மனதைச் சாராதிருந்தால், அது பாவமல்ல” (அர்ச். அருஸ்தின்).

217. இதனால் நமக்கு ஏற்படும் கடமை என்ன?

மனதைத் திடப்படுத்துவதற்கான வழியைத் தேட வேண்டும். அது திடமாயிருந்தால், நன்மையை எப்போதும் தெரிந்துகொள்கிற பழக்கம் உண்டாகும்; சரீர நத்துவங்கியும் மனசின் தத்துவங்களையும் திடாதிக்கமாய் அடக்கிக் கட்டுப் படுத்திக்கொண்டுவரும்.

218. மனதைத் திடப்படுத்துவதற்காக நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?

(1) “தேவச்சட்டம் இருக்கிறது” என்பதை சதா மனதில் தரித்திருக்கவேண்டும். “தேவகட்டளைப்பிரகாரம் நடப்பது நமது கடமை” என்று எப்போதும் நினைத்துவரவேண்டும். (2) நமது கடமையை அதுசரிக்கும் பழக்கத்தை உண்டாக்கவேண்டும். (3) ஒரு காரியம் நமக்கு பிரியமோ, பிரியமில்லையோ அது ஒரு பொருட்டல்ல. அது “தகுந்த” காரியமாயிருந்தால் சரி, அதைப்பற்றியே அதைச்செய்து பழக வேண்டும்.

219. பாவச்சோதனைகளை ஜெபிக்கும்போதும் அதிர்ந்தோம், மனது திடப்படுகிறதா, வேறுவிதத்திலும் அது திடம் அடைகிறதா?

இவ்வுலக வாழ்க்கையில் நேரிடும் நானுவித சாமான்னக் காரியங்களிலும், எப்போதும் தைரியமாய், திடமாய்த் தீர்மானம் செய்து, அதிர்மானப்படி நடந்து பழகுவதினாலும் நமது மனதைத் திடப்படுத்தலாம்.

குறிப்பு:—இதுவிலுத்தைப்பற்றி, இப்புஸ்தகம் மூன்றாம் பாகத்தில் அதிக விவரமாக கூறப்பட்டிருக்கிறது.

4-ம் அதிகாரம்

ஆசாபாசங்களின் விரித்துரை

1. மிருக ஆசாபாசம் மானிட ஆசாபாசம்

220. ஆசாபாசத்தில் உண்மையான அர்த்தம் யாது?

நமது அதம் கடாவ உணர்ச்சிகள் ஆசாபாசம் எனப்படும். இவ்வுணர்ச்சிகளை யோ, மிருகத்தைப்பற்றிப் பேசும் போதும், “சுயநாட்டம்” என்றழைக்கிறோம்.

221. சுய நாட்டம் என்னால் என்ன?

ஓர் விசேஷித்த (குறிப்பிட்ட) வகையால் நடக்கும்படி கம்மாற ஏவும் சீர உணர்ச்சியைச் சுய நாட்டம் ஏற்படுத்தும்.

222. மிருகங்களிலுள்ள சுய நாட்டத்தை திருஷ்டாந்தம் படுத்தும் சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

மிருகம், பசி உண்டானால், உணவைத் தேடுகிறது. உணவைக்கண்டு, அதை அடைய முயலுகிறது. தன் பெட்டை விரித்து பாசம் உதிக்கவே, அதைக்கைட ஓடுகிறது. கோயில் உண்டாகி, வாதாமொன்றைத் தாக்குகிறது. அல்லது பயந்து ஓடிப்போகிறது.

223. மிருகங்களுக்கு ஆசாபாசத்தால் என்ன பிரயோசனம்?

அவை அங்குமிங்கும் ஓடித்திரிந்து தங்களுக்கு நன்மை யானவற்றைத் தேடவும்; தின்மையானவற்றை விலக்கவும், ஆசாபாசம் ஏறித் தூண்டுகிறது.

224. ஏது காரணத்தால் இவ்விதம் சம்பவிக்கின்றது?

நன்மையானவற்றில் இன்பமும் தின்மையானவற்றில் துன்பமும் இருக்கும்படி கடவுள் செய்திருக்கிறார்; இன்பத்தையும், துன்பத்தையும் கண்டு, தங்கள் சுபாவத்துக்கேற்றதைத் தெரிந்துகொள்ளுகின்றன.

225. மனிதனுக்கு ஆசாபாசத்தால் பிரயோசனம் உண்டா?

மிருகங்களுக்கு என்ன பிரயோசனமோ அதே பிரயோசனத்தான் மனிதனுக்கும்; அவன், தனது சுபாவத்துக்கும் தகுந்ததைச் செய்ய அவனது ஆசாபாசம் ஏறித் தூண்டுகிறது.

226. இதற்கும் சில உதாரணங்கள் கூறு.

பசி தாகத்தால் வருந்தி, உணவை அருந்த ஆசை மிளம்; சாப்பிடவும் பாளம் பண்ணவும் முயற்சிக்கிறோம். இதனால், நமது திரேக செளக்கியமும் திரேக பலனும் குன்றி திருக்க வழியாகிறது.

சினேகத்திலுள்ள ஆவந்தம் (இன்பம்) விவாகம் செய்யவும், குடும்பங்கள் பலவுவும் காரணமாகிறது.

காயம், சணங்கள் அல்லது விவாதிபால் உண்டாகும் கோபைப்பற்றி, அவற்றை விலக்கவும் அல்லது விபதி, காயம், பட்டால் அதைச் சொஸ்தப்படுத்தவும், அந்த கோவானது உம்மை ஏவுகிறது.

சாவுக்கு அல்லது பொல்லாப்புக்குப் பயத்த, ஆபத்தை விலக்கப் பிரயத்தனப்படுகிறோம்.

தூய்மைக்குப் பயந்து அதைத் தவிர்க்கிறோம். தீய செயல்பற்றிய நிலை, அதை நாம் எதிர்க்கச் செய்கிறது.

2. முதல் வித்தியாசம்

227. மிருகங்களுக்கும் மனிதனுக்குமுள்ள ஆசாபாசங்களில் என்ன வித்தியாசம்?

முதலாவது: மிருகங்கள் இந்திரியங்களாலும் சரீர உணர்ச்சிகளாலும் மனத்திரம் காரியங்களை அறியக்கூடும்; ஆகையால் அவற்றிற்குச் சொற்ப ஆசாபாசமட்டும் இருக்கக்கூடும். மனிதனோ புத்தியால் வேறேனாக காரியங்களையும் கண்டுணரக்கூடுமாதலால், அவனுக்கு ஆசாபாசங்கள் அதிகமாய் உண்டு.

228. இதை விவரித்துச் சொல்.

மிருகங்கள், உணவைக்கண்டால் உணவையும்கூட, சரீர கூடுபோகம் இருக்கக்கண்டால், அதையும் மனத்திரம் விரும்பக்கூடும். மனிதரோடெனில், இன்னும் பற்பல விஷயங்களைப் பற்றி கினைக்கூடும். பொருட்களிலுள்ள அழகு, அவலட்சணம் இன்னதென்று உணரக்கூடும். எதிர்காலத்தில் தங்களுக்கு எது நன்மையாயிருக்கும் எது தீர்மானியிருக்குமென்று ஏற்கவலே சிதாவித்துக்கொள்ள இயலும். தங்கள் காணக்கூடாத வற்றையும் ருபிகரத்தைக்கொண்டு சிந்தித்துக் கொள்ளலாம்; அவையிது விருப்பமுற்று, அவற்றை அடையத் தேடலாம். பற்பல தூதன காரியங்களைக்கண்டுபிடித்து, நனியாய் இயற்றக்கூடும். மற்றவர்களோடு நானுவித சம்பந்தம்உண்டு. புது சம்பந்தங்களும் ஏற்படுத்திக்கொள்ளக்கூடும். தங்கள் ஜீவியம், அலுவல் சமூதியம் இவைகளில் தங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய விதத்தைப்பற்றி முன்வதாகத் திட்டப்படுத்திக்கொள்ளும் வல்லபம் அவர்களுக்குண்டு. பற்பல யோசனைகள் செய்து தங்கள் விருப்பும் காரியத்தை அடைவதற்கு உசிதமான வழிவகைகளைத் திட்டப்படுத்திக்கொண்டு, அதற்கு இடையூறு வற்றை விலக்கக்கூடும். இவை முதலான காரியங்களினின்று மிருகம் எவ்வகையிலும் அடையக்கூடாத, பற்பல ஆசைகளும் முபற்சிகளும் உதிக்கின்றன; இவ்விதமான கினைவுகள், யோசனைகள், ஒவ்வொன்றும் மனதில் வெவ்வேறு ஆசாபாசத்தை, உற்பத்தியாகும்.

ஆகையால், ஆசாபம், சரீர கூடுபோகம் இவைமட்டிலும் மிருகங்களுக்குள்ள சாதாரண ஆசாபாசமும் தவிர, மனிதன்

ஆஸ்தி மயிமை, விநோதம், தூதனம், இவைபோலில் பிரிபமும், வேறு பல காரியங்களைப்பற்றி உற்சாகம், ஆவல் காய்மகாரம், கர்வம், விநோதமும் கொள்ளக்கூடும்.

3. இரண்டாவது வித்தியாசம்

229. மனிதனுக்கும் மிருகத்துக்கும் வேறு ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா?

இன்னும் ஒன்றுண்டு. ஆசாபாசம் ஒன்றே மிருகங்கள் மிகைகளுக்கு ஏதே காரணம். அவை அபாபாபம் ஆசாபாசத்தின் பிரகாரம் கடக்கவேண்டும்; அப்படி கடக்கவேண்டும் என்பதே தென்படுகின்றது. மனிதனுக்கு அப்படியில்லை; மனிதன் ஆசாபாசத்தை அறியினால் அடக்கி ஆளவேண்டும்.

230. இதன் காரணம் என்ன?

மனையில், மிருகங்களுடைய உட்கதி சரீரப் பிரயோசனம்; மனிதனுடைய ஜீவியம் ஞான முகாந்தரங்களைக் கதிபாகக் கொண்டிருக்கிறது.

231. இதனால் ஏற்படும் வித்தியாசம் யாது?

மிருகங்கள், இன்பம் அல்லது துன்பம் உண்டாவதற்குத் தகுந்தாற்போல், தங்கள் மிகைகளை (கடத்தையை) ஒழுங்குப்படுத்தவேண்டுமென்போழிய வேறல்லை; மனிதன் அப்படியல்ல, அறநெறி ஸர்க்கக் கடமைகளை அனுசரிக்கும் வண்ணம் தன் மிகைகளைப்பெல்லாம் ஒழுங்குப்படுத்த வேண்டியவன்.

232. இந்த வித்தியாசத்துக்குக் காரணமென்ன?

மனிதனுக்குப் புத்தியும் (பகுத்தறிவும்) மனச் சக்தித் தரமும்—தக்கது எது, தகாதது எது என்று கண்டுபிடித்துத் தனக்கு இயுடனானதைத் தெரிந்துகொள்ளத்தக்க தத்துவமும் இருப்பதாலும்தான் இந்த வித்தியாசம் ஏற்படக்காரணம்.

4. கடமையும் இன்பமும்

233. மேற்கொள்ளத்தகுந்து காரம் அறியவேண்டியதென்ன?

சில வேளைகளில் கடமையும் இன்பமும் ஒரு வழிப்படுகிறதில்லை; நமது ஆசாபாசம் ஒரு வழியிலும், கடமை அதற்கு மாறான வழியிலும் கம்மை இட்டுக்கொண்டுபோகும்.

234. இதற்கான உதாரணங்கள் சில கூறு.

சில சமயங்களில், நமக்கு கண்ணியத்தில்லாத அன்ன பானத்தின்மேல் ஆவல் உண்டாகிறது; அபாத சிற்றின்பத்தின்

மேல் பிரியப்படுகிறோம்; ஒருவனைச் சிதைப்பது நமது கடமையாக இருக்க, அவன்மீது அருவருப்பும் பகையும் கொள்கிறோம்; அல்லது நேர்மையான வகையில் அனாதைக்கூடாது பணத்தின் மேல் ஆசை வீடுகிறது.

235. நமது ஆசாபாசம் சில சமயம் நல்லது சில சமயம் கெட்டது?

ஆம்; அது கடவுளால் நமக்கு உணரப்பட்ட சுய நாட்டம் என்ற மேலையில் ஆசாபாசம் தன்னிலே நல்லதுதான்... ஏனெனில், நமக்கு நன்னாயுடைய காரியங்களில் இன்பமும், தின்மை யான காரியங்களில் துன்பமும் இயல்பிலே கடவுள் நியமித்திருக்கிறார். ஆகையால் ஆசாபாசம் நாம் தகுந்த மேலையால் நடக்க நம்மை ஏவுகிறது. இதற்குமேலும், கடவுள் மட்டிலும் பிறர் மட்டிலும் நாக்குள்ள சம்பந்தம் சிற்சில கடனாகவே நம்மேல் சுமத்துகிறது; இதனால் மிருகங்கள் செய்தால் தகுந்தது. சரி என்று சொல்லத்தக்க அதே காரியம், நாம் செய்தால் தப்பிடும், அடாதது என்னப்படக்கூடும். ஆயினும் மனிதனுடைய ஆசாபாசங்களும் தத்தம் சட்டபிரகாரமே நடக்கின்றன. அதாவது, ஆசாபாசத்தை எழுப்பக்கூடிய யாதாமோரு பொருளைக் கண்டவுடன் அது எழும்புகிறது.

6. ஆசாபாசம் பரிசோதிக்க (பரிட்சை நிலை)

236. இன்பமும் கடமையும் ஒன்றுக்கொன்று முரண்டும்படி உண்டா?

(இவ்வுலகப்பரிட்சையின் காலத்தில்) நாம் எத்தகைய வர்களென்று பரிசோதிப்பதற்கு இதை ஓர் உபகர்ணமாக கடவுள் நியமனம் செய்திருக்கிறார்.

237. நம்மைப் பரிசோதிக்க, இது எவ்விதத்தில் உதவும்?

நாம் எத்தகைய மனிதரென்றும், எவ்வளவுதான் நடந்துகொள்வது நமது விருப்பம் என்றும் நம்மைப் பரிசோதிக்க உதவுகிறது. இன்பமும் கடமையும் எதிர்ப்பாடுமேயோது எதைத் தெரிந்துகொள்வானோ அதைக்கொண்டு ஒருவன் கல்லவன் அல்லது துஷ்டன் என்பதாகக் காட்டிக்கொள்ளுகிறான். மீளவும், தன் ஆசாபாசங்களுக்குச் சம்மதிக்கும் ஒவ்வொரு தடவையும், அநிகமதிகமயத் துஷ்டனாகிறான். எதிர்க்குர் ஒவ்வொரு தடவையும், அதிக நல்ல மனிதனாகிறான். இவ்விதமாகத் தற்காலம் அவன் எப்போதப்பட்டவனென்றுமட்டுமல்ல, பிற்காலத்தில் எப்போத்கொத்தவனாகிறுப்பான் என்றும், நாம் அறிந்துகொள்ள வரம்.

238. தீயிப எட்டத்தை அறுசரிப்பதற்கு இது எவ்வளவாக உதவியளிக்குமெது?

சிலருடைய நடத்தையைக் கவனிக்குங்கால், "இது செய்யத்தக்கது. இது செய்யத்தகாதது" என்று தீர்மானிப்பதற்கு இன்பமும் துன்பமும் அதிருதிகள் என்று எண்ணுவதாகத் தோன்றுகிறது. "பிரியம், பிரியமில்ல" என்பதே அவர்கள் நடத்தைக்கு ஏக பிரமாணம். ஆனால் இது முற்றும் தவறு தலானது. "இது தகுந்தது. அவ்வது; ஆகையால், எவர்க்குப் பிரியமிருந்தாலும் சரி, பிரியமில்லாதபோதிலும் சரி, அதை நான் செய்வேன்; அவ்வது இது தப்பிதம், கெட்டது. ஆகையால் என் பிரியத்தைக் கவனிக்காமட்டோ, அவ் அதைச் செய்வேனாட்டோ," என்று நாம் நடக்கவேண்டிய மரக்கத்தை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

239. இதை நாம் என்றும் மறவாமல், ஞாபகத்தில் தரித்துக் கொள்வதற்கு உதவியளிக்குத்தக்க முதுமொழிகள் எவை?

- (1) இயல்பலாதன செய்யல்.
- (2) நன்மை கடைப்பிடி.
- (3) நான்முறை தெரிந்து சிலத்தொழுது.

5-ம் அதிகாரம்

ஆசாபாசங்களைப்பற்றிய முடிவுரை

1. ஆசாபாசங்கள் தங்கள் அலுவலகச் செய்யும் விதம்

240 (நமக்கு) மனதின் உடந்தையின்றி ஆசாபாசங்கள் தாமே விரிகையிற் செல்ல முடியுமா?

இதுதான் அவற்றின் சுபாவம். மிகுதங்களில் நேரிடுவதுபோல், ஆசாபாசங்கள் சீர்தத்தைத் தூண்டி எழுப்பி, விரிகை விற் புகும்படி செய்கின்றன.

241. இது எப்படியாகும்?

விசித்திரமான விதமாய்த்தான் இது சம்பவிக்கிறது. உணர்ச்சிகள் நரம்புகளை ஆட்டுகின்றன; நரம்புகள் சதைவை

ஆட்டுகின்றன; சதை அவயவங்கள் ஆடும்படி செய்கிறது. உடனே கிரீசை ஏற்படும்படியான சேஷ்டைகளுக்குக் காரணமாகின்றது. இவை யாவும், மனதின் உட்கதை யாதொன்றுமில்லாமலே நடைபெறுகின்றன.

242. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் உறு.

சிகவானது, பிறந்தவுடனே அழவும், பால் குடிக்கவும் ஆரம்பிக்கிறது. நேகத்தில் அரிப்பு உண்டானவுடன், அது தோன்றின இடத்தில் சொரியும்படியாக கைகிரவிகள் செய்கின்றன. தலைக்குமேல் கல் வருகிறதென்று கண்டால் அவ்வது அடிக்கும்படி தடிபை னுருவம் உவ் தலைக்கு நேராக ஓங்கினால், தடிபைமே அந்த அடியைத் தடுக்க உவ் கை மேலே போகிறது (கையை உயர்த்துகிறாய்). எவனுக்கும் கோபஸூக்கம் வந்தால் உடனே அடிக்கும்படி கையை மடக்குகிறது. யாதாமெரு இன்பம் அதி உக்கிரமானது சரீரத்தை ஆட்டிவைத்தால், சரீரம் அதை அறுபவிக்க ஆரம்பிக்கும்.

2. அவற்றை அடக்கும் விதம்

243. இந்த சேஷ்டைகளை மனது எவ்வாறு அடக்கக்கூடும்?

பாலத்துக்குரிய யாதாமெரு ஆசாபாசம் கிளம்பினதை மனதின் அறிந்தவுடன், அது சரியல்ல, அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று மனச்சாட்சி அவனுக்குப் புகுகிறது. அதன்பின், அதைத் தடுக்கவே, தடுக்காமலிருக்கவே, மனதைப் பொறுத்தவேண்டும்.

244. ஒன்றும் செய்யாமல் மனது அசட்டையாவிருந்தால் என்ன நேரிடும்?

அவ்விதம் இருந்தால் அசாபாசம் கிரீசைபாக முடிவு பெறும். அதை அப்படியே விட்டுவிட்டதற்குள், அதனால் விளைந்த பாவங்களுக்கும் மனதுதான் உத்தரவாதிலாகும்.

245. மனதைக் குற்றம் சாட்டுவானே?

ஏனென்றால், அதை நிறுத்த மனதால் கூடும். அதை நிறுத்தவும் அதற்குச் கடமைவீரக்க, நிறுத்தாமல் விட்டுவிடுகிறது அதன்மேல் குற்றமல்லவா?

246. ஆசாபாசத்தால் ஏவப்பட்ட கிரீசையைத் தொடர்ந்து செய்ய மனது சம்மதித்து இஷ்டப்பட்டால், என்ன?

மனது கிரிகையை அடக்காமல் விட்டுவிடுவதன்மீது அதன் துஷ்ட ஆசையும் ஒன்று உடுவதால், இது முந்தியதிலும் பெரிய குற்றம்.

247. கிரிகையைத் தடுக்க மனது தீர்மானித்தால், கிரிகை நின்றபொழுது?

மனது தெளிவாய், திட்டமாய் “ இவ்வ ” (பாட்டுடன்) என்று சொல்லி, கிரிகையைத் தடுக்க முயன்றால், கிரிகை நின்ற பொழுதுமன்றி, ஆசைகளும் மென்மென்ன அமர்ந்துபோகும்.

248. தடுத்தபிறகும், ஆசைகளும் அடக்காவிடில், மனது அதற்கு உத்தரவாதியா?

கிரிகையைத் தொடர்பாய் தடுத்துக்கொண்டு, ஆசைகளில் ஆனந்தம் கொள்ளாவிருக்குமளவும், மனது அதற்கு உத்தரவாதியல்ல; என்றாலும் ஆசைகளில் இன்பத்தைத் தேடினால் கிரிகை நின்றபொழுதும், கிரிகையினால் பாவம் உட்டிக் கொண்டதாகும்.

249. கிரிகையின் பாவம் என்பது என்ன?

பாவமான யாதொரு கிரிகையைப்பற்றி கிரிகை சந்தோஷப்பட்டு, அதைச் செய்வாற்றிப்போனாலும், செய்யப் பிரியப் படுகிறது கிரிகையின் பாவம்.

250. ஆசைகளில் கிரிகை சந்தோஷமடைவது ஆபத்தா, பாவமா?

அது ஆபத்தும் பாவமுமாகும்; இப்படி சந்தோஷப் படுவதினால், மனது கடைசியாக சம்மதிப்பதற்குக் காரணமாகி, கிரிகை ஏற்பட விட்டுவிடக்கூடும்.

251. மனது யாதொன்றும் செய்துகொள்ள வேரம் தராமலும், நாமக்குத் தெரியாமலும் கிரிகை ஆரம்பிக்கக்கூடிய விதமாய், அவ்வளவு சடுதியில் ஆசைகளும் கிளம்பக்கூடுமா?

இது சிலசமயம் கேட்கக்கூடும்.

252. துக்க்கிரிகை ஆரம்பித்துவிட்டால், நாம் அதைக் கடைசி மட்டும் முடிக்கவா?

முடிக்கக்கூடாது; அதை அறிந்தவுடன் அதை விடுத்த வேண்டும்.

253. மனதானது ஆசாபாசத்தை எதிர்த்தடக்கம் இஞ்சித்தும் சத்தியத்துப்போகத்தக்கவிதமாய். அவ்வளவு அதிவேகமாக உபதொரு ஆசாபாசம் உண்டாகக்கூடுமா?

பேதைபர்களுக்குள், மூரட்டுச்சபாவமுன்னவர்களுக்கும் : அரைத்துக்கம், குடிவெறி, மயக்கம், மனக்கலக்கமான சமயங்களிலும் இது வேலைக்கூடும்.

254. இத்தகைய நிலைமைகளில், ஒருவன் செய்யும் கிரிகைகளுக்கு எம்மட்டு அவனை உத்தரவாதியென்கலாம்?

அத்தகைய நிலைமைகளில் காலியத்தை எவ்வளவு அறிந்து எவ்வளவுக்கு எதிர்த்தக் திராணிபுண்டோ, அவ்வளவுக்கு மட்டும் அவன் உத்தரவாதியாவான்.

3. ஆசாபாசம் பாவத்துக்கு வழிபாவது

255. ஆசாபாசம் நம்மைப் பாவத்துக்கு ஆளாக்குவது எவ்விதம்?

எம் மிகும்புகிற பொருளை அடைவதற்கு அல்லது அதை அனுபவிப்பதற்கு வழியாகப் பாவம் செய்யும்படி, இன்பமான காரியங்கள்மட்டில் நமக்குள்ள ஆசை நம்மை ஓவுகிறது, பிறர்மட்டில் நமக்குள்ள வெறுப்பினால் அவர்கள்மட்டில் தவறுதலாய் கடந்துகொள்ளவும் அல்லது நமது கடமையை நிறைவேற்றுவதில் உண்டாகும் கக்கிஷத்துக்குப் பயந்து பிள்ளைக்கி, அதைச் செய்யாமல் விட்டுவிடவும் காரணமாகிறது.

256. சில உதாரணங்கள் கூறு.

(1) ஒருவன்மட்டில் நமக்குள்ள மிதமிஞ்சின பற்றுதலினால் அவனையே சதா சிந்தித்து நமது கடமைகளை அலட்சியம் செய்யக்கூடும். அந்த ஆள் துஷ்டனாகில், அவனுடைய துஷ்டதனத்தில் நாமும் பங்கடையக் காரணமாகும். விலக்கப் பட்ட சிந்திப்பதற்கும் இது சோதனைபாயிருக்கக்கூடும்.

(2) பணத்தின்மேல் அல்லது நல்ல மண்டங்கன், பொருட்களின்மேல் உள்ள மிதமிஞ்சின ஆசையானது, திருட்டு, வஞ்சகம், குது முதலான பாவங்களுக்குக் காரணமாகும்.

(3) மகிமை, நீத்தி அநிகாரம் இவற்றின்போதுள்ள மிதமிஞ்சின பேராவல், அநியாய வழிவகைகளால் அவற்றை அடையவும் அல்லது நாம் அகங்காரம், கொவர்கொள்ளவும் கொடிய குரூரர்களும் காரணமாகும்.

(4) வேடிக்கை விளையாட்டின்மீதில் உள்ள மிதமிஞ்சின ஆசை, நமது கவனம் குன்றி, பணம் கஷ்டமாகி, நமது கடமைகளை அடைவதில் செய்கும்படி வழியாகும்.

(5) சீர்த கடுபாசத்தின்மீதில் உள்ள மிதமிஞ்சின பிரியம், நமது கவனம், பிரயாசை யாவையும் கிரகித்து நூன் விஷயங்களில் ஈடுக்கிருக்கவேண்டிய ஆசையை முற்றும் அழித்துக் கெட்டுப்போ மறத்து, அவரைப்பற்றிய சிந்தனையை அருவருத்து; வெதந்தையும் அறநெறிமார்க்கத்தையும் அசட்டை, பண்ணிக் கடைபிடிய நேன்மையும் கண்ணியமும், கன்மையுமான சகல காரியங்களின்மீதும் பிரியமற்றுப்போகச் செய்க்கும்.

257. அருவருப்பும் நாமும் பாவத்துக்கு வழியாவது எப்படி?

ஒருவன் மீதுள்ள அருவருப்பு, நாம் அவனைப்பற்றி இழிவாய் நினைத்து அவனை வினோதிக் கொள்ளும்; அவனுடைய வினாவை, கோபத்தை எழுப்பவும், அவனைப்பற்றிக் காயமாகவும் பொருளாக கொள்ளவும் காரணமாகும்; அவனுக்கு வினோதமாகப் பேசவும் அவனுக்கு இடையூறுகிட்டு, எவ்விதத்திலும் அவனைத் தொல்லைப்படுத்தப் போடப் பிரயத்தனப்படுவேன். பொருட்களின் மீதுள்ள அருவருப்பினால் கோபங்கொண்டு, அவற்றைச் சேதப்படுத்த அவ்வது முற்றும் அழித்துப்போடக்கூடும். துன்பம், கவலை, பிரயாசை இவற்றின்மீதுள்ள அருவருப்பு, கக்கிஷ்டமான கடமைகளைச் செய்யாமல் தள்ளிப்போடச் சொல்லும்; வருத்தம் சஞ்சலத்துக்குப் பயந்து, பிறருக்களுள் அவ்வது அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்குப் பணிபட்டு, இவ்விதம் கடமைகளை நிராகரிக்கவும் கூடும்.

4. ஆசாபாசத்துக்கு அடிமை

258. ஆசாபாசத்துக்கு இளைஞுவதால் சாதாரணமாய் ஏற்படுவதென்ன?

ஆசாபாசத்துக்கு இளைஞுவதினால், நாம் சாதாரணமாய் அதற்கு அடிமையாய்ப்போகிறோம்.

259. இது எப்படியாகும்?

நாம் யாதாமொரு ஆசாபாசத்துக்கு எவ்வளவு இளைஞுகிறோமோ, அவ்வளவு உக்கிரமானாய் அது மென்றோதும் எழும்பி; வேறு சித்திரம் விலகை ஏற்படும். பழக்கத்தினால் வழக்கம் உண்டாவிறது. மனது எதிர்க்காமல் விட்டுவிடுவதற்கு; ஆசாபாசம் கம்மை ஆட்கொண்டு, நமது எஜமானனாகிவிடுவதற்கு.

260. பலங்கரமான இந்த நிலைமையை அடைந்த மனிதன் செய்வதக்கருவியை?

மனதைத் தட்டி எழுப்பி, ஒவ்வொரு தடவையும் ஆசை பரத்தை அடக்கி, அந்த நிலைமையினின்று வெளியேறப் பிரயத்னப்படவேண்டும்.

261. இதைச் செய்துகொள்வது எப்படி?

(1) தெய்வபக்தி, நல்லொழுக்கம் இவற்றை நினைவுகூர்ந்து, அவற்றால் நல்லுணர்வுகளைத் தன்னிடம் எழுப்பித் தான் இருக்கும் நிலைமை மிகவும் நவறுதலானதென்று தானே உணரப் பிரயாசைப்படவேண்டும்.

(2) பாவத்தின்மேலும் விசேஷமாக இந்தப் பாவத்தின்மேலும் அருவருப்பு உண்டாகக்கூடிய சிந்தனைகளை ஆதரித்து, இந்தப் பாவத்துவிட்டு முற்றும் விவக உறுதியான தீர்மானம் செய்யவேண்டும்.

(3) தனது நினைவுகளையும் ரூபிகரத்தையும் கட்டுப்படுத்தி அடக்கி, அவற்றைத் தள்ளவேண்டும். இன்னும் சரியாய்ச் சொல்லவேண்டுமாயின், அந்த அடிமைத்தனத்தினின்றும் தன்னை மீட்டுக்கொள்ளும்வண்ணம் தூக்கத்தை தவிர்த்து, எழுந்து நின்று, மனதையும் சரீரத்தையும் வேறு விஷயங்களில் செலுத்தி வேறு யாதொரு தொழிலில் கவனறுப்பாவிடுக்க முயல்வேண்டும்.

(4) தான் அந்தப் பாவத்தில் விழக்காரணமான ஆன், பொருள், சந்தர்ப்பம், நிலைமை யாவையும் தன்னுணர்வற்றமட்டும் அறிவே தக்கவேண்டும்.

(5) கடைசியாய், கடவுளையும் அவரது நன்மைத்தனத்தையும், மறுவுலக பாக்கியம் தண்டனைகளையும் நினைவுகூர்ந்து, தின்மையை நாடிச்செல்லும் அவனுடைய புத்தி மனதைக் கடவுள் திடப்படுத்தி நல்லழியில் நிலைநிறுத்த, அவரைப் பார்த்துப் பிரார்த்திக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், கடவுளுக்கு அவனுடைய தைரியத்தைப்பற்றியும் நல்ல மனதைப்பற்றியும் அவன் மட்டில் பிரீதியுண்டாகி, அவனுடைய அடிமைத்தனத்தினின்று அவன் படிப்படியாய் மீட்கப்படும்படி அவனுக்கு உதவிபுரிவார்.

262. இது விஷயமாக நமக்குப் பிரயோசனப்படக்கூடிய மேற்கோள் யாது?

“உன்னிலே பாஷும் ஆடுவென்றுவதுபோல் நடந்து கொள். ஆனால், கடவுளால் மாத்நிரல் எல்லாம் ஆக்கப்பட்டவை அவ்வாறு பார்த்து மன்றாடு” (அர்ச். இஞ்ஞாபியர்).

269. ஆசாபாசத்தின் அடிமையாகிறுப்பவன், எவ்வளவுதான் பிரயாசைப்பட்டும், இன்னும் அதே பாவத்தில் தவறி விழுந்து கொண்டிருந்தால், என்ன செய்வது?

அவ்விதமாயினும் அவன் அதறியப்படத்தகாது. அவன் அடிக்கடி தவறுவதினால், அவன் அதோடு எதிர்த்து நிற்பது எவ்வளவு அவசியம் என்று வெளியாகும்; ஆகையால், மெய்மேலும் அதிகமதிகமாய் பிரயாசைப்படவேண்டியவன். சரிப்புற்று போராடுவதை ஒருக்காலும் விட்டுவிடத்தகாது.

“எழும்பூரக் கற்குழியும்,”

“அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்,”

“முயற்சி திருவினைவாக்கும்” — என்பவைபோன்ற முதுமொழிகளை சிந்திக்கத்தகும். இவை அவனுக்குத் தைரியத்தை ஊட்டும்.

270. இன்னும் அவனைத் தைரியப்படுத்திப் போராடுவதில் சரிப்புக்கொள்ளாமல் வின்று எதிர்க்கும்படி அவனை உற்சாகப்படுத்தத்தக்க சிந்தனைகள் எவை?

கடந்துபோனதையும், இனி நிகழப்போகிறதையும் வினையாமல், இப்போது அவனை அணக்கழிக்கும் ஒரே சோதனை யின்போல் தன் கவனம் முழுவதும் செலுத்தக்கடவான். “ஒரு தடவைவாடினும் நான் ஜெயங்கொள்ளேன்” என்று சொல்லிக் கொள்ளட்டும். ஒரு தடவை ஜெயித்தால், “ஒரு முறை நான் செய்ததை இன்னும் செய்வேனும்” என்று தனக்குத்தானே தைரியம் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். தான் அடைந்த ஜெயனை களைக் களைக்கிட்டுப் பார்ப்பானேயானால், ஒவ்வோர் ஜெயமும் மீண்டும் அதிகமாய் ஜெயங்கொள்ள அவனுக்கு உதவியும், தவறு தல்களில் தொனையைச் சிறுக்கச்சிறுக்க குறைத்துக்கொண்டு வந்தால், இறுதியில் பரவாததை அறவே நீக்கிப்போடக்கூடும்.

271. பாவத்தை அறவே நீக்கக்கூடாவிடில், என்ன செய்வது?

அதைப்பற்றிக் கவையில்லை. பாவம் குறைவுபடுகிற ஒவ்வொரு தடவையும், ஒரு நிச்சயமான வெற்றியாகிறது; ஒவ்

வெரு தடவையும் கதையம் அதிகரித்த. இன்னும் வெற்றி யடைந்துகொண்டு பேரகலாம் என்கிற நம்பிக்கைக்கு இடம்கிடறு.

‘ஊ, இந்தப் பயங்கரமான நிலைமைக்கு வந்து சேராதபடி தடுப்பது எவ்விதம்?

முதலாவது :—கடவுளைப்பற்றியும், அவரது கீடுகைத் தைப்பற்றியும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து ஊழியஞ்செய்ய நமக் குள்ள கடமையைப்பற்றியும் நினைத்துக்கொள்வது.

(2) பாவம் எவ்வளவு பொல்லாப்பானது. அதிலுக் கடவுளுக்குத் துரோகிகளாயி, அவரது தண்டனைகள் நம்மேல் வரவும், நமது கடைசிக் கதியாகிய நித்திய பாக்கியத்தை இழந்து போகவும் அது காரணமாகிறது என்று உணர்ந்துகொள்வது.

(3) தக்கது எது. தகாதது இன்னது என்று தெளி வாய் அறியப்படுகி, மனசாட்சியின் ரூரலோசனைய உற்றுக் கேட்டு. ஒவ்வோர் தடவையும் அதற்குக் கீழ்ப்படிய அப்பிய சிப்பது.

(4) ஆசாபாசங்களின் ஆரம்பத்தில் வெரு ஸூக்கிரதை யாயிருந்து, அவை கிளம்பினவுடனே அடக்கப் பழகுவது.

(5) ஆசாபாசங்களை எழுப்பத்தக்க சகலவித பொருட் களையும் விவக்கி. அலைமீது நம் சித்தனை செல்வாமதும் இந்திநி யங்கள் அவற்றை உணராமதும் தடுப்பது.

(6) தூர் நினைவுகள் கிஞ்சித்தும் மனதில் பிரவேசிவா வன்னாம், நன்னையும் பிரயோசனமுமான அலுவல்களை எப்போ தும் செய்துவந்து, சோம்பலைத் தவிர்ப்பது.

(7) இன்பம் துன்பம் இவற்றை ஒரு பொருட்டாய் எண்ணாமலிருப்பது. இவ்விதம் இருந்தால், நமக்குப் பிரியமான தூர் பிரியமில்லாவிட்டாலும், நமது கடமையை அலட்சியம் செய்வாட்டோம்; இன்பத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவ்லத துன்பத்துக்குப் பயந்து, பாவத்துக்குக் காரணமாகவாட்டோம்.

மூன்றாம் பாகம்

1-ம் அதிகாரம்

குணபான்மை அதன் பொருள், அதன் மதிப்பு

1. குணபான்மையின் அவசியம்

267. தீயிய சட்டத்தை அதுசரிப்பதற்கு, ஒவ்வொரு கிரகமும் சம்பவிக்கும் சமயத்தில், தகுந்ததையே ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் தெரிந்துகொள்வது போதுமா?

ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் அவ்விதம் செய்து வருவதால் போதும்; ஆனால், இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கும், காம் தவறக்கூடும், ஆகையால் வேறு காரியமும் அவசியமாகிறது.

268. இதுபோக, இன்னும் என்ன தேவை?

தீக்கமாய் சிதாவித்துத் தெரிந்துகொண்டு தக்க விதமாய் ஒழுங்கும் வழக்கத்தோடு கூடிய வலிமை அவசியம்.

269. அத்தகைய வழக்கமுள்ள மனிதனை என்னென்றமைப்பது?

அத்தகைய மனிதன் மனவலிமை, திடகாத்திரம், குணபான்மையுள்ளவன் என்போம்.

270. குணபான்மையுள்ளவன் யார்?

தான் செய்யும் ஒவ்வொன்றும் யாதொரு பிரமாணம் அல்லது மேற்கோளின் ஆதாரத்திற்கொண்டு செய்து வருகிறவன் குணபான்மையுள்ளவன் எனப்படுவான்.

271. பிரமாணங்கள், மேற்கோள்கள் என்பவை எவை?

சமத சட்டத்தை எப்போதும் சீராவிற்குப்படி, இவ் பொதுக்குறிப்புகளை மனதில் ஸ்திரமாய் வேருன்றிவிடுகின்ற அவற்றின் பிரகாரம் நடந்துவருவது அவசியம். இவ்விதம் வேருன்றிவிடுக்கும் குறிப்புகள் பிரமாணம் மேற்கோள் எனப்படுகின்றன.

272. இதை விவரித்துக் கூறு.

மேற்கோள்கள் மனதில் ஸ்திரமாய் வேருன்றிவிடுக்க வேண்டும். இவ்விதமாயின் அவற்றை கங்குய்க் கண்டுபிடிக்கவும்

தமக்குத் தேவையானபோதெல்லாம் அவற்றைச் கலப்பனாய்
ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவும் கடும். இது தவிர அவற்றின்
பேரில் கவனமாயிருந்து, அவற்றின் பிரகாரம் ஒவ்வொரு தடவை
யும் தட்டுத்தட்டியிற் றட்டி, மனது பழகவேண்டும்.

273. இதனால் வரும் பயனென்ன?

இதன் பயனாய், குணபான்மையுள்ளவன் தனது கிரிகை
கள் ஒவ்வொன்றிலும் உறுதியாகவும் சீராகவும் இருப்பான்;
அவனுடைய ஜீவியம் ஒழுங்காகவும் கிரமமாகவும் இருக்கும்.

274. குணபான்மை எப்போது இல்லாதிருந்தால் என்ன?

குணபான்மை இல்லாத மனிதனுக்கு மேற்கோளும்
கிடையாது. பிராணமூலிகம், பழக்கமுடிராது. சமயத்துக்குச்
சமயம் மாறி மாறி, நிலைபரமின்றி, ஒருவேளை ஒருவிதமாகவும்,
மறுவேளை வேறுவிதமாகவும் நடப்பான்; அவனுடைய ஜீவியம்
ஒழுங்கேயாகவும், நிலைதவறியதாகவும் இருக்கும்.

2. குணபான்மை பலவிதப்படும்

275. இவ்வித குணபான்மை இருக்கக்கூடுமா?

ஆம்; குணபான்மை, வலிமையானது, அல்லது திட
னற்றதாயிருக்கலாம்; நற்குணபான்மை அல்லது துரீக் குண
பான்மையாகலாம்.

276. வலிமையான குணபான்மை எத்தகையது?

மேற்கோள்களைத் தீர்க்க உணர்ந்து, அவற்றை அச்சம்
கலக்கமின்றி உறுதியுடன் பிரயோகம்பண்ணும் குணபான்மை
வலிமையானது.

277. திடனற்ற குணபான்மை யாது?

மேற்கோள்களை அறியுங்கூறியுமாக உணர்ந்து
அவற்றைச் சந்தேகமாய் அச்சத்துடனும் மனக்கிடுகெதனும்
பிரயோகம் செய்யும் குணபான்மை திடனற்றது.

278. திடனற்ற குணபான்மையால் நேரிடும் தீங்கென்ன?

திடனற்ற குணபான்மையுள்ளவன், ஏனிடில் தன்
ஆசாபாசங்களுக்கு இடம் கொடுப்பான்; கலப்பனாய் அவனைத்
துர்ச்சனைத் தீய்கள் வலியில் சிக்கவைக்கலாம். அவனுக்குச் கலப்
பனாய் கொட்டி பழக்கங்கள் உண்டாவித் துரீக்குணபான்மையுள்ளவ
னாவான்.

279. நற்குணபான்மை யாது?

நற்குணபான்மையுள்ளவனிடத்தில் மேற்கோள்கள் யாவும் நன்றாதனம் பொருத்திவைக்கலாக இருப்பதுமன்றி, அவன் அவற்றின் பிரகாரம் கிரமமாய் நடந்துவருவான்.

280. துர்க்குணபான்மையுள்ளவன் யார்?

துஷ்டத்தனமான அல்லது தப்பகையான மேற்கோள் களையுடையவன், துர்க்குணபான்மையுள்ளவன்.

281. எவன் அதிகக் கெட்டவன்.—துர்க்குணபான்மையுள்ளவனு அல்லது குணபான்மையோ இல்லாதவனு?

துர்க்குணபான்மையுள்ளவன் அதிகக் கெட்டவன்; வனெனில் அவன் வேறுமொன்று அக்கிரமமாய்த் துஷ்டத்தனம் செய்கிறான்.—குணபான்மையாத் தவிரவே, சமயத் துக்கேற்ற சாணம் பண்ணுவதே பரமகோழை (சமய சஞ்சீவி); கல்லுணர்ச்சி தோன்றினால், கல்லவழியில் நடப்பான்; துர் உணர்ச்சி தோன்றினால், துர்வழியில் நடப்பான். ஆகையால் அவனுடைய குற்றம் கோழைத்தனம் என்கலாமேயன்றி, அக்கிரமம் எனப்படாது.

282. துர்க்குணபான்மையுள்ளான், முற்றும் துஷ்டன் எனப் பது சரியா?

இல்லை; அவனிடத்தில் அநேக நற்குணங்கள் இருக்கலாம்; ஆனால் ஒன்றிரண்டு கெட்டகொள்கையினால் அவனுடைய குணபான்மை கெட்டுப்போயிற்று, இதற்குக் காரணம் அவனே ஆட்கொள்ளும் பிரதம ஆசாபாசம்.

283. பிரதம ஆசாபாசம் யாது?

பற்பலவிதமான குற்றங்களுக்கு அடிப்படையான யாதொரு துர்நாட்டம் ஆழமாய் வேருவற்றிருந்தால், அதைப் பிரதம ஆசாபாசம் என்கிறோம்.

284. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் கூறு.

பிரதம ஆசாபாசம் ஆங்காரம் (பெருமை, பிறரை மதி யாக்குணம்) என்கால், இது பேரரசை, கர்வம், காய்மகாரம், பொழுமை, பகை, வர்மம், கோபம் முதலான குற்றங்களுக்கு வழியாகும்.

சிறிதிற்பப் பிரியம் பிரதம ஆசாபாசானால், அக் துன்னவன் போசனப்பிரியம், சூடிவெறி, காமாதுரர், சோம்பல், அசமந்தம், கவனயின்மை, இன்ப நாட்டம், போகப்பிரியம், கடமைமையு அலட்சித்தல் முதலான துர்க்குணங்களுக்கு ஆசா வான்.

285. ஒவ்வொருவனுக்கும் ஒரு பிரதம ஆளாயசம் உண்டா?

சகலரிடத்திலும் இது உண்டென்று திட்டமாய்க் கூறக் காரணமில்லை. ஆனால், ஏறக்குறைய எல்லாவிடமும் ஒரு பிரதம ஆளாயசம் உண்டென்கலாம். இது இருப்பதாக கண்டவுடன், அதன்மீது வெகு ஜாக்கிரதையாயிருந்து, அந்த வேர்ப்பிடுக் காய்ப் பிடுங்கி எறிய முயலவேண்டும். இவ்விதம் செய்தால், மற்றவைகளுக்கெல்லாம் அத்தோடு நீங்கிப்போகும்.

3. குணபான்மையின் பிரேர்ப்பம்

286. குணபான்மையுள்ளவனுயிருப்பது, அதிமுக்யமாய் விடுவதா?

ஆம்; மேலும், நற்குணபான்மையுள்ளவனுயிருப்பது வெகு முக்யமாய் காரியம். ஏனெனில், இக்குணபான்மையுள்ளவன் தன் ஜீவியத்தை முற்றும் புத்தி, சிவாயம் கட்டாக்களுக்கேற்றவண்ணம் ஒழுங்குபடுத்தக்கூடும். சாதி உணர்ச்சிகளையும் புறக் காரணங்களையும் அங்கீகரிக்கப்படாது; தன் பரம் கதியாகிய நித்திய பாக்கியத்தை நாயுச்செவ்வே நடக்கக்கூடும். குணபான்மையில்லாத மனிதனின் ஜீவியமும், அவனது கதியும் காற்றினால் அங்கீகரிக்கப்படும் துரும்புக்குச் சமானமாய் நிச்சய மத்ததும் நிலைபற்றதானாக இருக்கும்.

287. குணபான்மையினால், இன்னும் வேறு ஏதாவது பிரயோசனம் உண்டா?

மனிதன் பொதுப்படத் தன் காரியங்களைக் கொண்டு செலுத்துவதில், குணபான்மை பெருந்த உதவியாயிருக்கும். மேற்கோள்களை நன்குணர்வதால், தன் குற்றங்களுக்களைக் கண்ணுணர்வான்; அவற்றை வேரோடு பிடுங்கி எறியப் பிரயத்தனப்படுவான். பலவிதத்தாலும், கோழைத்தனத்தாலும் உண்டாகும் பற்பல குற்றங்கள் இவ்வாறு அண்டமாட்டா. குணபான்மையுள்ளவன் குறித்த நேரத்தில் யாவும் செய்வான், கொடுத்த வர்களை மீறான், தன் வேலையைச் சரிவர கழுத்திரையாய்ச் செய்த முடிபான். திட்டமான தீர்மானங்கள் செய்து அவற்றின் பிரகாரம் தவறுது நடப்பான். பிறர் கண்பார்வையில் ஒரு மாதிரியும் அவர்கள் கண்ணாறையில் வேறுவிதமாகவும் நடந்து கொள்ளான், கருங்கச் சொல்லின், எவ்விதயத்திலும் சகலருக்கும் திருப்திகரமாய் நடந்துகொள்வான்.

நிதனத்த ரூபாய்மையுள்ளோன், அல்லது ரூபாய்மையில்லாதான். இதற்கு முற்றுமையும் நடப்பான். நேரத்திற்குத் தகுந்த தாளம் போட்டுக்கொண்டு, தன் விஷயத்திலென் றெதும், பிறர் விஷயத்திலென்றெதும், ஓரூங்கென்றி, கிரகவரையில்லாதே (நாணாப்போல்) துவண்டுகொண்டிருப்பான். ஒருவரும் அவன் நம்பி ஒரு காரியம் செய்யமுடியாது. இத்தகைய மனிதனோடு புறங்குவது, யாவருக்கும் அதிர்ந்திரமாவது. அவன் தனக்கும், பிறருக்கும் பிரயோசனமற்ற பூண்டு என்பதே சரி.

288. ரூபாய்மையுட்கும் நீதியை சட்டத்தை அனுசரிப்பதற்கும் யாதாவது சம்பந்தம் உண்டா?

மிகவும் நெருங்கிய சம்பந்தம் உண்டு. ஏனெனில் நீதியை சட்டம் நற்குணபான்மைக்கு அன்புகொடும் என்கலாம். நற்குணபான்மைக்கு மேற்கோள்கள் அவசியம் என்று ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் சகலவித நற்பிரயோசனங்கள் மேற்கோள்கள் எல்லாம், நீதியை சட்டத்தின் வியாக்கிரகமேயன்றி வேறல்ல. தக்கது எது, தகாதது எது, எனும் இந்தப் பிரதான மேற்கோளை நற்குணபந்தம், குணபான்மைவுள்ளோன் அதன் பிரகாரம் கடக்க எப்போதும் ஆவத்தமாயிருப்பான். துக்குணபான்மைவுள்ளவன் அல்லது ரூபாய்மையில்லான், சதா அதை மறந்தவனும், ஏதோ அற்புதொற்பாணம் விரித்துக்கொண்டா லல்லாது, அதைக் கவனிக்கவேண்டாம்.

289. சோதனையை ஜெயிக்கவும், பாவத்தை விலக்கவும் ரூபாய்மையே உதவுமா?

உதவும்; உன்விருந்து உதிக்கும் தூர் உணர்ச்சிகளையும் மற்றும் நினைமக்கள புறக்காரணங்களையும் எதிர்த்து ஜெயிப்பதற்கு அவசியமான மனோவலிமையாக ரூபாய்மையே மனிதனுக்கு அளிக்கிறது.

290. இதை சந்தேகிப்பதற்குச் சொல்.

நல்ல மேற்கோள்களையுடைய புத்தியும், அவற்றை அதுசரிக்க எப்போதும் சித்தனவிரும்பும் மனதும் ஒருவனுக்குண்டானால், அத்தகைய மனிதன் ஆராய்ச்சம் தூர்பிக்கும் பொழுதே அதைக் கண்டுகொள்வான்; அது எழுப்பினவுடனே அதை அடக்கிப்போடுவான். இவ்வாறே, துயரநிரிகையும், மற்றப் புறக்காரணங்களும் தன்னைத் தீண்டாதபடி ஜாக்கிரதை வாயிருப்பான்; அவற்றோடு வீரியமாக எதிர்த்து நிற்க, அவனுக்குப் பொதுமான அளவு ஐதரியமும் திடகாத்திரமும் இருக்கும்.

4. குணபான்மையை அடைதல்

281. குணபான்மையை அடைவதற்குச் செய்யத்தக்கதென்ன?
முதன்முதல் அதை அடைய மெய்யான விருப்பம் இருக்கவேண்டும்; இரண்டாவது, நமது புத்தியையும் மனதை யும் சில விசேஷ வகைகளில் பயிற்சிப்பது அவசியம்.

282. புத்தியை பயிற்சிப்பது எவ்விதம்?

(1) கல்லொழுக்கத்திற்கேற்ற மேற்கோள்களைக் கற் றறித்து, அவற்றைக் களமாய் மதித்து அடிக்கடி உபயோகிப் பதால்;

(2) கல்விதானது துர் நினைவுகளையும், கெட்ட மேற் கோள்களையும் நினைவினின்று அகற்றி, அவற்றை அருவருக்கவும் விலக்கவும் பழகுவதால்;

(3) கடவுளைப்பற்றியும் அவன்மட்டில் நமக்குள்ள கடமையைப்பற்றியும் அடிக்கடி சிந்தித்து, மெய்யாகவே நல்ல மனிதன் ஆவது எவ்வளவோ அவசியமானது என்று உணர்வதால், —புத்தியைப் பயிற்சிக்கலாம்.

283. மனதைப் பயிற்சிப்பது எவ்விதம்?

நமது வாழ்நாட்களின் அநுதின சாதாரண கிரிகைகளி லும், ஊக்கமும் திடனும் காட்டி, தகுந்ததையே எப்போதும் கிரமமாகச் செய்து; செய்வதையும் கூடுதலாகமட்டும் நன்றாய்ச் செய்து; இன்ப துன்பம், பிரியம், அருவருப்பு இவற்றால் இடை யூறு பேசிடாதபடி, நம்மைத்தானே தண்டித்து நடத்துவருவதால் மனதைப் பயிற்சிக்கக்கூடும்.

இவ்விதமான அநுதின சாதாரண கிரிகைகளில், ஊக்க மும், திடனும், இழுங்கும் ஏற்படுவதால், நமது அறிமுகவியமான அலுவலாகிய வேத விஷயங்களிலும் அறமேலி ஒழுக்கத்திலும் இதே ஊக்கமும் திடனும் ஏற்படுமென்பது நினைவர்.

காரியம் சித்திபெறவேண்டுமெனின், “கரணம் தப்பி னால் மரணம்” என்பதாக நமக்குக் கிடைக்கும் சமயத்தைக் கைநெடுவியிடாமல் ஜாக்கிரதைபாயிருக்கத்தகும், “செய்வனத் திருந்தச் செய்” என்பதையும் மறக்கத்தகாது.

284. சோதனைகள் வருவதால், நமது மனதை உபயோகிப்பது எவ்விதம்?

சோதனையை எதிர்த்து நின்று “நான் சம்மதியேன்” என்று திடரறிக்கமாய் உரைக்கலாம். ஆனால், அநேக சமயங் களில் இது எளிதல்ல; சிலவேளை சோதனைக்குச் சம்மதிப்போம்

என்று பயப்படவும் காரணமுண்டு. ஆகையால், வேறொரு உபாயம் செய்ய மனதாழிடுக்கவேண்டும்.

295. அந்த உபாயம் யாது?

நமது சித்தையை (எண்ணத்தை) மாற்றுவது. அதாவது: சோதனைகள் நிறைவை அகற்றி, இத்திறிப்பங்களும் ரூபிகளும் அதில் கவனமொகாமனாது விடக்கூட, சோதனையை மற்றது போதும்வண்ணம் வேறு ஏதாவது காரியஞ் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும்.

296. சோதனைபோடு எதிர்த்து நின்று மனோவயிமைவிலால் அதை வெளிக்கப்பார்த்தால், நமது குணபான்மலக்கு அதிக வலிமை உண்டாகாதா?

சாதாரணமான விஷயங்களில் எதிர்த்து நிற்பது என்று, ஆனால், சோதனை அதிவேகங்கொண்டு நம்மைத் தோற்கடிக்கத் கூடுமாயிருந்தால், எதிர்த்து நிற்பதனால் நமக்கு அபாயமே தோன்றும். ஆகையால் சோதனையை விட்டு ஓடி விவருவதே உத்தமம்.

297. இப்படி ஓடி விளக்கிவண்டிய சோதனைகள் எவை?

இத்தகைய சோதனைகளில் முக்கியமானது அகதியான சிற்றின்பச் சோதனை. இது எப்போதும் ஆபத்துக்குரியது; இது நீடிக்கும் ஒவ்வொரு ஷண்மும் ஆபத்து அதிகரிக்கிறது. இதர விஷயங்களில், ஓவ்வொருவனும் தன் அறுபவசித்தியால் அறிந்து கொள்ளவேண்டியது. சிலருக்கு பேசுபாப்பிரியம், குடிவெறி அதிக ஆபத்துக்குரியதாயிருக்கலாம்; பந்தம், ஆட்டம், குத விளையாடுதல் வேறு சிலருக்கு ஆபத்தாயிருக்கக்கூடும். திருடத் தேடுவது சிலருக்கு பேசுபாப்பிரிய சோதனையாயிருக்கலாம்.

"விவசாயத்துக்கும் கற்புக்கும் விரோதமான சோதனைகளுக்கு ஓடி ஒளிவதே உத்தம உபாயம்"

298. ஓடி ஒளிவது கோழைத்தனமல்லவா?

சண்டையில் தோல்வியடைவாய் என்று நிச்சயமாய்த் தெரிந்திருந்தால் அதைவிட்டு விவருவது கோழைத்தனமல்ல:

"விரியத்திற சிறந்தது விமரிசை."

நமது பலவீனத்தை அறிந்து ஜாக்மிரதைப்பாவிருப்பது கோழைவின் குணமல்ல, அது விமரிசைபாகும்.

299. குணபான்மையை அடைவதில், இப்பயிற்சிகள் எவ்விதம் உதவுகின்றன?

இப்பயிற்சிகளால் பழக்கங்கள் உண்டாவின்றன; பழக்கங்களின் கோர்வையே குணபான்மையாம்.

800. பழக்கங்கள் உண்டாவதெப்படி?

ஒர் இரிகையை மீண்டும் மீண்டும் அடிக்கடி செய்வதாலும் அதற்கு நேர்விரோதமானதைத் தவிர்த்துவருவதாலும் பழக்கங்கள் உண்டாவின்றன.

801. நற்குணபான்மைக்கான பழக்கங்கள் எவை?

நற்குணபான்மைக்கான பழக்கங்கள் " புண்ணியங்கள் " எனப்படும்.—துர்க்குணபான்மைக்கான பழக்கங்கள் " துர்க்குணங்கள் " எனப்படும்.

802. இப்பழக்கங்களைப் படிப்பதற்கேற்ற வரிசைக்கிரமம் யாது?

(1) நற்குணபான்மைக்கு மூலகாரணமான புண்ணியங்களுக்கும், அவற்றிற்கு நேர்விரோதமான பாவங்களையும் விசாரிப்போம்.

(2) நற்குணபான்மைபுள்ளோன் விவக்கத்தக்க விசேஷ பாவங்களையும், அதன்பின் அவன் பரிந்துகொடுத்த விசேஷ புண்ணியங்களையும் ஆராய்வோம்.

2-ம் அதிகாரம்

குணபான்மையின் தொகுதி அமைப்பு—

புண்ணியப் பொதுக்கொள்கைகள்

803. நற்குணபான்மையின் தொகுதி யாது?

நாம் இரிகைகள் யாவையும் ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டுப்படுத்தத்தக்க கொள்கைகள் ஒன்றுசேர்ந்து, நற்குணபான்மை என்னும் தொகுதியாகிறது.

804. அந்த நெறிக்கோள்களின் பிரகாரம் நடந்தால், என்ன பெயர் ஏற்படுகிறது?

தவறுது கருத்திரையாய் அவற்றைப் பின்பற்றி நடக்குப்போது அவற்றிற்குப் புண்ணியங்களென்ற பெயர் வழங்குகிறது.

805. புண்ணியமென்றால் என்ன?

எளிதாகவும் கருத்திரையாகவும் நற்கிரிகைகள் செய்வத்தக்க விரியம், புண்ணியம் எனப்படும்.

305. சாதாரண புண்ணியங்களெவை?

விமரிசை, நீதி, கைரியம், மட்டாவிருத்தல் ஆக நான்கு.

307. இப்புண்ணியங்களால் ஆவதென்ன?

விமரிசையால் நமது கிரிகைகள் தம்மிலே தஞ்சுந்தவைகளாகின்றன. நீதியானது நிறம்மட்டில் அவை தஞ்சுந்தவைகளாகச் செய்கின்றது. கைரியம், மட்டாவது இவ்விரண்டும் நமக்கு வரும் இடைபூதகளை விலக்குகின்றன.

1. விமரிசை

306. விமரிசையென்னுள் என்ன?

நாம் கருதத்தக்க காரியங்களைப்பற்றியும், அக்காரியங்களை அடையுமாறு செய்யவேண்டிய உபாயங்களைப்பற்றியும், நமது நினைத்ததையும் மனதையும் செய்வே உபயோகிப்பது விமரிசையாகும்.

309. நாம் கருதத்தகும் அநிமுக்தியென்ன காரியம் எது?

கடவுளால் நமக்கு நியமகம்பண்ணப்பட்டிருக்கும் பூரண பரக்கியத்தை நாம் அடையுமென்னும், இவ்வுலகில் நாம் அவரது விருப்பப்பிரகாரம் ஜீவிப்பதே, நாம் கருதவேண்டிய அநிமுக்தியென்ன காரியம்.

310. இந்த அநிமுக்தியென்ன காரியத்தை அடைவதற்கான உபாயங்கள் எவை?

கடவுள் நமக்குக் கட்டியிருக்கும் ஜீவிய சட்டத்தை அனுசரிப்பதே ஏக உபாயமாகும்.

311. ஜீவிய சட்டத்தை அனுசரிப்பது எப்படி?

கடவுளுடைய விருப்பப்பிரகாரம் நமது தத்துவங்களை எல்லாம் உபயோகித்து, அவற்றை ஒருக்காலும் துன்பிரயோகம் செய்யாமல், கடவுளுக்கு நமக்கும் பிறருக்கும் நீதியும் தஞ்சுந்த மனவைகளை எப்போதும் செய்வதால், ஜீவிய சட்டத்தை அனுசரிக்கலாம்.

312. இந்த ஒழுங்குகளைக் கொண்டுசெய்தது எவ்விதம்?

நமது இத்திரியங்கள், கிரைவுகள், உணர்ச்சிகள்மட்டி, ஜாக்கிரதையாயிருந்து, நமது ஆசைபாசங்கள், துர்க்கட்டங்களைத் தவிர்த்து அடக்குவதாலும்; பரவப் பழக்கம் உண்டாகவென்றும் எந்தப்பாவத்திலும் அடிக்கடி விழாமல் தடுப்பதாலும்; கெட்ட வழக்கம் ஏதாவது உண்டானால், அதை அடியோடு

பிடுங்கி எறியப் பிரயத்தனப்படுவதாலும், இந்த ஒழுங்குகளைக் கொண்டுசெலுத்தலாம். கடைசியாக, பாவத்தை விலக்குவதோடு சிறகாமல், பாவத்துக்கான அபாயங்களைத் தவிர்க்க முயலுவதும் விமரிசையைச் சேர்ந்த செயலாகும்.

813. நமது வாழ்காட்களின் அதுதின் சாதாரண காரியங்களிலும் விமரிசை உண்டா?

“எப்போதும் விமரிசையாய் நடப்பதே தகுதி. கிரமம்” என்றமட்டும் நமது சாதாரண காரியங்களிலும் விமரிசைக்கு இடம் உண்டு என்கலாம். ஆனால் “விமரிசை” ஓர் புண்ணிய மானமட்டும் அறநெறி விஷயத்திலும் நமது கடைசிப் பாக்கியத்தை அடையத் தேடுவதிலும் மாத்திரம், இது சரியாய்ச் செல்லும்.

3. நீதி

814. நீதி என்பது யாது?

ஒவ்வொருவனுக்கும், அவனவனுக்குச் செல்லவேண்டிய யதைக்கொடுப்பது, நீதி என்னப்படும், அதாவது, ஒவ்வொருவனையும் அவனவனுடைய உரிமைகளின் பிரகாரம் நடத்த வேண்டும்.

815. உரிமை என்பது யாது?

ஒருவன் தன் சொந்தமாகப் பாராட்டக்கூடிய எது காரியமும், உரிமை என்கலாம், அதாவது, பிறரிடமிருந்து வியாயமாய் எதிர்ப்பார்க்கக்கூடிய எந்தக் காரியமும், அவனுக்கு உரிமை.

816. உரிமைகளுக்கும் கடமைகளுக்கும் உள்ள சம்பந்தம் என்ன?

இரண்டுக்கும் கிட்டிய சம்பந்தம் உண்டு; ஒர் திறத் தாருக்கு ஒரு உரிமை உண்டானால், மறு திறத்தாருக்கு அதைப் பற்றிய கடமை உண்டு.

817. யார் யாருக்கு உரிமைகள் உண்டு?

கடவுளுக்கு, பிறருக்கும், நமக்கும் உரிமைகள் உண்டு.

818. கடவுளுடைய உரிமைகளும், அவர்மட்டில் நமக்குள்ள கடமைகளும் எவை?

நம்மை உண்டாக்கினிருக்கருக்குரிய உரிமையும், நம்மை ஆண்டுவரும் எதுமானதுக்குரிய உரிமையும் கடவுளுடைய உரிமைகள். அவரை அறிந்து அவருடைய கங்கைத்தனத்தை யும் இலட்சணங்களையும் ஆராதித்து, வணங்கித் துதித்துக் கொண்டாடி, அவரின்நி நாம் இல்லா என்பதை அங்கீகரித்து, அவருடைய கட்டளைப்பிரகாரம் நடப்பது நமது கடமை.

319. பிறகுடைய உரிமைகளும், அவர்களிடமிடில் நமக்குள்ளு கடமைகளும் எவை?

தங்கள் உயிர், சரீரம், உவாதினம், சொத்து, நம் மதிப்பு இவற்றிற்கு மேலும் நேரிடாதிருக்க, பிறருக்கு உரிமை உண்டு. உண்மையை அறிபவன் உரிமை உண்டு. பிறரோடு உறவாவதில் நீதி, நேர்மை, உண்மைப்பிரகாரம் நடக்க நமக்குக் கடமை உண்டு. அவர்களை ஏமாற்றாமலும், அவர்களுடைய உயிர், சரீரம், உவாதினம், சொத்து, கீர்த்திக்கு தீங்கு விளைவிக்காமலுமிருக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

320. நமது சொந்த உரிமைகளும், நம்மீது நமக்குள்ளு கடமைகளும் எவை?

பிறருக்குள்ளு உரிமைகள்தான் நமக்கும் உண்டு. நமது உயிரையும், சொளக்கியத்தையும் கவனிப்பது; நமது தத்துவங்களை யாவும் கற்பிரயோகம் செய்து, துர்ப்பிரயோகம் செய்யாதிருப்பது; பாவத்தால், நமது கடைசிப் பாக்ஷியத்தை இழந்து போகாமல், அதை அடையப் பிரயாசப்படுவது;—இவை நம்மீது நமக்குள்ளு கடமைகள்.

321. நம்மீதும் பிறர்மட்டிலும் நமக்குள்ளு கடமைகள் வேறு. கடவுள்மட்டில் நமக்குள்ளு கடமைகள் வேறு. முற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கின்றனவா?

இல்லை; சகல உரிமையும், *ற்றில், கடவுளுக்குச் சொந்தம்; ஆகையால், நம்மீதும், பிறர்மட்டிலும், நமக்குள்ளு கடமை, கடவுள்மட்டில் உள்ள கடமை என்றே முடிக்க வேண்டும்.

322. அவ்வாறாயின் அவற்றைப் பிரித்து வெவ்வேறுகக் கூறுவோம்?

ஏனெனில், சில உரிமைகள் கடவுளுக்குமுத்திரம் உரித்தானவை; வேறு சில உரிமைகளை அவர் மனிதருக்கு அளித்து, நமக்குத்தாமே உரித்தாவதுபோல், நாம் அவற்றைப் பாராட்டி மதித்து வரும்படியாக நமக்குக் கற்பித்திருக்கிறார்.

323. நமக்கு அவ்வது பிறருக்கு விரோதமான பாவம் கடவுளுக்கு ஏற்காததா?

அத்தகைய ஒவ்வொரு பாவமும், கடவுளுக்கு ஏற்காத குற்றத்தால்; ஏனெனில், அது அவருடைய கற்பனைகளின் மீது லன்போ?

824. இவ்விதமாயின், நமக்கு அல்லது பிறருக்கு விரோதமான பாவம் என்பது இடையாதோ?

தீங்கு நேரிடுகிறது நமக்கு அல்லது பிறருக்கு; ஆனால் பாவம், கடவுளுக்கு விரோதமானதுதான்.

825. நாம் நமக்கென்திறும் பிறருக்கென்திறும் நற்சீர்கை புதிந்தால், இது கடவுள்மட்டிலும் நற்சீர்கை என்னப்படுமா?

ஆம்; ஏனெனில், அந்த நற்சீர்கைகள் அவருடைய கட்டளையையும் அவர்மட்டில் நமது கடமையையும் அநுசரிப்பதினால் ஆனவையன்றி வேறொன்றுமில்லை.

குறிப்பு:—ஆகையால், நமது பெற்றோர் பெரியோருக்குக் கீழ்ப்படியுமோதும், சர்க்கார் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும் போதும், சர்வ அதிகாரத்துக்கும் ஈற்றுதிய கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவோம்.

3. ஸ்திரீயம்

826. ஸ்திரீயம் என்பது யாது?

நமது கடமையை நிறைவேற்றுவது கக்கிஷமாயிருந்தாலும், கஷ்டத்தைப் பாராமல் கடமையைச் செய்து முடிப்பதற்கான மனோவலிமையைத்தான் ஸ்திரீயம் என்கிறோம்.

827. என்னென்னவிதமாய் நமது கடமை கக்கிஷமாயிருக்கக்கூடும்?

சில சமயம், அதில் சீர்தக் கஷ்டம் இருக்கும். சோம்பல் கொப்பு அல்லது அசௌக்கியம் நேரிடும்போது, இது உண்டாகும். மனதுக்குச் சில சமயம் வருத்தமாயிருக்கக்கூடும்; அப்படியே நாம் பிரியப்படுகிற அல்லது செய்ய ஆசிக்கும் எதை விரும்பு, கடமை குறுக்கிட்டு, நம்மைவிட்டு அகற்றினால், இது நேரிடக்கூடும். ஆசாபாசங்கள் அறிவேகமாய் எழும்பினால், அவற்றை எதிர்ப்பதில் கஷ்டம் நேரிட்டுக் கடமையைச் செய்வது கக்கிஷமாயிருக்கக்கூடும். வேறு சில சமயங்களில் கடமையைச் செய்வதால், நாம் வேறு பிரியமுடன் நேசிக்கும் பொருட்களை இழக்க நேரிடலாம். அல்லது நாம் கடமையைச் செய்வதற்குப் பிறர் நம்மைக் கேலிபண்ணி நகைக்கலாம். அல்லது அவைச் செய்யாதபடி விக்ஷைம் செய்யலாம்.

828. ஸ்திரீயம் வெளிப்படையாய் விளங்கும் ஒரு உதாரணம் சொல்.

விநீஸ்தவ வேதசாட்சிகள், தங்கள் வேதத்தை நமது கவிப்பதைப் பார்க்க, நிஷ்ருர வாதகளைப் பட்டருபிக்கவும்.

உயிரை முதலாய் பரித்தியாகம் பண்ணவும் சித்தமாயிருந்தார்
கள் ; இதனால் அவர்களின் கைரீயம் மேலானவிறமால் வெளி
யானது.

329. கைரீயத்தில் பறித்தி அடைவதெப்படி ?

ஈமது கடமை கங்கியாய்த் தோன்றினாலும், அந்ந
விறவேற்றுவதில் பிரமணிக்கமும் திடனும் காட்டி, கைரீய
மால் கட்டி நிர்ப்பந்தங்களைச் சிறித்து, விக்கினங்களின் சிறித்தம்
கடமைபை விட்டுவிடாதிருப்பதால், கைரீயத்தில் பறித்தி
அடைவலாம்.

330. இதில் ஈமக்கு உதவியாயிருக்கக்கூடிய சிந்தனைகள்
எவை ?

“ பாவம் சகல பொய்லாய்களிலும் பெரிதானது.
புண்ணியம் சகலத்திலும் சிறந்த நன்மை ; இச்சமயம் எவ்வள
வுக்குக் கஷ்டங்களைச் சிக்கிவிடுமோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு
பிற்பாடு அவற்றைச் சிறிப்பது எளிதானதும் ; ஈம் கஷ்டப்படுகிற
அளவு, ஈமது சம்பாஸனையும் அதிகமாகும், “—என்ற சிந்தனைகள்
ஈமக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கும்.

4. மட்டாயிருத்தல்

331. மட்டாயிருத்தல் என்பது யாது ?

இன்பத்தைச் சிறிப்பதினுள்ள ஆனந்தத்தைப் பொருட்
படுத்தாமல், ஈமது கடமைபை சிறிவிறற்றத்தக்க மனோவசியை
“ மட்டாயிருத்தல் ” எனப்படும்.

332. சகலவித இன்பமும் கெட்டதா ?

இல்லை ; இன்பம் தெய்வ நல்கொடைகளிலொன்று ;
ஈம் ஆஸக்யோடும் எளிதாகவும், ஈமது கர்மங்களைச் செய்வதற்
கான பெருத்த உதவி அது. இந்தக் கருத்துக்காக அதை உதவிக்
கொள்ளும்ப்டும், அது நன்மையானதுதான்.

333. இன்பம் திவ்மையாகிறது எப்படி ?

இன்பத்தை அடைவதற்காகத் துர்க்கிரகங்கள் செய்
தால் அல்லது ஈமது கடமைபை அடைசியம் பண்ணினால்,
இன்பம் திவ்மையானதாகிறது.

334. இன்பத்துக்காகவென்று செய்யும் துர்க்கிரககளைத்
சிலவற்றைச் சொல்.

ருசியினால் அடையும் இன்பத்துக்காக, மிதமிஞ்சி சாப்
பிடுதல், மிதமிஞ்சிக் குடித்தல் ; தனியே அல்லது பிறரோடு
அகலியான சிற்றின்பக் கிரககளை செய்தல் ; கடமைபைக்
கவனியாமல், விஷயாட்டு வேடிக்கையில் பொழுது போக்கு

கிறது; நமது சத்துவத்துக்கு மீண்டுப் பந்தயம்போடுதல், குறு விரியாடல் இவை முதலியன.

886. எதிலும் மட்டாயிருக்கப் பயிற்சிப்பது எவ்வாறு?

இன்ப சுகங்களில் மட்டுதிட்டமாயிருத்தல்; ஆனந்தம் அதிகவலிமைகொண்டு நம்மை ஆட்கொள்ளுமுன்னதாக, அதை விட்டுவிடுதல்; பிறருடைய நன்மையைக் கருதி, நமது இன்ப சுகத்தைப் பரித்தியாகம் பண்ணுதல்; துன்பத்தைத் ததிரியாய் ஏற்றுக்கொள்ளல். இவைபோன்ற முயற்சிகளினால் மத்திபத் தன்மையைப் பயிற்சிக்கலாம்.

888. இறுதியில் கூறியது (துன்பத்தைத் ததிரியாய் ஏற்றுக்கொள்வது) ததிரியம் என்னும் புண்ணியத்தைச் சார்ந்த தல்லவா?

ஆம்; ததிரியமும் மட்டாயிருத்தலும் இரண்டும் வெகு லாய் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்ட புண்ணியங்கள்.

887. இவை இரண்டும் சம்பந்தப்பட்டிருப்பானேன்?

இன்ப சுகத்தை வேண்டாமென்று அகற்றுவது, வெகு சிரமமான காரியம்; ததிரியம் இருந்தால்தான், இவ்விதம் செய்ய இயலும். மீளவும், இன்பத்தால், நாம் மனோபலிமை குன்றி அதைரியவான்கள் ஆகிறோம்; வருத்தத்தைச் சகிக்க, சந்தி யற்றுப்போகிறோம்; துன்ப வருத்தங்களைச் சகிக்கும் பழக்கம் இருந்தால், இன்பத்தை எதிர்த்துநிகப் போதுமான ததிரியமும் வலிமையும் அடைவோம்.

6. உன்னதமான ஒழுங்கு

889. “மட்டாயிருத்தல்” என்பது “மத்திபத்தன்மை” என்றும் பொருள்படுகிறதில்லையா?

“மத்திபமே, புண்ணியம்” என்றவாறு, மட்டாயிருத்தல் மத்திபமாயிருத்தல் எனவும் அர்த்தங்கொள்ளும்.

889. “மத்திபமே, புண்ணியம்” என்பதின் பொருள் என்ன?

அநேக விஷயங்களில், எந்தப் பக்கமென்றிலும் அதிக ஸாய்ச் சாஸமல் (சார்பில்லாமல்) நடு மையாய் இருப்பதில்தான் புண்ணியம் அடங்கியுள்ளது; எந்தப்பக்கம் சாய்ந்தாலும், பால மாகிறது. இதைப்பற்றியே, “மத்திபம், புண்ணியம்” எனும் பழமொழி வழங்கலாயிற்று.

840. எந்த இரண்டு காரியங்களுக்கும் மையமாய் இருப்ப தால், விமரிசை என்ற புண்ணியம் ஏற்படுகிறது?

நாம் இன்னவிதமாய் கடக்கத்தகும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்காமல் அனட்டியமாயிருத்தல் ஒன்று; இதைப்பற்றி

அனுபவியமாய் வெகு கோமளவு ஆலோசனைசெய்து கடைசியாய் காரியத்தைச் செய்வாமல்போவது வேறொன்று. இந்த இரண்டு விதமான நடத்தைக்கும் மத்தியமானது விவரிகையாகும்.

841. சதி எங்கிற புண்ணியமும் நடுநிலைமையால் உண்டாவதென்று கூட்டக்கூடுமா? 137

பிறருக்கு அதிகமாய்க் (அளவுக்கு மீறும்) கொடுக்காமலும், குறைத்துக்கொடுக்காமலும், அளவுப்பிரகாரம் கொடுக்கிற நடுநிலைமையால் சதியல்லவா? குறைத்துக் கொடுத்தால், அவர்களுடைய உரிமைகளைக் கொடுக்கிறோம், அவர்களுக்கு உரித்தானதிலும் அதிகமாய்க் கொடுப்பது சில சமயங்களில் புண்ணியமாகலாம்; ஆனால் சில சமயங்களில், அது அவர்களுக்கு அல்லது உமக்கே நினைமையாகிவிடுக்கலாம்.

842. இதை விளக்கிக்கூட்ட சில உதாரணங்கள் கூறு.

பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு பணம் வராளமாய்க் கொடுப்பதால், அல்லது அவர்களுக்கு மிதமிஞ்சின செளகரியங்களைத் தேடுவதால், அவர்களைக் கொடுக்கிறோம்; பிள்ளைகள் செல்லமாய் வளர்க்குது, எப்போதும் இன்பத்தை நாடிப் பிள்ளைத்தில் ஒரு காகக்கும் உதவமாட்டார்கள், இது பிள்ளைகளுக்கும் நினைமையல்லவா? காரணமில்லாமல் (பிராயசித்தி) தங்களுக்குரித்தானதாகப் பிறர் கேட்பதெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் அல்லது அவர்களுடைய தப்பதையான அபிப்பிராயங்களை அங்கீகரிப்பதால், அவர்களுக்கு வாய் தீங்கு செய்யக்கூடும்.

843. தைரியமும் நடுநிலைமையால் உண்டாவது எவ்வண்ணம்?

துன்பத்துக்குப் பயந்து கோழைத்தனமாயிடுங்கூடும்; அல்லது முரட்டுத்தனமாய் (முன்பின் யோசியாமல்) துன்பதுரிதங்களுக்கு நம்மைத்தாமே ஆளாக்கக்கூடும். கோழைத்தனமாய் நடப்பதற்கும் முரட்டுதனமாய் நடப்பதற்கும் "நடுநிலைமை" யாவுள்ளது தைரியம்.

844. மட்டாயிருத்தல், நடுநிலைமையால் ஆகும் என்பது எவ்வாறு?

இன்பம் என்றால் எல்லா இன்பமும் நல்லது அல்லது எல்லாம் கேட்டது என்று சொல்லாமல், இரண்டுக்கும் மத்தியமாய் இருப்பது மட்டாயிருத்தல்.

845. இதை விவரித்துச் சொல்.

சிலர் சகலத்தையும் (கோணம் கண்ணால் பார்த்து) தப்பிதமென்று பாரித்து, தங்களுக்கு என்மை செய்யக்கூடிய

இப்பத்தையும் தவிர்க்கிறார்கள். வேறு சிலர், இதற்கு முந்து மாரும் இப்பம் என்றால் பூரணமாய் சிக்கலாம் என்பதாக தங்கள் கட்டமையையும் கவனிக்காமல், இப்ப சக்தையே எழுவினாரென்கூடும்.

345. இந்த நான்கு புண்ணியங்களுக்கும் ஞானபான்மையும் உள்ள தெர்த்தாத்தம் என்ன?

இக்கான்கு புண்ணியங்களினின்றும் நான்கு மேற்கோள்கள் உண்டாகின்றன. பிரதம பொது மேற்கோளாகிய ஜீவிய சட்டத்தை (கிரிஸ்து, வாக்கு, கிரிஸ்தியில் தக்கதைச் செய்து, தகாததைத் தவிர்க்க) அநுசரிப்பதற்கு. இக்கான்கு மேற்கோள்களும் உதவியாக விடுகின்றன.

6. விநோதமான துர்க்குணங்கள்

347. மேற்கூறிய புண்ணியங்களை எட்டாமல் அவற்றிற்கு விநோதமாய் ஒருவன் நடத்தால், அவனுடைய நடத்தையைக் குறித்து என்ன சொல்வோம்?

வேளைக்கு வேளை மாத்திரம், புண்ணியங்களுக்கு விநோதமான ஒரோர் கிரிதை செய்தால், அதைப் பாவம் என்போம்; ஆனால், வழக்கமாய் அவ்விதம் நடத்துவதால், அதைத் "துர்க்குணம்" என்கிறோம்.

348. துர்க்குணங்கள், புண்ணியங்களுக்கு விநோதமாவது எவ்விதம்?

ஒவ்வொரு துர்க்குணமும், "விமரிசைக்கு" விநோதமானது; ஏனெனில், தகுந்த காரியத்தைக் கருதாதிருப்பது அல்லது காரியிழிந்தி பெறுவதற்கான வழிகளைத் தேடாதிருப்பது பாவத்துக்கு காரணம். ஒவ்வொரு துர்க்குணமும் "நீதிக்கு" விநோதம்; ஏனெனில், கடவுளுக்கு, கமக்கு அல்லது பிறருக்குத் தீங்கு விளைகிறது பாவத்தால்தான். ஒவ்வொரு துர்க்குணமும், "தைப்பத்துக்கு" விநோதம்; ஏனெனில், தைப்பியின்மையால் துன்பத்துக்குப் பயந்து பாவம் செய்கிறோம்.

ஒவ்வொரு துர்க்குணமும் "மட்டாயிருப்பதற்கு" விநோதம் என்கலாம்; ஏனெனில் ஏறக்குறைய சகல பாவமும், கமது சௌகரியத்தை அல்லது இன்பத்தைத் தேடுவதால்தான் உண்டாகிறது.

3-ம் அதிகாரம்

தூர்க்குணபான்மை ஏற்படுவது

1. விசேஷ தூர்க்குணங்கள்

349. குணபான்மை அடைவதில் காரம் கவனிக்கத்தக்க தென்ன?

இரண்டு விஷயங்கள் கவனிக்கத்தக்கவை: 1-வது நாம் தவிர்க்கவேண்டிய தூர்க்குணங்கள்: 2-வது பார்த்திக்கவேண்டிய நற்குணங்கள்.

350. தூர்க்குணம் என்பது யது?

புத்தியிலும் மனதிலும் ஸ்திரமாய் வேருன்றிப் பாவப் பழக்கத்தை உண்டாக்கும் தூக்கட்டம், தூர்க்குணம் என்னப்படும்.

351. காம் விசேஷமாய் கவனிக்கத்தக்க தூர்க்குணங்கள் எவை?

ஆங்காரம், பேரகாச, காயங்காரம், கோபம், மோகம், போசனப்பிரியம், சோம்பல், ஆக ஏழு தூர்க்குணங்கள்.

352. எல்லாத் தூர்க்கிரகங்களையும் “தூர்க்குணம்” என்று ஏன் சொல்லக்கூடாது?

சில தூர்க்கிரகங்கள் பாலப்பழக்கத்தால் ஆகிறவை யல்ல. ஏதோ ஒரு விசேஷ சோதனை அல்லது கிளர்ச்சியால் நேரிடுகின்றன; இவை எப்போதும் அல்ல. சமயச்சமயம் வீர வித்த பாவங்கள், உதாரணமாக: கொலை, கொள்ளை, பசுப், பெரிபோருக்குக் கீழ்ப்படியாகை. பொய்ப்பத்திரம் உண்டு பண்ணுதல் முதலியன, தூர்க்குணம் இவ்விதமானதல்ல; ஒரு வகில் “குணபான்மையை” அதாவது அவனுடைய தன்மையைக் கூட்டுவது. இன்ன சமயந்தான், அது பாவம் ஆகும் என்று வரையறுக்கமுடியாது. எந்த சமயத்திலும் அது பாலத்திற்கு வழியாகக்கூடும்.

2. ஆங்காரம் அல்லது தற்பெருமை

353. ஆங்காரம் என்றால் என்ன?

ஆங்காரம் (அகம் + காரம்; தான் என்னும் ஆணவம்): சுமக்கு மேற்பட்டவர்க்கையும், கீழ்ப்பட்டவர்க்கையும் அவ மதிக்கும்படியான விதமாய்த் தன்னைத்தானே பெருமையாக எண்ணுதல்; ஆங்காரம் என்னப்படும்.

2854. நமக்கு மேற்பட்டவர்கள்மட்டில் மெது ஆங்காரத்தைக் காட்டுவது எவ்விதம்?

தான் வைத்ததே சுட்டம் என்னுற்போல், பிறர் சொல்வதைக் கவனிப்பாடில், தன் இஷ்டம்போல் நடக்கத்தேடுவதினாலும்; கடவுளையும், உலக அபிகாரிகளையும் அவமதித்து, அவர்களுக்கு விநோதமாய்க் கினம்புவதாலும், மெது ஆங்காரத்தைக் காட்டிக்கொள்கிறோம்.

2855. நமக்கு மேற்பட்டவர்கள்மட்டில், மெது ஆங்காரம் காட்டி வெளியாகிறது.

அவர்களை மீறித்துக் குரூரமாய் நடத்துவதால் வெளியாகிறது.

2856. ஆங்காரத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட, வேறு துர்க்குணங்கள் எவை?

தற்பெருமை அதாவது: தனக்குள்ள குணங்களுக்கு (சாமர்த்தியம், திறமை) மேலாகத் தன்னைத்தானே உயர்த்தி மேலாக எண்ணுவது; தொடர்நினைவிற்கெதனாம் அதாவது: அற்பசொற்ப காரியத்துக்கும் கோபப்பட்டுக்கொள்வது; வீண்டிப்பம் அல்லது தான் செய்த சொற்ப காரியமும் தனக்குக் கீர்த்தி என்பதாக நினைத்து, அதைப்பற்றிச் சந்தோஷம் கொண்டாடுவது; தனது உரிமைகளையும், தத்துவங்கள், சத்தியங்களும்பற்றிய தப்பறைவான எண்ணத்தால் ஏற்படும் மேட்டிமை, ஆணவம், தனது வல்லமைப்பற்றியும், தனது செயல்களைப்பற்றியும் யாவரும் அறிய பறைசாற்றிப் பெருமை பாராட்டல்; பிறரை அவமதித்தல்; பிறரைத் தன்னோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, அவர்களை இழிவுபடுத்துதல்; தன்னுடைய வல்லமைபைக் காட்டுப்படி, அதிகாரம் மகிமைக்கு ஆசைப்படுதல், கொடுங்கோன்மை அல்லது பிறரைத் தன் அடிமைகளாகப் பாவித்தல், இவைபோன்ற மற்றவைகளும்.

“சாதாரணமாய் சகல பெரும் தப்பிதங்களுக்கும் மூல காரணம் ஆங்காரம். மற்றச் சகல ஆசாபாசங்களும், சமயத்துக்குச்சமயம் நன்மை விளைவதுண்டு; ஆனால் ஆங்காரம் எங்கே தன்னைக் காட்டுமோ, அங்கே, எல்லாம் பாழ். அமரீக்கையாய்க் குற்றமறச் செய்யக்கூடியதையெல்லாம், ஆங்காரமாய்ச் செய்வது, ஆபத்துக்கு இடம் தரும்.” (Ruskin).

2857. ஆங்காரத்திலும், நல்லதையான ஆங்காரம் உண்டா?

யாவற்றிலும். மெத்ததைச் செய்யத்தேடும் மேன்மை யான குணம் ஒன்றுண்டு. இந்தக் குணமுள்ளவனுக்கு மகத்தான உற்சிகைகளைச் செய்வதே இயல்பம்; அவன் ஒருக்காலும் இழி

வரனதை அல்லது தவறுதலானதைச் செய்யாள். ஒருவன். “கேர்மையானவன், உண்மையுள்ளவன், மேன்மையுள்ளவன், பெருந்தன்மையானவன், தைரியவான், பராக்ஷிரமசாலி, மாசுறத்தன் மதிப்பைக் காப்பாற்றுகிறவன்” என்று அவனைப் புகழும் போது. இந்த அர்த்தத்தில்தான் சொல்லுகிறோம். இது ஆங்காரம் என்னும் துர்க்குணமல்ல; கன்மைத்தனத்தின் மட்டிலும் புண்ணியத்தின் மட்டிலுமுள்ள சிறந்த ஆசை எக்கலாம்.

858. தன் அந்தத்து, சாமத்தியம், நிறமையைப்பற்றிப் பெருமைக்கொள்ளுவது சரியா?

நாம் இருப்பதற்கு மேலாக நம்மை உயர்வாய் எண்ணுத மட்டும், இவற்றைப்பற்றிச் சந்தோஷப்படுவது குற்றமல்ல. ஆங்காரத்தக்கும், அதோடு சம்பந்தப்பட்ட இதர குற்றக் களுக்கும், இந்த ஆர்த்தம் வழியாகும்போதுதான் இது துர்க்குண மாகிறது.

3. பேராசை அல்லது பொருளாசை

859. பேராசை என்பது யாது?

அநேக பொருட்களை அடைய நமக்கு மிதமிஞ்சின ஆசை இருக்கிறது. இவைகளைப் பாவமின்றி இப்போது நாம் அடைய முடியாதென்றாலும் அவற்றின்மீது மிதமிஞ்சின ஆவல் கொண்டால், இது பேராசையாகும் (பொருளாசை என்பது அதுவே.)

860. இதனால் உண்டாகும் தின்மைகள் எவை?

திருட்டு, வஞ்சகம், கேர்மையற்றதனம் இவை முத லியன. மேலும், மிதமிஞ்சின இந்த ஆசை மனக்கலக்கத்தை உண்டாக்கிவிடும். அதிப்பதையும் கல்தியையும் விளைவிக்கிறது; நல்லீடியங்களில் கவனம் செல்லாமல் தடைபடுகிறது.

4. காய்மகாரம் அல்லது பொருமை

861. காய்மகாரம் என்றால் என்ன?

மற்றவர்களுக்கிருக்கும் நற்குணங்கள், பொருள், திரவியம், நமக்கில்லையே என்று ஏககங்கொண்டு, இவை பிறரிடத்தில் இருப்பதைப்பற்றிக் கல்திப்படுவது காய்மகாரம் என்று சொல்லுகிறோம்.

862. காய்மகாரத்தால் வரும் கேடுகள் எவை?

பிறர்மீது பகை வர்மம், அருவகுப்புக்கொள்ளல்; அவர்களிடத்திலுள்ள நன்மையைக் கெடுத்து, எவ்விதமாகிலும் அவர்களுக்குத் தீங்குபுரியத் தேடுதல், இவை இரண்டும் காய்மகாரத்தால் விளையும் கேடுகள். மனவெறுப்பையும் இது உண்டு பண்ணுகிறது.

5. கோபம் அல்லது வெகுளி

868. கோபம் என்பது யாது?

நமக்குப் பிரியமில்லாத அல்லது அருவருப்பாலிருக்கிற யாதொரு ஆள் அல்லது பொருளுக்கு விரோதமாக உள்ளத்தில் எழும்பும் ஓர் வித காட்டமான உணர்ச்சி, கோபம் என்று சொல் கிறது; இந்த உணர்ச்சியினால், நமக்குப் பிரியமற்றதைத் தவிரி, கஷ்டப்படுத்தவும் நாசம் செய்யவும் விரும்புகிறோம்.

869. கோபம் விளைவிக்கிற கோடுகள் எவை?

சண்டை, சச்சரவு, குரோதம், குரூரம், கொளையும் கோபிடக்கடும்; பகை, பழி, அவதூறு, மூர்க்கம் இவைகளும் கோபத்தால் உண்டாவின்றன.

6. மோகம் அல்லது செறின்பம்

870. மோகம் என்றால் என்ன?

செறின்பத்தின்மீதுள்ள (சரீர இச்சை) மிருகத்துக் குள்ள ஆசை மோகம் எனப்படும்; அனுபவிக்கத் தகாதபோதும், செறின்ப (சரீர போகம்) த்தை அனுபவிக்க இந்த ஆசை கம்மை ஏவுகிறது.

871. இதனால் விளையும் கோடுகள் எவை?

அசுசியான விளைவுகள், ருபிகரங்களும், தவித்து அல் லது பிறரோடு செய்யும் அசுசியான விலக்களுமாம். பிறர் அதே பாவத்தைச் செய்யவும், அத்தால் அவர்களுக்கும் நமக்குமே சரீரத் திலும் ஆன்மாவிலும் தீங்கு உண்டாகக் காரணமாகிறது. புத்தியை சனப்படுத்தி, மேன்மையான விஷயங்களைமீது நமக் கிருக்கத்தகும் நாட்டத்தை இது கெடுக்கிறது.

7. போசனப்பிரியம்

872. போசனப்பிரியம் என்பது யாது?

அன்னபானத்தில் அளவுக்குமிஞ்சி இன்பத்தைத் தேடு வது போசனப்பிரியமாகும்.

873. இதனால் என்ன பொல்லைப்பு?

அளவுக்குமிஞ்சின சாப்பாடு, அசெனக்கியம், அச மத்தம், காமம் இவற்றிற்குக் காரணமாகும். அதிகமாய் (மட்டுத் தவறி) குடிப்பதால் புத்தி மயங்கி, அறிவை இழந்து, கெத்தைக் கெடுத்து, மோகம், கோபம், சண்டை முதலான பொல்லைப்பு களுக்கு ஆளாகிறோம்.

8. சோம்பல் அல்லது அசமர்தம்

869. அசமர்தம் என்னால் என்ன?

பிரயாசையைக் கண்டு விலகவும், வேலையைக்கண்டு அஞ்சவும், ஒன்றும் செய்யாமல் சுமமா இருக்கவும், காரணம் புள்ள சரீர அல்லது புத்தியின் மந்தக்குணம். அசமர்தம் என்னினாலும்.

870. இதனால் உண்டாகும் பொல்லாப்புகள் எவை?

கடமையை நிறைவேற்ற ஏதாவது பிரயாசை வேண்டியதிருந்தால், கடமையை அலட்சியம் செய்யவும், கவிக்ஷமான் அல்லது இன்பகரமற்ற யாவையும் தள்ளிவிடவும் இது காரணமாகிறது. சோம்பித்திரிவதால், துஷ்ட நிகழ்க்களும், ஆகாசங்களும் எவ்விதம் உண்டாகும்; பேசாணப்பிரியம், சிற்றின்பம் இவற்றிற்குரிய சோதனைகள் இவருவாய்க் கிளம்பும்.

9. வேறு சில பழக்கங்கள்

871. பந்தயம், குதாட்டம் துர்க்குணமா?

தன்னிலை அது குற்றமற்ற விளையாட்டுத்தனத்தி துர்க்குணமல்ல; ஆனால், வெகு கலபமாய் துர்க்குணமாக முற்றக்கூடும்.

872. பந்தயம் குதாட்டம் எப்படித் துர்க்குணமாகக்கூடும்?

முதலாவது; மனதில் வேகமான வெளர்ச்சியை உண்டு பண்ணி, இன்னும் அதிகமதிகமாய் மனக்கெளர்ச்சியை நாட்ச்செய் கின்றது. இவ்விதமாக, அகிதேவர் ஆசாபாசமாகிறது. அதாவது, இன்பத்தின்மீது சிரமமற்ற ஆசை அல்லது லாபமடைய (கெளரீக்க) மிதமிஞ்சின ஆசைப்படும் பேராசை என்னும் துர்க்குணமாகலாம்.

2-வது: தனக்கும், தன் குடும்ப சுவாட்சனைக்கும் அவசரமான பணத்தை இழக்கும் ஆபத்துக்குள்ளாக்குகிறது. இது அவனுக்கும் அவன் குடும்பத்துக்கும் பெரும் பொல்லாப் பன்றோ?

3-வது: பந்தயம், குது எவ்வளவுக்கு ஆடுகிறதோ, அவ்வளவுக்கறிகமாய் இன்னும் விளையாட ஆசை அதிகரித்துக் கடைசியாய் அதன்மேல் ஓர்விதமான பித்துக்கொண்டவன்போல் ஆகிறான். இவ்வண்ணமாக, அம்மவிதனுக்கு வேதாநுஷ்டானம், புண்ணியம் சம்பாதித்தல் முதலான மகத்தான எக்தத் தொழிலீ லும் பிரியமில்லாமற்போகும்.

873. சுருட்டுக்குடிப்பதும், ஹாபி பதார்த்தங்களை உப யோகிப்பதும் துர்க்குணமா?

சரீர சவுக்கியத்துக்கு யாதொரு இடைபூத நேர மதும், வெறிமயக்கம் கொள்ளாமதும் இருக்குமட்டும் சுருட்டுக்

குடிப்படும் லாகிப் பதார்த்தங்களை (போதையைத் தரும் பான்ம்களை) உபயோகிப்பதும் குற்றமல்ல. இவற்றால், தன்னுலகக்கு யிஞ்சின செலவும் கேரிடக்கூடாது.

874. போதையை உண்டாக்கும் குடிவகைகளைப்பற்றி உத்தமமனன ஒழுங்கு (புத்திமதி) யாது?

முதன்முதல் : இதுகாறும், அதை உபயோகித்ததில்லை பென்றால், புதிதாய் அந்த வழக்கத்தை, ஆரம்பிக்காதே ; அதனால், விண் பணச்செலவும் பாவச்சோதனையுந்தான் உண்டாகும். இரண்டாவது : அதில் கொஞ்சகாலம் பழக்கப்பட்டுப்போய், மீத யிஞ்சி குடிக்க ஆசை எழும்புமிததாகக் கண்டால், உடனே அந்த வழக்கத்தை நிறுத்திவிடு ; பிற்பாடு அதை நிறுத்துவது கடினமாய் விருக்கலாம்.

875. நாடகம், உத்து. (கண்காட்சி) பார்க்கப்போவது துர்க்குணமா?

உல்லாசத்தின்மீதுள்ள ஆவல் ஆசாபாசமாகி அல்லது, அதன் காரணத்தால் முக்கியமான விஷயங்களில் நோக்கமும் கருத்தும் குறைந்து, மனவிவகம் குன்றிக் கடமைக்கு அலட்சியம் நேரிடுகிறதாயிருந்தால், நாடகம் கூத்துப் பாப்பது துர்க்குணமானதும்.

குறிப்பு :—வேதத்துக்கு அல்லது நல்லொழுக்கத்துக்கு விரோதமான அல்லது பாவச்சோதனைக்கான பாலகைகள் அந் நாடகங்களில் நடிக்கப்படுமானால், அவற்றை ஒருக்காலும் பார்க்கத்தகாது என்பது வெளிப்படை.

876. விளையாடவும், பந்தடிக்கவும் (இளைப்போன்றவைகள் செய்யவும்) பிரியப்படுவது துர்க்குணமா?

இல்லை ; தேகத்துக்குச் சொள்கியத்தையும் புத்திக்குத் தெனிலையும் தரத்தக்க நல்லிஷயம் அது. நைரியம் நன்னடக்கம் முதலான நற்குணங்கள் வர்த்திப்பதற்கு இது வெகு பிரயோசனமானது. ஆனால், சகலத்திலும் ஈடுபடுத்திட்டம் அவசியம் ; அதிகக் களைப்புக்கும் சோர்வுக்கும் இடங்கொடுத்து, நமது சரீர சொள்கியத்துக்குத் தீங்கு நேரிடாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதில் அதிக நேரம் போக்கிக் கடமையான காரியங்களை அசட்டைபண்ணத்தகாது.

877. கல்வி, சாமர்த்தியம், நற்பதவி (உயர்ந்த உத்தி போகம்) அடைய ஆசைப்பட்டால், அது துர்க்குணமென்கலாமா?

இந்த ஆசை எல்லாம் நல்லதுதான். ஆனால் ஆங்காரம், பேராசை, கடமையை அலட்சியம் செய்தல் முதலான துர்க்குணங்கள், இவற்றால் உண்டாகாதபடி தூக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

4-ம் அதிரடி

நற்குணபான்மையின் வளர்ச்சி

விசேஷ புண்ணியங்கள்

378. இப்போது எடுத்துக்காட்டின தூக்குணங்களுக்கு அநேகமான புண்ணியங்கள் எவை?

தாழ்ச்சி, மனஅமைதி, பிறர்சினேகம், சாக்தம், கற்பு, மட்டசனம், சுறுசுறுப்பு.

379. தாழ்ச்சி என்பது யாது?

மேக்கு மேற்பட்டவர்கள் மட்டிலும், மேற்பட்டவர்கள் மட்டிலும் தகுந்த மேனாராய் நடந்துகொள்ளாததற்காக, நம்மைத் தாமே நாம் உள்ளபடி, சிதாணித்துக்கொள்ளல் தாழ்ச்சியாகும். இது ஆங்காசத்துக்கு எதிரிடை.

380. இதை விவரமாக எடுத்துக்காட்டு.

நாம் கடவுளுடைய சட்டத்துக்கும் சித்தத்துக்கும் கீழ்ப்பட்ட அவரது சிருஷ்டிகளென்றும் நமது நற்குணங்கள் முதலாய் பற்பல குறைகளால் பழுதுபடுகின்றனவென்றும் நம்மிதும் உத்தமர், திறமையுள்ளோர் அநேகர் உண்டென்றும், நம்மிடமுள்ள நற்குணங்கள் நாம் சம்பாதிப்பவைகளல்ல, கடவுளால் அருளப்பட்ட நன்கொடைகள் என்பதே தகுதி யென்றும், நாமே அங்கீகரிக்கச்செய்வது தாழ்ச்சியின் இயல்பு. ஆகையால், மெய்யான தாழ்ச்சியுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மேலான வர்களை அவமதிப்பர், தங்களுக்குக் கீழானவர்களைப் புறக்கணிப்பர்; சகலரையும் மேரை மனியாதையுடன் நடத்துவார்கள்.

381. அமைதி என்றால் என்ன?

நம்மிடம் உள்ளதையும், நேர்மை சிவாயமாய் நாம் அடையக்கூடியதையுங்கொண்டு மனநிர்ப்பதி அடையதே அமைதி என்னப்படும். நாம் அடையக்கூடாத பிறர் பொருளின்மேல் இச்சைப்பவன்மனம், இந்தப் புண்ணியம் நம்மைத் தடுக்கிறது. இது பேராசைக்கு எதிரிடைமனது.

382. உதாரணமும் பேராசைக்கு எதிரிடைமனது என்ன?

நம்மிடம் இருப்பதிலும் அதிகமாக அடைய விரும்புதல் தற்றுப் பதிலாக, நம்மிடம் உள்ளதைபுறமே பிறருக்கு எய்யும், நாம்

மனதாவிருக்கிறோமென்று உதாரம் சொருள்படுமாதலால்
பேராசைக்கு இது எதிரிடை என்பது வெளிப்படை.

383. பிறர் சிறுகம் யாது?

பிறரிடமுள்ள நன்மைபயப்பற்றி அழகாக றுகொள்ளாமல், அவர்களுக்குண்டாகும் லாபம் அதிர்ஷ்டத்தைப்பற்றிச் சந்தோஷித்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்யத் தேடுவது பிறர் சிறுகக் குணம். இது காமமகாரத்துக்கு எதிரானது.

384. சாந்தம் என்பது என்ன?

சாந்தம் (தயானம், பொறுமை) என்பது, கோபம் கொடுமைக்கு இடங்கொடாமலும், பிறரோடு முரட்டுத்தனமாக மிராமலும், நமக்குப் பிரியமற்றதைப் பொறுமைவுடன் சகித்துக் கொள்ளல் என்றத்தமாகும்.

385. கற்பு என்பது யாது?

கிரிஷ்ண, லாக்கு, கிரிகையில், சிற்றின்ப சம்பந்தமான ஆசை கடவுளுடைய சித்தத்துக்கும் கருத்துக்கும் விபரீதமாய்ச் செல்லாமல், அதைத் தடுத்து அடக்குவதே கற்பெனப்படும்.
(விவாகத்தைப்பற்றிய கடைமைகள் 5-ம் பாசம் காண்க.)

386. மட்டசனம் யாது?

நமக்கு நன்மைசெய்யக்கூடிய அளவுக்கு மிஞ்சி அன்ன பானம் அருந்தாமல் தேக சௌக்கியத்துக்கு அவசரமானமட்டும் அருந்துவது மட்டசனம் என்கிறோம்.

387. கறுகறுப்பு என்றால் என்ன?

கறுகறுப்பு மூயற்சி, (ஊக்கம் என்பதால் ஒன்றே) என்றால், நமது பிழைப்புக்கானவற்றை தேடிக்கொள்ளவும், பிறருக்கு உதவிபுரியவும், நமது கடைமையைச் சுழத்திரையாய் சிறைவேற்றவும் அவசரமான வேலை செய்து உழைக்க மனதாவிருக்கிறோமென்றும், சோம்பல், அசதி, அசமந்தத்தால் எந்த கற்கிரிகையையும் அடைபெயம் செய்யமாட்டோமென்றும் அத்தப்படும்.

388. இவை தவிர, வேறு புண்ணியங்கள் உண்டா?

இதர புண்ணியங்கள் யாவும், மேற்கூறியவைகளின் அடக்கியுள்ளன.

5-ம் அதிகாரம்

சாங்கோபாங்கத்தைப்பண்டைய வருந்தியுழைத்தல்

1. கல்வது. மோலானது. உத்தமமானது

880. நாம் வருந்தி அடையக்கூடியதில் நற்குணபான்மை விலும் சிறந்தது ஏதாவது உண்டா?

உண்டு: நற்குணபான்மையில் மோலானது. உத்தமமானது என்ற சிறந்த நற்குணபான்மைகளும் உண்டு.

881. உத்தமமான மனிதன் எத்தகையவனுயிருக்கத்தரும்? மனிதரில் உத்தமமானவன் எப்பேர்ப்பட்டவனாகும்?

சகல பாவங்களையும் விலக்கிக் கடவுளுடைய கற்பனைகளையெல்லாம் அனுசரிப்பதும்ன்றி, தனது தத்துவங்களையெல்லாம் உத்தமமானவீதமாய் உபயோகித்து, அறிப சொற்ப நூற்றங் குறைகளையும் தவிர்த்து, மனிதனால் சாத்தியப்படும் உன்னத நற்பிரிவைச் செய்துபுலவன் உத்தமன் எனப்படுவான்.

882. எவனாகிலும் உத்தமனாவது சாத்தியப்படுமா?

எவனும் தனக்குள்ள சத்துவத்தைக்கொண்டு உத்தமானாக முடியாதென்பது திண்ணம். ஆகிலும் அதற்காக வருத்தி உழைத்து மென்மேலும் புண்ணியத்தில் வந்ததிக்க யாவராவும் கூடும்.

883. சாங்கோபாங்க (உத்தம) ததை அடைய எவ்விதம் முயல்வது?

உத்தம மனிதன் தன்மையை ரூபிகரத்தின் வழியாய்ச் சித்தித்து, அத்தன்மையை அடைய விரும்புவதினால் ஆகும்.

884. இதை இன்னும் அதிகத் தெளிவாய்க் கூறு.

நாம் ஏதாவது ஒரு புண்ணியத்தில் தேர்ச்சி அடைய விரும்பினால், அப்புண்ணியத்தில் சிறந்திலவ்விய ஓர் மகான நாம் மனநிலைகையாக வைத்துக்கொண்டு, அதன் பிரகாரம் எப்போதும் நடக்கப் பிரயாசைப்படத்தகும்.

885. உத்தம புருஷர் ஆவதற்கு இயல்பில் நமக்கு ஆசை உண்டா?

உண்டு: "உற்றவிடத்து உன்னதமேற் சிந்தைகொள்ள வாம்" என்பது ஒரு மேற்கோள்.

886. இதன் பொருள் என்ன?

நமது இனத்தார் மகத்தான புண்ணியங்களும் நற்குணங்களும் உள்ளோரென்று கண்டால், அவர்களுடைய புண்ணியத்தை மெச்சிப்புகழ்ந்து, அவர்களைப்போல் நாமும் ஆகுபவடி ஆசைகொள்ளுகிறோம்.

896. இந்த ஆசை உண்டாவதற்குக் காரணம் என்ன?
கடவுளே, இதை கமது மனதில் பதித்திருக்கிறார்.

897. இதற்கு என்ன காரணம்?

கடவுள் உத்தம நன்மைத்தனமுள்ளவர்; கடவுளிடமும் (நம்மால் இயன்றமட்டும்) அவரைப்போல் நாம் இருக்க வேண்டுமென்பது, அவருடைய விருப்பம். நம்மை உத்தமராய் உண்டாக்கவில்லை; ஆனால், நாம் அதற்காக வருத்தி உழைக்க வேண்டுமென்று நம்மை இவ்வுலகில் வைத்திருக்கிறார், நமக்குச் சாங்கோபாங்கத்தின்பேரில் விருப்பம் உண்டாகும்படி, நம்மிதும் சிறந்ததை நேசித்தாரிக்கும்படியான தேட்டத்தை கமது ஆன்மாவில் அமைத்திருக்கிறார்.

898. சாதாரணராய் ஒருவன் செய்யத்தக்கதென்ன?

(1) தன்னிடம் ஏதாவது குற்றங்கூற இடுப்பதாகக் கண்டால், அது பாவம் இல்லாவிடினும், அதைத் தவிர்த்துத் தன்னுடைய நமட்டும் பிரயாசைப்பட்டுவண்டும்; (2) ஒர் நற் கிரகை செய்பச் சமயம் வாய்க்கும்போது, அதைச் செய்யத் தனக்குக் கடமை இல்லாவிடினும், அதைச் செய்யத்தரும்; (3) ஏது விஷயத்திலும் மோலாவதையே செய்து பழக்கடலான்.

899. சில உதாரணங்கள் கூறி, இதை விளக்கிக்காட்டு.

(1) நாகரீகமின்மை, மூர்க்கம், முரட்டுத்தனம், கயமை, சயநலம் பாரட்டல், அசமந்தம், அநாகரிகத்தை இவற்றை விளக்குதல்.

(2) பிறர் நம்மை கேட்காமல் அவர்களுக்கு உதவிச் செயல் செய்தல்; பிறர்பொருட்டு நமது சொந்த சவுகரியத்தை யும் கைவிடுதல்; பரோபகரமான எந்தத் தொழிலும் செய்ய ஏற்படுவது; பலவினரையும் சத்தியற்றொன்றையும் ஆதரித்தல்; பொறுமையுடன் சகல துன்பதுயரங்களை யும் சகித்துக்கொள்வது நம்மால் இயன்றவடிவ கடவுளைத் துதித்து ஆராதித்தல்... முதலியன.

(3) குற்றம் செய்த பின்பாயை நீதிப்பிரகாரம் தண்டிப்பது ஒருக்கால் கலையிருக்கும்; வேறு சம்பவம், இரக்கப்பட்டு மன்னிப்பது தகுந்ததாயிருக்கும்... விபரதிகாரரைக் கவனிக் கும்படியாக, ஒருவனுக்குச் சம்பளம் கொடுத்து உதவுவதிலும், தானே அந்த விபரதிகாரரைப் பேணி, மருந்து கொடுத்துப் போஷிப்பது சில சமயங்களில் சிறந்த பிறர்க்கெனக் கிரகையாக வாம். பிறர் சொல்வதைப் பொருட்படுத்தாமல், தன் தீர்மானப் படியே நடப்பது சில வேளைகளில் கலம், வேறு சில வேளைகளில், பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு நடப்பது அநிக் கலமாயிருக்கலாம். ஆகையால், சமயத்துக்கேற்றவாறு, ஏது அதிக சிறந்ததோ, அதைச் செய்ய.

2. பிரயாசைப்படுவதினால் வரும் பலன்

400. உத்தமனாவது அசாத்தியமாயின் அதற்காகப் பிரயாசைப்பட்டு என்ன பிரயோசனம்?

வேறு பிரயோசனமில்லை; உத்தமனாகவிட்டாலும் காலஞ்ஞாந் அதிக ஸ்வபணுகலாம், அதிக பாக்கியமாயிருக்கலாம்.

மணிதன் சிறப்பெல்லாம் சிறத்ததை நோக்கிச் செல்வதே; சித்திபெறுவியுறும், அகிதோர் முயற்சி; முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சியடைபார். அந்நியநான்மட்டும் முயற்சிப்பதே கமது தொழில்.

401. சிறத்ததை நோக்கிச் செல்வதால், கடவுளுடைய சட்டமையை அறுசரிப்பது எளிதானதா?

ஆம்; ஏனெனில், முதலாவது; கன்மைவின்பிழைகள் சிதறும் அநிகரிக்குமானில், தின்மைமைய நேசியான், தின்மைக்கு இடம் கொடான். இரண்டாவது; புண்ணியம் வீரியமல்லவா; ஆகையால் புண்ணியத்தில் பயிற்சி அடைகிற அளவு ஒருவன் சோதனையை ஹேயிப்பதற்கான கதரியமுன்னவனுவான்.

402. உத்தம சாங்கோபாங்கத்தை நாடிப் பிரயாசைப்படுகிறவனும் பாவத்தில் தவறிவிடக்கூடுமா?

உடும்; உத்தம சாங்கோபாங்கத்தை நாடி நடக்கும் போதுதான், மெத்த அவலட்சணமான பாவத்தில் தவறி விழக் கூடும்.

403. இது என்ன ஆச்சரியம்?

ஆச்சரியமானதொன்றுமில்லை; உபர உபரப் பதந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகுமா? அதுபோல், மணிதன் எவ்வளவுதான் உன்னதமான கதியை நோக்கிச் சென்றாலும், மணிதன்பாலம் அவனைவிட்டு நீங்காது; அவனுடைய ஆசாபாங்கமும் அவனுடன் எப்போதும் இருக்கின்றன. ஆகையால், திடீரென்று அந்நிகரிமயமான சோதனை வந்து அவனைத் தாக்கினால், அவன் அதற்குச் சம்மதிக்கக்கூடும்.

404. இதற்கு வேறு ஏதாவது காரணம் உண்டா?

சிலர், மெய்ப்பான புண்ணியத்தில் நிலைநிற்கும் சாங்கோபாங்கத்தை நாடாமல், ஏதோ ஒன்றைத் தங்கள் மனோகூபிசரத்தில் விசித்திரமாய் நினைத்துக்கொண்டு அதின் பிரகாரம் கடக்கப் பார்க்கிறார்கள். இப்படி மனோரட்சியம் செய்து கொண்டு, முக்கியமான விஷயத்தை மறந்துபோகிறார்கள்.

405. முக்கியமான விஷயம் எது?

கடவுளுடைய சட்டத்துக்குமேலாக, மனோகூபிதமான ஏதோ சிறந்த நிலையை உனக்கு மனதிலாகையாகப் பாவித்துக்கொள்ளாது, கடவுளின் சட்டத்தை அறுசரிப்பதில் முதன்முதல்

தூக்கி எறியப்பட்டு, அதன்பின் சிறந்த புண்ணியங்களைத் தேடலாகும்.

406. நாம் மாதிரிகையாகப் பாரித்துக்கொள்வது, உண்மை யானது (வின் மபினாராச்சியம் அல்ல) என்றறிவதெப்படி?

இவ்வித புண்ணியங்களைப் படித்தறிந்து, அவற்றைக் கொண்டு நமக்கு முன்மாதிரிகையை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

3. சிலகொள்கைகள் அவசியம்

407. உத்தம மாதிரிகையைப் பின்பற்றி நடக்கும்போது பாவத்தில் தவறி விழுந்தால், உத்தம சாங்கோபாங்கம் தனக்கல்ல வென்று விட்டுவிடலாமா?

ஒருக்காலும் அவ்விதம் விட்டுவிடக்கூடாது. தனது பவவினத்தை இதனால் கண்டறிந்து, இன்னும் அதிகமாய் பி யாசப்பட்டு வேண்டும்.

408. நாம் அடைந்த புண்ணியத்துக்குத்தான் சம்பாவகையா? அல்லது நாம் பட்ட பிரயாசைக்கும் சம்பாவகை கடவுள் கொடுப் பாரா?

புண்ணியத்துக்கும், அதைச் சம்பாதிப்பதற்காக நாம் செய்கிற பிரயத்தனத்துக்கும் வற்றவாறு சம்பாவகை அளிப்பாள்.

409. சாங்கோபாங்கத்தை அடைவப் பிரயாசைப்படுவது எவ் வாருக்கும் ஒரே (சீராக) விதமாய்க் கடினமாய்த் தேன்றுமா?

சிலருக்குக் கொஞ்சம் எளிதாகவும், வேறு சிலருக்கு அதிகக் கடினமாகவுமிருக்கும்.

410. சாங்கோபாங்கத்தை அடைவப் பிரயாசைப்படுவது ஒருவனுக்கு இலகுவாயிருந்ததினால் அவன் சற்றேறறக்குறைப உத்தமனாகிவிட்டான். வேறொருவனுக்கு வெகுநேரமாயிருந்த தால், அவ்வளவு புண்ணியத்தேர்ச்சி அடைபவிலில்லை. இவர்கள் இரண்டுபேரில், யாருக்கு அதிக சம்பாவகை கிடைக்கும்?

இதற்குத் தகுந்த மறுமொழி பகர்வது எளிதல்ல. எப் படியானாலும் பிரயாசைக்குத் தகுந்த சம்பாவகை இருக்கும் என்ப தில் சந்தேகமில்லை.

411. கடவுள் சம்பாவகை அளிப்பதில், நாம் அடைந்த புண் ணிய தேர்ச்சியையல்ல நாம் அதற்காகப் பட்ட பிரயாசையைத் தான் பிரமாணமாகக்கொள்கிறார் என்று சொல்லலாமா?

அவ்விதம் சொல்வது நான் சியாயமாகத் தென்றுகிறது.

412. இந்த விளைவு, நம்மைத் தைரியப்படுத்துக்கூடுமா?

சந்தேகமில்லாமல், இது நமக்குத் தைரியம் கொடுக்கத் தக்கது.

தான்காம் பாகம்

—

**கடவுள்மீதும், நம்மட்டிலும் பிறர்மீட்டிலுள்ள
கடமைகள்**

413. கம்முடைய தத்துவங்கள் யாவும் செவ்வே உபயோகிப்பது நிக்ஷாக, தேவசட்டத்தை (நீதியசட்டத்தை) அதாகிப் பதற்கான வேறு எந்த ஒழுங்காவது உண்டா?

கடவுளுக்கும், கமக்கும், பிறருக்கும் தகுந்ததும் நியாயமுமானதைச் செவ்வருவதே வேறொரு ஒழுங்காகும்.

1-ம் அதிகாரம்

கடவுள்மீது நமக்குள்ள கடமைகள்

414. கடவுள்மீது நமக்குள்ள கடமைகள் எவை?
அவரை அறிதல், இரேகித்தல், ஆரதித்தல்
அவருக்குக் கீழ்ப்படிதல், என நான்கு வகைப்படும்.

1. அவரை அறிந்து இரேகித்தல்

415. கடவுளைப்பற்றி நாம் அறியவேண்டியதென்ன?
ஏற்கனவே அவரைப்பற்றிச் சிற்சில விஷயங்கள் கமக்குத் தெரியும்; ஆனால், நம்மாலியன்றிடமும் இன்னும் அதிகமாய் அறியப் பிரயாசைப்படவேண்டும்.

416. கடவுளைப்பற்றிய அறிவை கிர்த்திபன்னுவது எப்படி?
அவரைப்பற்றி அறிந்தவர்களோடு புறங்கூலதாலும், அவரைப்பற்றி எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்களை வாசிப்பதாலும், நாம் படித்தவற்றின்மேல் நியாசிப்பதாலும் கமது அறிவை விரிவிக்லாம்.

417. கடவுளை அறிவது கமக்குக் கடமையாயிருப்பதென்?
1-வது: உண்மையையும் நன்மைத்தனத்தையும் அதிவதே கமது புத்தியின் கதி; உன்னத உண்மையும் நன்மைத்தனமும் பொருத்தியவர் கடவுள் ஒருவரே; ஆகையால் அவரை அறிவது அவசியம்.

2-வது: கடவுள் நம்மை உண்டாக்கிக் காப்பாற்றி உயிமீது மிகுந்த பற்றுதல் கொண்டிருக்கிற கமது எஜமானன்.
அ. 7

ஆகையால், நாமும் அவர்மீது பற்றுதலுள்ளவர்களையிருப்பது நியாயம்; இதற்காக முதன்முதல் அவரை அறிவது அவசியம்.

3-வது: நாம் கேட்குமது சித்தப்பிரகாரம் நடக்க வேண்டியவர்கள். ஆகையால், அவர் சித்தம் என்னவென்றறிய, அவரை அறிவேண்டும்.

4-வது: நமது பூரணபாக்கியமாயிடு கடைசிக் கதியை அடைவதற்கு அவரை அறிவது அவசியம்; ஏனெனில், அவரை அறிந்து அவரைச் சிநேசிப்பதே நமது பூரண பாக்கியமாகும்.

418. அவரை ஏன் சிநேசிக்கவேண்டும்?

நன்மையானதைத் தேடி, அதை சிநேசிப்பதே நமது மனதின் தொழில்; கடவுள் சர்வ நன்மையிலும் சிறந்தவர். அவரை நன்மைத்தனம் என்றிருப்பதால், அவரை சிநேசிக்க வேண்டும்.

419. கடவுளை நாம் எப்படி சிநேசிக்கக்கூடும்?

அவரைமீது, அவருடைய இலட்சணங்களையும் அறிந்து அவற்றைத் தியானித்து, அவர் தம்மியே எவ்வளவோ நன்மைத் தன்முன்னவரென்றும் நம்மீது எவ்வளவு கருணையுள்ளவரென்றும் கண்டுபொன்வதால், அவர்மீட்டில் நமக்கு இயல்பாகவே சிநேசம் ஏற்படும்.

420. கடவுளை நாம் எவ்வளவு சிநேசிக்கவேண்டும்?

அவர் சகைத்திலும் உத்தமமானவரானதுபற்றி மற்ற நெந்த வஸ்துவையும்கூட அவரை அதிகாரம் சிநேசிக்கவேண்டும்.

421. கடவுளைச் சிநேசிப்பதைப் பார்த்து, இதர வஸ்துக்களைச் சிநேசிப்பது எளிதல்லவா?

இதர வஸ்துக்கள் நமதருகே இருக்கின்றன; அவற்றை நாம் காணவும் தொடவும், அவை நமது அன்பைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று, நாம் உணரவும் கூடுமாதலால் அவற்றை சிநேசிப்பது சந்தேகமில்லாமல் வெகு எளிதுதான்; கடவுளை நாம் பார்த்தவும் முடியாது, தொடவும் முடியாது; ஆகையால் அவரைச் சிநேசிப்பது அவ்வளவு எளிதல்ல.

422. கடவுள் நமது அன்பைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கின்ற நாம் உணராதிருக்க, மற்ற வஸ்துக்களையிட அவரை அதிகமாய் சிநேசிப்பது கூடாத காரியமல்லவா?

இல்லை; நமது உணர்ச்சிகளால் அவரைச் சிநேசிக்க வேண்டுமென்று கடமைமல்ல. நமது புத்தியையும் மனதையும் கொண்டு மற்றெந்த வஸ்துக்களையும்விட அவரை அதிகமாய் சிநேசிக்கவேண்டும். அடுத்தபடியெனில்: மற்ற வஸ்துக்களின் ஹேதும் நமக்குள்ள சிநேசம் கெட்ட சிநேகமாயின், கடவுளுக்குக்கா

அதை விட்டுவிடவேண்டும்; ஒன்றில் கடவுளை வல்லது வேறொருவரையது கையிடவேண்டியதாயின், மற்ற பாலையும் விட்டுவிட்டுக் கடவுளையே நாம் கைக்கொள்ளவேண்டும்.

2. ஆராதனை, வணக்கம்

423. வழக்கமாய், கடவுளைச் சிறுசெய்ததற்கு, நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன?

குறிப்பிட்ட வேளைகளில் அவரை ஆரதித்து வணங்கி (ஆராதனை செய்வதே) எப்போதும் அவருடைய கட்டளைகளை அதுசரிப்பதே, அவரைச் சிறுசெய்ததற்கான வழி.

424. அவரை ஆரதிப்பதெப்படி?

அவரை விவப்புடன் சிந்தித்து, கமஸ்கரித்து, துதித்துக் கொண்டாடி, அவர் கமக்குச் செய்துவரும் கன்மைகளுக்காக அவருக்கு கன்றிசெய்வதே, கமக்கு அவசரமான உதவி சகாயங்களை அவரிடமிருந்து மன்றாடுவதாகும்.

425. இவ்விதம் நாம் எப்போது செய்யத்தகும்?

பிறரோடு சேர்ந்து சில சமயங்களில் பசிரங்கையையும் வேறு சமயங்களில், தனித்து நாமாகவே செய்வதுண்டு.

426. பசிரங்கைய ஆராதனை எவ்வகைப்பட்டதாயிருக்க வேண்டும்?

எந்த வகை தகுத்ததும் உண்மையானதும் கடவுளுக்குப் பிரியமானதுமென்று, நாம் கம்புகிறோமோ, அதை உபயோகிக்கத் தகும்.

427. தனி ஆராதனை செய்யவேண்டியதெப்போ?

நாம் நித்திரையைவிட்டெழுந்திருக்கும்போதும், படுக்கப் போகும்போதும், துன்பம் சோதனை நேரிடும் சமயங்களிலும் நெய்ச்செய்ததற்கும்.

428. நாம் கெடுநேரம் ஜெபம் செய்வது அவசியமா?

அவசியம் இல்லை; அநுக்கிரகதையாகவும், பழக்கத்தை ஒன்றிட்டுக் கெடுநேரம் ஜெபிப்பதைவிட, கவனத்தோடும், நுக்கிரகதையாகவும், கெடுநேரத்துடனும், சிறிதுநேரம் கடவுளைப்பற்றித் தியானிப்பது நிறந்த ஜெபமாகும்.

429. கமது ஜெபங்களில், நாம் சொல்லத்தக்கதென்ன?

பின்பருமாறு சொல்லத்தகும்:—

(1) ஓ; என் கடவுளே, நீர் சர்வ கன்மைத்தன்முள்ளவரும், எனக்கு கன்மைபுரிவெவருமாயிருக்கிறதினால், உம்மை

என் விசுவசித்த. நம்பி, சகலத்தையும்விட உம்மைமேலே நேசிக்
கிறேன்.

(2) ஆ! என் கடவுளே, என் உம்மை ஆதாதித்து
வணங்கி எமக்கிவ்விதேன், எனக்கு அகலியமான காரியங்களை
எனக்குத் தந்தருளும்.

(3) "காவியில், விசேஷமாக இந்த காவியில் என் என்
கடமைவைச் செய்து, சகல ரோதனைகளையும் ஜெயித்துப்
பாவத்தை விவக்கும்படி எனக்கு ஒத்தாசையாயிரும்" என்று
சொல்வத்தகும்.

இரவில் சொல்வத்தக்கது: "இன்று எனக்குச் செய்த
உபகாரங்களுக்கு நன்றியறிந்திருக்கிறேன்."

பாவத்தில் தவறி விழத்திருப்பாயாகில், "என் பாவங்
களுக்காகத் துக்கப்படுகிறேன், இனிமேல் அவற்றைச் செய்வ
தில்லையென்று பிரதிக்கினை பண்ணுகிறேன். நான் செய்த பாவங்
களை மன்னித்த. இனிமேலாக அவற்றைச் செய்யாதபடி எனக்கு
உதவிபுரித்தருளும்" என்பதைச் சேர்த்துச் சொல்வாயாக.

(4) பாவச் சோதனை நேரிடும்போது, "நான் உமக்கு
உகந்த பிள்ளையாயிருக்க உதவிபுரியும்; இப்பாவத்தில் விழாதபடி,
என்னைத் தற்காத்தருளும்" என்று மன்றூடி, உன் மனதை
உறுதிப்படுத்திப் பாவத்துக்குக் காரணமானதைவிட்டு விவகி,
வேறெதாவது செய்யப் பார்.

சித்திரை போகுமுன், உன்னைப் பரிசோதனை செய்வது
மிகவும் பிரயோசனமானது. நம்மிடமுள்ள துர்நாட்டங்களின்
மேல் ஜெயிக்கொள்ளவும், துர்வழக்கங்களை நீக்கவும், புண்ணி
யம் சம்பாதிக்கவும், நமது அநுதினக் கிரிகைகளைக் கிரமமாய்ச்
செய்துவரவும், இந்த அப்பியாசம் வெகு உத்தமமான வழி.
ஆகிலும், நாம் செய்த குற்றங்களுக்களைக் கண்டுபிடிப்பது மாத்
திரம் போதாது. உன்னைப் பரிசோதனையால் மெய்யான பலன்
அடையவேணுமாயில், நம்மிடம் இருப்பதாக நாம் கண்ணுக்கீர்த
குற்றங்களை அருவருத்த. அவற்றை இனிமேல் செய்வதில்லை
என்கிற உறுதியான தீர்மானம் செய்துகொள்ளவேண்டும்.
(Father Avila).

[சில விசேஷித்த ஜெபங்களின் தொகுதியை இப்புத்தக
அனுபந்தத்தில் காண்க.]

180. கடவுளுக்குத் தீர்ப்படித்த ஊழிபஞ் செய்யவேண்டும்
என்கிற கடமை எதில் அடங்கியுள்ளது?

சகல பாவங்களையும் விவக்கிக் கடவுளுக்கும், பிரருக்
கும், நமக்கும் உரித்தானதைச் செய்வதில் இந்தக் கடமை அடங்கி
யிருக்கிறது.

2-ம் அதிரடி

நம்பிது நமக்குள்ள கடமைகள்

கய ஆளுகை (அடக்கம்), கயபரிபாலனம்

481. நம்பிது நமது கடமைகள் எவை?

நமது தத்துவங்களை எல்லாம் தெரமமாய் உபயோகித்து, நூர்ப்பிரயோகம்பண்ணுமல் கடவுள் நமக்கருவிய கபாவத்துக்கு மாருளதொன்றும் செய்யாமல், நமது ஆன்மாவுக்கும் சரீரத்துக்கும் யாதொரு மோசமில்லாத தந்தகாத்நம் நமது கடமை.

482. நமது தத்துவங்களைப்பற்றிய கடமை யாது?

புத்தி, வினைவு, ஆகை, இந்திரிய சேஷுடை, காக்கு முதலான அலபவங்களைச் சேஷுடைகள், ஆசாபாசங்களை யாவையும், அவற்றால் பாபத்துக்குக் காரணம் உண்டாவதும் நமது கடமைகளை அவட்சியம் செய்ய நேரிடவண்ணமும், எட்டுப்படுத்தி அடக்கி ஆளுவது நமது கடமை.

483. நமது உயிர் சரீர கைம் இவற்றின்மீது ஏற்பட்டுள்ள கடமை யாது?

உயிருக்கும் சரீர சௌக்கியத்துக்கும் ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய அல்லது உயிரையே மாய்க்கக்கூடிய எதையும் செய்யாமல், உயிரையும் சௌக்கியத்தையும் காப்பாற்றும்வண்ணம், தகுந்த ஸூக்திரதைபாவிருக்கவேண்டும்.

484. சில உதாரணங்களால் இந்தக் கடமையை விளக்கிக் காட்டு.

(1) ஏது காரணம்பற்றியும் தற்கொலைபுரிவது தகாது; ஏனெனில், கடவுள் விரும்புமளவு, நாம் அவருக்கு ஊழியஞ் செய்வதற்காக, நமக்கு உயிரைத் தந்தார், நம் இஷ்டம்போல், அந்த உயிரை மாய்க்க உத்திரவளிக்கமாட்டார்.

(2) நமது உயிரை அல்லது சரீர சௌக்கியத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கு அவசரமானாலும்தி, நமது சரீரத்தின் எந்தப் பாகத்தையும் அவயவத்தையும் துண்டிக்கக்கூடாது.

(3) தேவசிகேதத்தால் அல்லது பிறர்சிகேதத்தால் ஏவப்பட்டுப் புண்ணியமாயிருக்கக்கூடிய சமயம் தவிர, வேறு விதமாய் உயிருக்கு மோசம் வருவிக்கத்தக்க ஆபத்துக்கு எந்த இடம் கொடுக்கத்தகாது.

(4) சரீர சௌக்கியத்தைக் கெடுக்கக்கூடுமான வற்றை விவக்கலெண்டும், நமது சக்திக்கு மிஞ்சின சரீரப் பிரபாசை, வேலை செய்யத்தகாது; அவசியமான சரப்பாட்டையும், தேகாப்பியாசத்தையும் அலட்சியம் செய்யவரகாது. மோச கரமான இன்ப போகங்களைத் தவிர்க்கலெண்டும், 'அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர்தமும் நஞ்சு' என்பதையுணர்ந்து, மிதமிஞ்சின அன்னபரணம் அருந்தவரகாது. ஆபத்துக்குரிய லாகிரி பதர்ந்தங் களை உபயோகிக்கவரகாது.

485. அளவுக்கு மிஞ்சி தேகாப்பியாசம் செய்வதும், வேட்டையாடுதல், குதிரைச் சவாரிசெய்தல், கீர்தி விளையாடல் இவை முதலான அப்பியாசங்களாலும் ஆபத்துக்குள்ளாவதும், விபாதி பலப்பட்டு உயிர் மோசத்துக்கு வரும்பட்டும், அதைக் கவனியாது அவட்சிபம் செய்வதும், தன் திரேகக்கூறுபாட்டுக்கு ஒத்துப்போகாத உணவை அருந்துவதும் இவை யாவும் பாவமா?

இவை ஆபத்துக்குரியன; பொல்லாப்பு நேரிடும் என்று தெளிவாய் ஒருவன் முன்னதாக அறிந்திருப்பானானால், இவற்றால் பாவம் விளையக்கூடும். ஆனால், சாதாரணமாய் ஜனங்கள் ஆபத்து, மோசத்தைப்பற்றி விளையாதே இல்லை; ஆகையால் அநேக சமயங்களில் கடமை அல்லது அறிவாமை ஆகுமேழிய பாவமரகாது. யாதொரு காரியம் பாவம் ஆகவேணுமானால், அதைச் செய்யமுன் அல்லது செய்யும்பொழுதானாலும், அது பாவம் என்று அறிந்திருப்பது அவசியம்; அல்லாவிடில், பாவ மரகாது.

486. ஒருவனுக்கு நல்ல உத்தியோகம் கிடைத்திருக்கிறது; ஆனால், அது அவனுடைய சுகத்துக்குக் கெடுதியாயிருக்கிறது, அதற்காக அந்த தொழிலை (உத்தியோகத்தை) விட்டுவிட்டுக் கடமைமா? அல்லது தனது உயிரையும், சௌக்கியத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காகத் தேர்ந்த வைத்தியர்களை வெகு திரவியம் செலவழித்து வரவழைக்கவும், மிகுந்த வேதனைக்கும் பணச் செலவுக்கும் வழியான சத்திரம் வைக்கவும் கடமைமா?

அசாதாரணமான உபாயங்களை உபயோகிக்கவும் மிகுந்த பணச்செலவுகளோன்றும் வழிகளைத் தேடிக்கொள்ளவும், ஒருவனுக்கும் கடமையில்லை. இவருவாய்த் தேடிக்கொள்ளக் கூடுமான சாதாரண உபாயங்களை உபயோகிக்கத்தான் கடமை யுண்டு.

487. நமது பிழைப்புக்காக வேலை செய்யக் கடமைமா?

நமக்கும் நமது குடும்பத்துக்கும் சவரட்சினைக்குப் பொதுமான திரவியம் பொருளைத் தேடிக்கொள்ளவும், இன்னும் உபோதிப காணத்துக்கும் விபாதி சமயங்களில் உதவுவதற்கும்

ஆனமட்டும் சம்பாதிக்க வேலை செய்து உழைப்பது நமது கடமை தான். ஏனெனில், இதைச் செய்யத் தவறினால், பிறருக்கு நஷ்டம் உண்டுபண்ணி அனாதையினங்களும் அரிசியினங்களும் பிறர் உதவியை நாட நாம் இடம் பண்ணிக்கொள்வேதாம்.

438. விவாகம் செய்யக் கடமைமா?

772

விவாகமில்லிற் பாவ வழியைத் தவிர்க்க இயலாத வர்கள் கூடியசிக்கிரம் விவாகம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பாவம் விரையும் எவ்வித பாயில்லையாயில், தங்கள் இஷ்டப்பிரகாரம் எப்போதாவது செய்துகொள்ளலாம். அல்லது தஞ்சாவதும் செய்யாமலே இருந்துவிடலாம்.

[விவாக விஷயமாயுள்ள கடமைகள் 5-ம் பாகம் காண்க.]

439. நம்மவியன்றாமட்டும் நமது தத்துவங்கள் யாவையும் உற்பிரயோகம் செய்யக் கடமைமா?

கடவுளுக்கும், பிறருக்கும், நம்மட்டிலுமுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றவும், பாவத்தை விலக்கவும் போதுமான அளவு, அவைகளை உபயோகிக்கக் கடமையுண்டு. இதற்குமேல், நமக்குக் கடமை இல்லை என்கிலும், நம்மவியன்றாமட்டும் பூரணமாய் நமது தத்துவங்களைப் பிரயோகம் செய்வது நலம்.

440. நமது நடை உடை பாவனைபில், சுத்தமாகவும் நாகரீகமாகவும், மேரை மரியாதையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கடமைமா?

சரீர சுத்தத்துக்கும், பிறருடைய சௌகரியத்துக்கும் அவசரமான அளவு இவைகளை அதுசரிப்பது ஓர் கடமைதான். இது சுயமதிப்பு, சுய அடக்கம், குணபான்மை இவற்றிற்கும் உதவியளிக்கும். இத்தகைய விஷயங்களில் அநாகரீகத்தைய விடுத்தல், மெள்ள மெள்ளச் சுகல காரியங்களிலும் அநாகரீகத்தை விடவித்த நமது குணபான்மையை இழிவுபடுத்தி விடும்.

குறிப்பு:—இதே பொருள்பட, "சுத்தம் தெய்வத் தன்மைக்கு அடுத்த படியில் இருக்கிறது" என்ற ஆங்கிலேய பழமொழி வழங்குகிறது. (Cleanliness is next to Godliness.)

அசுத்தமாய், நாகரீகமின்றித் துப்புக்கெட்டவன் துஷ்டனல்ல; புல்லத்தனமான பீழ்குலத்தான் எனப்படுவான். சுத்தமாகவும் நாகரீகமாகவும் இருக்கத் தகுந்த வழி தெரிந்திருத்தும், சோம்பல், அல்லது துஷ்டத்தனத்தால், அதை அலட்சியம் செய்வது குற்றமாகும்.

3-ம் அதிகாரம்

பிறர்மட்டில் நீதியாவிருப்பது

441. பிறர்மீது நமது கடமைகள் எவை?

அவை இருவகைப்படும்; நீதி, பிறர்மீதேகம்.

442. நீதியினால் என்ன கடமைகள் ஏற்படுகின்றன?

பிறர் உரிமை சுதந்தரங்களை ஆதரிக்கவும். அவற்றிற்கு இடையூறு விளைவிப்பாதிருக்கவும் கடமை.

443. பிறருக்குள்ள சுதந்தரங்கள் எவை?

தங்கள் உயிர், சரீரம், சொசீதியம், ஆஸ்திபான்ஸ்தி, சுவாதினம், தன்மதிப்பு இவற்றின்மட்டில் சுதந்தரம் உண்டு. ஆகையால், இவற்றில் பாடுதொன்றையும் மேசப்படுத்தக்கூடாது.

1. பரிர் பிறுத்திருக்கவும். ஆபத்தின்றி இருக்கவும் பிறருக்குள்ள சுதந்தரம்

444. அவர்களுக்குத் தங்கள் உயிர்மட்டிலுள்ள சுதந்தரத் தைப்பற்றி நமது கடமை யாது?

அநியாயமாகத் தன் உயிரைக் கொடு செய்பவருபவன் கையினின்று தன்னைத் தப்பித்துக்கொள்ளவும், பொதுஜன நன் மையை ஆதரிப்பதற்கும், நமது தேசத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும், அவசரமானாலன்றிப் பிறர் உயிரைக் கொடு செய்பக்கூடாது.

445. நம்மை எதிர்த்துத் தாக்குகிறவனை நாம் காயப்படுத்த னாமல் அல்லது கொன்றுபோடலாமா?

ஒருவன் நம்மேல் விழுந்து தாக்கினால், அவன் கைவி னின்று நம்மை விடுவிக்கவும் அவனை மேற்கொள்ளவும் அவசர மான அளவு பலாத்காரம் செய்யலாம். அவன் நம்மைக் கொல்லத் தேடுகிறானென்று தெரிகிறது; நம் உயிரைத் தப்புவிக் வேறு வழி இல்லை. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் மாத்திரம், அவனைக் கொன்றுபோடலாம். நாகரிகமுள்ள தேசங்களில் இச்சம்பவம் வெகு அபூர்வம்.

446. ஒருவன், நான் அவனைத் தடுத்தும், கேட்காமல், என்னை சிந்தையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தால், அவனைக் கீழே தள்ளி அடிக்கலாமா?

இதுபோன்ற விஷயங்களில், போலீஸார் உதவியைத் தேடுவதே சற்றே லாசியம். போலீஸாரைத் தருவீப்பது கூடாத

சரியமானால், அவனுடைய இழியோழிகளை அடக்கி அவனுக்கும் புத்தி புடைவதற்குப் போதுமான அளவு அவனைத் தண்டிப்பது குற்றமல்ல. ஆயினும், தன் பகையைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் படியாக இவ்விதம் செய்யக்கூடாது. (அவன்மீதுள்ள விரோதத்தினால் இப்படிச் செய்யலாகாது) சியாய்மாய்த் தன் அபிமானத்தைக் காப்பாற்றவும், இத்தகைய போக்கிரிப்பலங்களால் ஒழுங்கீனங்கள் உண்டாகாதவன்னாலும், இவ்விதம் செய்யலாம்.

447. நிறு கபலங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டுக் கொள்ளலாமா?

சியாய்மாய்த் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு அவசியமானமட்டும், அவ்வது "அடி உதவுகிறது போல் அண்ணன் தாழி உதலார்கள்" என்றவாறு. வேறெதற்கும் அந்நீர்த சில துஷ்டப்பயல்களை அடக்கிக் குணப்படுத்துமவன்னாம். இது செய்யலாமன்றி, வேறெந்தக் காரணமும்பற்றிச் சண்டையிட்டுக்கொள்ளக்கூடாது.

448. என்னுடைய பொருட்களை ஒருவர் திருடிக்கொண்டு போனால், அவனைத் தாக்கிப் பலாத்காரம் செய்யலாமா?

உன் பொருட்களை விடுவித்து காப்பாற்றுவதற்கு அவசியமான அளவுக்குமீறியிப் பலாத்காரம் செய்யலாகாது.

449. ஒரு தடிப்பயல், வேறொரு மனிதனைப் பலவந்தம் பண்ணித் துன்பப்படுத்திக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டால், நான் போய்த்தடுக்கலாமா?

சத்தேகமில்லாமல் தடுக்கலாம்; அதுவும் ஓர் புண்ணியமாகும்.

450. பிரசித்தமான குற்றவாளியை (கொலைபாதகனை) யாரேனும் கொன்றுபோடலாமா?

அவனைப் பிடித்துக்கொடுக்க உதவிபுரியலாமெயல்வது, நீ அவனைக் கொல்லக்கூடாது. சர்க்காருக்குத்தான் அந்தச் சந்தர்ப்பம் உண்டு.

451. நேசத்துரோகியை கொன்றுபோடலாமா?

நீ போர்ச்சேவகனாயிருந்து, சர்க்காருடைய கட்டளைபின்மேல் அவ்வது உளது தளபதியிடமிருந்துவந்த கட்டளையின் பேரால், அவ்விதம் செய்யலாமெயல்வி வேறல்ல.

452. எத்தகைய புத்தம் சியாயமானது?

தன் சொந்த நேச பாதுகாப்பின்பொருட்டு, அவ்வது பிறர் நேசத்தின்மீது அசியாயமாய்ப் பாட்டிப்படுத்துவதும் விரோ-

இவை அடக்கும்பொருட்டு, யுத்தம் தொடுப்பது சிவாயன் யுத்தம் எனப்படும். விரோதி தோல்வியடைந்து பிறருக்கு அவனுல் பொல்லாப்பு வராது என்கிற நிலைமைக்கு, அவன் வந்து சேருமட்டும் யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தலாம். பிறதேசங்களின் தன் கைவசப்படுத்திக்கொள்வதற்காக அவ்வது தன் தேசத்தை விராஜிப்பதற்காக, யுத்தம் தொடுக்கக்கூடாது. போர் புரிவதற்குத் தகுந்த சிவாயன் இருக்கவேண்டும்; அல்லிதறிப் போர் புரிவது தேசத்துரேசமும் பெரும் பாதகமுமாகும்.

453. சரிச சவுக்யெ சம்பந்தமான உரிமைகளைப்பற்றிக் கடமைகள் எவை?

அசியாயனய் பிறர் கம்மை எதிர்த்த வலுவந்தம் பன்னாவதின்னு கம்மை விடுவிப்பதற்கன்றி. பிறர் சரித்துக்கு யாதொரு இடையூறும் வருவிக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய சவுக்யத்துக்கும், மயதார, யாதொரு கெடுதியும் செய்யத்தகாது, கமது கண்ணாவிப்பிழுள்ளவர்களை நாம் தகுந்த ஐக்கிரமையுடன் பராமரித்து வரவேண்டும்.

454. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் கூறு.

கமது சவரட்சினைக்குட்பட்டவர்களுக்குச் சரியான சாப்பாடு கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு மிதமீசுசின வேலை இடக் கூடாது. மலினியி, மக்கள் விஷயத்தில், அவர்களுடைய சவுக்யத்துக்கேற்ற உணவு, மருந்து, வஸ்திரம், இருப்பிடம் இவற்றைத் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும். பிள்ளைகள் தங்களுக்குத் தீங்கான எந்தக் காரியத்தையும் செய்யாதபடி, அவர்களைத் தடுக்கவேண்டும். நாம் பிறரை அடிக்கவாவது, துன்பப்படுத்தவாவது, எவ்வித கஷ்டமும் அவர்களுக்கு வருவிக்கவாவது கூடாது.

2. உடமையின் மேலுள்ள சுதந்தரம்

455. பிறர் உடமையைப்பற்றி கமக்குள்ள கடமைகள் எவை?

பிறருக்குச் சொந்தமான பணம், பொருட்களை அபகரிக்கவாகாது; அவர்கள் உடமையைச் சேதப்படுத்தக்கூடாது. சிவாயனய் அவர்கள் பணம், பொருள், சரப்பாதிப்பதில் நாம் விக் கிணம் செய்வது தகாது. பிறர் உடமை ஏதாவது கம்மிடம் இருந்தால், அவர்களுக்கு அது தேவைவராவிருக்கும்போது, நாம் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இரவலாக வாங்கினதை மோசப்படுத்தாமல், வாங்கியபிரகாரம் இருப்பக்கொடுத்துவிடவேண்டும். நாம் கொடுத்த வாக்கை மீறலாகாது. ஒப்பந்தத்தில் குறிக்கப்பட்ட ன்மை வந்ததும், கமது கடனைத் தீர்த்துப்போட

வேண்டும். வேலைக்காரருக்குத் தகுந்த காலத்தில், சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். சுருங்கச் சொல்லின், நாம் யாவர்மட்டும் நெய்யாகவும் கரையமாகவும் உடந்துகொள்ளத்தகும்; எவர்க்கும் அற்ப நஷ்டமும் வருவிக்கக்கூடாது.

456. நாம் பிறர் உடனடியை அபகரித்திருந்தால், அல்லது அவர்களை ஏமாற்றி அதை நஷ்டப்படுத்தியிருந்தால், திரும்ப அவர்களுக்கு அதைக் கொடுத்துவிடவேண்டுமா?

நாம் எடுத்ததைக் கொடுத்துவிடவேண்டும்; நஷ்டத்துக்குப் பரிசாரம் செய்யவேண்டும்.

457. நாம் அபகரித்த பொருள் தவறிப்போயிற்று அல்லது கஷ்டப்பட்ட பொருளுக்கு ஈடுபண்ணமுடியாது, அல்லது ஏற்பட்ட நஷ்டத்துக்குப் பரிசாரம் செய்ய நம்மால் இயலாது; இச்சந்தர்ப்பங்களில், நாம் செய்யத்தக்கதென்ன?

ஈடுபண்ண இயலாதமட்டும், நாம் ஒன்றும் செய்வக் கடமை இல்லை; உடுமாணுவ் வேறு எந்த விதத்திலாவது பரிசாரம் செய்ய முயலவேண்டும்.

458. எவனிடமிருந்தும் நாம் ஒன்றும் அபகரிக்கவில்லை, ஆனால், ஒருவனுக்குக் கிடைக்க இருந்த லாபம் அவனைச் சேராதபடி, அல்லது அவனுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பொருள் கிட்டாதபடி, அடாதவிதமாக விக்ஷிணம் செய்திருந்தால், அவனுக்கு நான் அதைக் கொடுக்கக் கடமையா?

அந்தப் பொருள், அல்லது லாபத்தின்மேல் அவனுக்கு மெய்யான உரிமை ஏற்பட்டிருந்து, அவனுக்கு அது கிடையா வண்ணம் நாம் மனதா தடை செய்திருந்தால், நஷ்டத்துக்குப் பரிசாரம் பண்ணவேண்டும். ஆனால் பொருளின்மீது சுதந்தர மின்றி, அதை அடையப் பிரயாசைப்படாததிரம் உரிமை இருந்தால், நஷ்டத்துக்கு ஈடுபண்ண நீதிப்பிரகாரம் நமக்குக் கடமை இல்லை. என்றாலும், நம்மால் கூடினமட்டும், வேறு எந்த வகையிலாவது அவனுக்கு நன்மைசெய்வது பிறர்க்கேதத்துக்குரிய கடமையாகும்.

459. ஓர் வேலைக்காரன் விஷ நேரம் போகவிட தன் கடமையை அரைகுறையாய் விடவேற்றினால், இது அகியாயம் என்கலாமா?

அகியாயம்தான்; ஏனெனில், எதுமானன் கொடுக்கிற சம்பளத்துக்கு ஈடாக வேலைக்காரனுடைய ஊழியத்தின்மேல் அவனுக்குச் சுதந்தரம் உண்டு. ஆகையால் அவ்விதம் அரை குறையாய் வேலைசெய்த ஊழியக்காரன், இனிமேனாவாவது

கடினமாய் உழைத்து, முன்செய்ததைவிட அதிக ஊக்கிரஹையால் வேலை செய்து, முந்தின அஜாக்கிரஹையால் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை ஒருவாறு பரிகரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான்.

460. பிறர் பொருளைத் திருடலுமில்லை, அவர்களை வஞ்சிக்கலுமில்லை; ஆனால் அஜாக்கிரஹையால் அல்லது ஏதோ அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுடைய பொருளுக்கு மோசம் நேரிட்டது:—உதாரணமாக, எண்ணிடம் கொடுத்துவைத்திருந்த பணத்தைப் போக் கடித்துவிட்டேன் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இந்த கஷ்டத்துக்கு நான் உத்தரவாதியா?

ஈ மனதார அஜாக்கிரஹையாயிருந்திருந்தால் நேரிட்ட கஷ்டத்துக்குப் பரிகாரம் செய்துதான் தீரவேண்டும். ஏதோ அச்சந்தர்ப்ப கஷ்டம் நேரிட்டிருந்தால், ஈ அதற்கு உத்தரவாதியல்ல, ஆயினும், பெரும் கஷ்டமின்றிப் பரிகாரம் செய்ய உன்னால் இயலுமையில், அங்விதம் செய்வதே தகுதி.

461. பிறனை நான் எச்சரிப்பதில்லியிதம் அவனுக்கு யாதொரு கஷ்டம் ஏற்பட்டால், அதற்கு நான் உத்தரவாதியா?

அவனை எச்சரிப்பது உனது கடமையாயிருந்து, ஈ எச்சரிக்கத் தவறினால், ஏற்பட்ட கஷ்டத்துக்கு உடு செய்ய வேண்டியதுதான். அவனை எச்சரிக்க உனக்கு யாதொரு கடமையும் இல்லையானால், நேரிட்ட கஷ்டத்துக்கு ஈ உத்தரவாதியல்ல.

3. உண்மையை அறியப் பிறகுக்குள்ள கத்திரும் உரிமை

462. நாம் உண்மை பேசக் கடமையா?

நாம் பேசும்பொழுதெல்லாம், உண்மையென்று உணர்வதையே உரைக்கக் கடமை; அபத்தம் என்று நமக்குத் தெரிந்திருந்தும், அதை உண்மையோல் கூறுவது தப்பிடம்.

463. இந்தக் கடமை ஏற்படுவானே?

முதலாவது: பொய் பேசுதல், நமது தத்துவங்களின் துர்ப்பிரயோகம். 2-வது. பிறருக்கு அதினால் அநியாயம் செய்கிறோம்.

464. பொய் பேசுதல், நமது தத்துவங்களின் துர்ப்பிரயோகம் என்பானே?

நாம் உண்மையை அறியவும், அபத்தமானதைத் தவிர்த்தவும், நமக்குப் புத்தி என்னும் தத்துவத்தைக் கடவுள் அருளியிருக்கிறான். நமது மனதினுள்ளதைப் பிறருக்கு வெளிப்படுத்துதல்

தற்காலவே, பேசும் திறமை நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆகையால் மனதிலுள்ளதை, உள்ளதுபோல் வெளிப்படுத்துவது உண்மை அல்லது மெய் பேசுதல் என்னப்படும். அபத்தத்தைச் சிந்திப்பது, புத்தியை துரப்பிரயோகம் பண்ணுதலாகும்; அது போல், பொய் பேசுதல், பேசும் திறமையை துரப்பிரயோகம் செய்தலாகும்.

465. பொய் பேசுதல், பிறருக்கு அநியாயம் செய்தல் என்பன ஒன்றே?

ஏனெனில், நாம் பேசும்போது, உண்மையைச் சொல்லாமென்றுதான் பிறர் எதிர்பார்க்கிறார்கள்; நாம் பொய் சொல்லாமல் எவ்வித சந்தேகம் அவர்களுக்கெல்லாம், ஆகையால், நாம் பொய் சொன்னால், அவர்களை ஏமாற்றுகிறோம். இது அவர்களுக்குத் தீங்கு புரிவதல்லவா?

466. ஒருவர் சொல்லுகிறதை ஒருவர் நம்பவேண்டியதில்லை என்று எல்லோருமே ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் பொய்லாப் பென்ன?

அவ்விதமானால், ஐன்களுக்குள் பெருங்குழப்பமும், எல்லாம் தரறுமாயிருக்கும்; பிறசொடு பேசிப் புழங்குவது பெருத்த இம்சையாயிருக்கும். வாயை மூடிக்கொண்டிருப்பதே உத்தமமாகும்; பிறருடன் புழங்குவதற்காக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பேசும் திறமை வீணாயப்போகும்.

467. சகலவிதமான பொய்மொழிகளும், யாதொரு வித்தியாசமின்றி கெட்டவை என்கலாமா?

பொய் சொல்வதினால், நமக்கு லாபம் வந்தாலும் சரி, பிறருக்கு நன்மை உண்டானாலும் சரியே. பொய் என்றால் எல்லாப் பொய்யும் கெட்டதுதான். ஆனால், பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கிற பொய் அதிக கெட்டது. பொய் மொழியால் உண்டான தீங்கு எவ்வளவு கனமானதோ, அதற்குத் தகுந்தாப்போல் சொன்ன பொய்யின் கனமும் அதிகரிக்கிறது.

468. சகலத்தையும்விட அதிகக் கனமான பொய் எது?

யாருக்காவது கனமான சரீர்பொல்லாப்பு அல்லது ஆத்மமக்கேடு, உடைமை அல்லது நன்மதிப்புக்குக் கனமான தீங்கு வருவிக்கிற பொய், சகலவிதமான பொய்களிலும் அதிகக் கனமானது.

469. இதை விளக்கிக்கொட்டத்தக்க சில உதாரணங்கள் கூறு.

நாம் பொய் சொல்வதினால், ஒருவனுக்கு யாதொரு அபாயம் தீங்கு நேரிட்டால்; அவனுடைய உடைமை அல்லது உத்தியோகத்தைப் பேசக்கடிக்கக் காரணமானால்; அவன் பிறரை

விசேஷிக்கவும், அவர்கள்மேல் அநிகரவாசம்செய்யவரும் அவ்வது அவனுக்கும் மற்றொருவனுக்குமுள்ள சிநேகம் விட்டுப்போகக் காரணமானால்; அவ்வது நாம் சொன்ன பொய்யினால், ஒருவனுக்கு இருந்த மதிப்பைக்கெடுத்துக் குற்றமில்லாதவன் தண்டனை அதுபலிக்க காரணமானால், இத்தகைய பொய்களெல்லாம் மனசெய்தாகும்.

470. தன்னைத் தற்காக்கும்பொருட்டுப் பொய் சொல்லக்கூடாதா?

அநியாயமான விலக்கத்தினின்றும் நம்மை விடுவிக்கவும் மூதலாய் பொய் சொல்லவே கூடாது.

471. நாம் வெளியிடக்கூடாத அதிமூச்சியமான இரகசியம் ஒன்று இருக்கிறது; அப்போது என்ன செய்வது?

அதைப்பற்றிக் கேட்கிற கேள்விக்குப் பதில்கொள்ள மாட்டோம் என்று மறுத்துவிடலாம், அல்லது அதை விட்டு விட்டு இதய சங்கடிகளைப்பற்றி சம்பாஷிக்கலாம். அல்லது "உனக்கென்ன அதைப்பற்றி உன் ஜோஸியைப் பார்" என்று உன்னைக் கேட்கிறவனை நோக்கிக் கூறலாம்.

472. நாம் மறுமொழி சொல்ல மறுப்பதினாலேயே, இரகசியம் வெளியாகிவிடுமிறதாயிருந்தால், என்ன செய்வது?

அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், அந்த இரகசியம் உனக்குத் தெரியாததுபோல், பதில் உரைக்கவேண்டும்.

473. ஆனால் வாஸ்தவமாகவே அந்த இரகசியம் எனக்குத் தெரிந்திருக்க, இவ்விதம் பதில் உரைப்பது பொய்யல்லவா?

அது பொய்யல்ல; சற்று விமரிசையுள்ள எவனும், அது விஷயம் கேட்கத் தகாதென்றும் பதில் உரைக்கத் தகாதென்றும் கண்டுகொள்வான். அப்பேர்ப்பட்ட விஷயத்தில், கட்டாயமாய் ஒருவன் பதில் சொல்லவேண்டியிருந்தால், அவன் சொல்லும் மறுமொழி "கழுவனான பேச்சு" என்று மற்றவன் கண்டுகொள்வான்.

குறிப்பு:—குற்றவாளி, தான் குற்றம் செய்திருந்தாலும், குற்றமற்றவனாக வழக்காடலாம். அவனுடைய கருத்து என்னென்று: "நான் என் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன்? நான் குற்றம் செய்ததாகக் கோர்ட்டில் ரூகப்படுத்தட்டும்" என்பதாகும்.

இரகசியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கட்டாயமாய் பதில் சொல்ல வேண்டுமோது. "இல்லை, எனக்குத் தெரியாது" என்கிற மொழிகள் "நான் பிறருக்கு வெளிப்படுத்தக்கூடிய விதமான அதை அறியவில்லை" என்று பொருள்படும்.

474. இரகசியத்தை வெளியிட நமக்கு 'இஷ்டமில்லாத' போதெல்லாம், இந்தவிதமாய்ப் பதில் உரைக்கலாமா?

கூடாது; மிகவும் கனமான பெருத்த விஷயங்களில், இரகசியத்தை வெளியிட்டால் கடவுளுக்கும், பிறருக்கும் அவ்வது கமக்கும் அநியாயம் நேரிடக்கூடுமென சமயங்களில், ஏதாவது பதில் சொல்லித்தான் தீரவேண்டியதானால் மாத்திரம், மேற் கூறியவிதம் பதில் உரைக்கலாம்.

475. தாங்கள் அறிந்த இரகசியங்களை வெளியிடாதிருக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் யார்?

(1) கத்தோலிக்கு சூருவானவர், பாவசெய்த தனத்தில் அறிந்தவைகளை வெளியிடக்கூடாது.

(2) வக்கீல் அல்லது வைத்தியம், தன் தொழிலின் மூலமாய் அறிந்த விஷயங்களை வெளியிடலாகாது.

(3) சர்க்கார் வேலைக்காரன், தன் ஆபீஸின் இரகசியங்களை வெளியிட்டுத்தக்கூடாது.

(4) வெகு இரகசியமாய் வைத்துக்கொள்ளும்படியாக உனக்குச் சொன்ன கனமான விஷயங்களை எவனுக்கும் வெளியிடக் கூடாது.

(5) ஒவ்வொருவனும் தனது அந்தரங்க ஸ்திரீயத்தைச் சார்ந்த விஷயங்களை வெளியிடாதிருக்கக் கடமையல்ல, ஆனால், அவற்றை இரகசியமாய் வைத்திருக்கலாம்.

476. நாம் கொடுத்த வாக்கை மீறுதிருக்கக் கடமையா? (கொடுத்த வாக்கின்பிரகாரம் நடக்கக் கடமையா?)

நாம் உறுதியாய்ச் சொன்ன வாக்கின்பிரகாரம் நடக்கக் கடமைதான். ஆனால் நாம் வாக்களித்த காரியம், வேண்டு வனுக்குப் பொல்லாப்பு அல்லது பாவத்துக்குக் காரணமாகிற தாகப் பிற்பாடு தெரிவதானால், அந்த வாக்குப்பிரகாரம் நடக்கக் கடமையல்ல; அதற்குமாறாய், வாக்கை மீறிப்போகக் கடமை உண்டு.

477. சத்தியப் பிரமாணமாய்ச் சொன்ன காரியங்களில் தவறலாமா?

ஒருக்காலும் தவறக்கூடாது. ஏனெனில், சத்தியம் செய்யும்போது, நாம் சொல்வது மெய், மூற்றும் மெய்யானது. யாதொரு கலப்புக் கிடையாது என்பதற்கும், அல்லது நாம் செய்வதாக வாக்களிக்கும் காரியங்களைக் கட்டாயம் செய்து முடிப்போம் என்பதற்கும் கடவுளையே சாட்சியாகக் கூறுகிறோம், ஆகையால் சத்தியத்தை மீறுவது கடவுளுக்கு அலை, சங்கை, அவமதிப்பான பெரும் பாதகமாகும்.

486. இது விஷயத்தில் மெது கடமை என்ன?

மெது கடமை இருவகைப்படும்: முதலாவது, பிறருக்கு விரோதமாய்ப் பொய்யான காரியங்களைச் செய்வது. குற்றமில்லாதவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டலாவது தகராறு, இரண்டாவது, பிறரிடம் தப்பிதம் இருந்தாலும், அதை எங்கும் பிரஸ் தாப்பப்படுத்தலாகாது.

“அவதூறு (கேள்) சொல்லுகிறவன் அதிகக் குற்றவாளியா அவ்வது அந்த அவதூறரைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பவன் அன்று தீர்ப்பது எனினில்” என்று அர்ச். பெர்னாது கூறுகிறார்.

487. மற்றவருடைய நடத்தை குற்றஞ்சாட்டுவதில் குற்றம் உண்டா?

(1) பிறருடைய தவறுதல்கள் பரிசுக்கமாய் யாவருக்கும் தெரிந்தனவானால், அவற்றைப்பற்றிக் குறைகூறுவது தப்பிதமல்ல, ஆனால், காரணகாரம், ஸர்வம் முதலான என்னவெனினால் அவ்வது பிறரைத் தாழ்த்துவதற்காக இய்விதம் செய்யக் கூடாது.

(2) நல்லவர்கள், தாங்களும் கெட்டவர்களுடைய சகலாந்தரம், கெட்டுப்போகாதபடி சில சமயங்களில் எச்சரிக்க வேண்டியது அவசரமாகும்.

(3) பிறரைக் கண்டித்துத் திருத்தக்கடியவர்களிடம், அவர்களுடைய அந்தரங்கமான குறைகளைச் சொல்லக்கூடாது. சில சமயங்களில் கண்மையவருக்கென்றும்.

ஆனால், மேற்கூறிய சந்தர்ப்பங்களில் தவிர மற்றச் சமயங்களில், பிறருடைய அந்தரங்கமான குற்றத்தை நாம் பிரஸ்தாபப்படுத்தல் ஆகாது.

488. அந்தரங்கமான குற்றங்கள் பிரசித்தம் ஆகவண்ணம் பிறருக்கு உரிமை இருப்பதென்ன?

மனையில் இத்தம் குற்றங்கள் வெளியானால், அவர்களுடைய தீர்த்தி கெட்டுப்போகும், அவர்களுடைய மூன்றேற்றத்துக்கு இடையூறு நேரிடும். இய்விதமான கேடுகள், அவர்களுடைய அந்தரங்கமான குற்றங்களின் காரணத்தால், உண்டாவது சரியல்ல.

489. பிறருடைய நல்ல பெயரைக் கெடுப்பதற்கான பேச்சு வெகு சகலமாய் உள்ள குற்றமா?

இத்தக் குறைதான், சகலத்திலும் சகலமானதும், வெகு பொல்லாப்புக்குரியது எனக்கொள்க, இதிலும் விசாரிக்கத்தக்க

விஷயம் ஸாதெனில், துஷ்டர் மாத்திரமன்று, சாதாரணமாய் நல்லவர்கள், பத்தியுள்ளவர்கள் என்மிறவர்களிடமும், இந்தக் குறையைக் காணலாம்.

490. கல்ல பத்தியுடையவர்களிடமும், இது சாஸ்திரமாயிருப்பதற்குக் காரணமென்ன?

இதற்குக் காரணம், காவானது சிறிய அவயவமானதும் வெகு கறுகறுப்புள்ளது. சதா ஆடிக்கொண்டேயிருக்கிறது; பிறகுமேல் தூர்நடத்தையைப்பற்றி வழவழத்த பேச்சு, வேறு வேலையிலாவதவர்களுக்கு வெகு இன்பகரமாய்த் தோன்றும்; தங்களுக்கு இன்னின்ன காரியம் அருவருப்பானது என்று சாட்டும் படி, யார்மட்டில் அவர்களுக்குப் பிரியமில்லையோ, அவர்களுக்கு விரோதமாய் அந்தந்தக் குற்றங்குறைகளைச் சாட்டிச் சொல்வது துஷ்டர்களுக்கு வழக்கம், கடைசியாக, பிறகுக்கு விரோதமாய்ப் பேசுவதினால், தங்கள் சுபக்கீர்த்தியும் வரமும் அதிகரிக்கச் செய்கிறார்கள்.

491. இவ்விதமாகப் பிறரைப்பற்றி பேசுகிறவர்கள், கனமாய் பாவம் கட்டிக்கொள்ளுகிறார்களா?

பிறகுமேல் நல்ல பெயரைக் கெடுக்கவும், மனம் தாபம் சண்டை சச்சரவு உண்டாக்கவும், மற்றவர்கள் இழிவான எண்ணங்கொள்ளவும், இவ்விதமான பேச்சுகள் காரணமானும், வினைத் தொல்லைப்பின் கனகனத்திற்குத் தகுந்தாப்போல், பாவமும் கனமானதாகும்.

492. ஆகவே நல்லவர்கள் என்ற பெயர் வைத்துக்கொண்டு, இவ்விதம் பேசிக்கொண்டுபோவது எப்படியாகும்?

முதலாவது, அவர்களுடைய பக்தி, ஆற்றத் தெரியாத பத்தியல்ல; அவர்களுடைய நன்மைதனமும் சிறத்தலும், இரண்டாவது, தங்கள் செல்வம் பொல்லாப்பு எத்தகையதென்று என்னவாயும் அவர்கள் உணர்விறதில்லை, இதற்குக் காரணம் யோசியாமை, மந்தபுத்தி.

493. அவர்கள் பெயருக்கு அவகீர்த்தி உண்டுபண்ணியிருக்கால், அதைச் சரிப்படுத்த கமக்கு கடமைமா?

கம்மாவியன்றமட்டும் சரிப்படுத்தக் கடமைதான்; ஆனால் இது அநேக சமயங்களில் எளிதான காரியமல்ல. ஏனெனில், தீங்கு ஏற்கையே செய்தானபின், சரிப்படுத்துவது எவ்விதமாகும்? நாம் சொன்னது உண்மையான சங்கதியானால், அதை மறுத்துச் சொல்லமுடியாது, அதை நம்பிவிட்டுத் தவிர்த்தவர்கள் மறுத்துப்போகும்படி செய்யப் பிரயாசைப்படலாம், அவ்வது.

கமது அபவாஸிடமுள்ள சிறந்த குணங்களை எடுத்துக்காட்டி, அந்தக் கெட்ட பெயரை மக்களிடமிருமிடம், நாம் சொன்னது அபத்தமான காரியமானால், நாம் எவ்வளவு பதிரங்கமாய், பார் பார் முன்னிலையில் அதைப் பிரஸ்தாபப்படுத்தினோமோ, அவ்வளவு பதிரங்கமங்களும் அவ்வளவு முன்பாக, அதை மறுத்து நாம் முன் கூறினது பொய் என்று சொல்வவேண்டும்.

4-ம் அபிபாயம்

பிறர் சிநேகம்

1. சகலவரையும் நேசித்தல்

494. பிறர் சிநேகமும் நீதியும் ஒன்றுதானா?

இல்லை; நீதியின்றிப் பிறர் சிநேகமில்லை என்பது மெய் யானாலும், பிறர் சிநேகம் நீதியின்றி அதிகமாய்ப் புண்ணியத் தேவச்செய்ய எடுத்துக்காட்டும்.

495. பிறர் சிநேகம் யாது?

பிறர்மீதுள் நமக்குப் பிரீதி உண்டு, அதாவது அவர் களை நாம் நேசிக்கிறோம் என்றத்தற்படும்.

496. "சகல மனிதரும் சகோதரர்" என்பது இந்தக் கருத் துக்காகத்தானா?

ஆம்; "சகல மனிதரும் சகோதரர்" என்கும்போது, காமெல்லோரும் மகத்தான மானிட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் கள்; அது காரணம்பற்றி ஒருவர் ஒருவரை நேசிக்கத்தரும் என்று பொருள்படும். ஆனால், இதுவாத்திரமன்று, கடவுள் கம் மெல்லோரையும் நேசித்து, காமும் ஒருவர் ஒருவரை, அவருடைய சிநேகத்தின்பொருட்டு, நேசிக்கவேணும் என்று விரும்புகிறார்.

"நம்மிடம் மெய்யாகவே தேவசிநேகம் (தெய்வபக்தி) உண்டா இல்லையாவென்று கண்டுகொள்வதற்கு நிச்சயமான வழி, நாம் பிறரை நேசிக்கிறோமென்று பார்ப்பதுதான்; ஏனெனில், ஒன்றின்றி மற்றொன்றில்லை; இரண்டும் இணையிசைக்க முடியாது. நீ எவ்வளவுக்குப் பிறர்சிநேகத்தில் வித்திஅடைவாயோ, அவ்வளவுக்குத் தேவசிநேகமும் உன்னிடம் அதிகரிக்கும் என்பது நிச்சயம்."

497. சிநேகம் என்பது என்ன?

சிநேகம் என்பது சில சமயங்களில் "ஓர் ஆசையம்" என்றும் வேறுசமயங்களில் "பட்சம்" என்றும் பொருள்படும்.

498. காம் சகலவரையும் உருக்கமாய் நேசிக்கக் கடமைமா?

இவ்வீ: உருக்கமான சிநேகம் ஒர்வித சரீரப்பற்றுதலான சிநேகம்; ஒருவன் மட்டிலுள்ள கடாவப் பிரியத்தின் மிகுதியால், அது உண்டாகிறது. இது இயல்பாய் வரவேண்டியது. மனது அவ்வது புத்தியின் பலவந்தத்தால் உண்டாவதில்லை.

499. சகலம்மட்டிலும் கமக்கு எவ்விதமான சிநேகம் இருக்க வேண்டும்?

ஆன்மாவைச் சேர்ந்த சிநேகம் வேண்டும்; அதாவது, பிறம்மட்டில் பட்சமான எண்ணங்கொண்டு, அவர்களை நன்கு விருக்க வேண்டுமென்று ஆசித்து, கம்மால் உடுமானபோது அவர்களுக்கு நன்மைசெய்யத் தேடவேண்டும்.

500. சகலவரையும் ஒரேவிதமாய் (அனாவாக) சிநேசிக்கக் கடமைமா?

இவ்வீ: கமக்கு அதிகமாய் கொருங்கிலவர்களாவிய, பெற்றோர், மனைவி, மக்களை விசேஷவிதமாய் சிநேசிக்க வேண்டும்; அடுத்தபடியில் மற்ற உறவினர், சிநேசிதர்களை நேசிக்கத்தகும். ஆனால், ஒவ்வொருவர்மட்டிலும் கொஞ்சமாவது சிநேகம் இருக்கவேண்டும்.

501. இந்தக் கடமையை மீறிப் பாவம் விளைவது எவ்விதம்?

பிறர்மீது அருவருப்பான எண்ணங்கொண்டு, அவர்களைப்பற்றி இழிவாய்ப் பேசுவதினாலும், அவர்களுக்குத் தீங்கு நேரிடவேண்டுமென்று ஆசிப்பதாலும், அவ்வது நாமே அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்யத் தேடுவதாலும், இந்தக் கடமைக்கு விரோதமான பாவம் உண்டாகக்கூடும்.

2. கமது விரோதிகளை நேசித்தல்

502. கமது விரோதிகளைப் பகைக்கக்கூடாத?

காம் ஒருவரையும் பகைக்கக்கூடாது; அவர்களைச் செப்பும் துக்கவசியங்களைப் பகைக்கலாமெழிய, அவர்களைப் பகைக்கலாகாது.

503. கமது விரோதிகளைச் சிநேசிக்கவேண்டுமென்று கடமைமா?

அவர்களுக்கும் சிநேசிக்கக் கடமை, அதாவது, அவர்களைக் கெட்டுப்போகவேணும் என்று விரும்பாமல், அவர்கள் நன்கு விருக்க வேண்டுமென்று ஆசிக்கவேண்டும். காம் அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்வ ஏற்ற சமயம் வந்ததால், தீங்கு புரிபாதிருப்பது மன்றி, சமயம் கிடைத்தால், எண்ணம் செய்யவும் காத்திருக்க வேண்டும்.

504. இவ்வாறு விரோதிகளைச் சிடுகெட்டக் கடமை என்பதற்கு என்ன நியாயம் இருக்கிறது?

கடவுள் பாவத்தைப் படைக்கிறார்; பாவியைப் படைக்கிறதில்லை; அவன் மனத்திலும்பேண்டுமென்று அவர் ஆசிக்கிறார். அவன் பச்சாத்தாப்பப்பட்டால், மன்னித்துக்கொள்கிறார். இவ்விதமாக அவருடைய விரோதிகளாகிய பாவிகளுக்கு நன்மை உண்டாக ஆகித்து, அவருடைய தீதிக்குப் பங்கமின்றி, எவ்வளவு நன்மை செய்யக்கூடுமோ, அவ்வளவும் செய்கிறார். நாலும் அவ்விதமே, கமது விரோதிகளின்மீடில் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

505. ஆனால், துஷ்டகர நாம் படைக்கவேண்டாமா?

அவர்களின் துஷ்டத்தனத்தைப்பற்றி நாம் துக்கிக்கத் தகுமேயன்றி அவர்களைப் பதைக்கக்கூடாது. அவர்கள் நல்லவர்களாகும்பொருட்டுக் கடவுளைப்பார்த்து மன்றாடுவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதினால், அவர்களுக்கு நன்மை உண்டாக ஆகித்து அவர்களைச் சிடுகெட்டிருமென்று காட்டுவோம்.

506. ஆனால் சிலருடைய நடத்தையும் குணமும் சிக்கக் கூடாத விதமாயிருக்கிறதே; அவர்களுமேல் அருவருப்புக்கொள்ளாமலிருப்பது கூடாத காரியமன்றோ?

அருவருப்புக்குரிய யாவும், நமக்கு வெறுப்பை உண்டு பண்ணுமற்போகாது; ஆனால் அருவருப்பும், பகையும் ஒரே காரியமல்ல.

507. இரண்டிற்கும் என்ன வித்தியாசம்?

அருவருப்புக்கொள்கிறது. நம்மால் அடக்கக்கூடாத ஓர் உணர்ச்சி; பிறர்சினேகத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் பாடுதரு சம்பந்தமில்லை; பிறர் சினேகம், பிறருக்கு நன்மையை விரும்ப அவ்வது நன்மை செய்யத்தானும், பகையுணது தின்மையை விரும்ப அவ்வது தின்மைசெய்த தானும்; இது ஓர் உணர்ச்சி யல்ல, மனதைச் சேர்ந்தது.

508. என்னைப் பகைத்து எனக்குத் தீங்கு செய்யத் தேடுகிறவர்களை, நான் தண்டிக்கக்கூடாது?

அநியாய பொல்லாப்பினின்று தன்னைத் தற்காக்கும் பொருட்டும், பொது சமாதானத்தின்பொருட்டும், இது செய்யலாமென்றிய, பகையைத் தீர்க்கவும், பழிக்குப்பழி வரங்குகிற குைத் தோடும் செய்யக்கூடாது.

509. மற்றவர்களுக்குப் பிறர்சினேகம் காட்டுவது எப்படி?

1-வது: அவர்களுடைய உரிமைகளைக் காப்பாற்றி. அவர்களின்மீடில் நியாயமாய் நடந்துகொள்வதாலும்.

2-வது: அவர்களுக்கு அவசரமான வேலைகளில் நம் மால் உடுமான உதவிபுரியதாலும்.

3-வது: அவர்களுடன் பட்சமாய்ப் பேசி, அவர்களைத் தக்காராமாய் கட்டி, அவர்கள் சந்தோஷமாகவும், சவுகரியமாகவும் இருப்பதற்கான விதமாய் நடந்துகொள்வதினாலும் பிறர் சிடுகைதைக் காட்டலாம்.

"யாரும் நமதருகில் வருவது தற்செயலாலல்ல, நாம் அவர்களுக்கு உதவிபுரிந்து, ஆறுதல் சொல்லிச் சந்தோஷப் படுத்த வேண்டுமென்பது கடவுளுடைய கருத்தானதுபற்றி, நமதருகே வருகிறார்கள் அல்லது குறுக்கிடுகிறார்கள்."

"பிறர் துன்பத்தைக்கண்டு மனதிரங்கி உதவிபுரிய விரைந்துசெல்லும் காரணம் காட்சியையுடைய சிறந்ததோர் காட்சி மையேயாகு." (Wallace.)

3. உதவிபுரியக் கடன்

510. நாம் பிறருக்கு எச்சமயங்களில் உதவிபுரியக் கடன்?

அவர்களுக்கு நமது உதவி அதேநியமாய் வேண்டிய போதும், தங்கனால் ஒன்றும் செய்ய இயலாதவர்களாய் நம்மை ஏடி வருமபோது உதவிபுரியக் கடன்.

511. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சிலவற்றைக் கூறு.

ஓர் ஏழை பட்டினியாய் சாகக்கிடக்கும்போது அல்லது குளிர், பசியால் வருந்தும்போது; பலவீனமுள்ள ஒருவன் தன் னுடைய சக்திக்கு மிஞ்சின பாரத்தைச் சுமந்து தவிக்கும்போது; ஓர் விபாதிபஸ்தனுக்கு அல்லது காயம்பட்டவனுக்கு சிகிச்சை, அவுழ்தம், சரப்பாடு முதலியன தேவையானபோது; துன்ப துரிதங்களுக்குட்பட்டு வெகுலாய் அங்கலாய்க்கும் மனிதனுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்க நம்மால் உடுமானபோது; எவனுமே மொருவன் ஆபத்திலிருக்கும்போது அல்லது தவக்குத்தானே தீங்கு செய்யும்பொழுது, நாம் அவனுக்குக் கைகொடுத்து உதவக் கூடுமானால் அல்லது அவனை எச்சரிக்கக்கூடுமானால், இச்சமயங் களிலெல்லாம் உதவிபுரியக் கடன்.

512. ஆபத்தான இச்சமயங்களிலெல்லாம், நாம் உதவி செய்வதுமென்று எப்போதுமே கடமைமா?

நாம் உதவி செய்வதினால், நமக்கே அதேவிதமான அல்லது அதிலும் மிகுந்த கஷ்டம் நேரிடுவதாயிருந்தாலொழிய, நாம் எப்போதும் உதவிபுரியக் கடமைதான்.

512. கமக்குக் கண்டிப்பான கடமைமில்லாதபோதும், காம் பிறருக்கு உதவிபுரியவேண்டுமா?

காம் வெகு சிரமமின்றி பிறருக்கு உதவிபுரியக் கூடுமானபோதெல்லாம் உதவிசெய்யவேண்டும். இவ்விதம் செய்வது சிறந்த புண்ணியம். வெகு சிரமப்பட்டுச் செய்யவேண்டியிருந்தால், அது மகத்தான வீரியச் செயல் என்னும் புண்ணியமாகும்.

514. மகத்தான வீரியச்செயல் என்னும் புண்ணியம் யாது?

இது சகலவகை புண்ணியங்களிலும் மகா உன்னதமானது; மகான்களும் மகாத்துமாக்களுமே இதைச் சாதாரண மாய்ப் பயிற்சிப்பார்கள்.

516. இதற்குச் சில அத்தாட்சிகள் உறுக:—

(1) அச்சு, பீத்தர் கிராவர் அமெரிக்காவில் அடிமைகளையிருந்த கார்பரி ஐரோப்பாசைப் பேணிப் போஷிப்பதில் தமது துணியத்தைப் போக்குவர்.

(2) மோலாக்ளாய் நாட்டுக் குஷ்டரோகென்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வதில், தயியான் என்னும் குருவானவர் தமது உயிரைப் பரித்தியாகம் பண்ணினார்.

(3) அச்சு, பீத்தர் கோலாஸ்கோவின் துணைகள், அடிமைத்தனத்தினின்றும் இதர சிறிந்துங்களை மீட்பதாகத் தாங்களே அவர்களுக்குப்பதிலாய் அடிமை ஊழியஞ்செய்யச் சாத்திருந்தார்கள்.

மற்றநகை உத்தம புருஷர் (புண்ணியவான்கள்) தங்கள் ஆன்தியாகும் ஏழைகளுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, தாங்கள் எளிமைப்பட்டார்கள்.

4. பிறர்க்கெகப் பரிமாணம்

518. பிறர்க்கெகத்தைப்பற்றிச் சிறந்த பரிமாணம் (திட்டம், அளவு) யாது?

“உன்னைப்போல பிறனாயும் கேள்.” “பிறர் உனக்குச் செய்யவேண்டுமென்று நீ விரும்புவதபோல், நீயும் பிறருக்குச் செய்” என்பதே.

517. சில உதாரணங்களைக்கொண்டு இதை விளக்கிக்காட்டு.

(1) மத்தவர்கள் உன்னுடன் நீதியாகவும், ஏதார்த்தமாகவும், உண்மையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புவாய்வினா? அவர்கள் மட்டிலும் அப்படி நட

(3) மற்றவர்கள் உன் மட்டில் பட்சமாயிருந்து உனக்கு அவசரமான வேலைகளில், அவர்களையிவ்ந்த உதவி செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகையன்றோ? அப்படியே அவர்களுக்கும் செய்.

518. இந்தத் திட்டத்தை அதுஷ்டானதீதுக்குக் கொண்டு வருவது எப்படி?

நீ பிறர்மட்டில் தக்கவிதமாய் அல்லது தகாதவிதமாய் நடந்துகொள்ளக்கூடிய சமயம் வரக்கும்போதெல்லாம், சிறிது நேரம் தாமதித்து உனக்குள்ளே யோசித்து "இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அவர்கள் எனக்கு என்ன செய்தால், எனக்குப் பிரியமாயிருக்கும்" என்று உன்கையே யினவிக் கேள். எதார்த்தமாய் இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலுரைத்து, அந்தப் பதிலுக்குகந்த வண்ணம் அவர்களுக்குச் செய்.

519. அநுதின அதுஷ்டானத்துக்குரிய சில உதாரணங்கள் உறு.

இரவு வேலையில், என் வீட்டோரமாய் ஒருவன் தன் வண்டிகைய (மோட்டார்) ஓட்டிக்கொண்டுபோனால், என் சித்திரையைக் கொடுக்காமல் இயன்ற அளவு சிச்சந்தமாய் அவன் போகவேண்டுமென்று பிரியப்படுவேன். ஆகையால், நான் இரவில் வண்டி ஓட்டும்போது, அவ்விதமே செய்வேன்.

என் அசௌக்கியமாய்ப் படுத்துக்கிடக்குந் போது பிறர் சந்தடி செய்யாமலும், நொத்தரவு செய்யாமலும் இருப்பது மன்றி, எனக்குத் தேவையானவற்றைத் தேடிக்கொடுத்துச் சிறிதில சமயங்களில், என்னைக் காணவந்து கைநியப்படுத்தவேண்டுமென்று ஆசிப்பேன். ஆகையால், மற்றவர்கள் விபாதிவாயிருக்கும்போது, நானும் அவ்விதம் செய்வேன்.

என் பளுவான பாரத்தை நீக்கி உயர்த்தக்கூடாமல் சங்கடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையில், அந்த வழியாய்ப்போகும் சவுனாவது ஒரு ஊக்கொடுத்துத் தூக்கிவிடவேண்டுமென்று ஆசிப்பேன். ஆகையால், பாரத்தோடு மல்லுக்கட்டிக்கொண்டு சிற்பும் அந்தந்த ஏழை மனுஷன், மனுஷிக்கு அவ்விதம் நான் செய்வேண்டாமா?

என் யாருக்காவது மனத்தாங்கல் வருவித்திருந்து, அதன்பின் அதற்காக மன்னிப்புக் கேட்டால் அவன் நான் செய்த குற்றத்தை மன்னித்து அதை மறந்துவிடப் பிரியப்படுவேனன்றோ? நானும் அப்படியே செய்வேன்.

இவ்வாறு தாற்றுக்கணக்கான உதாரணங்கள் தினந்தோறும் சமயவிகிந்தன.

ஐந்தாம் பாகம்

விவித தொழில்களும், அந்தஸ்துகளும்

520. பம்பல உத்தியோகம், தொழில், நிலைமைக்கு ஏற்ற விசேஷ கடமைகள் உண்டா?

தூதன்மான் பிரமாணங்கள் ஒன்றுமில்லை; சாதாரண பிரமாணங்களே, அநுபந்தங்களும் அந்தஸ்துக்கும் தகுந்தாப்போல், விசேஷவிதமாய்க் கையாளப்படுகின்றன.

1-ம் அதிகாரம்

இல்லற வாழ்க்கையின் கடமைகள்

1. விவாக விஷயம்

521. ஒவ்வொருவரும் விவாகம் செய்பவென்புமென்ற கடமையா?

பொதுப்பட, ஜனங்கள் விவாகம் செய்வது, இயல்பான விஷயமே; ஆனால் இஷ்டமுள்ள எவனும் கவியானியின்றி ஏகாந்தியாயிருக்கலாம். விவாகம் செய்யாமல், பாவத்தை விலக்கக்கூடாதவர்கள் மாத்திரம், விவாகம் செய்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்கள். இல்லற (சமுசார) வாழ்க்கைக்கு உரித்தான இன்பபோகங்களை விவாகம் செய்யாத எவரும் கவிக் க்கு கூடாது; இந்த இன்பங்களின்றி வாழக்கூடாதவர்கள், பாவத்தை விலக்குமபடியாகக் கூடிவிட்டும் சீக்கிரமாய் கவியானம் செய்து கொள்ளவேண்டும்.

522. விவாகத்துக்குமுன் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் வாதா?

விவாகம் ஜீவியகால முழுவதும் நீடித்திருக்கிற விஷய மாதலால், இரு நிறத்தாருக்கும், குடும்பத்துக்குமே இந்த விவாகம் பாக்கியமும் சந்தோஷமுமான காரியமாயிருக்கும் பொருட்டு, தகுந்த துணாவன், துணையியைத் தேர்ந்துகொள்வது அவசியம்.

523. தகுந்த துணாவன், துணைவிக்குக் கவனிக்கவேண்டிய இயட் தனங்கள் எவை?

தகுந்த துணாவன், துணைவிக்குப் பொதுமான அளவு நிரோசனத்தையும், திடகாத்திரமும் இருக்கவேண்டும். இரு

பேரும் ஓரே அந்தஸ்துத் தரமாகவும், சமமான பழக்கப் பழிற்சிபுள்ளவர்களாகவுமிருக்கத்தரும். நற்குணபான்மையும், காரிய விஷயங்களில் கரிசனையும் இருப்பது அவசியம். சமாதான சந்தோஷமயக்கடி வாழத்தக்க ஆளாயிருக்கவேண்டும். இல்லற வாழ்க்கையின் கடமைகளை உணர்ந்திருக்கவேண்டும்.

524. இனக்கூற்ற (இவ்வாத) கலியாணம் செய்வது சாதாரணமாக என்ன காரணத்தினால்?

சில சமயங்களில், புத்தியைக் குழப்பிச் சித்தம் கலங்கச் செய்கிற மதிபீனமான கிரேகம் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம். வேறு சமயங்களில், உறுவு சம்பந்தம் அல்லது ஆஸ்தியின் மேலுள்ள ஆவலால் இவ்வித கலியாணம் செய்கிறார்கள்.

525. விவாகத்துக்கு ஏற்ற வயதென்ன?

இரு பேருக்கும், இல்லற வாழ்க்கையின் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மூதறிவும், செலக்கியமும் இடகாதிரமூ மூள்ள பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்ப்பதற்கான திரேக வலிமை யும், இருக்கவேண்டும். ஆகையால், குதுலாகுமுன்னும், பால்யப் பிரயத்திலும் கல்யாணம் செய்வது அவர்த்தமான வழக்கம்.

526. சம்பந்தச்சினைக்கான சம்பந்தைதப்பத்தி சொல்ல வேண்டியதென்ன?

மனைவி, மக்களைப் பேரவித்து ஆதரிப்பதற்கான வழி வகை விச்சயமின்றாமல் விவாகம் செய்வது மட்டித்தனம் என்க வேணும்.

527. விவாகத்துக்கு முன்னதாக, (விவாகம் செய்வதற்கு முன்) அதுசரிக்கவேண்டிய கடமைகள் உண்டா?

கலியாணம் செய்யாமுன், 'தனிக்குறிகை' செய்யாமல் தன்னை அடக்கி ஆளவேண்டும். கற்புக்கு விரோதமான சேஷ்டைகள் ஒன்றும் செய்யத்தகாது. இல்லற வாழ்க்கையின்போது மாத்நிரம் செய்வதற்குச் சுதந்தரமுள்ள கிரிகைகளை ஏற்கவே செய்வாதிருக்கவேண்டும்.

528. விவாகத்துக்குப்பிறகு அதுசரிக்கவேண்டிய கடமைகள் எவை?

இவை பிரதானமாய் மூன்று வகைப்படும்.

(1) சமுசார வாழ்க்கையின் உரிமைகளைத் தக்கபிர காரமாய் உபயோகித்தல்; சபாவத்துக்கு விரோதமாக, முறை கேடானவிதமாய்ச் செய்யத்தகாது. இயற்கை விதியை அது சரிக்கத்தரும்; ஸிப்பம் தக்கிதபடி, ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

(2) கனாவனும் மனைவியும், ஒருவர் ஒருவரைச் சிகே-
சித்து, ஒருவருக்கொருவர் பிரியமாய் நடந்து, உற்ற உதவி-
களையும் செயல்பெண்டும், ஒருவர் ஒருவருடைய குறைகளைச்
செத்து, மூர்க்கத்தைத் தணித்து, சச்சரவை விலக்கவேண்டும்.
ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல், கைநியம் சொல்லி, பாவ வழியில்
பிரவேசியாது, எவ்வொழுக்கமாய் கடக்க ஒத்தாசைபாவிருக்க-
வேண்டும்.

(3) ஒருவர் ஒருவருக்குப் பிரமானிக்கையிருந்து,
வேறெவரோடும் தகாத சகவாசம் வைத்துக்கொள்ளாமல், ஒருவர்
ஒருவர்மீது கையாக்கரம் ஏற்படாதபடி நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

529. விவாகம் செய்தவர்களுக்குப் பிள்ளைகள் இருக்க-
வேண்டுமென்ற கடமைவுண்டா?

இவ்வற உரிமையை உபயோகித்தால் (மேலே
உதினதுபோல் N. 528, 1) பிள்ளைகள் பிறக்காதபடி கிச்சினம்
செய்யலானது. இருக்கிற பிள்ளைகள் போதும், இனி வேண்டா
மென்றிருக்குமாயின், கையாண உரிமையை உபயோகியாமல்,
எவ்வளவுதான் கடினமாய்த் தேன்றினாலும், தங்கள் ஆசையைக்
கட்டுப்படுத்தவேண்டும்.

530. இருவருக்குள், ஒருநிறத்தாருக்குப் பிள்ளைகள் அதிக-
மாய் இருக்கவேண்டுமென்ற விருப்பமும், மறுநிறத்தாருக்குச்
சொற்பணயப் போதுமென்றிருந்தால் செய்யத்தக்கதென்ன?

ஒருநிறத்தாருக்குப் பிள்ளைகள் அதிகமாய் வேண்டு-
மென்ற கோக்கியிருந்தால், மறுநிறத்தாருக்கு அதை மறுத்துத்
தடைசெய்ய பாத்தியம் கிடையாது. ஆனால் பிள்ளைகளைத் தக்க-
பிரகாரமாக வளர்த்து ஆதரிப்பது அசாத்தியம் என்று நிப-
மாய்த் தெரிந்தால், அவ்வது வேறு ஏதாவது முக்கியமான
காரணம் இடைபூகுயிருத்தால், அதைச் சொல்லிக்காட்டித் தடை
செய்யலாம்.

531. விவாகம் புரிந்த இருவரும் ஒருவரொருவருடைய
ஆசையைத் திருப்திசெய்யக் கடமையா?

விவாயமும் போக்கியமுமான நிராய் இருக்குமட்டும்,
அது ஒர் கடமைதான். மட்டுத்தப்பி மீதமில்லினவீதமாய்,
அபோக்கியத்தவராக இருந்தால் கடமை இல்லை.

532. புருஷனுடைய விசேஷ கடமை யாது?

(1) மனைவி மக்களின் சொக்தியத்துக்கும் சொக்தி-
யத்துக்கும் அவசியமானவைகளெல்லாம் இருக்கின்றவனவென்று
கணித்துப் பிள்ளைகளை அந்தஸ்துக்குத் தகுந்த பிரகாரம் வளர்த்து

விடப் பரிந்துவித்தல்; (2) குடும்பத்தினுள்வருகரிய அதிகாரம் செலுத்தலது, இவை புருஷனுடைய விசேஷ கடமைகள்.

533. மனைவியுடைய விசேஷ கடமை யாது?

விடார். பிள்ளைகள்மட்டிலுள்ள பொறுப்பேற்று, விட்டுக்கொரியாதிக்கொள் சிக்கனமாகவும் கவனமாகவும் கொண்டு நடத்தி, வீட்டில் எல்லாம் ஒழுங்காகவும் சவுகரியமாகவும் இருக்கும்படி முயற்சிக்கவேண்டியது மனைவியுடைய கடமை. தனியா, பிள்ளைகளைச் சரியாய் கவனித்து வளர்க்கவேண்டியதும், அவனைச் சேர்ந்த முக்கியமான கடமை.

2. பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் .

534. பிள்ளைகள்மட்டில் பெற்றோருடைய கடமைகள் எவை?

சகல விதத்திலும் பிள்ளைகளுக்கு நன்மையினை காட்டல்; அவர்களுடைய சரீரசவுக்கியம், நிடகத்திரயத்தேகரப் பிராசம் இவற்றைக் கவனித்தல்; வேதாநுசார விஷயமாகவும், அறநெறி விஷயமாகவும், சிறப்பத்திலேயே நல்ல பழக்கங்கள் உண்டாகும்படி பரிந்துவித்தல்; அவர்களுக்கு நற்குணபான்மை அமையும்படி செய்தல்; குற்றங்குறைகளைக் கண்டவுடனே ஆரம்பத்திலேயே அவர்களைக் கண்டித்து அடக்கிச் சீர்திருத்தம்; அந்தஸ்துக்கேற்றவண்ணம் கல்வியில் தேர்ச்சியடையுமாறு ஏற் பாடுசெய்து, பிற்காலத்தில் அவர்கள் நல்ல பதவியில் இருக்கும் படியாகவும், தக்க காலத்தில் தகுந்த கலியாணம் செய்துகொள்ளவும், உதவி ஒத்தரகை செய்தல் இவை பெற்றோருடைய கடமைகள்.

535. பிள்ளைகளுடைய கடமைகள் எவை?

பிள்ளைகள் தங்கள் பெற்றோரை நேசித்து, சம்பித்து அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும், பிடிவாதமும் முரட்டுத்தனமும் ஆகாது; முரட்டுத்தனமாய்ப் பெற்றோரை நடத்தலாவது, அவர்களுக்கு விசேஷமாய் எழும்பிக் கலகம் செய்யலாவது தவறு; அவர்களுடைய நற்படிப்பினைபின் பிரகாரம் கிரமரண் நடத்து, அவர்களைத் தங்களையிவற்றிடமும் சந்தோஷப்படுத்தப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

536. பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியது எவ்வளவு காலம்?

அவர்கள் வளர்ந்து, தங்களுக்கு அவசரமானவற்றைத் தாங்களே தேடிக்கொள்ளக்கூடிய பிரயம் வருவட்டும் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படியவேண்டும். இந்தப் பிரயத்துக்குப் பிறகும்

பெற்றோர் சவரட்சணியில் இருந்துவந்தால், இதோ விட்டில் இருக்கும்படி கீழ்ப்படியக் கடமை உண்டு.

537. பிராயமான பிள்ளைகள் பெற்றோர் தங்கள் விட்டில் பிள்ளைகள் இருக்கவேண்டுமென்று விருமபுகிற காலமாவும், அதே இல்லத்தில் பெற்றோருக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கவேண்டுமென்பது கடமையா?

இல்லை; பிராயமாகி, பெற்றோர் விட்டைவிட்டு விவகித்தாங்களே சகல விஷயங்களையும் கவனித்துக்கொள்ளக் கூடுமானவுடன், அவ்விதம் பிரிந்துகொள்ளலாம்.

538. இதன்பின் (பிரிந்தபிறகு) பெற்றோர்மட்டில் வேறு கடமைகள் உண்டா?

இதற்குப்பிறகு எப்போதுமே பெற்றோரை நேசித்துச் சங்கித்து, அவர்களுக்கு மரியாதை காட்டவும், பெற்றோர் தள்ளாத பிரயத்தலில் இருக்கும்போது, அவ்வது தங்களைப் போஷித்துக்கொள்ளக்கூடாதுபோது, அவர்களுக்கு உதவிசெய்து, சவரட்சணியைப்பண்ணவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

539. பிள்ளைகளுடைய கலியாணத்தை திட்டப்படுத்தப் பெற்றோருக்குச் சுதந்தரமுண்டா?

சில நாடுகளில் பெற்றோரே தங்கள் பிள்ளைகளுடைய கலியாணத்தைத் திட்டப்படுத்துவது வழக்கமாயிருக்கிறது. இந்த வழக்கத்தில் கெடுதி ஒன்றுமில்லாதபடியந்தம், அந்த வழக்கத்தை அதுசரிப்பதே உசிதம். ஆனால், பிள்ளைகளுடைய பிரியத்துக்கு விரோதமாய், இது விஷயத்தில் கட்டாயம் செய்யப் பெற்றோருக்கு யாதொரு சுதந்தரமும் கிடையாது; விசேஷமாய், பெற்றோர் திட்டம் செய்யும் பெண் அல்லது மாப்பிள்ளையின் மட்டில், தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு யாதொரு பாசமில்லை என்றுவது, வேறு எந்தவிதமாதிலும் சரியோத்ததில்லையென்றுவது தெரிந்தால், இப்படி கட்டாயம்பண்ணுவது பெரும் தப்பிதானாகும். இது காரியத்தில் பெற்றோருடைய ஆலோசனையைப் பிள்ளைகள் கேட்பது மரியாதை; ஆனால், தங்கள் தீயிசைவத்துக்கும் பாக்கியமாய் அல்லது தீர்ப்பாக்கியமாய் இருப்பதற்குக் காரணமாகும். இத்தகைய மகத்தான விஷயத்தில், பெற்றோரின் ஆலோசனையைக் கட்டிவராகப் பாவித்து நடக்கவேண்டியதில்லை.

3. உபாத்தியாயரும் மாணாக்கரும்

540. உபாத்தியாயரின் கடமைகள் என்ன?

பெற்றோர்கள் ஸ்தானத்தில் உபாத்தியாயர் இருக்கிறார். ஆகையால் பெற்றோருக்குப் பிள்ளைகள்மீதுள்ள கடமைகள்தான்.

உபாத்தியாருக்குத் தம் மாணாக்கர்மட்டில் உண்டு. தங்களிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளின் கற்படிப்பினை நவ் லொழுக்கத்தைப்பற்றி, உபாத்தியாஸ் பிள்ளைகளின் பெற்றோருக்கு, உத்தரவாதம் சொல்லவேண்டியவர்கள்.

541. உபாத்தியாஸ்மட்டில், (தங்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூட மட்டிலும்) பிள்ளைகளுடைய கட்டணங்கள் எவை?

பெற்றோர்களின் ஸ்தானத்தை எவ்விதயங்களில் உபாத்தியாஸ் வசித்திருக்கிறார்களோ, அவ்விதயங்களில் பெற்றோர்மட்டில் கட்டிவருகின்றனவேண்டிய விதமே உபாத்தியாஸ்மட்டிலும் நடந்துகொள்ளவேண்டும்.

542. இவ்விதயங்களைச் சந்திர விவரித்துச் சொல்.

மாணாக்கர், பள்ளிக்கூடத்து ஒழுங்குகளையும் உபாத்தியாஸின் கட்டணங்களையும் அறியக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூட நேரத்தில் சொல்வதைக் கவனமாய் கேட்டுப் பாடங்களை கண்ணுப்ப் படிக்கவேண்டும். உபாத்தியாஸோடும், தங்கள் ஷள்ளித்தோழர்களோடும், நேர்மைபுரங்களும் யதார்த்தங்களும் இருக்கக்கடவார்கள். வேலை விளைவாட்டு விதயங்களில் எவ் சோடும் வஞ்சகமின்றி நடந்துகொள்ளவேண்டும். யாவுர்மட்டிலும் பட்சணங்களும் தன்னவங்குதாறு பிறருக்கு உதவி புரியும் குணமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதுடன், கோபத்தை அடக்கிச் சரத்தமாயிருக்கத்தகும். தங்கள் வேதாநுபுடானங் களைத் தவறாமல் நிறைவேற்றிப் பிறருக்கு நன்மதிசீகையாய் ஒழுகவேண்டும். கெட்ட தோழர்களை விலக்கவேண்டும், அவ்வது அவர்களை நல்லவர்களாக்கப் பிரயத்தனப்படவேண்டும்.

543. பள்ளிக்கூடத்துப் பிள்ளைகள், என்னென்ன குற்றங் களில் விழாதபடி விசேஷமாய் ஸூக்ஷிணதயாபிரகடத்தகும்?

(1) உண்மைக்கும், நீதிக்கும், பிறர் சிநேகைத்துக்கும் விரோதமான குற்றங்கள்.

(2) கீழ்ப்படிதலுக்கும், பள்ளிக்கூடத்து ஒழுங்குக் கும் விரோதமானவை.

(3) விசயம், கற்பு (மனக்கத்தம்)க்கு விரோத மானவை.

544. உண்மை, நீதி, பிறர் சிநேகைத்துக்கு விரோதமான குற்றங்கள் எவை?

விவ்லங்கத்தினின்று தங்களை விடுவிக்க அவ்வது பிறரை விவ்லங்கத்தில் சிக்கவைக்கும்படி பொய்சொல்லல்.

வேலையில் ஏமாற்றல்; பிறர் எழுதின மாற்றலாகக் கள்ளத்தனமாப்பி பார்த்தேழுதல்; வினைபாட்டினைக் கெறிப்பதற்காக ஏமாற்றலால் அல்லது முரட்டுத்தனம் செய்தல், தங்களுக்குப் பிரியமில்லாத பிள்ளைகளைப்பற்றி அபத்தமான கதைகளை இட்டுக்கட்டி அவர்களை அவதூறுப்பிப் பேசி, மற்றவர்களுக்கும் அந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் சண்டை மூட்டிவைத்தல்; மற்ற பிள்ளைகள் தண்டனையடையும்படி, அவர்களைக் குறுப்பு செய்யத் தூண்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்ப்பது; தனித்தனி கூட்டம், குழுவில் கட்டிச் சேர்த்து, தங்கள் தங்கள் கட்சியில் சேராத பிள்ளைகளை இம்சித்து அவர்களிடம் அதிகாரம் செலுத்தத் தேடுதல்; தங்களைவிடப் பலக்குறையாவவர்களை நாயாண்டிச் செய்து, இடித்துத்தள்ளித் துன்பப்படுத்துதல், காரணமில்லாமல், சண்டை சச்சரவுக்குக் கங்கணம் கட்டி, சிற்பது; மற்றவர்களுடைய பொருட்களைத் திருடுவது அல்லது கண்டிப்படுத்துவதற்காக கொடுக்காமல் வைத்துக்கொள்வது.

845. அதிகாரத்துக்கும் பள்ளிக்கூடத்து நுழைவதற்கும் விரோதமாகச் செய்யப்படும் குற்றங்கள் எவை?

கொடுத்த கட்டளைப்பிரகாரம் நடவரமல் எதிர்ப்பது; முறமுறுத்துக்கொண்டும், கட்டாயத்துக்காகவும் கீழ்ப்படிதல்; மற்றவர்கள் எதிர்த்தாலும், கீழ்ப்படியாதிருக்கவும், கவகஞ்செய்யவும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தித் தூண்டிவிடுவது, பள்ளிக் கூடத்தில், இல்லாத கோணியெல்லாம் செய்து, அங்கு இடித்து, இவனைத் தன்னி உபாத்தியாயப் பாடத்தைக் கவனமாய் நடத்தாதபடி இடைஞ்சல் பண்ணுவது, உபாத்தியாயர்களைப் பற்றிப் பகடி பரிகாசம் செய்து நாயாண்டிபண்ணி, அவர்கள் மதிப்பைக் குறைப்பது, பள்ளிக்கூடத்தில் அது சரியாயில்லை, இது சரியாயில்லை என்று தங்களுக்குள்ளேயே முறைபிட்டு மற்றப் பிள்ளைகள் மனதில் பள்ளிக்கூடத்து அபிமானத்துக்கு எதிரிடையான எண்ணங்களை உண்டாக்கிப் பள்ளிக்கூடத்துக்குக் கெட்டபேர் கொண்டுவிடுவது, சிவாயமாய் வரவேண்டிய தண்டனைக்குத் தப்பித்தோடி ஒளிந்து மறைந்துகொள்ளத் தேடுவது, உபாத்தியாயர்மேல் இல்லாத பொய் பித்தலாட்டமெல்லாம் பெற்றோரிடம் சொல்லி, மனவருத்தமும் சங்கடமும் வருந்து விட்பது, தங்களுடைய குற்றங்களையும் தங்கள் அடைந்த தண்டனையையும் பெற்றோர் அறியாதபடி அல்லது கேட்கும் போது இல்லென்று சொல்லி மறைப்பது, தங்களுடைய படிப்பு அபிவித்தி, நடத்தைகளை குறித்து அத்தாட்சிப் பத்திரங்கள் தங்களுக்கு அனுசுலமில்லென்று கண்டு, அவற்றைப் பெற்றோருக்குக் காட்டாமல், அவர்கள் கேட்கும்போது, அவை எங்கேயோ தவறிப்போயினென்று புக்ல் சொல்லுவது. சேம்

பெரித்தனமாய்த் திரிந்துவிட்டுப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வராததற்கு இல்லாத சாக்குப்போக்கெல்லாம் சொல்லி, அதற்கு அறுசரக்கு தராகப் பெற்றோர் ஏழறிக்கொடுத்ததாகப் போய் அத்தாட்சிப் பத்திரம் உண்டுபண்ணி அதைக் கொண்டு வந்து காட்டுவது உபாத்தியாயருக்கு முகஸ்துதி கூறி அல்லது மற்றப் பிள்ளைகள் பேரில் கோள் குண்டணிச் சொல்லி, உபாத்தியாயருக்குத் தங்கக் கட்டில் பிரதியும் பற்றுதலும் உண்டாக்கத்தேடுவது இவ்வுறுதியை.

548. 'விதயம் கற்பு இவைகளுக்கு விதேயமான குற்றங்கள் எவை?

அகவியான பேச்சுப் பேசுவதும், அயோக்கியமான வார்த்தைகள் சொல்வதும், அவற்றிற்குக் காதுகொடுத்துக் கேட்டுச் சிரித்துச் சந்தோஷப்படுவதும், அனுச்சாரமும் அயோக்கியமும் அங்கதேஷ்டைகள் செய்வதும், செய்ய இடம் கொடுப்பதும்.

கெட்ட பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து, அவர்களிடம் பாதிவழியைக் கற்றுக்கொள்வது.

இங்விதம் அறியவந்த துக்கவரியங்களை தாங்களே ஒளித்தும் பிறரோடும் செய்வது.

இதிலும் அச்சமாயினது, மசுற்ற மற்றச் சிறுவர்க்கும் காவத்தைப் படித்துக் கொடுப்பது.

நல்ல பிள்ளைகள் மத்தியில் கெட்ட பிள்ளைகள் தங்கக் காவ விதையை விதைத்துப் பரப்பிவருகிறார்களென்று அறிவிருந்தும், அதைப்பற்றித் தடுக்கை உபாத்தியாயருக்குத் தெரியப்படுத்தாமல் மவுனம் காழிப்பது.

குறிப்பு:—அற்பசொற்ப காரியத்துக்கெல்லாம் உபாத்தியாயரிடம் ஒடிப்போய் மற்றப் பிள்ளைகளைப்பற்றித் தகவல், குறைசொல்வது நல்லதல்ல. ஆனால், நல்லொழுக்கத்துக்கு இடைபூரூப கணமான தவறுதல்கள் நேரிடுமபோது அவற்றை நிறுத்தப் பிரயாசப்படுவதும், அதைப்பற்றி மலவிகளினிடம் தெரிவித்துக் குற்றவாளி சீர்திருத்தநாடையாகும், குற்றமற்றவர்களைப் பாதுகாக்கவும், பள்ளிக்கூடத்துப் பெயரைக் காப்பாற்றவும் தேடுவது, ஒவ்வொரு நல்ல பையனும் சார்ந்த கடமையாகும்.

4. எஜமானனும் வேலைக்காரனும்

549. வேலைக்காரர் மட்டில் எஜமானனுடைய கடமை யாது? எஜமானனுடைய கடமைகள்:—செய்த வேலைக்குத் தூத சம்பளம், தக்க காலத்தில் கொடுப்பது; வேலைக்காரர்

கடுமையுடனும் தங்கள் வேதத்தை அநுசரிக்கும்படி உதவி செய்தல்; அவர்கள் நன்றி வேலைசெய்யும்போது, அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி, அநுக்கிரகதயையிருந்தால் அவர்களைக் கண்டித்து, நல்லொழுக்கத்தில் நடக்குமாறு கவனித்து வருதல்; யோக்கியர்களும் பிச்சைக்காரரும் அவர்களை நடத்தி, விசேஷமாக வியாதிபயிருக்கும்போது அன்புடன் ஆதரிக்கவேண்டும்; அவர்களை இழிமொழிகள் சொல்லித் தூஷிக்கவரக்கூடாது (தூஷணிப்பது அவர்கள் குணத்தைக் கெடுத்ததுபோலாகும்); ஆனால் இதற்காக அவர்கள் தப்பிதம் செய்யும்போது, கண்டித்துத் திருத்தப் பின்பாக்கவரக்கூடாது. அவர்கள் தன்னன்மையில் வேலைக்கு அமர்ந்திருப்பதால், காஞ்சுருளன் நல்ல வேலைக்காரராகும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது; பணத்தைப் பத்திரப் படுத்தாமல் அங்குமிங்கும், போட்டு, அல்லது ஐயமாய் தட்டு மூட்டுத் தராமல் வைத்திருக்கும் கள்ளத்தனத்தையும் செலவழிவுகளுக்காகவும் பரிசேசதியாமல் அலட்சியம் செய்து, வேலைக்காரருக்கு பாவச்சோதனையை விளைவிக்கக்கூடாது.

548. வேலைக்காரருடைய கடமைகள் எவை?

வேலைக்காரர், தங்கள் வேலையை ஒழுங்காய்ச் செய்ய வேண்டும்; ஐயுமான் இட்ட கட்டளைப்பிரகாசம் நடந்து, அவன் அறியவேண்டிய விஷயங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டும்; வீட்டில் நடக்கும் சங்கதிகளைப்பற்றி வெளியாட்களிடம் பேசக்கூடாது; யாதொரு தப்பிதத்துக்காக ஐயுமான் கண்டித்தால், அமைதியோடு ஏற்றுக்கொண்டு தன் நடத்தைையைச் சீர்திருத்தப் பிரயாசைப்பட வேண்டும்; ஐயுமான் வாங்குவதிலும், அடைப் பத்திரப்படுத்துவதிலும், செலவழிப்பதிலும் யதார்த்தமாயிருக்கத்தகும், அது வசியமாய் செலவுசெய்து நஷ்டப்படுந்தவர்கூட; ஐயுமான் ஐயுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மரியாதை காட்டி, அவர்களைச் சந்தோஷப்படுத்த முயல்வேண்டும்.

549. செலவுக்கான ஐயுமான் வாங்குவதில், வேலைக்காரன் ஏதாவது லாபம் அடையலாமா?

நாட்டு வழக்கத்தை அநுசரித்து யதார்த்தமாயிருந்தால், அல்லது ஐயுமான் வசம் இருந்தமட்டும், இது செய்ய விக்ஷை யில்லை. அதாவது: லாபத்தை முன்னிட்டு, கீழ்த்தரமான ஐயுமானை அதிகக் கிரயத்துக்கு வாங்காதிருக்கும் பரிபந்தம், யாதொரு பொல்லாப்பில்லை. ஆனால், ஐயுமானுக்கு எவ்விதத் திலும் நஷ்டம் உண்டுபண்ணுவது தகராறு; எவ்வளவில் நஷ்டம் வருவிப்பதற்கும், திருடுவதற்கும் யாதொரு வித்தியாசமில்லை. [கமீஷன், ஐஞ்சம் இவற்றைப்பற்றி 571-589 கேள்விகளைக் காண்க.]

550. தொழிற்சாலைகள் அமைத்து நடத்திவருகிறவர்களுக்கும், அவற்றில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளருக்கும் ஏற்பட்டுள்ள கடமைகள் எவை?

வேலை வித்தியாசத்துக்குத் தகுந்தப்பேரால், வேலைக் காரருக்கும் எஜமானனுக்கும் உள்ள கடமைகள்தான் இவர்களுக்கும்.

2-ம் அதிகாரம்

தொழில் விஷயமையுள்ள கடமைகள்

1. வியாபாரிகள், வர்த்தகர்

551. வியாபாரி, வர்த்தகன் இவர்களுடைய கடமை யாது?

வழக்கமாய்த் தங்கனிடம் வாங்குகிறவர்களுக்கு, சேரன கிரயத்துக்கு நயமான ஐரமன்களைத் தருவித்துக் கொடுப்பதும், சொன்ன வாக்குப்பிரகாரம் நடப்பதும், வியாபாரி, வர்த்தகருடைய கடமை.

552. நயமான ஐரமான் எது?

மறைவான குறைகளின்றி, வெளிப்பார்வைக்குத் தேர்ந்துவதுபோல், வாஸ்தவத்திலும் அவ்விதமே நல்ல பொருளாயுள்ளது. இதுதான் வாங்குகிறவன் விரும்புவதும், விற்கிறவன் கொடுப்பதாகப் பிரஸ்தாபப்படுத்துவதும்.

553. சேரன விலை எது?

தன் தொழிலுக்கொண்டு வியாபாரிக்கு சேரய் தன் பிழைப்பு நடக்கும்படியான கிரயம்; வாங்குகிறவனும் விற்கிறவனும் இருவரும் பொதுப்பட "சேரனதாக" அங்கீகரித்திருக்கும் கிரயமே சேரன விலை எனப்படும்.

நமது கடைசில் வழக்கமாய் வாங்கிப் போகிறவனுடைய மனதிருப்பதியே நமது வியாபாரத்துக்கு உத்தமமான விலைப் பரம்—தொழிலில் சித்திபெறுவதற்கு இதுவே ஏற்ற மர்மம், ஒருதடவை மனதிருப்பதியோடு வாங்கிப்போகிறவன், எப்போதும் திரும்பிவருவான். யதார்த்தம், உத்தம சேரனகை; அதுவே, அறநெறியின் ஆப்த போதகியுமாகும்.

554. கரார் விஸ் ஏற்படுத்தக் கடலாமா?

கரார் விஸ் ஏற்படுத்தக் கண்டிப்பான அவசியமில்லை. வழக்கத்தை அநுசரித்து, விஸில் சிறிது ஏற்றத்தாற்வு இருப்பதிலும், ஆரம்பத்தில் ஏற்றிச் சொல்லி, பிறகு மெள்ள மெள்ள விஸையைக் குறைப்பதிலும் பொல்லாப்பில்லை. ஆனால், இது பற்பல சங்கடங்களுக்கும் தொந்தரைகளுக்கும் வழியானது. கரார் விஸையே, வாங்குகிறவனுக்கும் விற்கிறவனுக்கும் தன்பயில்லாத ஏற்பாடு.

555. வாங்குகிறவனுக்கு ஜாமாநுடைய மதிப்பும் விரயமும் தெரியாததைக் காண்டு, பிறதரமான ஜாமாக்களைக் கொடுக்கலாமா? அல்லது அதிகக் விரயம் கேட்கலாமா?

உடாது; இது பிற்பிடுக்கத்துக்கு விரோதமானது மன்றி, அநேக சமயங்களில் அநீதியுமாகவுடும்.

556. பிறகு கடய அவசியத்தைக்கண்டு அதிக வாயம் அடைபவனா?

இதுவும் அதே முகாந்திரத்தினிமித்தம். செய்யத் தவறு, பிற்பிடுக்கத்திற்கும் சீதி வராததற்கும் விரோதமான காரியம் இது.

557. பிறகு அவசரமான சமயங்களைக் காட்டும் சில உதாரணங்கள் கூறு.

காப்பாட்டு ஜாமான் அல்லது ஒரு மருந்து ஒருவனுக்கு வேறு அகத்தியமாய் வேண்டியதிருக்கிறது. வேறு எந்தக் கடைதீதும் அது அகப்படாது.

ஒருவனுக்கு வண்டி அவசரம்; ஒரு வண்டி தவிர வேறே இடைவாது.

பணம் அவசரம். கடன் கொடுப்பதற்கு வேண்டுமென யில்லை.

வண்டிச்சக்கரம் அல்லது அச்ச கடுவழியில் பழுதாய்ப் போயிற்று; அதை மராமதித்துச் செய்ய வேறு யாரும் சம்பந்தில் இல்லை.

ஒரு இடத்துக்குப்போக உண்டாத்தவிர வழியைக் காட்டக்கூடியவன் ஒருவனுமில்லை.

பாலயில்லாத ஆற்றைக்கடக்க ஒரேபோரு தோணி மாதிரி இருக்கிறது.

இப்போப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில், பிறருடைய அவசர நிலைமையைக் காண்டு, அதை விஸ் கேட்பதும், காம் செய்யும் உதவிக்கு மிகுந்தவீதமாய்ப் பணம் பிறுங்குவதும், பிற்பிடுக்கத்திற்கும் சீதி வராததற்கும் ஏற்கன்கு அச்சமாம்.

559. ஐரமன் விடப்படா அருமையானதுபற்றி, விவரம் உயர்த்தலா?

இரண்டு முகந்தாங்களின் நிமித்தம் மாத்திரம் இது செய்யலாம்:—

முதலாவது: அகலிகை ஏறிக்கிடந்தால், விவரமாயும் சீராய்ப் பிழைப்பதற்கு, அதிக வருமானம் சம்பாதிக்கவேண்டிய வனாகிறான். இரண்டாவது: ஐரமன்கள் வெகு அருமையாகிடுந் தால் விவரப்பெருக்கமும் வெகு சொற்பமாகத்தானிருக்கும்; ஆகையால், சீராய் ஸ்திப்பதற்கு வழக்கம்போல் அதே லாபம் மாதந்தரம் அடைவக்கூடாமற்போகும். இச்சந்தர்ப்பங்களில், தன் வருமானம் தன் செலவுக்கு ஒத்துப்போகும்படி, விவரம் உயர்த்தவேண்டியதாகும். ஆனால், மற்ற ஐரமன்களின் அவசரத்தைப்பற்றியும்திரம் அதிக லாபம் அடைய விரும்பி விவரம் உயர்த்துவது, பிழ்ச்சிகூறுக்கும் நீதிக்கும் அபாத காரியம்.

560. விவரமாய்க் காவரும் ஒன்றுகூடி ஒப்பந்தம் செய்து விவரம் உயர்த்தவாறும் அல்லது விவரமாய் முழுவிதமும் தங்கள் கையில் சிக்கும்படியாகிறும் செய்யலா?

கூட்டுறவு, ஒப்பந்தங்களில் ஐரமன்கள் கட்டாயமாய் அந்த விவரக்குத்தான் வாங்கி ஆகவேண்டுமென்ற நிர்ணயம் ஏற்படாமல், சீரான விவரக்குச் சகலமும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறதாயிருந்தால், யாதொரு பொல்லாப்பில்லை. ஆனால் ஐரமன்களுடைய அவசரம் அல்லது புகளின்மையைய, அதிக லாபமடையச் சாதனமாக உபயோகித்தால், விவரமாய் பஞ்ச காலங்களில், போதுமான பதார்த்தங்களின் விவரம் உயர்த்தித் திரண்ட ஆன்டி சம்பாதிக்கத் தேடினால், இந்தவிதமான கூட்டுறவும் ஒப்பந்தமும் அபாத அக்கிரமம் என்றே சொல்லவேண்டும்.

561. இதர கடைகள் அழிந்துபோகிறதாயிருந்தாலும் பதார்த்தமும் நிர்ணயம் இல்லாததுமான போட்டி விவரமாய் செய்யலா?

(482, 484 கேள்விகளைக் காண்க)

562. விவரம் விளம்பரங்கள் செய்வது நல்லதா, கெட்டதா?

பயமான ஐரமன்கள் சீரான விவரக்கு கிடைக்கும் என்று ஐரமன்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவன்னம், அதிக்கை செய்வது நல்ல காரியம். ஆனால் சீழ்த்தாமன ஐரமன்களை ஏறின விவரக்கு ஐரமன்கள் வாங்கிப்படி, அவர்களை ஏமாற்றுவதற்கு இது வழியாயிருந்தால், அப்போப்பட்ட விளம்பரம் தகாத காரியமாகும்.

582. பால உணர்ச்சியை உண்டாக்குகிற அல்லது பாலம் செய்யத் தூண்டுகிற பொருட்களை வியாபாரிகள் விற்கலாமா?

அவ்விதமான ஜாமான்களை ஒரு வியாபாரியும் விற்கக் கூடாது.

583. அவ்விதமான ஜாமான்கள் எவை என்பதற்குச் சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

வேதத்துக்கும், நல்லொழுக்கத்துக்கும் எதிரிடையான புஸ்தகங்கள்; துர்விஷயமான காரியங்களைச் சிங்காரித்து வர்ணிக் கும் கதைகள்; அகஸிபான காரியங்களை மனதிற்படுத்தும்படி விளக்கிக்காட்டிப் பாவத்துக்கு ஏதுகரபாயிருக்கும் புஸ்தகங்கள்; விண் சதுரண சாஸ்திரம், மாந்திரீகம் இவைகளை விவரிக்கும் புஸ்த கங்கள்; சிற்றின்பம், காமம் முதலான விஷயங்களைச் சரீர இச்சைகளுக்கு உபகரணமான அவலட்சண ரூபங்கள், படங்கள் சித்திரங்கள்; துர்விஷயங்களுக்காக உபயோகிக்கும் மருந்து, கருவி முதலானவை.....

3. கவி காப்பியம் முதலான நூல்களும், சிற்ப சாஸ்திர சம்பந்தமான விஷயங்களும்

584. பொது பத்திரிகைகள், சமூகசாரப் பத்திரிகைகள் இவற்றின் ஆசிரியருடைய கடமை யாது?

பத்திராதிபர்கள், வேதத்துக்கும் நல்லொழுக்கத்துக் கும் விரோதமான விஷயங்களைத் தங்கள் பத்திரிகைகளில் பிர கரிக்கக்கூடாது. பிரயோசனமற்ற, குருட்டாட்டமான அல்லது பாவத்துக்குரிய பொருட்களை விளம்பரப்படுத்தலாகாது. பர்ப் போர் மனதை மயக்கக்கூடிய விகாரமான படங்களை அச்சிடக் கூடாது. சுருங்கச் சொல்லவேண்டுமெனில், தங்களுக்குத் தெரிந்தாபட்டும் தங்கள் திறமை சாரார்த்தியத்தை, நன்மை பயக்குமாறு உபயோகிக்க வேண்டுமெய்வராது. தன்மைக்காகப் பிரயோகம் பண்ணலாகாது. ஜனங்கள் கெட்ட காரியங்களை விரிவிக்கப் பிரியப்படுகிறார்கள் என்பது, பத்திராதிபர் அவ்விஷயங் களைப் பிரகரிப்பதற்கு முகந்தரணமாகட்டாது.

585. பிரகாரம் செப்தேவர், நூலாசிரியர், சித்திரக்காரர், சிற்பிகள் இவர்களின் கடமை யாது?

பத்திராதிபர்களுடைய கடமைதான் இவர்களுக்கும், வேதத்துக்கும் நல்லொழுக்கத்துக்கும் எதிரிடையான எது விஷய மும் செய்யலாகாது. “அழகை” முடிந்தரமாகக்கூறி, மேசகர

யான உணர்ச்சிகளையும், ஆசைகளையும் ஆசாபாசங்களையும் இளப்பிலிடுந்தன்மைமுள்ள பொருட்களைச் சித்திர சிற்பன்னை சித்தரிக்கவும் அமைக்கவும் கூடாது.

3. துர்நடத்தைக்கான தொழில்கள்

566. முற்றும் துர்நடத்தைக்கான தொழில் யாதாவும் உண்டா?

யாருக்கென்கிலும் சரீர அல்லது ஆத்தமக்கேடு வருவிக்கும் இயல்புள்ள தொழில் முற்றும் துர்நடத்தைக்குரியது. யாதா யொரு பாவத்துக்குத் தூண்டுதலான, அல்லது குணத்தைக் கெடுக்கும் தன்மையுள்ள, எந்தத் தொழிலும் இத்தகையதே.

567. இதற்குச் சில திருஷ்டார்த்தங்கள் எவை?

பல ஸ்திரீ அல்லது தாசிகள் வீடுகளை வலத்திருத்தல்; பசிரங்கமாக துர்நடத்தைபாக ஜீவித்தல்; குதாடும் அரண்கள், கஞ்சா குடிக்கும் அரண்கள், அல்லது துர்நடத்தைக்குரிய வினை யாட்டு வேடிக்கை நடத்தும் கட்டடங்கள், இடங்களை அமைத்து வைத்திருத்தல்; கெட்ட புஸ்தகங்கள், நாடகங்கள், பாட்டுக்கள், படங்கள், கண்காட்சிப் பொருட்கள் இவைகளைச் சொத்தல்; மாந்திரீகம் கைரேகைபார்த்தல், நுறி சொல்லுதல் முதலான குருட்டார்ப்பத் தொழில்கள்; துர்நடத்தைக்குப் பிரயோகமான அல்லது குருட்டார்ப்புள்ள பொருட்களைச் செய்வது, மேகாசடி யான யாருந்து மயங்கல் செய்வது—இவை முதலியன.

568. கன்மையும் தின்மையும் எலந்துள்ள தொழில்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது?

இரண்டும் கலந்துள்ளவை பின்வருபவன்:—பொது ஜன சாலை, கள்ளா சரத்யம் முதலான குடி வனக்கள் விற்கும் இடம், நாடகசாலைகள், வினைவாத்திய சாலைகள், கண்காட்சி சாலைகள், பந்தய இடம் முதலியன. இவை யாவும் பிரயோசன கரமான அல்லது நியாயமான முகர்த்தரத்தின்பொருட்டு ஏற் பட்டவை. ஆதலால், தம்மிலே அறுபடிக்கக்கூடியவைதான். ஆனால் அகேச கேடுகளுக்கும் அவை காரணமாயிருப்பதால், அவற்றைப் பரிபரீத்துவருபவர்கள், அல்லது அவற்றில் தொழிலாயிருப்பவர்கள் தங்களையென்றாட்டும் திஷ்டாநையக் குறைக்கும்படி, பிரயாசப்படவேண்டும். நனது தொழிலின் காரணமாக பெருந்த கேடுகள் விளைவின்றலென்று ஒருவன் உண்டால், அந்தத் தொழிலு மனச்சாட்சிக்குப் பங்கமின்றி தொடர்ந்து நடத்துவது அநீதியம். சில சமயம் ஒரு முகர்த

தரம் அவன் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடும். அதாவது : “மற்றகேச சாலைகளிலிட என்று சாலை கல்லதான்; நான் என்னுடையதை சாத்திப்போட்டால், இதிலும் கேடுகேட்ட இடங்களுக்கு ஜனங்கள் போவார்கள்; ஆகவே, என் சாலையை நான் சாத்துவதினால் நன்மை உண்டாவதற்குப் பதிலாக அதிக தின்மைதான் உண்டாகும்” என்று ஒருவாறு நியாயமான காரணம் கூறலாம்.

569. பணம் கடனாகக் கொடுத்து வட்டி வாங்குவது தப்பிதான்?

பணம் கடன் கொடுப்பது தன்னிலே பிரயோசனமான காரியம்; ஆகையால் தப்பிதமல்ல, ஆனால் அதிக தின்மைக்கும் அது இடம் தருகிறது. கடன் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற நிபந்திக்கொண்டு, பணம் செலவழிப்பதும், குதாடுவதிலும் ஜலங்களுக்கு அலட்சியம் அலாக்சிதை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. வாங்கின கடன் உத்தரிக் கழியில்லாமல் வெகு சீக்கிரம் நசித்துப்போகிறார்கள். கடன் கொடுக்கிறவர்கள் தங்களிடம் வருகிறவர்களுடைய அவசரத்தைக்கண்டு “கத்தவட்டி”யென்று கடுமையான வட்டி வசூல்பண்ணி, அநியாயமான லாபம் அடையத் தேடி, கடன்காரனை அவட்டி நிர்ப்பந்தம்பண்ணி, அவன் உயிரை வாங்கிப்போடுகிறான். ஆகையால் பிறர்க்கேதத்தையும் நீதியையும் அனுசரித்துமாத்திரம் பணம் கடன் கொடுக்கும் தொழில் செய்யலாம்.

570. கடன் கொடுப்பவன் பிறர்க்கேதத்தையும் நீதியையும் அனுசரிப்பதெப்படி?

நன் பணத்தைக் கொடுப்பதில் தனக்கு நேரிடக்கூடிய மோசத்துக்கு ஈடாகவும், தான் யதார்த்தவழியில் சீராய் பிழைப்பதற்குத் தகுந்த வருமானம் தரக்கூடியதாகவும் சீரான வட்டி மாத்திரம் விதிக்கலாம். பணம் கேட்க வருகிறவர்கள் அறிவிக்கள், படியாதவர்கள் அவ்வது பரம ஏழைகள் என்பதைக் கண்டு, இதுதான் சமயம் என்று அகரத வட்டித் திட்டம் செய்யக் கூடாது.

4. கமிஷன், கைவஞ்சம் முதலியன

571. வேலைக்காரர், தொழிலாளிகள் என்னென்னவிதமாய்ப் பிரத்தியேகமான லாபம் தேடக்கூடும்?

இது மூன்று விதமாய் நேரிடக்கூடும்; மேல் வருமானம், கமிஷன், கைவஞ்சம்.

572. மேல் வருமானம் எப்பது மாத?

யாதொரு தொழில் செய்வதில் மீதிப்பட்டதை வேலைக்காரன் எடுத்துக்கொள்ளல்.

573. சில உதாரணங்கள் சொல்லு.

கையலக்காரன் துணி வெட்டும்போது விழும் துண்டுகள்; வீட்டிலுள்ளவர்கள் யாவரும் சரப்பிட்டானபிறகு மீதியாயிருக்கும் போஜனம். ஏதோ ஒரு ஜாமன் தட்டுமுட்டு செய்வதற்கு ஏற்பட்ட விடுதல்தில் மீதிப்பட்ட பணம். சீனர்த்தியமாய்க் காரியங்களை நடத்தினதினால் செலவாகவேண்டிய தொகையில் மீதியிடித்தது—இவை முதலியன.

574. இந்தவிதமான மிச்சம் மீதியை வேலைக்காரன், தொழிலாளி தனக்கு வைத்துக்கொள்ளலாமா?

உள்ள வேலைக்கு அமர்த்தியிருக்கிறவனுக்குத் தெரிந்து, இது ஓர் வழக்கமாயிருந்தால், அவ்விதம் வைத்துக் கொள்வது தப்பிடறவ்வ. ஆனால் மிச்சம் மீதி பிடிப்பதற்காக வஞ்சகமாய் வேலை செய்யக்கூடாது.

575. கமிஷன் என்றால் என்ன?

ஒரு குத்தகையான வேலை கிடைப்பதற்காக அல்லது ஒரு வேலை அறிக்கையாய் முடியும்பொழுட்டு, இப்படியே யாதோ ஒரு வர்ப்பத்தை மூன்றிட்டு, ஒருவனுக்குக் கொடுக்கும் பணம்.

576. கமிஷன் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் சரியா?

இந்த வழக்கம் ஆஷேபரீனரூபிய கெட்ட வழக்கம். வழக்கமானதை நிறுத்தமுடியாமல்தான் இது அங்கீகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது எப்படியானாலும், கமிஷன் வாங்குகிறவன் நீதிக்கும் பிறர்சினேகத்துக்கும் விரோதமானதொன்றும் செய்யாத படி வெகு ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

577. கமிஷன் வாங்குகிறவன் என்ன வகையில் நீதியை அது சரிக்கவேண்டியது?

கமிஷன் கொடுத்தவனுடைய நன்மையைக் கருதி, அவனுக்கு இரண்டகமின்றி அவன் வீரும்பும் ஜாமன்சன்சு காயமானதாகக் கிடைக்கவும் செய்யக்கொன்ன வேலை பழதற முடிந்திருக்கும்படியாகவும், அவன் கொடுத்த பணத்துக்குத் தகுந்த கைம்மாறு அடையும்படியாகவும், யாதொரு வகையில் அவனுக்கு யோசம் உண்டாகாதபடியும் தன்னிடம் கார்பி ஒப்புவித்த வேலையை வெகு ஜாக்கிரதையாகச் செய்யவேண்டும்.

578. பிறர்சினேகத்தை எவ்விதம் அஞ்சரிக்கத்தரும்?

ஒரு குத்தகை விடவேண்டிய விஷயத்தை உதாரணமாய் எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தக் குத்தகையை ஒப்புக்

கொள்வதற்காகப் பஸ்பேர் முன்னேறி வருகார்களானால், இவர்கள் யாவரையும் பரபட்சியின்றி நீதானிக்கவேண்டும். பிறகுக்கு நஷ்டம் வருவிக்கக்கூடிய சைவ வழி வகையையும் விலக்கவேண்டும்.

579. லஞ்சம் என்பது யாது?

நமக்குச் சகாயமாக, ஒரு அதிகாரி, உத்தியோகஸ்தன் அல்லது வேலைக்காரன் தன் கடமைக்கு விரோதமாகப் பாதாமொரு காசியம் செய்யும்படியாக அவனுக்குக் கொடுக்கும் பணம் லஞ்ச மென்கிறோம்.

580. சில உதாரணங்கள் கூறி இதை விளக்கிக்காட்டு.

அநியாயத் தீர்ப்புச்சொல்லி, குற்றமற்றவனைத் தண்டிக்கும்படியாக, அல்லது குற்றவாளியை விடுதலையாக்கும்படியாக, சிபாயாதிபதிக்குப் பணம் கொடுப்பது.

பொய்யான அத்தாட்சிப்பத்திரம் கொடுக்கும்படியாக அல்லது பொய்யான ரிப்போர்ட் எழுதும்படியாக ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டுக்குப் பணம் கொடுப்பது.

உத்தியோகத்தன்னாயில் அறிந்த ஓர் இரகசிய சங்கதியை வெளியிடும்படியாக ஒரு உத்தியோகஸ்தனுக்குப் பணம் கொடுப்பது.

போலீசார் தாங்கள் அறிந்த குற்றத்தை அறியாதது போலே விட்டுவிடும்படியாகவும் அல்லது குற்றமில்லாத மனிதன் பேரில் அபாண்டமாய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தும்படியாகவும் அவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது.

ரெயில்வெஸ்டியில் டிக்கெட்டில்லாமல் நீ பயணம் செய்தாலும் உன்னை விட்டுவிடும்படியாக ரெயில் வேலைக்காரனுக்குப் பணம் கொடுப்பது.

திருட்டுத்தனமாய் தீர்வை கொடுக்காமல், விவக்கப்பட்டு ஸ்தானங்களை ஒரு தேசத்திலிருந்து வேறொரு தேசத்துக்குக் கொண்டுபோகும்படியாகத் “தீர்வை இலாகா” அதிகாரிக்குப் பணம் கொடுப்பது.

பத்திராதிபி, அபத்தான விஷயங்களைப் பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கும்படி, அவருக்குக் கொடுக்கும் பணம்.

தவறுதலான, தப்படைபாள் அல்லது அடாத ஏதாசரியமும் செய்யும்படி யாதாமொருவனுக்குக் கொடுக்கும் பணம் — இவ்வபோன்ற யாவும் லஞ்சம் எனப்படும்.

581. எப்போதாவது லஞ்சம் கொடுப்பது சரியாகுமா?

ஒருக்காலும் சரியானது; லஞ்சம் கொடுப்பதும் வாங்குவதும் எப்போதுமே பாவம்.

582. இதை விரிவாய் விளக்கக்காட்டு.

வஞ்சம் கொடுப்பது பாவம்; ஏனெனில்: முதலாவது அது அநியாயமான நேரக்கத்துடன் கொடுக்கப்படுகிறது; இரண்டாவது வேறொருவன் தன்னுடைய கடமையை மீறுவதற்கு அது ஏதுகூடாகிறது. வஞ்சம் வாங்குவது பாவம்; ஏனெனில் அது அடாத காரியம் செய்வதற்கு உடன்படுவதாகும்.

583. வஞ்சம், கமிஷன் இவை இரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசம் என்ன?

வஞ்சம் அடைந்துதருகிறது. தப்பிதான் அல்லது அநியாயமான காரியம்; கமிஷனுல் கிடைப்பது, ஓர் சகரயம்.

யாதாவது அநியாயமான நேரக்கம் கமிஷன் கொடுப்பதில் ஏற்படுமானால், அது வஞ்சம் எண்ணப்படுமேயல்லாது வேறல்ல.

584. திருட்டுக்கூலி என்பது யாது?

யாதாமொரு வில்வங்கத்தினின்று ஒருவன் தப்பித்துக் கொள்வதற்காக, அவன் வஞ்சம் அல்லது கமிஷன் கொடுக்கும்படி அவனைக் கட்டாயப்படுத்துவது.

585. இதற்குச் சில உதாரணங்கள் எவை?

எனக்கு ஒரு இரகசியச் சங்கதி தெரியும், அதை நான் வெளியிட்டால், ஒருவனுக்குப் சொல்லாப்பு வரும். இதை யறிந்து, "எனக்கு ரூ. 100 கொடு; அல்லாவிட்டால், உன் சங்கதினைப் பிரஸ்தாபப்படுத்திவிடுவேன்" என்று அவனைப் பயமுறுத்துவது.

ஒருவனுடைய தொழில் நசுப்படுத்த எனக்குச் சக்தி இருக்கிறது. ஆகையால், "எனக்குப் பணம் கொடுத்தால் சரி, அல்லாவிட்டால் உன் தொழிலைப் பாழாக்கிப்போடுவேன்" என்று அவனைப் பயமுறுத்துவது.

ஒரு தொழிலாளியை வேலையிட்டு நீக்கிப்போட எனக்கு வல்லமை உண்டு. "உன் சம்பளத்திலிருந்து எனக்கு இவ்வளவு கொடுக்காவிட்டால், உன்னை வேலையிலிருந்து தள்ளிப் போடுகிறேன் பார்" என்று அவனுக்குப் பயமுறுத்துகிறது.

பயமுறுத்தால், கட்டாயப்படுத்தி வாங்கும் திருட்டுக் கூலிக்குச் சில உதாரணங்கள் பின்வருமாறு:—

ஒரு பார்சல் அல்லது ஸ்டோன் என் விலாசத்துக்கு ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் வந்திருக்கிறது. போய்க்கேட்டவுடனே அதைக் கொடுக்காமல், ஏதாவது கூலி என்னிடமிருந்து பெற்றுக்

சென்ன விரும்பி, அந்த 'ஸ்டேஷன்மாஸ்டர்' அவ்வது 'கிளர்க்' எவ்வதாமதம் செய்கிறார்.

பற்பல வேலைகளை மேல்பார்ப்பதற்காக நியமகம் பெற்ற "இன்ஸ்பெக்டர்", "அதிலே சொத்தை இதிலே சொள்ளை" என்பதாக ழுண்டியில்லாத காரியத்துக்கெல்லாம் சேர்ப்பதாப்படுகிறார். கைலில் வெள்ளையை (பணம்) நீட்டினவுடன் குற்றமெல்லாம் பறந்துபோய்விடுகிறது. வெகு சார்த முடல், எல்லாம் சரி, சரி என்று போய்விடுகிறார்.

பொதுப்படம், "வாதாமெருகாரியம் செய்பவக் கடனாப் பட்டவர்கள், அதை உனக்குச் செய்து கொடுக்குமுன் அவர் களுக்கு ஏதாவது பணம் நீட்டவேண்டியிருந்தால்," இதெல்லாம் திருட்டுக்கூலிகள்.

886. மேல்வருமானம், கமிஷன், இலாபநிறப்பற்றிப் பொது வாய் காம் அறியவேண்டியதென்ன?

இந்தவிதமான ஏற்பாடு சகலரும் அருவருக்கத்தக்கது. பற்பல திருட்டுத்தனத்துக்கும், பெரும், புரட்டுப் பித்தலாட்டத் துக்கும் இது வழியாகிறதுமன்றி. அநியாயத்துக்கும் வஞ்சகத்துக் கும் காரணமாகிறது. இது தவிர, ஒருவனுடைய குணபாங்கை யும் கயமதிப்புக் கெட்டுப்போகின்றன. "தருந்ததை மார்திரம் செய்வது யோக்கியம்" என்பதென எண்ணம் எவ்விதம் அவனை விட்டு நீங்கி, வெகு சீக்கிரம் அடர்த்தும் அக்கிரமமான அப்பியாசங் களில் பழக்கப்பட்டுப்போவான்.

887. "எல்லோரும் அப்படித்தான் செய்கிறார்கள். நான் வேறுவிதமாகச் செய்தால், சுற்றமுற்றும் துன்பமாயிருக்கும், நான் என்ன செய்வது" என்று சில தொழிலாளிகள் சொல்லக் கூடும். அப்படியே, ஒருவன் மற்றவர்களிலும் சொற்பக் கிரயத் துக்கு வேலையை முடித்துக் கொடுத்து அந்த வேலைக்குக் குறைந்த விலை சொல்லுகிறான். இதை பார்த்த மேலதிகாரிகள், அத்தகைய வேலைக்கு ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருந்த கூலி விதித்ததை எல்லாருக்கும் ஒருபடக் குறைத்துப்போடுகிறார்கள். சாமர்த்தியக் குறைவுள்ள தொழிலாளிகள், இந்தக் குறைந்த கூலிக்கு வேலைசெய்ய இயலாது என்று கண்டு, மேற்கூறிய தொழிலாளியை, எல்லாரும் சேர்ந்து, சதிகாசப்பால் என்பதாகத் தாடிணித்து, அவனை யாதொரு பழக்கவழக்கம் வைத்துக் கொள்ளாமல் அவனைத் தனியே விட்டுவிடுவார்கள். அப்போது என்ன செய்வது?

காரியம் இப்படியானால், "காருடன் ஒத்துவாழ்" என்பதாக, எல்லோரோடும் இணங்கிப்போகவேண்டியதுதான்.

ஆனால் தன் மதிப்பைக் கெடுத்துக்கொள்ளாதபடி, விசேஷமாக அடாதது என்று திட்டமாய்த் தெரிவித்த விஷயங்களில் கவந்து கொள்ளாதபடி சதா ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

588. மேல்வருமானம், தமிழன் என்னும் *இந்த ஏற்பாடு கட்டுவருவதற்கு ஏதாவது சிபாரிசுண்டா?

வேலை இடுகிறவர்களுக்கு, இந்த ஏற்பாடு கட்டுவருகிறதென்று தெரியும். அதிகப் பணச்செலவின்றி அதை நிறுத்தவும் முடியாது என்றறிந்து, தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆகையால் வேலை இடுகிறவர்களின் பூரண சம்மதத்தின்மேல் இது கடைக்கொட்டாலும், அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதினால் முழு அநியாயம் என்று சொல்ல வழி யில்லை. இது தவிர, வேறு சிபாரிசும் கிடைக்காது.

589. ஒப்பந்த விளக்கம் அல்லது கட்டுப்பாடு யாது?

மேலால் ஒருவனுக்கு ஆகவேண்டிய அறுகலம் அல்லது லாபம் கிடைக்காதபடி ஒப்பந்தமாய் விவகிக்கொண்டு, நாம் கேட்கிற காரியத்துக்கு அவன் சம்மதிக்குமாபடி கட்டாயப் படுத்துவதாகும். நாம் கேட்கிற காரியம் சிறியும் சிபாரிசுமுண்டா யில், இவ்விதம் செய்யலாம்; அநியாயம் அல்லது தப்பித் தவிரும் இவ்விதம் செய்யத்தக்கது.

3-ம் அதிகாரம்

உத்தியோகக் கட்டமைகள்

1. நீதி செலுத்தல்

590. மாநிலத்திரேட், வக்கீல், பேரளின் இவர்களுக்குப் பொதுவான கட்டமை யாது?

சட்டத்தை அறிந்து, சட்டப்பிரகாரம் நீதி செலுத்த வேண்டும். அல்லது நீதி செலுத்துமாபடி உதவியாயிருக்க வேண்டும். முகத்தாட்சணியம் உதவாது.

591. சிபாரிசுபதி அல்லது மாநிலத்திரேட்டின் கட்டமை என்ன?

உத்தியோகத்தை ஒப்புக்கொள்ளுமுன், சிபாரிசுபதி அல்லது மாநிலத்திரேட் சட்டத்தை நன்றாய் அறிந்திருக்க

வேண்டும். ஐக்கிரதையோடும் கவனத்தோடும் அதைக் கையாளவேண்டும். அத்தாட்சியைச் சரியாய் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தவண்ணம் தீர்மானம் சொல்லவேண்டும். குற்றவாளியாக ரூபிக்கப்பட்டவனை விடுதலை செய்யவும், குற்றம் ரூபிக்கப்படாதபோது தண்டிக்கவும் தகாது. ஆன். அந்தஸ்து. சிறுநிதன், உறவினன் எவ்வித தாரதம்மியம் பரீக்கக்கூடாது. எது காரணம்பற்றியும், வஞ்சம் வாங்கலாகாது.

குறிப்பு:—ஒரு தேசத்தில் சீரும் சிறப்பும், அங்கு நீதி செலுத்துகிறவர்களுடைய நேர்மை எதார்த்தத்தில் அடங்கியுள்ள தென்கலாம். மாஜிஸ்திரேட்டும், போலீசாரும் எதார்த்தமில்லாதவர்களாய். வஞ்சம் வாங்குகிறவர்களானால், அத்தேசத்தில் உயிர் பிழைப்பதும், தன் உடமையைக் காப்பாற்றுவதும், நிர்ப்பந்தமில்லியிருப்பதும், மகா கடினம்; வஞ்சகமும், சுபந் தந்திரமும் கயராச்சியம் செலுத்தும்; ஜனசமூகமும் வேருடன் செடும், “கொடுங்கோன் மன்னன் வாழும் நாட்டிற் கடும்புலி வாழும் காடு நன்றே” என்று அதைப்பற்றிச் சொல்லத்தகும்.

502. குற்றவாளியிடம் வக்கலாத்து வாங்கி எந்த வகிலும் அவனுக்கு சலுவாகப் பேசலாமா?

எதார்த்தமாய் இவ்விதம் செய்யலாம். அதாவது: “கோர்ட்டில் கூறப்படும் அத்தாட்சி திருப்தியாயிருந்தால் மாத்திரம் குற்றவாளி தண்டிக்கப்படவேண்டும்” என்பது சட்டம். ஆகையால் குற்றவாளிக்கு விரோதமாய் ஏற்படுகிற அத்தாட்சி போதாது, திருப்தியில்லை என்று காட்ட வக்கில் பிரயாசப்படலாம். ஆனால், இதற்காக யாதொரு வஞ்சனை செய்யலாகாது; கள்ளச் சாட்சிகளைக்கொண்டு பொய்ச் சத்தியம் செய்யலாகாது; சத்தியப்பிரமாணமாய்க் கேட்டிற சங்கதியை மறைக்கக்கூடாது.

503. வக்கில் தன் தொழில் நடந்து தனக்கு வருமானம் அதிகரிக்கும்படி, வியாச்சியங்களையும், விவகாரங்களையும் ஐயங் கருக்குள் கிளப்பிவிடலாமா?

நீதியும் ஒழுங்கும் நெறிதவறாது நடந்தேறும்வண்ணம், அநியாயம் மேற்கொண்டு போகாதபடி, மெய்யான காரணம் இருக்கும்போது, வியாச்சியம் செய்ய ஆலோசனை சொல்லலாமே யல்லாது. ஐயங்களுடைய கெடுபுத்தியைக் கிளர்ச்சிபண்ணி, அனாவசியமான மனத்தீர்ப்புகளை விளைவித்து வியாச்சியங்களுக்கு வழி உண்டாக்கினால்தான், எல்லொழுக்கத்துக்கு அபாத விஷய மும், பொதுநன்மைக்கும் சூழிகளுக்கும் பொல்லப்பான அக்கிரமமாதும்.

594. யாதாமொரு ஒப்பந்தம், உடன்படிக்கையின்மேல் இரு கட்சியும் இணக்கத்திற்கு வரக்கூடுமானபோது, இருதிறத்தாரும் இன்னும் வர தி த்துக் கொண்டு போகும் படி வக்கீல் விட்டு விடலாமா?

இல்லை; வெகுசிக்கிரமாவும், சொற்பச் செலவோடும் செய்யக்கூடிய முடிவு ஏதோ, அதற்குத் தன்னாலான உதவியிய வக்கீலுக்குப் பிறர்கிறேகக் கடமையுண்டு. தன் சுயலாபத்தைக் கருதி, விவாசலிபத்தைத் தொடர்ந்து நடத்துவது அபாத காரியம்.

595. தன்னிடம் வருகிற பிரியாதுகாரன் அறிவினல், கபடத் தவன் என்றும், அவனுக்கு, மெத்த நெருக்கடியான காரியம் என்றும் கண்டு, வக்கீல் அதிகச் சம்பளம் கேட்கலாமா?

கேட்கக்கூடாது; யதார்த்தம், பிறர் கிறேகம், நீதி என்னும் புண்ணியங்களுக்கு முற்றும் எதிரிடையான குற்றமாயும் இது.

596. ஒரு கட்சியிடம் வக்கீலாத்து பெற்றபிறகு, வக்கீல் தன் சொந்த லாபத்தை முன்னிட்டு, அல்லது வேறெந்த மூலக் தரத்தைப்பற்றியாவது, அந்தரங்கமாய் எதிர் கட்சிக்காரரோடு கலந்து ஏற்பாடு செய்யலாமா?

செய்யத்தகாது; இது வக்கீலுடைய தொழிலினின்று ஏற்படும் ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமானது. யாரிடம் வக்கீலாத்து பெற்றிருப்பானோ, அவர்களுடைய காரியம் நெயிப்பதற்காகத் தன்னாலியன்றமட்டும் பிரயாசப்படுவது அவன் கடமையு.

597. வஞ்சனை அந்நிலின்று யாதாமொரு விவகாரத்தை கடத்தமுடியாதென்று தெரிந்தால், என்ன செய்யவேண்டும்?

இது திட்டமாய் தெரியும்போது, இவன் அந்த விவகாரத்தைவிட்டு விலகிக்கொள்ளவேண்டியது. அதற்குக் காரணம் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை; சில சமயம் சொல்லாம விருப்பதே உத்தமம்.

598. தன்னை அண்டுவரும் பிரியாதுகாரனுடைய இரகசியங்களை அந்தரங்கமாய் வைத்திருக்க வக்கீலுக்குக் கடமையா?

சந்தேகமில்லாமல் அத்தகைய இரகசியங்களை வெளி விடலாகாது; யாராவது அவற்றைப்பற்றிக் கேட்டால், "புதில் சொல்லக்கூடாது; அல்லது "எனக்குத் தெரியாது" என்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லிப்போடலாம். (இவ்விதம் "தெரியாது" என்பதின் அர்த்தம் யாதெனில், தன் வக்கீல் தொழிலின் மூலிய யாக அறிந்தேனெயல்லாமல், வெறுவிதத்தில் உனக்குச் சொல்லு

வதற்குத் தகுந்த வகையில் “எனக்குத் தெரியாத” என்ற பொருள்படும்).

599. கருக்கமாய், வக்தேனுதைய கடமைகள் எவை?

நீதி, கேர்மை நிலைஞர்படி செய்வது, குற்றம் திருந்தையும், ஆதரவற்ற ஏழைகளையும் நீதி கியாயத்துடனும், பிறர்மீறாக உதார்த்த குணத்துடனும் பாதுகாத்துக் காப்பாற்ற வேண்டியது.

2. வைத்தியத் தொழில்

600. (பாட்டர்) வைத்தியனுதைய கடமை என்ன?

மனுஷனுதைய உயிரும் சொளக்கியமும் அவன் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; ஆகையால், உயிரையும் சவுக்கியத்தையும் காப்பாற்றத் தனக்குத் தெரிந்தமட்டிலும் பிரயாசப் படக் கடமை உண்டு. சிசிசை செய்வதற்காகத் தன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு நோயாளியிடிலும் பூரண கவனம் செலுத்தி, தன்னுலானதை எதார்த்தமாய்ச் செய்து, நோயாளியுடைய அந்தஸ்துத் தரத்துக்குத் தகுந்தாப்போல், தலாக்கும் சீரான வருமானம் கிடைக்கத்தக்க அளவு, நியாயமான சம்பளம் மாத்திரம் கேட்கலாம்.

601. ஓர் வைத்தியனுக்கு கோரிக்கைய விசேஷ குற்றங்கள் எவை?

கவனமின்மையாலும், அநாக்ஷிரதையாலும், உயிர் மோசத்துக்கும், வியாதி முதிர்ந்துபோவதற்கும் காரணமாயிருக்கலாம். துன்மார்க்கமான ஆலோசனை சொல்லிக்கொடுப்பதாலும், துன்மார்க்கமான சத்திரம் சாதனங்களை உபயோகிப்பதாலும் களமான பாவம் கட்டிக்கொள்ளக்கூடும்.

602. சில உதாரணங்கள் கூறு.

இன்னும் பிறவாயில் உதார்த்தில் இருக்கும் சிசுக்களைக் கொல்லக்கூடிய சத்திரம் சாதனங்கள் செய்யலாகாது. வியாதி யின் உக்கிரமும் தணியும், கசமுண்டாகும் என்கிற போக்குச் சொல்லி, அதற்காகத் துன்மார்க்கமான இரிகைகள் செய்யவும், துன்மார்க்கமான வழிவகைகளைப் பிரயோகிக்கவும், நோயாளிக்கு நோச்சனை சொல்லக்கூடாது. மருந்து மூலிகைகளைக்கொண்டும், விசிற் முதலான கருவிகளைக்கொண்டும், வேறெந்த உபகரணத் தாலும் கொப்பத்தை அழிக்கவரவது, கொப்பம் தளிக்காதபடி தடைசெய்யவரவது, துன்மக்குக்கு வுத்தி சொல்லிக்கொடுக்கக் கூடாது. உதவி செய்யக்கூடாது.

003. வேத அனுசாரி விஷயமாய் வைத்தியன் செய்யத் தக்க உதவி யாது?

மரணத்தொலையிலிருக்கும் நோயாளிகளுக்கு மரண சமயம் கிட்டியிருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும். நன்மரணத்துக்கு ஆயத்தம் செய்ய இது அவர்களுக்கு உதவியாகிருக்கும். ஆனால் இவ்விதம் சொல்லுவதினால், அனுவசியமாய் நோயாளியினுடைய சிந்தை குழம்பி, பயம் மேலிட்டு, ஆபத்துக்கிடமாகாதபடி விமரிசையாய் நடத்துகொள்ளவேண்டும். நோயாளிகள் தங்கள் தங்கள் வேதக்கோட்பாட்டுப்பிரகாரம் மரண ஆயத்தம் செய்து கொள்ளும்படி தன்னுடைய உதவிபுரியத்தகும்.

3. இதர பொது உத்தியோகங்கள்

004. இதர பொது உத்தியோகங்களிலுள்ள கடமைகள் எவை?

ஒவ்வொரு தொழிலிலும் உத்தியோகத்திலும் அந்தந்தத் தொழிலுக்கேற்ற கடமையையும், எதார்த்தம் நீதி யிற் சிறீகம் என்னும் பொதுக் குணங்களையும் அனுசரிக்கத்தகும்.

005. சில உதாரணங்களைச் சொல்லி, இதை விளக்கிக் காட்டு.

(1) சர்க்கார் வேலைக்காரர் தங்கள் உத்தியோகத்துக்குத் தகுந்தவண்ணம் பொதுநன்மைக்காக உழைக்கவேண்டும். தங்கள் ஆபீஸ் காரியங்களை விசேஷமாய் அந்தரங்கமான இரகசிய விஷயங்களை எவருக்கும் வெளியிடலாகாது. தங்கள் நடத்தை யில் பாரபட்சமின்றி எதார்த்தமும் யோக்கியமும் நீதியும் நேர்மை யும் விளங்கிப் பிறருக்கு கன்மாதிரிகை காட்டவேண்டும்.

(2) பேர்வீரர் (பட்டினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்) தேரப் பாதுகாப்பு விஷயத்தில் உத்தரவாதமுள்ளவர்கள், சைன்ஸிய உத்தியோகஸ்தர் சமயோஜிதமான புத்தியும் திட்டமும் செய்வதாலும், சாதாரணப் பேர்வீரன் உயிரைப் பறித்தியாகம் பண்ண அவசியம் நேரிடினும், பொருட்படுத்தாமல், மேலதிகாரிகள் இட்ட கட்டளைப்பிரகாரம் அனுப்பிசொமல் நடந்துகொள்ளதாலும், தேசத்தைப் பாதுகாத்து இரட்சிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

(3) ரெயில்வே வேலைக்காரரும், கப்பல் வேலைக்காரரும் பிரயாணிகளின் உயிருக்கும் பொருள்களுக்கும் ஆபத்து நேரிடாதபடி தங்கக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

(4) தீர்வை, கங்கம்வரி வசூலிக்கும் உத்தியோகஸ்தர் நீதிக்கும் புத்திக்கும் ஒத்தவண்ணம் தங்கள் கடமைகளைப் பிரயணிக்கமைய அனுசரிக்கவேண்டும்.

(5) சிதம்பரிநாயர், இஞ்சினியர் முதலான கட்டட வேலைப் பொறுப்பேற்றவர்கள், தங்கள் அமைக்கும் வீடுகள், மாளிகள், கட்டடங்கள் முதலியவை உறுதியாகவும் நீடித் திருக்கத்தக்கவைகளாகவும் இருக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

(6) மருத்துசாலை வைத்திருப்போர், சுத்த நயமான மருந்துகள் தருவித்துக் கொடுப்பதுமன்றி, வைத்தியர் விதித்த விசித்தப்பிரகாரம் அளவு உடனடியும் குறையாமலும் தக்க விதமாய் மருந்து சேர்த்துக் கொடுப்பதில் வெகு ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும்.

(7) ஸாட்கள், கண்காட்சி, விநோத வேடிக்கை நடத்துபவர்கள், தங்கள் சாலையில் வந்து கூடும் ஜனங்களுக்கு எவ்விதத்திலும் அபாயகரமில்லாது கவனித்துக்கொள்வதுடன், வேறும் விசுவாசம் சம்பரங்கத்துக்கு எதிரிடையான நடனம், கண்காட்சி நடைபெறுதலையும், மரியாதை யோக்கியதைக்குப் பங்கம் நேரிடாதபடியும், விசேஷமாய் சிறுவர் மனதைக் கவனித் கொடுக்கக்கூடிய எது விஷயமும் சம்பவிக்காதபடியும் தகுந்த முயற்சி செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள்.

4. பிரஜைகளின் கடமைகள்

603. பிரஜைகள் பொதுவாய் அநுசரிக்கவேண்டிய கடமைகள் எவை?

சகல பிரஜைகளும் அநுசரிக்கத்தக்க கடமைகள் :—

(1) சர்க்கார் சட்டதிட்டங்களுக்குத் தீர்ப்படிந்து சர்க்கார் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு எதார்த்தமாய் உண்மையான பதில் கூறி, சர்க்கார் இடுகிற ஆக்கிரை அபராதங்களுக்கு அமைந்து நடக்கவேண்டும்.

(2) தற்காலம் அரசாட்சி செலுத்தும் சர்க்காரை நன்கு மதித்து, ஆளுகைப் புரட்சி நேரிடாது யாவும் மனதிர்ப்பி யாகவும் ஒழுங்காகவும் அமரிகையாகவும் கடைபிடித்துவாழ்ந்து உதவிபுரியவேண்டும்.

(3) யாதாவது கக்கியும் கஷ்டம் குறையை விவரத் திக் வேண்டியதாயின், கீழமானப் மேலதிகாரிகளுக்குத் தங்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களைத் தெரிவித்து சீர்திருத்தமடைபதத் தேட வாம். ஆனால் எங்கும் கலகமும் குழப்பமும் சிவச் சகியும் உண்டாக்காது அலங்கோசத்துக்கு உரிய செய்யலாகாது. அதாவது

கபடற்ற பாமர ஜனங்கள் மனதைக் கலக்கிக் குழப்பி, ஆட்சி விஷயம் அறியே அறியாத குடிக்குள்ளுள் குட்டிக்கலகம் உண்டு பண்ணி, ஏங்கும் அதிர்ச்சியும் மனச்சஞ்சலமும் ஏற்பட வழி வைத்துக்கொள்ளத்தகாது. ஏனெனில், அரசாட்சியின் நல்லிருப்புக்கும் சிறப்புக்கும் ஜனங்களுடைய மன அமைதியும் திர்ப்பி யுமே அறிகுறியாகும்.

(4) சர்க்கார் அதிகாரிகளுடைய நடவடிக்கைகளைக் கண்டனம் பண்ணுவதில், நீதி, நியாயம், உண்மை, பிறர்சினேகம் என்னும் பிரமாணங்களை மீறவாகாது. அபாண்டமரண குற்றங் களை அவர்களின்மேல் சுமத்தி அவர்களுடைய பெயரையும் சீர்த்தி யையும் கெடுக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய செய்கைகளைப்பற்றித் தப்பதையான அபிப்பிராயங்களைப் பிரசுரித்தப்படுத்தவாகாது. அரசாட்சி விஷயத்தில் ஏதாவது சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்றிருந் தால், அதற்கான ஒளிவு மறைவாவ கபடச் செய்கைகளும், புரட்டு நியாயங்களும், வஞ்சனைகளும் செய்வது அடாத காரியமாகும்.

007. இதை வரி தீர்வைகள் விஷயமாய் பிரஜைகளின் கடமைகள் என்ன?

இவைகளை விதிக்கும்படியாக, உன் நிலபலம் சொத்து களைப்பற்றி அல்லது வேறெதைப்பற்றி எந்த வர்க்குமாவது உன்னிடமிருந்து சர்க்கார் கேட்கும்போது, எதார்த்தமான உண்மையைச் சொல்லவேண்டும், அவ்விதம் கேட்காவிடில், நீயே போய் சர்க்காரிடம் உள்ளதைச் சொல்லவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஆனால், விதிக்கப்படும் நியாயமான இறை வரி தீர்வைவை, கபடு தந்திரங்களால் தப்பித்துக்கொள்ள வழி தெராமல், செலுத்தவேண்டிய கடமை உண்டு.

008. ஆயத்துறை தீர்வைகளைப்பற்றி அறியவேண்டிய தென்ன?

ஆள் வைத்துத் திட்டம்பண்ணி சதா திருட்டுத்தன மாய்த் தீர்வையில்லாமல் சாமான்களைக் கொண்டுபோகும் வழக்கம், பொது ஒழுங்குக் கிரமத்துக்கு அடாத துர்வழக்கம், காரும் பயணம் செய்யும்போது, நம்முடன் கொண்டுபோகும் சிப்பந்தி சாமான்களைப் பரிசேர்தனை செய்யத் தடை செய்ய லாகாது; ஆனால், இன்னிள்ள சாமான் கொண்டுபோகிறோம் என்று உறுதிமொழி கூறக் கடமை இல்லை; தெரிவித்தால், உன்னதைச் சொல்லவேண்டும், ஏனெனில் பெர்ப்மொழி கூறுவது எப்போதும் பாவத்தான்.

009. ஆயத்துறை ஆட்கள் வசம்பண்ணி அவர்களுடைய சினேக காரணத்தால் அல்லது அவர்களுக்கு ஏதோ இனும்,

கஞ்சம் கொடுத்த. இவ்விதமாகத் தீர்வை கொடுக்காமல் தப்பிக்கப் பர்த்தாரா?

இது செய்யத்தகாது; சர்க்காரால் சிபமிக்கப்பட்ட வேண்டினான் தன் கடமைபை மீறி கடந்து குற்றம் கட்டிக் கொள்ள நாம் விரும்பமாடுகிறோம்.

610. "தண்டனை வந்தால் நான் பட்டதுபவித்துக்கொள் கிறேன்" என்பதாகத் துணிந்து சட்டத்தை மீறவும் அலட்சியம் செய்யவும் தகுமா?

சட்டம் கிருபிப்பது அறவேறி விஷயமாகால். அதை ஒழுக்காலும் மீறலாகாது. பொது ஒழுங்குக் கிரமத்துக்களைத் திட்டம் செய்யப்பட்ட காரியமாகால், பொதுப் பிரயோசனத்துக் கும் ஒழுங்குக்கும், உண்டாகும் இடைபூறுக்குத் தகுந்தவண்ணம், அச்சட்டத்தை மீறுவதிலும் உண்டாகும் குற்றம் களையாது அல்லது அற்பமானதாகும். ஆனால், பொதுவான காரியங்களுக்கு யாதொரு இடைபூறும் விசேஷிக்கக்கூடிய விஷயமாயினி. உணக்குமாதீதிரம் திண்மையை வருவிக்கக்கூடியதாகால், அத் தகைய சட்டங்கள் "குற்றப்படுத்துகிற" (criminal) சட்டங்க ளாகல. "தண்டனை விதிக்கிற" (penal) சட்டங்கள் என்னப் படும். அதாவது "அவதிறை. உணக்கு இஷ்டமாகால், மீற லாம்; அகப்பட்டுக்கொண்டால் தண்டனைக்கு அமைத்து தீர வேண்டும்".

611. அத்தகைய விஷயங்களில் இஷ்டம்போல் நடப்பது கல்லதா?

கல்லதன்று; சகல சட்டங்களையும் அதுசரிப்பதே. பொது நன்மைக்குப் பிரயோசனமானது. இது நவீர. தன்னைத் தானே அடக்கி ஆளவும், குணபான்மையை வளர்ப்பிக்கவும் இது ஏற்ற வழி. பிரமாணிக்கமான பிரகாரின் அடையாளம் இது. அற்பக்காரியத்தானே என்று அலட்சியம் செய்வது, மெள்ள மெள்ளக் கனத்த காரியங்களிலும் முக்கியமான விஷயங்களிலும் அஜாக்கிரதையை உண்டுபண்ணிவிடும். இறுதியில் குற்றம் தாதுமளவும் முடியலாம். ஆகையால் அற்ப விஷயத்திலும், அலட்சியம் ஆகாது.

4. தன்னை ஒப்புக்கொடுக்கும் நெய்யம்:—ஒர் என் சர்வேகாரர் இயக்கத்திலும் என் லிவிங்ஸ்டோன் என்னை வரும் தன்னை நினைக்க, என் துணை நினைவு வரக்கு கிரகை வரவரும்.

ஆராதனைக்குரிய உமது மகத்துவத்துக்கு மகிமைபாகவும், உமது கன்மை வரப்பிரசாதங்களுக்குப் பிரதி கல்பியாகவும், எனது பாவங்களுக்குப் பரிகாரமாகவும் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். உமது உதவி ஒத்தாய்வாய், கடைசிபரியந்தம் உமது சித்தப்பிரகாரம் நடந்து, மறு ஜீவியத்தில் என்நென்றைக்கும் உம்மோடு வீற்றிருக்கக் கிருபை கூர்ந்தருளும்.

5. பிரதிக்கினை:—உமக்குப் பிரியப்படும்படி என்னுடைய கிரிகைகளெல்லாம் செய்து, உமது சித்தத்தின்படி இந்த நாளைச் செவ்வழிக்கப் பிரயாசப்படுவேன். எனக்கு வழக்கமான குற்றங்களை இன்று விலக்கும்படி விசேஷ கவனம் செலுத்தி, என்னுடைய அந்தஸ்துக்கும் வேலைக்கும் தகுந்த புண்ணியங்களைச் செய்யப் பிரயாசப்படுவேன்.

6. மன்னாட்டு:—உமது உதவியில்லாமல் இந்தத் தீர்மானங்களைப்படி நடக்க என்னால் இயலாதென்றும், நான் எவ்வளவு பலவீனனென்றும், உமக்கு நன்றாய்த் தெரியும். என்னைத் தனியே விட்டுவிடாமல், உமது பாதுகாப்பில் என்னை ஏற்றுக்கொண்டு இவையாவையுமே பிரமாணிக்காய் நிறைவேற்ற எனக்கு உதவி புரியும். என் கடமையைக் கண்டுபிடிக்கும்படி என் புத்தியைத் தெளிவித்தருளும்; என் கடமையைக் கண்டுபிடிக்கும்படி, என் மனதைத் திடப்படுத்தியருளும். என் பலவீனத்தைப் பலப்படுத்தி, என் ஆசாபாசங்களை அடக்கி, நன்மை செய்வதற்கான சமயங்களைமெல்லாம் சரியாய் உபயோகிக்கும்படி, எனக்கு கல்வியோசனை தந்து, சகலவித பாவச் சமயங்களையும் சோதனைகளையும் விலக்கிவிடச் செய்தருளும்.

7. பொது ஜெபம்:—இந்த நாளைநாங்கள் காணும்படி உதவி புரிந்த வல்லமையுள்ள கர்த்தாவே, இன்று எந்தப் பாவத்திலும் விழாமலிருக்கும்படி சர்வ வல்லமையுள்ள உமது ஒத்தாய்வாய் கிருபைகூர்ந்தருளும். எங்களுடைய சகல நிரைவு வாக்கு கிரிகைகளும் உமது தெய்விக நீதிக்கு விரோதம் பண்ணாமல், உமது சட்டத்தை அநுசரிக்கும்படியாகச் செய்தருளும். உமது உதவியால் காப்பாற்றி இரட்சிக்கப்பட்டு, நித்திய பாக்ஷியம் அடைபும்படி அநுகிரகம் பண்ணியருளும்.

II. மான ஜெயம்

1. கருக்கமான ஜெயம்:—சர்வ வல்லமையுள்ள சர்வேசுவர, தேவரீர் எனது ஜீவியகால முழுவதும் விசேஷமாய் இன்றையத் தினம் எனக்குச் செய்த உபகாரங்களுக்காக உமக்கு நன்றியறித் திருக்கிறேன்.

2. நம்பிக்கை முயற்சி:—ஓ! என் சர்வேசுவர, தேவரீர் எனது சிறுஷ்டிக்கும், ஆண்டவரும், எஜமானரும், என்னை ஆளுகிறவரும் எனது நியாயாதிபதியுமாயிருக்கிறீரென்று விசுவசிக்கிறேன்; பூரணபாக்விபத்துக்காக என்னை உண்டாக்கி யிருக்கிறீரென்றும், அந்தப் பாக்விபத்தை ஆடைவதற்கான ஜீவிய சட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறீரென்றும், உமது சட்டத்தின் பிரகாரம் நடக்கவும் அதற்கு விரோதமானதெல்லாம் விலக்கவும் உமது உதவியைத் தந்தருளுவீரென்றும் நம்புகிறேன், உமது கற்பனைகளுக்குப் பிரமாணிக்கமாய்க் கீழ்ப்படிவிறவர்களுக்கு நீதிப்பிரகாரம் சன்மனம் அளிப்பீரென்றும், அவற்றை யிறுசிற வர்களை நீதிப்பிரகாரம் தண்டிப்பீரென்றும் விசுவசிக்கிறேன், பாவஞ்செய்தவர்கள் பச்சாதாபப்பட்டு இனிமேல் அவ்விதம் செய்வதில்லையென்று பிரதிக்கினை செய்தால், அவர்களை மீளவும் ஏற்றுக்கொள்ளச் சித்தமாயிருக்கிறீரென்றும், உம்மை மன்னாடு சிறவர்களுக்குச் சகாயம் செய்து, அவர்கள் தங்களுக்கு வரும் சோதனைகளை ஜெயித்து, இவ்வுலகில் உமக்குப் பிரமாணிக்கமாய் ஊழியஞ்செய்யவும், மறு உலகில் உம்மோடு நீத்திரப் பாக்வி யத்தை அதுபவிக்கவும் கிருபைகூர்ந்தருளுவீரென்றும் நம்பி யிருக்கிறேன்.

3. இரேக முயற்சி:—என் சர்வேசுவர, தேவரீர் மட்டற்ற கன்மைத்தன்முள்ளவரும், அதிமிக நேசத்துக்குரியவருமானதால், உம்மைச் சகலத்துக்கும் மேலாக என் முழு இருதயத்தோடு சிறுபுகிக்கிறேன். உம்மைப்பற்றி, என்னைப்போலவே என் அப லாசையும் ரேசிக்கிறேன், எனக்குத் தின்மை செய்தவர்களை மன்னித்துக்கொண்டு, என்னுள் துன்பப்பட்டவர்களை மீட்டுத் து மன்னிப்புக் கேட்கிறேன்.

4. உண்பப் பரிசோதனைக்குமுன் செய்வத்தகும் நெய்பம் :—
நீத்திய வல்லபமுள்ள சர்வேசுரா, சீவியரையும் மரித்தோரையும்
நடுத்திர்க்கிறவரும். என் சீவிய காலத்தில் நான் செய்த பாவந்
திற்கும் ஓருளன், என்னிடம் கணக்குக் கேட்கப்போகிறவரு
மைய நீதிபரே. என் புத்திக்குப் பிரகாசத்தைத் தந்து உமக்கு
விரோதமாய் நான் செய்த குற்றங்களை அறியவும் அவைகளுக்
காக பச்சாத்தாப்பப்பட்டு அவற்றை அருவருத்துத் தள்ளவும்
உதவிபுரிந்தருளும்.

5. உண்கப் பரிசோதனை :—நீ இன்று நிறைவு வாக்குக் கிளைக
ளினால் கட்டிக்கொண்ட பாவங்கள் எவையென்று பரி
சோதித்துப் பார்.

கடவுளுக்கு விரோதமாய் :—தேவ தூஷணம், அவ
சங்கை, நெய்பத்தில் அலட்சியம், வீண் சடங்குகள், வேத விரோத
மான புஸ்தகங்களையும், கேட்ட புஸ்தகங்களையும் வாசித்தது ;

நனக்குத்தானே விரோதமாய் :—சோம்பல், அசதி
அசட்டைத்தனம், ஆங்காரம், தற்பெருமை, சிவக்கீழம், மீத
மிஞ்சிச் சாப்பிட்டது, குடித்தது, கண் அடக்கமில்லாமல், சிற்
றியல், அங்கேசெய்தல் ;

பிறருக்கு விரோதமாய் :—அதாவது, பெற்றோர்,
பிள்ளைகள், உறவினர், சிநேகிதர், அறிமுகமானவர், அன்னியர்
இவர்களுக்கு விரோதமாய் ;

நீதிக்கு ஏற்காத :—நிரூட்டு, வஞ்சகம், பிறர்பொருளை
கஷ்டப்படுத்தல், பேரைக் கெடுத்தல், பொய், வஞ்சனை, பிறர்
மட்டியுள்ள கடமையை அவட்பெஞ்சுதல் ;

பிறர் இன்கத்துக்கு ஏற்காத :—காய்களரம், வர்மம்,
பகை, துர் எண்ணம், சண்டை சச்சரவு, துர்மாதிரிகை, கொள்
குண்டணி, உபாமை.

அந்தஸ்துக்கு விரோதமானவை :—புருஷன், பெண்
சாதி, பெற்றோர், பிள்ளைகள், உட்கத்தியார், மருண்க்கர்.

முதலான, வேண்டாம், கவிடக்கூடாது முதலானவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குரிய கடமைகளை நிராகரித்தல்.

6. பச்சாத்தாபஞ்ஞாப்தி:—என் சர்வேசரீ, உமது தெய்விக மகத்துவத்துக்குத் துரோகம் பண்ணித் தண்டனைக்குப் பாதிரி யானானேன்; என் செய்த இந்தப் பாவங்களை யெல்லாம் முழு மனதோடு அருவகுத்தித் தள்ளி அவற்றிற்சாக மிகுந்த துக்கப் பட்டு, இனிமேல் அவற்றை ஒருக்காலும் செய்வதில்லையென்று பிரதிக்கினை பன்னுகிறேன். அளவற்ற நன்மைத்தனமுள்ள உம்மை நிந்தித்ததைப்பற்றி மற்ற என்னைத்தையும்விட அதிகக் கன்றிப்படுகிறேன். உம்மை என் முழு இருதயத்தோடும் ஆத்தமத்தோடும் சிநேகிக்கிறேன்; உமது ஒத்தாசையால் இனிமேல் உமக்கு அதிகப் பிரயாணிக்கமாய் ஊழியஞ்செய்ய மறநா யிருக்கிறேன்.

7. மனவல்லய ஜெபம்:—சர்வ வல்லபமுள்ள கடவுள் என் பேரில் இரக்கமாயிருந்து, என் பாவங்களை மன்னித்து, எனக்கு நித்திய பாக்யத்தைக் கட்டியாவிட்டருள்வாராக!

8. பிறகுக்காக மன்னுதல்:—நான் யார் யாருக்காக மன்னுட வேண்டுமோ, அவர்கள் எல்லாரையும் (என் புருஷன், மனைவி, பிள்ளைகள்—என்னுடைய தாய் தந்தையர், சகோதரர் சகோதரி கள்); என் உறவினர், உபகாரிகள், சிநேகிதர், அறிமுகமுள்ளவர் யாவரையும் உம்மிடம் ஒப்புவிக்கிறேன். எனக்குத் துரோகஞ் செய்தவர்களுக்காகவும், தின்மை செய்தவர்களுக்காகவும், நான் யார் யாருக்குத் தின்மை புரிந்தேனோ, துர்மாதிரிகை காட்டி யேனோ அவர்களுக்காகவும், என்னுடைய ஜெபத்தை விரும்பு கிறவர்களுக்காகவும் உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். அவர்க ளுக்குத் தேவையானதெல்லாம், கொடுத்தருளும்; அவர்க ளுடைய துன்பதரிதங்களில் அவர்களுக்கு ஆறுதலும் ஆதரவுமா யிரும்; சகல சோதனைகளினின்று அவர்களை இரட்சித்தருளும்; அவர்கள் இவ்வுலகில் உம்மை நேசித்து, உமக்கு ஊழியஞ் செய்யவும், மறு உலகில் உங்கிள் சகிக்கவும் இருபை களித்தருளும்.

தப்பறையான வழியில் இருப்பவர்கள் உண்மையைக் கண்டுணரும்படியாகவும், பாவிகள் மனத்திலும்பும்படியாகவும், நீதியும் உண்மையும் எங்கும் பரம்பும்படியாகவும் உம்மை மன்றாடுகிறேன். எனது தேசத்துக்காகவும், என் வாட்டிலுள்ள வர்களுக்காகவும், அதிகாரம் செலுத்தி, அரசாட்சி செய்பவர் களுக்காகவும் உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன்; உமது தேய்வீக பராமரிப்பில் மனுக்குலம் முழுவதையும் ஒப்படைக்கிறேன். அவர்களைக் காப்பாற்றி இரட்சிப்பீராக.

III. பற்பல ஜெபங்கள்

1. பாவச்சோதனை வரும்பொழுது:—என் கல்வனாயிருக்க வும், இந்தப் பாவத்தைச் செய்யாதிருக்கவும் எனக்கு உதவியா யிரும் சர்வேகரா!

2. கடமை கடினமானதாகத் தோன்றும்பொழுது:—என் சர்வேகரா, எவ்வளவுதான் கடினமாயிருந்தாலும், நான் தகுந் ததைச் செய்யத் தயையசெய்யும்.

3. பாவத்தில் தவறி விழுந்துவிட்டால்:—இந்தப் பாவத்தை மன்னித்துக்கொள்ளும், நான் இதைச் செய்ததைப்பற்றித் துக்கிக்கிறேன்; இனி இவ்விதம் செய்யவேண்டேன்.

வினாடி அட்டவரிசை

	பக்கம்
முதற்பாகம்:—முதல் அதிகாரம்.	
1. மாஸ்டர் ஜீவத்தின் கருத்து	1
2. பூரண பாகவியம்	2
3. மறு ஜீவியம்	3
2-ம் அதிகாரம்:—மறு ஜீவியத்தையப்பற்றிய வேறு விஷயங்கள்	5
*1. மறு ஜீவிய நிகுபணம்	5
*2. திவ்யவாக ஜீவியம், வேதநிவாகம்	6
*3. மறு ஜீவியத்தின் தன்மை	6
3-ம் அதிகாரம்:—ஜீவிய எட்டம் அகலது நமது உதிகைய அடைபயம் விதம்	
1. நகலது எது, நகலது எது எல்லாம் எட்டம்	12
2. இந்த ஜீவிய எட்டம் காரணங்கள்	14
3. இந்த எட்டம் காரணம்	15
4-ம் அதிகாரம்:—எட்டத்தை அறிவது அகலது புத்தியும் மனக்கேட்டுவியும்	
1. மனக்கேட்டுவியின் குடியோலி	16
*2. மனக்கேட்டுவியும் கடவுளும்	17
3. மனக்கேட்டு வித்தித்தம்	18
4. அறிவாரணம்	20
5-ம் அதிகாரம்:—பாவம் அகலது எட்டத்தை மீதுதல்	
1. பாவம் கல்பனிக அத்தம்	21
2. பாவம் வேதநிவாகம்	22
3. மகேதநிவாகம் மகேதநியும்	23
6-ம் அதிகாரம்:—பாவத்தையப்பற்றிய வேறு விஷயங்கள்	
*1. பாவஞ் செய்வதற்கான திறமை	24
*2. பாவத்தினால் வரும் பாவம்	25
*3. மகேதநியும், தண்டனையும்	27
7-ம் அதிகாரம்:—பாவத்தின் கனகைம்	
1. கனகை பாவம், அந்நிவாகம்	28
2. பெருந் தன்மையினது தன்மையும்	29

8-ம் அதிகாரம்:—தஞ்சாவூர் மக்கள் ...	30
*1. தன்மை, நினைவு, தகுத்தம் ...	30
*2. சந்தர்ப்பங்கள் என்பதைத் தன்மையை மாற்றுவது ...	30
*3. கருத்து அல்லது நோக்கம் ...	31
*4. பயனும், உபயோகமும் ...	32
*5. விசேஷக் குறிப்புகள் ...	32
*6. சந்தேகப்படுகிறபோது செய்யத்தக்கது ...	34
9-ம் அதிகாரம்:—நானும், வீதனும் ...	35
1. இறுதியாகிய நடத்தைக்குமுன்னர் என்பதன் ...	35
2. வீதனாகிய பாவத்துக்கு நான் உத்தரவாதிகள் ஆவது ...	35
3. நான் பாவம் செய்யுமபடி வீதர் தன்மை ஏனாவது ...	37
4. முகநாட்டினியம் ...	39
இரண்டாம் பாகம்:—ஆதர்ப்பு நோன்பு ...	41
1-ம் அதிகாரம்:—மனசின் உத்தர தத்துவங்கள் ...	
1. மனத்தனும், மிகுதனாகும் ...	41
2. புத்தி ...	42
3. மனது ...	42
2-ம் அதிகாரம்:—உத்தரத்தின் அநம் தத்துவங்கள் ...	43
1. ஆசைபாசங்கள் ...	43
2. பஞ்சுத்தெரியவங்கலின் அடக்கம் ...	44
3. ஆசைபாசத்தை அடக்குதல் ...	45
4. பழக்கம் ...	45
5. வசக்கு, சேஷுடை, குபீசனும் ...	47
6. பாவத்துக்கு சாக்குச் சொல்லுவது ...	48
3-ம் அதிகாரம்:—உத்தரத்துக்கும் நான்குக்குமுன்னர் என்பதன் ...	49
1. பாவ உத்தரத்தி ...	49
2. மனதின் உத்தரவாதம் ...	49
4-ம் அதிகாரம்:—ஆசைபாசங்களின் வித்திறகர ...	50
*1. மிகுத ஆசைபாசம், மனவிட ஆசைபாசம் ...	50
*2. மூதல் வித்திறபாசம் ...	52
*3. இரண்டாவது வித்திறபாசம் ...	52
*4. உடனடியும் இயல்பும் ...	52
*5. ஆசைபாசம், பரிசேசத்தின் ...	54

	பக்கம்
5-ம் அதிகாரம்:—ஆரம்பகாலத்தில் பற்றிய குடிசைகள்	55
*1. ஆரம்பகாலம் தங்கள் அனுபவம் செய்கும் விதம்	...
*2. அந்தை அடக்கும் விதம்	56
*3. ஆரம்பகாலம் பரவாதுக்கு வந்தவர்கள்	58
*4. ஆரம்பகாலத்துக்கு அடிமை	59
குற்றம் பரக்க:—1-ம் அதிகாரம்.—குணபாக்கம்	62
1. குணபாக்கம் அல்லியம்	63
*2. குணபாக்கம் பகலிதப்பதும்	64
*3. குணபாக்கம் சிறைக்கு	66
4. குணபாக்கம் அடைதல்	68
2-ம் அதிகாரம்:—குணபாக்கம் நேரத்தி அமைப்பு— புள்ளியும் நேரத்தி கோக்கல்	70
1. அமைப்பு	71
2. தி	72
3. அமைப்பு	74
4. அமைப்பு	75
*5. உத்தமமான நேரத்தி	76
*6. அமைப்பு	78
3-ம் அதிகாரம்:—தங்குணபாக்கம் எப்படி	79
அமைப்பு	...
1. ஆரம்பகாலம் அமைப்பு தற்போதம்	79
2. நேரத்தி, 3. அமைப்பு	81
*4. அமைப்பு, 5. அமைப்பு, 6. அமைப்பின்மீதும்	82
7. அமைப்பு, 8. அமைப்பு பழக்கங்கள்	83
4-ம் அதிகாரம்:—தற்போதகாலத்தில் அமைப்பு, அமைப்பு	85
5-ம் அதிகாரம்:—அமைப்பின்மீதும் அமைப்பின்மீதும்	87
1. அமைப்பு, அமைப்பு, அமைப்பு	87
*2. அமைப்பின்மீதும்	89
*3. அமைப்பின்மீதும் அமைப்பு	90
தற்காலம் பரக்க:—அமைப்பின்மீதும், அமைப்பின்மீதும், அமைப்பின்மீதும் அமைப்பு	91

	பக்கம்
1-ம் அதிகாரம்:—கடவுள்வீது நமக்குள்ள கடமைகள் ...	91
1. அவரை அறிந்து கருதத்தல் ...	91
2. ஆராதனை, வணக்கம் ...	93
2-ம் அதிகாரம்:—நம்மீது நமக்குள்ள கடமைகள் ...	95
கய-ஆளுகை, கய பரிபாசனம் ...	95
3-ம் அதிகாரம்:—பிரம்மடிகல் திறவரவீடுப்பது ...	98
1. உயிர் பிறழத்திருக்கவுற, ஆபத்தின்நி திருக்கவுற பிறகுக்குள்ள கதத்தரம் ...	98
2. உடைமையின்மேலுள்ள கதத்தரம் ...	100
3. உண்மையை அறியப் பிறகுக்குள்ள கதத்தர உரிமை ...	102
4. கவர்தனை கதத்தரம் ...	106
5. கயகேத்தி கதத்தரம் ...	107
4-ம் அதிகாரம்:—பிரதிநிதிகள் ...	110
1. சகலவரவியல் நேசித்தல் ...	110
2. நமது விநோதிகள் நேசித்தல் ...	111
3. உதவிபுரியக் கடன் ...	113
4. பிரதிநிதிகள் பரிபாசனம் ...	114
ஐந்தாம் பாகம்:—விவித தொழிக்களும், அத்தல்வகைகளும் ...	116
1-ம் அதிகாரம்:—இவ்வாறு வாழ்க்கையின் கடமைகள் ...	116
1. விவாக விஷயம் ...	116
2. பெற்றோரும், பிள்ளைகளும் ...	119
3. உபாத்தியாயரும், மாணாக்கரும் ...	120
4. வஜ்ஜமானாரும், வெவ்வுக்காராரும் ...	123
2-ம் அதிகாரம்:—தொழில் விஷயமாகவுள்ள கடமைகள் ...	125
1. விவாபாசிகள், வர்த்தகர் ...	125
2. கவி கார்ப்பியல் முதலான தூய்களும், சிற்ப கால்திர கம்பத்தமான விஷயங்களும் ...	128
3. துத்ததத்தக்கார தொழில்கள் ...	129
4. கவிஞன், ககைஞ்செய் முதலியன ...	130
3-ம் அதிகாரம்:—உத்தியோகக் கடமைகள் ...	135
1. தீநி தொறுத்ததம் ...	135
2. கயத்தியத் தொழில் ...	138
3. துதர பொது உத்தியோகங்கள் ...	139
4. பிரதானிகளின் கடமைகள் ...	140

அனுபந்தம்

I. காண் ஜெபம்

	பக்கம்
1. நித்திரையைவிட்டு எழுந்திருக்கும்பொழுது...	143
2. சிவனாகாண்டிய சத்திரைத்தொடர்பற்றி ...	143
3. ஆராதனை நன்றியறித்த நேரத்தொடர்பற்றி ...	143
4. நான் ஒப்புக்கொடுக்கும் ஜெபம் ...	143
5. ரீதியினை ...	144
6. மனமுட்டு ...	144
7. பொது ஜெபம் ...	144

II. மாண் ஜெபம்

1. கருக்கமான ஜெபம் ...	144
2. நம்பிக்கை முயற்சி ...	144
3. சிந்தனை முயற்சி ...	145
4. உன்னைப் பரிசோதிக்கும் செயல்பாட்டும் ஜெபம் ...	145
5. உன்னைப் பரிசோதிக்க ...	145
கடவுளுக்கு வினாவாய் ...	145
நாக்குத்தானே வினாவாய் ...	146
நினைவுக்கு வினாவாய் ...	146
நினைவுக்கு ஏதாவது ...	146
நினைவுக்கு ஏதாவது ...	146
நினைவுக்கு வினாவாய் ...	146
6. பக்கத்தைய முயற்சி ...	146
7. மனவலையை ஜெபம் ...	146
8. நினைவுக்கு மனமுடுக்க ...	147

III. பற்பல ஜெபங்கள்

1. பாவச் சோதனை வரும்பொழுது ...	147
2. கடமை கடினமானதாகத் தோன்றும்பொழுது ...	147
3. பாவத்தின் தவறி விழுந்துவிட்டால் ...	147

DBA000006043TAM

215

Printer - Publisher

REV. FR. K. A. LOURDES

SUPERINTENDENT

ST. JOSEPH'S INDUSTRIAL SCHOOL PRESS

TIRUCHIRAPPALLI - I

1969